ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
សុត្តន្តបិដក
ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ
ចតុត្ថភាគ
៥៥

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព.ស. ២៥០១

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ

ចតុត្ថភាគ

៥៥

សុត្តន្តបិដកេ

ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ថុ

បឋមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បឋមោ បីឋវគ្គោ

បឋមំ បីឋវិមានំ

(១) បីឋន្តេ សោវណ្ណមយំ ឧឡារំ
មនោជវំ គច្ឆតិ យេនកាមំ
អលង្កតេ មាល្យធរេ[1] សុវត្ថេ
ឱភាសសិ វិជ្ជុរិវព្ភកូដំ
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ

១ ឱ. ម. មល្យធរេ ។

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ

បឋមភាគ

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ
ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ។

បីឋវគ្គ ទី ១

បីឋវិមាន ទី ១

(១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាង ជាវិការៈ នៃមាស ដ៏ធំទូលាយ មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នា ម្នាលនាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ នាងភ្លឺស្វាងដូចជាផ្លេកបន្ទោរ ញុំាងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់ តើនាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណានីមួយជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

តេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
អព្ភាគតានាសនកំ អទាសឹ
អភិវាទយឹ អញ្ជលិកំ អកាសឹ
យថានុភាវញ្ច អទាសិ ទានំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

បីឋវិមានំ បឋមំ ។

នាងមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាងក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំកាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
បានឲ្យអាសនៈដល់អាគន្តុកភិក្ខុ បានថ្វាយបង្គំ
ធ្វើអញ្ជលីកម្ម ឲ្យទានតាមអានុភាព (នៃខ្ញុំ)
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះផលនោះ
ផលតែងសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា
នីមួយដែលជាទីពេញចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង
បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំនឹងប្រាប់ដល់
លោក កាលដែលខ្ញុំកើតជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យ
ណា ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បីឋវិមាន ទី ១ ។

ទុតិយំ បីឋវិមានំ

(២) បីឋន្តេ វេឡុរិយមយំ ឧឡារំ
មនោជវំ គច្ឆតិ យេនកាមំ
អលង្កតេ មាល្យធរេ សុវត្ថេ
ឱភាសសិ វិជ្ជុរិវព្ភកូដំ
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
អព្ភាគតានាសនកំ អទាសឹ
អភិវាទយឹ អញ្ជលិកំ អកាសឹ
យថានុភាវញ្ច អទាសិ ទានំ

បីឋវិមាន ទី ២

(២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាង ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ
ដ៏ឧត្តម មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្នាល
នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ
នាងភ្លឺស្វាងដូចជាផ្លេកបន្ទោរ ញាំងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់
តើនាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាព ដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បាន
ឲ្យអាសនៈ ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ បានថ្វាយបង្គំ
ធ្វើអញ្ជលីកម្ម បានឲ្យទាន តាមអានុភាព(នៃខ្ញុំ)

កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

បីឋវិមានំ ទុតិយំ ។

តតិយំ បីឋវិមានំ

(៣) បីឋន្តេ សោវណ្ណមយំ ឧឡារំ
មនោជវំ គច្ឆតិ យេនកាមំ
អលង្កតេ មាល្យធរេ សុវត្ថេ
ឱភាសសិ វិជ្ជុរិវព្ភកូដំ

កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណា នីមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បីឋវិមាន ទី ២ ។

បីឋវិមាន ទី ៣

(៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាងជាវិការៈនៃមាស ដ៏ធំទូលាយ មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្នាលនាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ នាងភ្លឺស្វាងដូចផ្លេកបន្ទោរ ញុំាងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់បាន តើនាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

តេនាសិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អប្បស្ស កម្មស្ស ផលំ មមេទំ
យេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសិហំ(១) បីឋំ បសន្នា សេហិ បាណិភិ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

បីឋវិមានំ តតិយំ ។

១ ម.ម, អទាសហំ ។

នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាងក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ដោយផលនៃកម្មណា
ផលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះ តិចណាស់ ខ្ញុំកាលដែលកើត
ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

បានឃើញភិក្ខុ ប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក់ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនតាំងដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុមានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បីឋវិមាន ទី ៣ ។

ទុតិយំ បីឋវិមានំ

(២) បីឋន្តេ វេឡុរិយមយំ ឧឡារំ
មនោជវំ គច្ឆតិ យេនកាមំ
អលង្កតេ មល្យធរេ សុវត្ថេ
ឱភាសសិ វិជ្ជុរិវព្ភកូដំ
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អប្បស្ស កម្មស្ស ផលំ មមេទំ
យេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

បីឋវិមានទី ២

(២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាង ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ
ដ៏ទូលាយ មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្នាល
នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ
នាងភ្លឺស្វាងដូចផ្លេកបន្ទោរ ញុំាងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់បាន
ក៏នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលកម្មនេះថា
ខ្ញុំមានអានុភាព រុងរឿងយ៉ាងនេះ ដោយផលនៃកម្ម
តិច ផលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះតិចណាស់ ខ្ញុំកាលដែលកើត
ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ បីឋំ បសន្នា សេហិ បាណិភិ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តំ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមហំ អកាសិំ
តេនម្ហិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

បីឋវិមានំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ កុញ្ជរវិមានំ

(៥) កុញ្ជរោ តេ វរារោហោ នានារតនកប្បនោ
រុចិរោ ថាមវា ជវសម្បន្នោ[១] អាកាសម្ហិ សមីហតិ
បទុមី បទុមបត្តក្ខិ[២] បទុមុប្បលជុតិន្ធរោ[៣]
បទុមី[៤] ចុណ្ណាភិកិណ្ណង្គោ សោវណ្ណបោក្ខរមាលវា
បទុមានុសតំ មគ្គំ បទុមបត្តវិភូសិតំ[៥]
ឋិតំ វគ្គុមនុគ្ឃាតិ មិតំ គច្ឆតិ វារណោ

---

១ ម. រុចិរោ ថាមសម្បន្នោ ។ ២ ឱ. បទុមី បទុមបត្តក្ខិ ។ ម. បទុមី បទុមបត្តក្ខិ ។ ៣ ឱ. ម. បទុមុប្បល. ។ ៤–៥ ឱ. ម. បទុ ។

បានឃើញភិក្ខុ ប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក់ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនកាំនីដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុមានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បីឋវិមាន ទី ៤ ។

កុញ្ជរវិមាន ទី ៥

(៥) (ព្រះមហាមោគ្គល្លានសួរថា) ដំរីរបស់នាង ជាដំរីដ៏ប្រសើរ សម្រេចដោយកែវផ្សេងៗ ដ៏រុងរឿង មានកំឡាំងចាប់ប្លូណ ដោយសន្ទុះ ដើរទៅក្នុងអាកាសបាន មានសម្បុរ ដូចផ្កាឈូក មានភ្នែកដូចត្របកឈូក ប្រក្រតីខ្លួនសរីរៈ ដ៏រុងរឿង ដូចផ្កាឈូកនិងផ្កាឧប្បល មានអវយវៈ ដ៏ពេញពាសដោយលំអងនៃផ្កាឈូក មានរបៀបនៃសម្បុរ ដ៏ល្អ ជាដំរីដើរល្អ មិនលោត ទៅតាមប្រមាណ កាន់ផ្លូវដែលដាសដោយផ្កាឈូក ដែលប្រដាប់ដោយត្របកឈូក

តស្ស បក្កមមានស្ស   សោវណ្ណកំសា រតិស្សរា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ   តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
តស្ស នាគស្ស ខន្ធម្ហិ   សុចិវត្ថា អលង្កតា
មហន្តេ អច្ឆរាសង្ឃេ   វណ្ណេន អតិរោចសិ
ទានស្ស តេ ឥទំ ផលំ   អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ជលិកម្មស្ស   តំ មេ អក្ខាហិ បុច្ឆិតា(តិ)។
សា ទេវតា អត្តមនា   មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ   យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ទិស្វាន គុណសម្បន្នំ   ឈាយឹ ឈានរតំ សតំ
អទាសឹ បុប្ផាភិកិណ្ណំ   អាសនំ ទុស្សសន្ថតំ
ឧបឌ្ឍបទុមាលាហំ   អាសនស្ស សមន្តតោ
អព្ភោកិរិស្សំ បត្តេហិ   បសន្នា សេហិ បាណិហិ
តស្ស កម្មកុសលស្ស   ឥទំ មេ តាទិសំ ផលំ
សក្ការោ គរុការោ ច   ទេវានំ អបចិតា អហំ
យោ វេ សម្មាវិមុត្តានំ   សន្តានំ ព្រហ្មចារិនំ
បសន្នោ អាសនំ ទជ្ជា   ឯវំ នន្ទេ យថា អហំ

កាលដែលដំរីនោះ កំពុងដើរទៅ កណ្តឹងជាវិការៈនៃមាស មានសូរជាទីត្រេកអរ សូរគឹកកងនៃកណ្តឹងទាំងនោះ លាន់ឮដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ នាងដែលមានសំពត់ល្អ មានខ្លួនប្រដាប់ហើយ (ឋិតនៅ) លើ-កនៃដំរីនោះ មានសម្បុររុងរឿងកន្លងពួកនៃស្រីអប្សរដ៏ច្រើន នេះជាផលទានរបស់នាង ឬសីល ឬអញ្ជលិកម្ម នាងដែលអាត្មាសួរហើយ ចូរប្រាប់រឿងនោះ ដល់អាត្មាចុះ ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា ខ្ញុំបានឃើញសាវ័កប្រកបដោយគុណធម៌ មានឈាន ត្រេកអរក្នុងឈាន ជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ បានប្រគេនអាសនៈ ក្រាលនូវសំពត់ដ៏រោយកាយដោយផ្កា ខ្ញុំមានសេចក្តីជ្រះថ្លាបានរោយកាយចុះ នូវផ្កាឈូកពាក់កណ្តាល ដោយជុំវិញអាសនៈដោយត្របកទាំងឡាយ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ផលប្រាកដដូច្នោះ របស់ខ្ញុំនេះ ជាផលនៃកុសលកម្មនោះ ខ្ញុំដែលពួកទេវតាបូជាហើយ ព្រោះខ្លួនធ្វើសក្ការៈគោរព អ្នកណាមួយជ្រះថ្លាហើយ គប្បីឲ្យអាសនៈដល់លោកអ្នកមានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ដោយប្រពៃ មានចិត្តស្ងប់រម្ងាប់ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ អ្នកនោះគប្បីត្រេកអរ ដូចខ្ញុំយ៉ាងនោះ

តស្មា ហិ អត្តកាមេន មហត្តមភិកង្ខតា
អាសនំ ទាតព្វំ ហោតិ សរីរន្តិមធារិនន្តិ ។

កុញ្ជរវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ នាវាវិមានំ

(៦) សុវណ្ណច្ឆទនំ នាវំ នារិ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ
ឱគាឡ្ហសិ(១) ពោក្ខរណី បទុំ(២) ឆិន្ទសិ បាណិនា
កូដាគារា និវេសា តេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ឱ.ម. ឱគាហសិ ។ ២ ឱ.ម. បទុំ ។

ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នា នូវគុណគឺសេចក្តីល្អ
ដល់ខ្លួន ប្រាថ្នានូវការនៃផលធំ គប្បីឲ្យនូវអាសនៈ
ដល់ព្រះខីណាស្រព ដែលទ្រទ្រង់នូវសរីរៈជាទីបំផុតចុះ ។

ចប់ កុញ្ជរវិមាន ទី ៥ ។

នាវាវិមាន ទី ៦

(៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលនារី នាងឡើងឋិតនៅលើទូក ដែលមានដម្បូលជាវិការៈនៃមាស ហើយចុះកាន់ស្រះបោក្ខរណី កាច់ផ្កាឈូកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់នាង ដូចជាគេកាត់ដោយចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្លឺរុងរឿងដោយជុំវិញក្នុងទិសទាំង ៤ នាងមានសម្បុរល្អបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
ទិស្វាន ភិក្ខូ តសិតេ កិលន្តេ
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ឧទកំ អទាសឹ
យោ វេ កិលន្តាន បិបាសិតានំ
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ឧទកំ ទទាតិ
សីតោទកា តស្ស ភវន្តិ នជ្ជោ
បហូតមល្យា ពហុបុណ្ឌរីកា
តំ អាបគា អនុបរិយន្តិ[១] សព្វទា
សីតោទកា វាលុកសន្ថតា នទី
អម្ពា ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ
ឧទ្ទាលកា បាដលិយោ ច ផុល្លា
តំ ភូមិភាគេហិ ឧបេតរូបំ
វិមានសេដ្ឋំ ភុសសោភមានំ
តស្សីធ[២] កម្មស្ស អយំ វិបាកោ
ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លភន្តិ

១ ម. តម្ពាសកនុបរិយន្តិ ។ ២ ម. តស្សីធ ។

ខ្ញុំ កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញនូវពួកភិក្ខុស្រេកទឹក លំបាក ក៏សង្វាត ប្រគេនទឹកដាំ ជនណាមួយ សង្វាតឲ្យទឹកផឹក ដល់អ្នកលំបាក អ្នកស្រេកឃ្លាន ស្ទឹងមានទឹកត្រជាក់ មានសួនច្បារច្រើន មានឈូកច្រើន រមែងកើតមានដល់ជននោះ ស្ទឹងទាំងឡាយដែលមានទឹកត្រជាក់ ក្រាលដោយខ្សាច់ តែងជុំវិញវិមាននោះ សព្វកាល ស្វាយក្តី រាំងក្តី ល្បាក្តី ព្រីងក្តី រាជព្រឹក្សក្តី ប្រទៀងក្តី ក៏មានផ្ការីកស្គុះស្គាយ ជនអ្នកធ្វើបុណ្យ តែងបាននូវវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក មានសោភាដ៏សមរម្យ តាមភូមិភាគទាំងឡាយនោះ នេះជាវិបាក នៃកម្មនោះឯង ពួកជនដែលបានធ្វើបុណ្យ រមែងបាននូវសម្បត្តិបែបនេះ

កូដាគារនិវេសា មេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
កេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមហំ អកាសិំ(១)
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

នាវាវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

សត្តមំ នាវាវិមានំ

(៧) សុវណ្ណច្ឆទនំ នាវំ នារិ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ(២)
ឱគាហសិ បោក្ខរណិំ បទុមំ ឆិន្ទសិ បាណិនា
កូដាគារនិវេសា តេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

១ ឱ. យមកាសិំ ពុទ្ធេ ។ ២ ឱ. តិដ្ឋតិ ។

ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំ ដូចជាគេកសាងដោយចំណែកដែលចែកស្មើគ្នា ភ្លឺរុងរឿង ជុំវិញ ក្នុងទិសទាំង ៤ ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលនេះបានសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមប្រាប់លោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់
ខ្ញុំក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ នាវាវិមាន ទី ៦ ។

នាវាវិមាន ទី ៧

(៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលនារី នាងឡើងជិះនៅលើទូកមានដំបូលជាវិការៈនៃមាស ត្រាច់ចុះកាន់ស្រះបោក្ខរណី កាច់ផ្កាឈូកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់នាង ដូចជាគេកសាងដោយចំណែក ដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្លឺរុងរឿងជុំវិញក្នុងទិសទាំង ៤ នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះកើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
ទិស្វាន ភិក្ខុំ តសិតំ កិលន្តំ
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ឧទកំ អទាសឹ
យោ វេ កិលន្តស្ស បិបាសិតស្ស
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ទទាតិ
សីតោទកំ តស្ស ករោន្តិ នជ្ជោ
បហូតមល្យា ពហុបុណ្ឌរីកា
តំ អាបគា អនុបរិយន្តិ សព្វទា
សីតោទកា វាលុកសន្ថតា នទី
អម្ពា ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ
ឧទ្ទាលកា បាដលិយោ ច ផុល្លា

ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ពន្លឺសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
ទេវតានោះដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្សអំពីជាតិមុន
ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញភិក្ខុស្រេកទឹក លំបាក ក៏ស្ទុះក្រោក
ប្រគេនទឹកឆាន់ ជនណាមួយ ស្ទុះក្រោកឲ្យទឹកផឹក ដល់អ្នក
លំបាក អ្នកស្រេកឃ្លាន ស្ទឹងទាំងឡាយ ដែលមានទឹកត្រជាក់
មានសួនច្បារច្រើន មានឈូក-សច្រើន រមែងកើតមានដល់
ជននោះ ស្ទឹងទាំងឡាយដែលមានទឹកត្រជាក់ ក្រាលដោយ
ដីខ្សាច់តែងជុំវិញទីនោះ សព្វកាល ស្វាយក្តី រាំងក្តី ល្បាក្តី
ព្រីងក្តី រាជព្រឹក្សក្តី ប្រាទៀនក្តី ក៏មានផ្ការីកស្គុះស្គាយ

តំ ភូមិភាគេហិ ឧបេតរូបំ
វិមានសេដ្ឋំ កុសលោកមានំ
តស្សេវ កម្មស្ស អយំ វិបាកោ
ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លភន្តិ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

នាវាវិមានំ សត្តមំ ។

អដ្ឋមំ នាវាវិមានំ

(៨) សុវណ្ណច្ឆទនំ នាវំ   នារិ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ
ឱគាហសិ ពោក្ខរណឹ   បទុមំ ឆិន្ទសិ បាណិនា
កូដាគារា និវេសា តេ   វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ   សមន្តា ចតុរោ ទិសា

អ្នកធ្វើបុណ្យតែងបាននូវវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក មានសភាព
ដ៏សមគួរតាមភូមិភាគទាំងឡាយនោះ នេះជាវិបាកនៃកម្មនោះ
ឯង ពួកជនដែលបានធ្វើបុណ្យ តែងបានកាមសម្បត្តិបែបនេះ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ
ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ នាវាវិមាន ទី ៧ ។

នាវាវិមាន ទី ៨

(៨) (ព្រះសម្ពុទ្ធត្រាស់សួរថា) ម្នាលនារី នាងឡើង ជិះនៅ លើទូក មានសម្បុរ ជាវិការៈនៃមាស ត្រាច់ចុះកាន់ ស្រះបោក្ខរណី កាច់ផ្កាឈូកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅ របស់នាង សុទ្ធតែរស់ ដោយចំណែក ដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្លឺរុងរឿង ជុំវិញ ក្នុងទិស ទាំង ៤

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា សម្ពុទ្ធេនេវ បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
ទិស្វាន ភិក្ខុ តសិតេ កិលន្តេ
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ឧទកំ អទាសឹ
យោ វេ កិលន្តាន បិបាសិតានំ
ឧដ្ឋាយ បាតុំ ឧទកំ ទទាតិ
សីតោទកា តស្ស ភវន្តិ នជ្ជោ
បហូតមល្យា ពហុបុណ្ឌរីកា
តំ អាបគា អនុបរិយន្តិ សព្វទា
សីតោទកា វាលុកសន្ថតា នទី

នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន តថាគតសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធត្រាស់សួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
លុះព្រះសម្ពុទ្ធសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំម្ចាស់កាលដែលកើតជាមនុស្សក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន
ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញភិក្ខុ ស្រេកទឹក លំបាក
ក៏ស្ទុះក្រោកប្រគេនទឹកឆាន់ ជនណាមួយ ស្ទុះក្រោកឲ្យទឹក
ផឹកដល់អ្នកលំបាក អ្នកស្រេកឃ្លាន ស្ទឹងមានទឹកត្រជាក់
មានសួនច្បារច្រើន មានឈូក-សច្រើន រមែងកើតឡើង
ដល់ជននោះ ស្ទឹងទាំងឡាយ មានទឹកត្រជាក់ ក្រាល
ដោយខ្សាច់ តែងព័ទ្ធជុំវិញទីនោះ សព្វកាល

អម្ពា ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ
ឧទ្ទាលកា បាដលិយោ ច ផុល្លា
តំ ភូមិភាគេហិ ឧបេតរូបំ
វិមានសេដ្ឋំ កុសសោភមានំ
តស្សេវ កម្មស្ស អយំ វិបាកោ
ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លភន្តិ
ក្សាជាតាក ធិវេសា មេ   វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្ហមានា អាភន្តិ   សមន្តា ចតុរោ ទិសា
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ   តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា   យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនម្ហិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
ឯតស្ស កម្មស្ស អយំ វិបាកោ
ឧដ្ឋាយ ពុទ្ធោ ឧទកំ អទាសីតិ ។

នាវាវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ បទីបវិមានំ

(៩) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន   យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា   ឱសធី វិយ តារកា

ស្វាយក្តី រាំងក្តី ច្បារក្តី ព្រីងក្តី កដព្រឹក្សក្តី
ប្រទៀងក្តី ក៏មានផ្កាកែស្គុះស្គាយ អ្នកធ្វើបុណ្យ
តែងបានវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក មានសភាព
ដ៏សមរម្យ តាមភូមិភាគ ទាំងឡាយនោះ
នេះជាវិបាក របស់កម្មនោះឯង ពួកជនដែល
បានធ្វើបុណ្យ រមែងបាន វិមានស្របែបនេះ

ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ ដូចជាគេកសាងដោយចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្លឺរុងរឿងជុំវិញ ក្នុងទិសទាំង ៤ ព្រោះហេតុនោះបានជា ខ្ញុំម្ចាស់មានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំម្ចាស់ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំម្ចាស់ផង ខ្ញុំម្ចាស់មានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំម្ចាស់ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។ នេះជាវិបាកនៃកម្មនុ៎ះ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ក្រោកឡើងហើយ ទ្រង់សោយទឹក ។

ចប់ នាវាវិមានទី ៨ ។

បទីបវិមាន ទី ៩

(៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមាន
សម្បុរល្អ តាំងនៅ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក

កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
កេន ត្វំ វិមលោភាសា អតិរោចសិ ទេវតេ
កេន តេ សព្វគត្តេហិ សព្វា ឱភាសរេ[១] ទិសា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
តមន្ធការម្ហិ តិមីសិកាយំ
បទីបកាលម្ហិ អទំ បទីបំ[២]
យោ អន្ធការម្ហិ តិមីសិកាយំ
បទីបកាលម្ហិ ទទាតិ ទីបំ
ឧប្បជ្ជតិ ជោតិរសំ វិមានំ
បហូតមល្យំ ពហុបុណ្ឌរីកំ

១ ម. ឱភាសតេ ។ ២ ម. ទទសំ ទីបំ ។

នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង ក្នុងទីនេះផង ព្រោះហេតុអ្វី ភោគៈទាំងឡាយ ណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី ម្នាលទេវតា នាងមានពន្លឺប្រាសចាកមន្ទិល រុងរឿងក្រៃលែង ដោយហេតុអ្វី ទិសទាំងពួងភ្លឺអំពីអវយវៈទាំងអស់របស់នាង ដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺស្វាង សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិ
មុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឲ្យប្រទីប ក្នុងទីងងឹតខ្លាំង
ក្នុងទីអ័ព្ទផ្សែង ក្នុងកាលគួរអុជប្រទីប ជនណាឲ្យ
ប្រទីប ក្នុងទីងងឹតខ្លាំង ក្នុងទីអ័ព្ទផ្សែង ក្នុងកាលគួរអុជ
ប្រទីបហើយ វិមានដ៏មានរស្មីរុងរឿង មានសួនច្បារ
ច្រើន មានឈូកសច្រើន រមែងកើតឡើងដល់ជននោះ

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនាហំ វិមលោភាសា អតិរោចាមិ ទេវតា
តេន មេ សព្វគត្តេហិ សព្វា ឱភាសរេ ទិសា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទីបវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ តិលទក្ខិណវិមានំ

(១០) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ព្រោះហេតុនោះបានជាខ្ញុំមានពន្លឺប្រាសចាកមន្ទិល រុងរឿងកន្លងទេវតាទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ទិសទាំងពួង តែងភ្លឺអំពីកាយទាំងអស់របស់ខ្ញុំ

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមប្រាប់លោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ ទីបវិមាន ទី ៩ ។

តិលទក្ខិណវិមាន ទី ១០

[១០] (ព្រះមហាមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងដែលមានសម្បុរល្អ តាំងនៅ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

តេនាសិ ឯវំជលិតានុភាវា

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ វិប្បសន្នមនាវិលំ

អាសជ្ជ ទានំ អទាសិំ អកាមា តិលទក្ខិណំ

ទក្ខិណេយ្យស្ស ពុទ្ធស្ស បសន្នា សេហិ បាណិហិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ

មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ

តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

តិលទក្ខិណវិមានំ ទសមំ ។

នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ

របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ

ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពី

ជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញព្រះពុទ្ធ ប្រពៃ

ប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានព្រះទ័យថ្លា មិនល្អក់

ខ្ញុំមិនមានប្រាជ្ញាគឺមិនបានប្រុងទុក ជ្រះថ្លាហើយ បានប្រមូលល្ង

ថ្វាយជាទាន ដល់ព្រះពុទ្ធជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ដោយដៃរបស់ខ្លួន

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ

ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណា

នីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា

ខ្ញុំ មានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ

ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ តិលទក្ខិណវិមាន ទី ១០ ។

ឯកាទសមំ បតិព្វតាវិមានំ

(១១) កោញ្ចា មយូរា ទិវិយា ច ហំសា
វគ្គុស្សរា កោកិលា សម្បតន្តិ
បុប្ផាភិកិណ្ណំ រម្មមិទំ វិមានំ
អនេកចិត្តំ នរនារិសេវិតំ
តត្ថច្ឆសិ ទេវិ មហានុភាវេ
ឥទ្ធី វិកុព្វន្តិ អនេករូបា
ឥមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បតិព្វតា អនញ្ញមនា អហោសិំ
មាតាវ បុត្តំ អនុរក្ខមានា

បតិព្វតាវិមាន ទី ១១

(១១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ពួកក្រៀល ក្ងោក ហង្ស ទិព្វក្ដី មានអានុភាពជាទិព្វ មានសម្លេងពីរោះ មកប្រជុំគ្នា វិមាននេះជាទីត្រេកអរ ដេរដាសដោយផ្កា វិចិត្រមានយ៉ាងច្រើន ដែលជនប្រុសស្រីសេពគប់ ហើយ ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន នាង នៅក្នុងវិមាននោះ ពួកស្រីអប្សរទាំងប៉ុន្មាន មានឫទ្ធិ និម្មិតរូបច្រើន ក៏ច្រៀង រីករាយ ដោយជុំវិញ ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់ នូវឫទ្ធិយ៉ាងនេះ នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បាន ធ្វើបុណ្យអ្វី នាងមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង សម្បុរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
មានសេចក្ដីគោរពប្ដី មិនមានចិត្តកើតឡើង
ក្នុងបុរសដទៃ រក្សាប្ដី ដូចជាមាតារក្សាកូន

កុទ្ធាបិហំ នប្បរុសំ អវោចំ
សច្ចេ ឋិតា មោសវជ្ជំ បហាយ
ទានេ រតា សង្គហិតត្តភាវា
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមកាសិ បុញ្ញំ
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

បតិព្វតាវិមានំ ឯកាទសមំ ។

ទ្វាទសមំ ទុតិយបតិព្វតាវិមានំ

(១២) វេឡុរិយថម្ភំ រុចិរំ បភស្សរំ
វិមានមារុយ្ហ អនេកចិត្តំ
តត្ថច្ឆសិ ទេវិ មហានុភាវេ

ខ្ញុំ ទុកណាជាមានសេចក្ដីក្រោធ ក៏មិនបានពោលពាក្យអាក្រក់ (ចំពោះប្ដី)ខ្ញុំបានតាំងនៅក្នុងពាក្យសច្ចៈ បានលះបង់ពាក្យកុហក ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងទាន មានអត្តភាពសង្គ្រោះ (ដោយសង្គហវត្ថុទាំង៤) មានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យបាយ ទឹក ឲ្យទានដ៏ទូលាយ ដោយសេចក្ដីគោរព ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះសំណាក់នោះ ផលនេះសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង ។

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមប្រាប់លោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់
ខ្ញុំក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បតិព្វតាវិមាន ទី ១១ ។

ទុតិយបតិព្វតាវិមាន ទី ១២

(១២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) នាងឡើងកាន់វិមាន
មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ ដ៏រុងរឿង
ភ្លឺផ្លេក មានវិចិត្រដ៏ច្រើន ម្នាលទេវតា
មានអានុភាពច្រើន នាងបាននៅក្នុងវិមាននោះ

ឧឡារតា ឥទ្ធិវិកុព្វមានា
ឥមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ អហោសឹ
បាណាតិបាតា វិរតា អហោសឹ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយិស្សំ
អមជ្ជបា នាបិ[១] មុសា អភាណឹ
សកេន សាមិនា អហោសឹ តុដ្ឋា
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ

១ ម. អលជ្ជិយា នោ ប ។

ពួកស្រីអប្សរ ទាំងអម្បាលនេះ ដែលខ្ពស់ទីងទាប
មានឫទ្ធិ និម្មិតផ្សេងៗ ក៏ច្រៀងរីករាយដោយជុំវិញ
ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់
នូវឫទ្ធិ នាងកាលដែលកើតជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាឧបាសិកា
(របស់ព្រះគោតម មានបញ្ញាចក្ខុ) វៀរចាកបាណាតិបាត
វៀរចាកអទិន្នាទាន ក្នុងលោក មិនផឹកទឹកស្រវឹង មិននិយាយ
កុហក ជាអ្នកត្រេកអរនឹងប្ដីរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា
បានឲ្យបាយ ទឹក ឲ្យទានដ៏ធំទូលាយ ដោយសេចក្ដីគោរព

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ   តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា   យេ កេចិ មនសោ បិយា
អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមហំ អកាសឹ
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយបតិព្វតាវិមានំ ទ្វាទសមំ ។

តេរសមំ សុណិសាវិមានំ

(១៣) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា   ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ   កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា   យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ ទុតិយបតិព្វតាវិមាន ទី ១២ ។

សុណិសាវិមាន ទី ១៣

(១៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ឋិតនៅហើយ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេច ដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាងក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
សុណិសា អហោសឹ សសុរស្ស ឃរេ
អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ បូវំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ
ភាគឌ្ឍភាគំ ទត្វាន មោទាមិ នន្ទនេ វនេ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុណិសាវិមានំ តេរសមំ ។

ចុទ្ទសមំ សុណិសាវិមានំ

(១៦) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

ទេវតានោះដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា
កូនប្រសា ក្នុងផ្ទះនៃឪពុកក្មេក បានឃើញភិក្ខុ
ប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក់

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននំ ដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន លុះប្រគេននំជាចំណែកពាក់កណ្ដាលហើយ ក៏រីករាយ ក្នុងនន្ទនវន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ សុណិសាវិមាន ទី ១៣ ។

សុណិសាវិមាន ទី ១៤

(១៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ឋិតនៅហើយ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
សុណិសា អហោសិំ សសុរស្ស ឃរេ
អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ ភាគំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ
កុម្មាសបិណ្ឌំ ទត្វាន មោទាមិ នន្ទនេ វនេ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុណិសាវិមានំ ចុទ្ទសមំ ។

ម្នាលទេវតា នាងមានអានុភាពច្រើន អាត្មាសួរនាង
នាង កាលដែលកើតជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យ
អ្វី នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ពណ៌សម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា
កូនប្រសាក្នុងផ្ទះ នៃឪពុកក្មេក បានឃើញភិក្ខុ
ដែលប្រាសចាករជៈ មានចិត្តថ្លា មិនល្អក់

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យចំណែក (នំកុម្មាស)ដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃ
របស់ខ្លួន លុះឲ្យដុំនៃនំកុម្មាសរួចហើយ ក៏រីករាយ ក្នុងនន្ទនវ័ន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា
នីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ពណ៌សម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ ទុតិយសុណិសាវិមាន ទី ១៤ ។

បណ្ណរសមំ ឧត្តរាវិមានំ

(១៥) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ឥស្សា ច មច្ឆេរិយមាថោ[១] បឡាសោ
នាហោសិ មយ្ហំ ឃរមាវសន្តិយា
អក្កោធនា ភត្តុ វសានុវត្តិនី
ឧបោសថេ . . . និច្ចប្បមត្តា[២]

---

១ ម. មច្ឆេរិយមថោ ។ ឧ. មច្ឆេរមថោ ។ ២ ម. និច្ចមប្បមត្តា ។

ឧត្តរាវិមាន ទី ១៥

(១៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវធីតា នាងមានសម្បុរល្អ ឋិតនៅហើយ ញុំាងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើតជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

សេចក្តីប្រច័ណ្ឌក្តី សេចក្តីកំណាញ់ក្តី មានះក្តី ការលើក
ខ្លួនស្មើគេក្តី មិនមានដល់ខ្ញុំ កាលដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ
ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីក្រោធ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមអំណាចភស្តា
មិនមានសេចក្តីប្រមាទ ជានិច្ច ក្នុងការរក្សាឧបោសថ

ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ សទា សីលេសុ សំវុតា
សញ្ញមា សំវិភាគា ច វិមានំ អាវសាមហំ (១)
បាណាតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
សាហំ សកេន សីលេន យសសា ច យសស្សិនី
អនុភោមិ សកំ បុញ្ញំ សុខិតា ចម្ហិ អនាមយា (២)
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សភូតា យមហំ អកាសឹ
តេនម្ហិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

១ ម. អាវសាមិហំ ។ ២ ម. ចម្ហិ តាមយា ។

ខ្ញុំបានរក្សាឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីល គ្រប់កាល ជាអ្នកមានសេចក្តីសង្រួម មានការចែករំលែកទាន នៅគ្រប់គ្រងវិមាន ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តកន្លង ជាអ្នកឆ្ងាយ ចាកការផឹកទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ដែលមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ខ្ញុំមានយស ដោយសីល ជារបស់ខ្លួនផង ដោយយសផង រមែងសោយនូវបុណ្យ ជារបស់នៃខ្លួនខ្ញុំ ដល់នូវសេចក្តីសុខ មិនមានរោគ ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរបែបនោះ ព្រោះអំពើនោះ ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា នីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

មម ច ភន្តេ វចនេន ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទេយ្យាសិ ឧត្តរា នាម ភន្តេ ឧបាសិកា ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទតីតិ ។ អនច្ឆរិយំ ខោ បនេតំ ភន្តេ យំ មំ ភគវា អញ្ញតរស្មឹ សាមញ្ញផលេ ព្យាករេយ្យ ។ តំ ភគវា សកទាគាមិផលេ ព្យាកាសីតិ ។

ឧត្តរាវិមានំ បណ្ណរសមំ ។

សោឡសមំ សិរិមាវិមានំ

(១៦) យុត្តា ច តេ បរមអលង្កតា ហយា
អធោមុខា អឃសិ គមា ពលី ជវា
អភិនិម្មិតា បញ្ចរថា សតា ច តេ
អន្វេន្តិ តំ សារថិចោទិតា ហយា
សា តិដ្ឋសិ រថវរេ អលង្កតា
ឱភាសយំ ជលមិវ ជោតិបាវកោ
បុច្ឆាមិ តំ វរតនុ អនោមទស្សនេ(១)
កស្មា កាយា អនធិវរំ ឧបាគមិ ។

១ ម. វរតនុ អនុមទស្សនេ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឧបាសិកាឈ្មោះឧត្តរា សូមថ្វាយបង្គំព្រះបាទា នៃព្រះមានព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ ព្រះមានព្រះភាគ គប្បីព្យាករខ្ញុំ ក្នុងសាមញ្ញផលណាមួយ ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ជាសេចក្តីអស្ចារ្យល្មមទេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករចំពោះនាងឧត្តរានោះ ក្នុងសកទាគាមិផល ។

ចប់ ឧត្តរាវិមាន ទី ១៥ ។

សិរិមាវិមាន ទី ១៦

(១៦) (ព្រះវង្គីសត្ថេរសួរថា) សេះទាំងឡាយ ដែលនាងទឹម ហើយ ប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការដ៏ឧត្តម មានមុខសំយុងចុះ មានកម្លាំង មានសន្ទុះដ៏លឿន ទៅក្នុងអាកាសបាន រថទាំងឡាយ៥០០ កើតឡើងដល់នាង សេះទាំងឡាយ ដូចជានាយសារថី ដាស់តឿនហើយ តាមទៅនាង នាងមានខ្លួនប្រដាប់ ហើយ ឋិតនៅលើរថដ៏ប្រសើរ ញុំាងពន្លឺឲ្យភ្លឺរុងរឿង ដូចជាភ្លើង ភ្លឺព្រោងព្រាយ នាងមានរូបដ៏ប្រសើរ មានរូបគួរមើល មិនថយថោក ខ្ញុំសូមសួរនាង នាងមកអំពីពួកណា ចូលមកគាល់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដ៏ប្រសើរបំផុត ។

កាមគ្គបត្តានំ យមាហុ[១] អនុត្តរំ
និម្មាយ និម្មាយ រមន្តិ ទេវតា
តស្មា កាយា អច្ឆរាកាមវណ្ណិនី[២]
ឥធាគតា អសិ ឥទំ នមស្សិតុំ ។
តុវំ នុ បុព្វេ សុចរិតមាចរី ឥធ
កេនាសិ ត្វំ អមិតយសា សុខេធិតា
ឥទ្ធី ច តេ អនធិវរា វិហង្គមា
វណ្ណោ ច តេ ទស ទិសា វិរោចតិ
ទេវេហិ ត្វំ បរិវុតា សក្កតា ចសិ
កុតោ ចុតា សុគតិគតាសិ ទេវតេ
កស្ស វា ត្វំ វចនករានុសាសនិំ
អាចិក្ខ មេ ត្វំ យទិ ពុទ្ធសាវិកា(តិ) ។
នគន្តរេ នគវរេ សុមាបិតេ
បរិចារិកា រាជវរស្ស សិរីមតោ
នច្ចេហិ គីតេហិ បរមសុសិក្ខិតា អហុំ[៣]

១ ម. យយាហុ ។ ២ ម. អច្ឆរាកាមវណ្ណិនី ។ ៣ ម. ម. អហុំ ។

(ទេវតាតបថា) អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ សរសើរទេវនិកាយណាថា ប្រសើរ ជាងពួកទេវតា ជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ដែលដល់នូវការប្រសើរដោយកាម (ព្រោះ) ទេវតាទាំងឡាយ (ក្នុងទេវនិកាយនោះ) និម្មិតដោយខ្លួនឯង ហើយត្រេកអរ ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ ប្រព្រឹត្តនូវរូបតាមប្រាថ្នា ចុះអំពីពួកនិម្មានរតីទេវតានោះ មកកាន់មនុស្សលោកនេះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ។

(ព្រះវង្គីសត្ថេរសួរថា) ក្នុងកាលមុន នាងបានប្រព្រឹត្តសុចរិតដូចម្ដេច នាងមានយសធំ ចំរើនដោយសេចក្ដីសុខ នាងមានឫទ្ធិ មិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ទៅកាន់អាកាសបាន ពន្លឺសម្បុររបស់នាង ក៏រុងរឿងទៅក្នុងទិសទាំង ១០ នាងមានទេវតាចោមរោមហើយសក្ការៈ ម្នាលទេវតា នាងច្យុតអំពីឋានណា មកកាន់សុគតិនេះ នាងធ្វើតាមពាក្យប្រដៅអ្នកណា ចូរនាងប្រាប់ដល់អាត្មា បើនាងជាពុទ្ធសាវិកា ។

(ទេវតាតបថា) ខ្ញុំជាស្ត្រីបំរើ របស់ស្ដេចដ៏ប្រសើរ (ព្រះបាទពិម្ពិសារ) មានសិរី ក្នុងនគរដ៏ឧត្ដម ដែលគេសាងដោយល្អ ក្នុងចន្លោះនៃភ្នំ (ទាំង ៥ មានភ្នំឈ្មោះវេភារៈជាដើម) បានសិក្សាស្ទាត់ ដោយរបាំ និងចម្រៀង

សិរីមាតិ មំ រាជគហេ អវេទឹសុ
ពុទ្ធោ ច មេ ឥសិនិសភោ វិនាយកោ
អទេសយិ សមុទយទុក្ខនិច្ចតំ
អសង្ខតំ ទុក្ខនិរោធំ សស្សតំ
មគ្គញ្ចិមំ អកុដិលំ អញ្ជសំ សិវំ
សុត្វានហំ អមតបទំ អសង្ខតំ
តថាគតស្ស អនធិវរស្ស សាសនំ
សីលេស្វាហំ បរមសុសំវុតា អហុំ
ធម្មេ ឋិតា នរវរពុទ្ធទេសិតេ
ញត្វាន តំ វិរជំ បទំ អសង្ខតំ
តថាគតេន អនធិវរេន ទេសិតំ
តត្ថេវហំ សមថសមាធិមាផុសឹ
សា យេវ មេ បរមនិយាមតា អហុ
លទ្ធានហំ អមតវរំ វិសេសនំ
ឯកំសិកា អភិសមយេ វិសេសិយា
អសំសយា ពហុជនបូជិតា អហំ
ខិឌ្ឌំ(១) រតិំ បច្ចនុភោមនប្បកំ

១ ម. ទិឌ្ឋ ។

ពួកជនក្នុងនគររាជគ្រឹះ បានស្គាល់ខ្ញុំថាសិរិមា ឯព្រះពុទ្ធជាបុគ្គលស្វែងរកនូវគុណ មានសីលគុណជាដើម ដូចគោឈ្មោះឥសភៈ គឺគោប្រសើរជាងគោទាំងពួង ជាបុគ្គលដឹកនាំនូវសត្វទាំងឡាយ បានសំដែងនូវសមុទយសច្ច និងទុក្ខសច្ច ជាជារបស់មិនទៀង នូវទុក្ខនិរោធសច្ចដែលមិនមានបច្ច័យតាក់តែង ជាជារបស់ទៀង និងមគ្គសច្ចនេះ ជាផ្លូវមិនវៀច ជាគន្លងដ៏ក្សេម ដល់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំបានស្តាប់នូវគន្លងនៃអមតនិព្វាន ដែលមិនមានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង ជាពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាងហើយ ខ្ញុំបានសង្រួមដ៏ឧត្តមប្រពៃ ក្នុងសីលទាំងឡាយ តាំងនៅក្នុងធម៌ដែលព្រះពុទ្ធប្រសើរជាងជនទ្រង់សំដែងហើយ លុះដឹងនូវគន្លងបទដែលប្រាសចាករាគៈ មិនមានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែងនោះ ដែលព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង ទ្រង់សំដែងហើយ ខ្ញុំបាននូវសមាធិ ដែលកើតអំពីសមថៈ ក្នុងអត្តភាពនោះឯង ការបាននូវសមាធិរបស់ខ្ញុំនោះឯង ជាមគ្គនិយាមដ៏ឧត្តម ខ្ញុំបាននូវអមតនិព្វានដ៏ប្រសើរវិសេស មានសេចក្តីជឿពិត បានដល់នូវគុណវិសេសក្នុងការត្រាស់ដឹង(នូវសច្ចៈ) មិនមានសង្ស័យ មានពួកជនច្រើនបូជាហើយ សោយនូវការលេង និងសេចក្តីត្រេកអរដ៏ច្រើន

យំ អហំ អមតមទ្ទសំ ទេវតា
តថាគតស្ស អនញ្ញសាវិកា
ធម្មដ្ឋសា បឋមផលេ បតិដ្ឋិតា
សោតាបន្នា ន ច បុនមត្ថិ ទុគ្គតិ
សា វន្ទិតុំ អនធិវរំ ឧបាគមឹ
បាសាទិកេ កុសលរតេ ច ភិក្ខវោ
នមស្សិតុំ សមណសមាគមំ សិវំ
សគារវា សិរិមតោ ធម្មរាជិនោ
ទិស្វា មុនឹ មុទិតមនម្ហិ បីណិតា
តថាគតំ នរវរធម្មសារថឹ[១]
តណ្ហច្ឆិទំ កុសលរតំ វិនាយកំ
វន្ទាមហំ បរមហិតានុកម្បកន្តិ ។

សិរិមាវិមានំ សោឡសមំ ។

សត្តរសមំ បេសការិយវិមានំ

(១៧) ឥទំ វិមានំ រុចិរំ បភស្សរំ
វេឡុរិយថម្ភំ សតតំ សុនិម្មិតំ[២]
សុវណ្ណរុក្ខេហិ សមន្តមោត្ថតំ

១ នរវរធម្មសារថិន្តិ អដ្ឋកថាយំ ។ ២ ម.ម. សុនិម្មិតំ ។

ខ្ញុំជាទេវតាបានឃើញនូវអមតធម៌ណានេះហើយ ជាសាវិកានៃព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង បានឃើញធម៌ តាំងនៅក្នុងផលជាបឋម ដល់នូវសោតៈ ទុគ្គតិក៏មិនមានដល់ខ្ញុំទៀត ខ្ញុំបានចូលមក ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាងផង ដើម្បីនមស្ការនូវពួកភិក្ខុ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងកុសល (មក) កាន់ទីប្រជុំនៃសមណៈដ៏ក្សេមផង ខ្ញុំមានសេចក្តីគោរព ចំពោះព្រះពុទ្ធជាស្តេចហេតុធម៌ ដ៏មានសិរី បានឃើញព្រះពុទ្ធជាអ្នកប្រាជ្ញ ក៏មានចិត្តរីករាយ ត្រេកអរ ខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះតថាគត ជាធម្មសារថីដ៏ប្រសើរជាងជន ផ្តាច់បង់តណ្ហា ត្រេកអរក្នុងកុសល ជាអ្នកដឹកនាំសត្វ មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ។

ចប់ សិរិមាវិមាន ទី ១៦ ។

បេសការិយវិមាន ទី ១៧

(១៧) (សក្កទេវរាជសួរថា) វិមាន មានសសរជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យនេះ ដ៏រុងរឿងភ្លឺផ្លេកសព្វកាល ឥតមានខ្ចោះ ប្រកបដោយដើមឈើ ជាវិការៈនៃមាស ដោយជុំវិញ

ឋានំ មម កម្មវិបាកសម្ភវំ
តត្រូបបន្នា បុរិមច្ឆរា ឥមា
សតំ សហស្សានិ សកេន កម្មុនា
តុវំសិ អជ្ឈុបគតា យសស្សិនី
ឱភាសយំ តិដ្ឋសិ បុព្វទេវតា
សសី អធិគយ្ហ យថា វិរោចតិ
នក្ខត្តរាជារិវ តារកាគណំ
តថេវ ត្វំ អច្ឆរសង្គណំ ឥមំ
ទទ្ទល្លមានា យសសា វិរោចសិ
កុតោ នុ អាគម្ម អនោមទស្សនេ
ឧបបន្នា ត្វំ ភវនំ មមំ ឥទំ[១]
ព្រហ្មំវ ទេវា តិទសា សហិន្ទកា
សព្វេ ន តប្បាមសេ ទស្សនេន តំ ។
យមេតំ សក្ក អនុបុច្ឆសេ មមំ
កុតោ ចុតា ឥធ អាគតា តុវំ[២]
ពារាណសី នាម បុរត្ថិ កាសិនំ
តត្ថ បុរេ អហោសឹ បេសការិកា[៣]

១ ម. ឥមំ ។ ២ ម. អាគច្ឆិ ត្វំ ។ ៣ សី. ម. កេសការិកា ។

ឋានរបស់យើង កើតឡើងព្រម ដោយអំណាចផលនៃកម្ម ពួកស្រីអប្សរពីកាលមុនដែលកើតក្នុងវិមាននោះចំនួន ១សែននាក់ នាងជាអ្នកមានយស កើតឡើងដោយកម្មជារបស់ខ្លួន នាងជាបុព្វទេវតា ញុំាងសេចក្ដីភ្លឺឲ្យតាំងនៅ ដូចព្រះចន្ទជាស្ដេចនៃផ្កាយ រមែងរុងរឿងគ្របសង្កត់ពួកផ្កាយ នាងក៏រុងរឿងដោយយស ជាងពួក នៃស្រីអប្សរនេះ យ៉ាងនោះដែរ ម្នាលនាង មានរូបគួរមើល មិនជាគួរថយ នាងមកពីគតិណាហ្ន៎ បានមកកើតក្នុងភពរបស់យើងនេះ ពួកទេវតានៅឋានត្រៃត្រឹង្ស ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ មិនឆ្អែតស្កប់ស្កល់ដោយការមើលនូវនាង ដូចជាពួកទេវតា នៅក្នុងឋានត្រៃត្រឹង្ស ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ មិនឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ដោយការឃើញនូវព្រហ្ម ដូច្នោះដែរ ។

(ទេវធីតាតបថា) បពិត្រសក្កៈ ព្រះអង្គទ្រង់សួរប្រស្នានេះ នឹងខ្ញុំព្រះអង្គថា នាងច្យុតមក អំពីគតិណា បានមកកើត ក្នុងទីនេះ ខ្ញុំឈ្មោះ បេសការិកា កើតក្នុងបុរី ឈ្មោះពារាណសី របស់ពួកជនកាសីនោះ

ពុទ្ធេ ច ធម្មេ ច បសន្នមានសា
សង្ឃេ ច ឯកន្តគតា[១] អសំសយា
អខណ្ឌសិក្ខាបទា អាគតប្ផលា
សម្ពោធិធម្មេ និយតា អនាមយា ។
តន្តាភិនន្ទាមសេ ស្វាគតញ្ច តេ
ធម្មេន ច ត្វំ យសសា វិរោចសិ
ពុទ្ធេ ច ធម្មេ ច បសន្នមានសេ
សង្ឃេ ច ឯកន្តគតេ អសំសយេ
អខណ្ឌសិក្ខាបទេ អាគតប្ផលេ
សម្ពោធិធម្មេ និយតេ អនាមយេ ។

បេសការីវិមានំ[២] សត្តរសមំ ។

ឧទ្ទានំ

បញ្ចបីឋា តយោ នាវា ទីបា តិលទក្ខិណា
ទ្វេ បតី ទ្វេ សុណិសា ឧត្តរា សិរិមា បេសការិកា[៣]
វគ្គោ តេន បវុច្ចតីតិ ។

ឥត្ថីវិមានេ វគ្គោ បឋមោ ។

---

១ ឯកន្តគតាតិបិ បាឋោ ។ ២ ម. បេសការិយ ។ ម. បេសការីវិមានំ ។ ៣ ម. បេសការិកា ។

ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿស៊ប់ មិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មានសិក្ខាបទមិនបានដាច់ សម្រេចនូវផលទៀត ក្នុងធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង មិនមានសេចក្តីទុក្ខ ។

សក្កទេវរាជត្រាស់ថា ម្នាលនាងមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿស៊ប់មិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មានសិក្ខាបទមិនបានដាច់ បានសម្រេចនូវផលទៀត ក្នុងធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង មិនមានសេចក្តីទុក្ខ យើងត្រេកអរនូវសម្បត្តិរបស់នាងផង នូវដំណើរមកដោយប្រពៃរបស់នាងផង នាងរុងរឿងដោយធម៌និងបុញ្ញសម្បត្តិផង ដោយយសនិងបរិវារសម្បត្តិផង ។

ចប់ បេសការីវិមាន ទី ១៧ ។

ឧទ្ទាន (នៃបីឋវគ្គនោះ) គឺ

និយាយអំពីបីឋវិមាន ៥ នាវាវិមាន ៣ ទីបវិមាន ១ តិលទក្ខិណាវិមាន ១ បតិព្វតាវិមាន ២ សុណិសាវិមាន ២ ឧត្តរាវិមាន ១ សិរិមាវិមាន ១ បេសការីវិមាន ១ លោកហៅថាវគ្គទី១នោះឯង ។

ចប់ វគ្គទី ១ ក្នុងឥត្ថីវិមាន ។

ទុតិយោ ចិត្តលតាវគ្គោ

បឋមំ ទាសីវិមានំ

(១៨) អបិ សក្កោវ ទេវិន្ទោ រម្មេ ចិត្តលតាវនេ
សមន្តា អនុបរិយាសិ នារីគណបុរក្ខតា
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទាសី អហោសឹ បរបេស្សិយា កុលេ

ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តស្សា មេ និក្កមោ អាសិ សាសនេ តស្ស តាទិនោ

ចិត្តលតាវគ្គ ទី ២

ទាសីវិមាន ទី ១

(១៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ចុះនាងដែលមានពួកនារីចោមរោមហែហម ដើរក្រឡឹងជុំវិញ ក្នុងចិត្តលតាវ័ន ជាទីត្រេកអរ ដូចព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា ញុំាងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្លឺដូចជាផ្កាយព្រឹក កើតនាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាងក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
ជាទាសី បំរើអ្នកដទៃ ក្នុងត្រកូល

ជាឧបាសិកានៃព្រះគោតម មានបញ្ញាចក្ខុ មានយស និងសេចក្តីព្យាយាម ក្នុងសាសនានៃព្រះពុទ្ធ ប្រកបដោយតាទិគុណនោះ តែងមានដល់ខ្ញុំ

កាមំ ភិជ្ជតុយំ កាយោ   នេវ អត្ថេត្ថ សន្តនំ
សិក្ខាបទានំ បញ្ចន្នំ   មគ្គោ សោវត្ថិកោ សិវោ
អកណ្ដកោ អគហនោ ឧជុ   សព្ភិបវេទិតោ
និក្កមស្ស ផលំ បស្ស   យថិទំ ចាបុណិត្ថិកា
អាមន្តណិកា រញ្ញោម្ហិ   សក្កស្ស វសវត្តិនោ
សដ្ឋី តុរិយសហស្សានិ   បដិពោធំ ករោន្តិ មេ
អាលម្ពោ គគ្គរោ ភីមោ   សាធុវាទី ច សំសយោ
បោក្ខរោ ច សុផស្សោ ច   វីណា[1] មោក្ខា ច នារិយោ
នន្ទា ចេវ សុនន្ទា ច   សោណទិន្នា សុចិម្ហិតា[2]
អាលម្ពុសា មិស្សកេសី   បុណ្ឌរីកាតិ ទារុណី
ឯណិបស្សា សុបស្សា ច   សុភទ្ទា មុទុកាវទី[3]
ឯតា អញ្ញា ច សេយ្យាសេ   អច្ឆរានំ បពោធិកា
តា មំ កាលេនុបាគន្ត្វា   អភិភាសន្តិ ទេវតា
ហន្ទ នច្ចាម គាយាម   ហន្ទ តំ រមយាមសេ
នយិទំ អកតបុញ្ញានំ   កតបុញ្ញានមេវិទំ
អសោកំ នន្ទនំ រម្មំ   តិទសានំ មហាវនំ

១ ម. វីណា ។ ២ ម. សុចិម្ហិតា ។ ៣ ម. មុទុការី ០ ។

ទោះបើកាយនេះបែកធ្លាយទៅក៏ដោយ ក៏ការបញ្ចប់នូវសេចក្ដីព្យាយាមក្នុងកម្មដ្ឋានខ្ញុំមិនមានឡើយ ផ្លូវនៃសិក្ខាបទទាំង ៥ ជារបស់មានសួស្ដី ជាទីក្សេម មិនមានបន្លា មិនរាំញ៉ា ជាផ្លូវត្រង់ ដែលសប្បុរសប្រាប់ហើយ ខ្ញុំជាស្ត្រីដល់នូវផលនេះ ដោយសេចក្ដីព្យាយាមណា លោកចូរឃើញនូវផល នៃសេចក្ដីព្យាយាមនោះចុះ ខ្ញុំជាមហេសីជាទីស្រឡាញ់នៃសក្កទេវរាជ អ្នកញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទេវលោកទាំងពីរ ពួកតូរ្យតន្ត្រី ៦ ហ្មឺន តែងធ្វើនូវការសម្រើបចិត្តនៃខ្ញុំ ពួកទេវបុត្រឈ្មោះអាលម្ពៈ១ គគ្គរៈ១ ភីមៈ១ សាធុវាទី១ សំសយៈ១ បោក្ខរៈ១ សុផស្សៈ១ ទាំងពួកនារីឈ្មោះវីណា១ មោក្ខា១ នន្ទា១ សុនន្ទា១ សោណទិន្នា១ សុចិម្ហិតា១ អាលម្ពុសា១ មិស្សកេសី១ បុណ្ឌរីកាតិ១ ទារុណី១ ឯណិបស្សា១ សុបស្សា១ សុភទ្ទា១ មុទុកាវទី១ ទាំងពួកនារីដទៃ ជាអ្នកដាស់តឿននេះ ប្រសើរជាងពួកស្ត្រីអប្សរ ពួកទេវធីតាទាំងនោះ តែងចូលមកជិតខ្ញុំ តាមកាល ហើយពោលពាក្យជាទីត្រេកអរថា មក យើងទាំងឡាយ នាំគ្នារាំច្រៀង មក យើងទាំងឡាយ ញ៉ាំងទេវធីតានោះឲ្យរីករាយ នេះមិនមែនរបស់ពួកអ្នកមិនធ្វើបុណ្យទេ នេះរបស់ពួកអ្នកបានធ្វើបុណ្យ ឧទ្យានដ៏ជាទីមិនសោយសោក ជាទីត្រេកអររីករាយ រមែងមានដល់ពួកទេវតា នៅក្នុងជាន់ត្រៃត្រឹង្ស

សុខំ អកតបុញ្ញានំ ឥធ នត្ថិ បរត្ថ ច
សុខញ្ច កតបុញ្ញានំ ឥធ ចេវ បរត្ថ ច
តេសំ សហព្យកាមានំ កត្តព្វំ កុសលំ ពហុំ
កតបុញ្ញា ហិ មោទន្តិ សគ្គេ ភោគសមង្គិនោតិ ។

ទាសីវិមានំ បឋមំ ។

ទុតិយំ លខុមាវិមានំ

(១៩) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
កេវដ្ដទ្វារា និក្ខម្ម អហុ មយ្ហំ និវេសនំ
តត្ថ សំសរមានានំ សាវកានំ មហេសិនំ
ឱទនំ កុម្មាសំ ឌាកំ លោណសោវីរកញ្ចហំ[១]
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា

១ លោណសោវីរកន្តិ អដ្ឋកថាយំ ទិស្សតិ ។

សេចក្តីសុខ នៃពួកជនដែលមិនបានធ្វើបុណ្យ មិនមានក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង សេចក្តីសុខនៃពួកជនដែលបានធ្វើបុណ្យ រមែងមានក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ពួកបុគ្គល អ្នកប្រាថ្នាឲ្យបានកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតាទាំងនោះ គប្បីធ្វើកុសលឲ្យច្រើនចុះ ព្រោះថាបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យ ជាអ្នកបានបរិបូណ៌ដោយភោគៈ តែងរីករាយ ក្នុងស្ថានសួគ៌ ។

ចប់ ទាសីវិមាន ទី ១ ។

លខុមាវិមាន ទី ២

(១៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ឋិតនៅហើយ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។ បានជានាងមានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា លំនៅរបស់ខ្ញុំ តាំងនៅជិតទីជាទីចេញអំពីកេវដ្ដទ្វារ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងលោកអ្នកមានចិត្តត្រង់ទាំងឡាយ បានប្រគេនបាយ នំកុម្មាស ទឹកបន្លែ ជ្រក់ ទឹកដែលផ្សំដោយសម្ភារៈច្រើន ដល់ពួកសាវ័កអ្នកស្វែងរកគុណធំ ដែលត្រាច់ទៅ ក្នុងទីលំនៅនៃខ្ញុំនោះ

ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ សទា សីលេសុ សំវុតា
សញ្ញមា សំវិភាគា ច វិមានំ អាវសាមហំ
បាណាតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

មម ច ភន្តេ វចនេន ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទេយ្យាសិ លខុមា នាម ភន្តេ ឧបាសិកា ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទតីតិ ។ អនច្ឆរិយំ ខោ បនេតំ ភន្តេ យំ មំ ភគវា អញ្ញតរស្មឹ សាមញ្ញផលេ ព្យាករេយ្យ ។ តំ ភគវា សកទាគាមិផលេ ព្យាកាសីតិ ។

លខុមាវិមានំ ទុតិយំ ។

ខ្ញុំបានរក្សាឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្សផង អស់បាដិហារិយបក្សផង ខ្ញុំជាអ្នកសង្រួម ក្នុងសីលទាំងឡាយ សព្វកាល មានសេចក្តីសង្រួម មានការចែកចាយទាន នៅគ្រប់គ្រងវិមាន ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ វៀរចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តកន្លងចិត្តស្វាមី ជាអ្នកឆ្ងាយចាកការផឹកទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ដែលមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។
បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ នៃព្រះមានព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឧបាសិកាឈ្មោះ លខុមា សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះបាទ នៃព្រះមានព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ហេតុនោះ ជាការអស្ចារ្យល្មមនឹង ត្រង់ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករខ្ញុំ ក្នុងសាមញ្ញផលណាមួយ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករខ្ញុំជាលខុមានោះ ក្នុងសកទាគាមិផល ។

ចប់ លខុមាវិមាន ទី ២ ។

តតិយំ អាចាមទាយិកាវិមានំ

(៦០) បិណ្ឌាយ តេ ចរន្តស្ស តុណ្ហីភូតស្ស តិដ្ឋតោ
ទលិទ្ទា កបណា នារី បរាគារំ អវស្សិតា
យា តេ អទាសិ អាចាមំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ
សា ហិត្វា មានុសំ ទេហំ កំ នុ សា ទិសតំ គតា ។
បិណ្ឌាយ មេ ចរន្តស្ស តុណ្ហីភូតស្ស តិដ្ឋតោ
ទលិទ្ទា កបណា នារី បរាគារំ អវស្សិតា
យា មេ អទាសិ អាចាមំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ
សា ហិត្វា មានុសំ ទេហំ វិប្បមុត្តា ឥតោ ចុតា
និម្មានរតិនោ នាម សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា
តត្ថ សា សុខិតា នារី មោទតិ អាចាមទាយិកា ។
អហោ ទានំ វរាកិយា កស្សបេ សុប្បតិដ្ឋិតំ
បរាភតេន ទានេន ឥជ្ឈិត្ថ វត ទក្ខិណា
យា មហេសិត្តំ ការេយ្យ ចក្កវត្តិស្ស រាជិនោ
នារី សព្វង្គកល្យាណី ភត្តុ ចានោមទស្សិកា
ឯតស្សាចាមទានស្ស កលំ នាគ្ឃតិ[១] សោឡសឹ

១ ម. នគ្ឃតិ ។

អាចាមទាយិកាវិមាន ទី ៣

(៦០) *(ព្រះឥន្ទ្រសួរព្រះកស្សបថា)* កាលដែលលោកម្ចាស់ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ឈរនៅស្ងៀម មាននារីម្នាក់ កំសត់ កំព្រា អាស្រ័យនៅផ្ទះ នៃបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា បានប្រគេនបាយក្ដាំង ដល់លោកម្ចាស់ដោយដៃរបស់ខ្លួន នារីនោះ លះបង់ កាយជារបស់មនុស្សហើយ ទៅកាន់ទិសណាហ្ន៎ ។

(ព្រះថេរៈតបថា) កាលដែលអាត្មាត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ឈរស្ងៀម មាននារីកំសត់ កំព្រា អាស្រ័យនៅផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា បានប្រគេនបាយក្ដាំង ដល់អាត្មាដោយដៃរបស់ខ្លួន នារីនោះលះបង់កាយជារបស់មនុស្ស រួចផុតស្រឡះ ច្យុតអំពីមនុស្សលោកនេះទៅហើយ ពួកទេវតាដែលមានឫទ្ធិច្រើន មាននៅក្នុងឋាននិម្មានរតីណា នារីដែលជាអ្នកប្រគេនបាយក្ដាំង ក៏ដល់នូវសេចក្ដីសុខរីករាយក្នុងពួកទេវតា ជាន់និម្មានរតីនោះ ។ ឱហ្ន៎ ទានរបស់ស្រីកំព្រាដែលបានតាំងទុកល្អ ក្នុងព្រះថេរៈព្រះនាមកស្សបៈ ឱហ្ន៎ ទក្ខិណាសម្រេចហើយដោយទានដែលនាំមក អំពីផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃ នារីណាមានអវយវៈល្អទាំងអស់ ជាទីរមិលមើល មិនបានបោកថយនៃភស្ដា គប្បីធ្វើនូវភាពនៃខ្លួនជាមហេសី នៃស្ដេចចក្រពត្តិ ក៏មិនដល់មួយចំណិតនៃចំណែក ១៦ ។ ផង នៃការឲ្យនូវបាយក្ដាំងនោះឡើយ

សតំ និក្ខា សតំ អស្សា សតំ អស្សតរី រថា
សតំ កញ្ញាសហស្សានំ អាមុត្តមណិកុណ្ឌលា
ឯកស្សាចាមទានស្ស កលំ នាគ្ឃន្តិ សោឡសឹ
សតំ ហេមវតា នាគា ឦសាទន្តា ឧរូឡ្ហវា
សុវណ្ណកច្ឆា មាតង្គា ហេមកប្បនិវាសសា
ឯកស្សាចាមទានស្ស កលំ នាគ្ឃន្តិ សោឡសឹ
ចតុន្នំ មហាទីបានំ ឥស្សរំ យោធ ការយេ
ឯកស្សាចាមទានស្ស កលំ នាគ្ឃតិ សោឡសិន្តិ[១] ។

អាចាមទាយិកាវិមានំ តតិយំ ។

ចតុត្ថំ ចណ្ឌាលីវិមានំ

(៦១) ចណ្ឌាលិ វន្ទ បាទានិ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តមេវ អនុកម្បាយ អដ្ឋាសិ ឥសិសត្តមោ
អភិប្បសាទេហិ មនំ អរហន្តម្ហិ តាទិនេ[២]
ខិប្បមញ្ជលិកា[៣] វន្ទ បរិត្តំ តវ ជីវិតន្តិ ។

---

១ ម. និសេធោ តត្ថំ ។ ២ ម. តាទិនិ ។ គន្ថិកបាឋោ តាទិសេតិ ទិស្សតិ ។
៣ ឱ. ម. ខិប្បំ បញ្ជលិកា ។

មាសនិក្ខ ១០០ សេះ ១០០ រទេះអស្សតរ ១០០ កញ្ញា ១សែន មានកុណ្ឌលជាវិការៈនៃកែវមណី ប្រដាប់ហើយ ក៏មិនដល់មួយចំណិតនៃចំណែក ១៦ ។ ផង នៃការឲ្យនូវបាយក្តាំងនោះឡើយ ដំរីទាំងឡាយដ៏ប្រសើរ ១០០ កើតក្នុងព្រៃហេមពាន្ត មានភ្លុកដូចជាងន្ទាលនង្គ័ល មានកម្លាំងខ្លាំង មានខ្សែជង្គង់មាស ជាសត្វមាតង្គៈ មានគ្រឿងប្រដាប់ចិត្រហើយ ដោយមាស ក៏មិនដល់មួយចំណិត នៃចំណែក ១៦ ។ ផង នៃការឲ្យនូវបាយក្តាំងនោះឡើយ បុគ្គលណា គប្បីធ្វើនូវភាព នៃខ្លួនជាធំក្នុងទ្វីបទាំង ៤ ក្នុងលោកនេះ ក៏នៅមិនទាន់ដល់មួយចំណិត នៃចំណែក ១៦ ។ ផង នៃការឲ្យនូវបាយក្តាំងនោះឡើយ ។

ចប់ អាចាមទាយិកាវិមាន ទី ៣ ។

ចណ្ឌាលីវិមាន ទី ៤

(៦១) (ព្រះមោគ្គល្លានប្រាប់ថា) នែនាងចណ្ឌាលី នាងចូរថ្វាយបង្គំព្រះបាទានៃព្រះគោតម ដ៏មានយស ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គជាឥសីទី៧ ទ្រង់ប្រថាប់នៅដើម្បីអនុគ្រោះនាង ចូរនាងញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ជាព្រះអរហន្តប្រកបដោយតាទិគុណចុះ នាងចូរផ្គងអញ្ជលីឲ្យរហ័ស ថ្វាយបង្គំចុះ ព្រោះថា ជីវិតរបស់នាងតិចណាស់ ។

ចោទិតា ភាវិតត្តេន សរីរន្តិមធារិនា
ចណ្ឌាលី វន្ទិ បាទានិ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តមេនំ អវធិ គាវី ចណ្ឌាលឹ បញ្ជលឹ ឋិតំ
នមស្សមានំ សម្ពុទ្ធំ អន្ធការេ បភង្ករំ

ខីណាសវំ វិគតរជំ អនេញ្ជំ[១]
ទេវិទ្ធិបត្តា ឧបសង្កមិត្វា
វន្ទាម តំ វីរ មហានុភាវ ។
សុវណ្ណវណ្ណា ជលិតា មហាយសា
វិមានមោរុយ្ហ អនេកចិត្តា
បរិវារិតា អច្ឆរាសង្គណេន
កា ត្វំ សុភេ ទេវតេ វន្ទសេ មមំ[២] (ឥតិ)។

អហំ ភទន្តេ ចណ្ឌាលី តយា[៣] វីរេន[៤] បេសិតា
វន្ទិំ អរហតោ បាទេ គោតមស្ស យសស្សិនោ
សាហំ វន្ទិត្វា[៥] បាទានិ ចុតា ចណ្ឌាលិយោនិយា
វិមានំ សព្វសោ ភទ្ទំ ឧបបន្នម្ហិ នន្ទនេ
អច្ឆរានំ សហស្សានំ បុរក្ខិត្វា មំ តិដ្ឋន្តិ

១ ម. វិគតរជំ អនេជំ ឯកំ អរញ្ញម្ហិ រហោ និសិន្នំ ។ ឱ. វិគតរជំ ទេជំ ឯកំ អរញ្ញម្ហិ រហោ និសិន្នំ ។ ២ ម. មមំ ។ ៣ ម. តយោ ។ ៤ ឱ. បេតេន ។ ៥ ម. ឱ. វន្ទិត្វា ។

នាងចណ្ឌាលី ដែលព្រះមហាមោគ្គល្លាន មានខ្លួនអប់រំហើយ ទ្រទ្រង់នូវសរីរៈជាទីបំផុត បានដាស់តឿនហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទព្រះគោតមដ៏មានយស ក៏ស្រាប់តែមេគោរុះនាងចណ្ឌាលី ដែលកំពុងផ្គងអញ្ជលីថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្ពុទ្ធ អ្នកធ្វើនូវពន្លឺក្នុងទីងងឹតនោះ

នាងចណ្ឌាលី បានដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ចូលមកគាល់ (នូវព្រះមហាមោគ្គល្លាន) ជាព្រះខីណាស្រព ប្រាសចាកធូលី មិនមានតណ្ហា (ហើយនិយាយថា) បពិត្រលោកមានព្យាយាម មានអានុភាពច្រើន យើងខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំលោក ។

(ព្រះថេរៈសួរថា) ម្នាលទេវតា មានគុណល្អ នាងជាអ្វី មានសម្បុរដូចជាមាស មានសរីរៈដ៏ភ្លឺ មានយសធំ ចុះមកអំពីវិមាន ប្រកបដោយវិចិត្រ ដ៏ច្រើន មានពួកស្រីអប្សរហែហម មកថ្វាយបង្គំអាត្មាដូច្នេះ ។

(នាងចណ្ឌាលីទេវតាតបថា) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំឈ្មោះចណ្ឌាលី ដែលលោកម្ចាស់មានសេចក្តីព្យាយាម បញ្ជូនទៅឲ្យថ្វាយបង្គំព្រះបាទ នៃព្រះគោតម ជាព្រះអរហន្តដ៏មានយស លុះខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះបាទហើយ ក៏ច្យុតអំពីកំណើតនៃនាងចណ្ឌាលីមកកាន់វិមាន ដ៏ប្រសើរ ដោយប្រការទាំងពួង កើតឡើងក្នុងនន្ទនវ័ន មានស្រីអប្សរ ១ ពាន់ ហែហម

តស្សាហំ ចវិតា ទេហា   វិមានេ យសសា យុតា
បហូតសតកល្យាណា   សព្វជាតា បតិស្សុតា
មុនឹ ការុណិកំ លោកេ   ភន្តេ វន្ទិតុមាគតា ។
ឥទំ វត្វាន ចណ្ឌាលី   កតញ្ញូ កតវេទិនី
វន្ទិត្វា អរហតោ បាទេ   តត្ថេវន្តរធាយតីតិ ។

ចណ្ឌាលីវិមានំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ ភទ្ទិត្ថិកាវិមានំ

(៦៦) នីលា បីតា ច កាឡា ច មញ្ជិដ្ឋា អថ លោហិតា
ឧច្ចាវចានំ វណ្ណានំ   កិញ្ជក្ខបរិវារិតា
មន្ទារវានំ បុប្ផានំ   មាលំ ធារេសិ មុទ្ធនិ
នយិមេ(១) អញ្ញេសុ កាយេសុ   រុក្ខា សន្តិ សុមេធសេ
កេន កាយំ ឧបបន្នា   តាវតិំសំ យសស្សិនី(២)
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ   កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ(ន្តិ)។
ភទ្ទិត្ថិកាតិ មំ អញ្ញំសុ   កិម្ពិលាយំ(៣) ឧបាសិកា
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នា   សំវិភាគរតា សទា

១ ឱ. នមេ ។ ម. នយិមេ ។ ២ ម. យសស្សិនី ។ ៣ ម. អញ្ញំសុ កិម្ពិលាយំ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាទេវតា ប្រសើរវិសេស ជាងស្រីអប្សរទាំងនោះ ដោយសម្បុរ ដោយយសនិងអាយុ ជាទេវតាមានកុសលដ៏ច្រើនបានធ្វើហើយ ដឹងខ្លួន មានស្មារតី មកដើម្បីថ្វាយបង្គំនូវព្រះមុនី ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ក្នុងលោក ។ លុះនាងចណ្ឌាលី ជាស្រីមានកតញ្ញូកតវេទី ពោលពាក្យនេះ ដូច្នេះហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទា នៃព្រះអរហន្តហើយ ក៏បាត់ពីទីនោះទៅ ។

ចប់ ចណ្ឌាលីវិមាន ទី ៤ ។

ភទ្ទិត្ថិកាវិមាន ទី ៥

(៦៦) (ព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ សួរថា) នាងមានសម្បុរខៀវផង លឿងផង ខ្មៅផង ហង្សបាទផង ក្រហមផង ពោរពេញដោយលំអងនៃផ្កា មានពណ៌ផ្សេងៗ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កាមន្ទារព្វនៅលើក្បាល ម្នាលនាងមានប្រាជ្ញាល្អ ដើមឈើនេះ ក្នុងពួកទេវតាដទៃគ្មានទេ ម្នាលនាងមានយស នាងកើតក្នុងពួកទេវតា នៅក្នុងស្ថានត្រៃត្រិង្ស ដោយបុណ្យអ្វី ម្នាលទេវតា គឺអាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់មក ផលនៃកម្មនេះ ដូចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) ជនទាំងឡាយស្គាល់ខ្ញុំថា ភទ្ទិត្ថិកា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងកិម្ពិលានគរ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានិងសីល ត្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល

អច្ឆាទនញ្ច ភត្តញ្ច   សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ   វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ   យា ច[១] បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច   អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ[២]   សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា   មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច   មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា   អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ   អប្បមាទវិហារិនី

កតាវកាសា កតកុសលា តតោ ចុតា
សយំបភា អនុវិចរាមិ នន្ទនំ
ភិក្ខូ ចាហំ បរមហិតានុកម្បកេ
អភោជយឹ តបស្សិយុគំ មហាមុនឹ
កតាវកាសា កតកុសលា តតោ ចុតា
សយំបភា អនុវិចរាមិ នន្ទនំ
អដ្ឋង្គិកំ អបរិមិតំ សុខាវហំ
ឧបោសថំ សតតមុបាវសឹ អហំ

---
១ ម. យាវ ។ ២ ម. ឧបវសិស្សំ ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ ភត្ត សេនាសនៈនិងគ្រឿងប្រទីប ខ្ញុំរក្សានូវឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ជាអ្នកសង្រួមល្អក្នុងសីលទាំងឡាយ សព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តកន្លង (ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានការនៅដោយសេចក្តីមិនធ្វេសប្រហែស

មានឱកាសនៃសេចក្តីសុចរិតធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើហើយ ច្យុតអំពីទីនោះមក មានពន្លឺភ្លឺដោយខ្លួនឯង ត្រាច់ទៅកាន់នន្ទនវ័ន ខ្ញុំបានញុំាងពួកភិក្ខុ អ្នកអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង និងគូនៃសាវ័កដែលមានតបៈ និងព្រះមហាមុនីឲ្យសោយអាហារ ខ្ញុំមានឱកាសធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើហើយ ច្យុតអំពីទីនោះមក មានពន្លឺភ្លឺដោយខ្លួនឯង ត្រាច់ទៅកាន់នន្ទនវ័ន ខ្ញុំរក្សានូវឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ រកប្រមាណមិនបាន នាំមកនូវសេចក្តីសុខសព្វកាល

កាមកាមា កតកុសលា តតោ ចុតា
សយម្បភា អនុវិចរាមិ នន្ទនំ ។

ភទ្ទិត្ថិវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ សោណទិន្នាវិមានំ

(៦៣) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
សោណទិន្នាតិ មំ អញ្ញំសុ នាឡន្ទាយំ ឧបាសិកា
សទ្ធា សីលេន សម្បន្នា សំវិភាគរតា សទា
អច្ឆាទនញ្ច ភត្តញ្ច សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា

ខ្ញុំមានឱកាសធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើហើយ ច្យុតអំពីទីនោះមក មានពន្លឺភ្លឺដោយខ្លួនឯង ត្រាច់ទៅកាន់នន្ទនវ័ន ។

ចប់ ភទ្ទិត្ថិវិមាន ទី ៥ ។

សោណទិន្នាវិមាន ទី ៦

(៦៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ នាងមានសម្បុរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់
នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា ជនទាំងឡាយស្គាល់នូវខ្ញុំថា សោណទិន្នា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងស្រុកនាលន្ទា ជាស្ត្រីបរិបូណ៌ដោយសទ្ធានឹងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ ភត្ត សេនាសនៈ នឹងគ្រឿងប្រទីប

ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោណទិន្នាវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

សត្តមំ ឧបោសថវិមានំ

(៦៦) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ឧបោសថាតិ មំ អញ្ញំសុ សាកេតេ ឧបាសិកា

ខ្ញុំបានរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង បានសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយសព្វកាល ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះហេតុនោះបានជាខ្ញុំមានសម្បុរ បែបនោះ ។បេ។ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សោណទិន្នាវិមាន ទី ៦ ។

ឧបោសថវិមាន ទី ៧

(៦៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងដែលមានសម្បុរល្អ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ ដោយហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បុរបែបនោះ ។បេ។ បានជា នាងមានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។បេ។ នូវផល នៃកម្មនេះថា ជនទាំងឡាយ បានស្គាល់នូវខ្ញុំថា ឧបោសថា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងសាកេតនគរ

សទ្ធា សីលេន សម្បន្នា   សំវិភាគរតា សទា
អច្ឆាទនញ្ច ភត្តញ្ច   សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ   វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ   យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច   អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ   សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា   មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច   មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា   អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ   គោតមស្ស យសស្សិនោ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ   ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្ខណំ នន្ទនំ សុត្វា   ឆន្ទោ មេ ឧទបជ្ជថ
តត្ថ ចិត្តំ បណិធាយ   ឧបបន្នម្ហិ នន្ទនំ
នាកាសឹ សត្ថុ វចនំ   ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ
ហីនេ ចិត្តំ បណិធាយ   សម្ហិ បច្ឆានុតាបិនី ។

បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានិងសីល មានចិត្តត្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ ភត្ត សេនាសនៈ និងគ្រឿងប្រទីប បានរក្សាឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយ សព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តកន្លង (ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះហេតុនោះ បានជា ខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ។បេ។ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សេចក្តីពេញចិត្តកើតឡើងដល់ខ្ញុំ ព្រោះបានឮនូវនន្ទនវ័នជារឿយ ៗ ខ្ញុំបានដាក់នូវចិត្ត ក្នុងនន្ទនវ័ន ក្នុងភាវត្តិនោះ ហើយចូលទៅកាន់នន្ទនវ័ន ខ្ញុំពុំបានធ្វើតាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះសាស្តា ជាព្រះពុទ្ធ ជាផៅពង្សនៃព្រះអាទិត្យទេ ខ្ញុំមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលជាខាងក្រោយ ព្រោះដាក់នូវចិត្ត ក្នុងធម៌ដ៏ថោកទាប ។

គីវ ចិរំ វិមានស្មឹ ឥធ វស្សសុបោសថេ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ យទិ ជានាសិ អាយុនោ(តិ)។
សដ្ឋីវស្សសហស្សានិ[១] ឥធ ឋត្វា មហាមុនិ
ឥតោ ចុតា គមិស្សាមិ មនុស្សានំ សហព្យតន្តិ ។
មា ត្វំ ឧបោសថេ ភាយិ សម្ពុទ្ធេនាសិ ព្យាកតា
សោតាបន្នា វិសេសយិ បហីនា តវ ទុគ្គតីតិ ។

ឧបោសថវិមានំ សត្តមំ ។

អដ្ឋមំ សុនិទ្ទាវិមានំ

(៤៨) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
សុនិទ្ទាតិ មំ អញ្ញិំសុ[២] រាជគហស្មឹ ឧបាសិកា
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នា សំវិភាគរតា សទា

១ ម. ឯកូនបនិស្សោ ច វស្សកោដិយោតិ អត្ថិ ។ ២ ម. សុទិន្នាតិ មមំ អញ្ញិំសុ ។

(ព្រះថេរៈសួរថា) ម្នាលនាង។ ព្រោះថានាងនៅក្នុងវិមាននេះ អស់កាលយូរប៉ុន្មាន ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរនាងហើយ នាងចូរប្រាប់មក បើនាងដឹងនូវប្រមាណអាយុ ។

(ទេវតាតបថា) បពិត្រព្រះថេរៈជាអ្នកប្រាជ្ញធំ ខ្ញុំឋិតនៅក្នុងវិមាននេះ ៦ ហ្មឺនឆ្នាំ លុះច្យុតអំពីវិមាននេះហើយ នឹងទៅកើតជាមួយនឹងពួកមនុស្ស ។

(ព្រះថេរៈពោលថា) ម្នាលនាងឧបោសថា នាងកុំខ្លាចឡើយ នាងគឺព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្យាករហើយ ថាជាស្ត្រីបានដល់សោតៈ សម្រេចគុណវិសេសហើយ ទុគ្គតិ នាងបានលះបង់ហើយ ។

ចប់ ឧបោសថវិមាន ទី ៧ ។

សុនិទ្ទាវិមាន ទី ៨

(៤៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បុរបែបនោះ ។បេ។ បានជានាងមានសម្បុរភ្លឺច្បាស់សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។បេ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា ជនទាំងឡាយបានស្គាល់ខ្ញុំថា សុនិទ្ទា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានិងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកទាន សព្វកាល

អន្នញ្ច បានញ្ច សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសិំ ឧជុភូតេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ទសិំ បញ្ចទសិំ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសិំ សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុទិន្នាវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ សុទិន្នាវិមានំ

(៦៦) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្លៀកដណ្ដប់ ភត្ត សេនាសនៈ និងគ្រឿងប្រទីប បានរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ជាអ្នកសង្រួម ក្នុងសីលទាំងឡាយសព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ការប្រព្រឹត្តកន្លង (ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិការបស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។
បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់សុទិន្នាវិមានទី ៨ ។

សុទិន្នាវិមាន ទី ៩

(៦៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ ព្រោះហេតុអ្វី បានជា នាងមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។
បានជានាងមានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
សុទិន្នាតិ មំ អញ្ញឹសុ រាជគហស្មឹ ឧបាសិកា
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នា សំវិភាគរតា សទា
អច្ឆាទនញ្ច ភត្តញ្ច សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ គោតមស្ស យសស្សិនោ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុទិន្នាវិមានំ នវមំ ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះ ជនទាំងឡាយបានស្គាល់នូវខ្ញុំថា សុទិន្នា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានឹងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ ភត្ត សេនាសនៈ និងគ្រឿងប្រទីប បានរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ទី ១៤ ទី ១៥ និង ទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយសព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង(ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង៥ ឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា នៃព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សុទិន្នាវិមាន ទី ៩ ។

ទសមំ ភិក្ខាទាយិកាវិមានំ

[៤៧] អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ[១] ភិក្ខំ បសន្នា សកេហិ បាណិហិ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ភិក្ខាទាយិកាវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ ទុតិយភិក្ខាទាយិកាវិមានំ

[៤៨] អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

១ ម.ឥ. អទាសហំ ។

ភិក្ខាទាយិកាវិមាន ទី ១០

(៤៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចជាផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។ បានជានាងមានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា ខ្ញុំកាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញព្រះពុទ្ធប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានព្រះហឫទ័យថ្លា មិនល្អក់ មានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយបិណ្ឌបាតដល់ព្រះអង្គ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ភិក្ខាទាយិកាវិមាន ទី ១០ ។

ទុតិយភិក្ខាទាយិកាវិមាន ទី ១១

(៤៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរល្អ ញុំាងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក ឋិតនៅ ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាង មានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ ភិក្ខំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយភិក្ខាទាយិកាវិមានំ ឯកាទសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ទាសី ចេវ លខុមា ច អថ អាចាមទាយិកា
ចណ្ឌាលី ភទ្ទិត្ថិកា ចេវ សោណទិន្នា ឧបោសថា
និទ្ទា ចេវ សុនិទ្ទា ច ទ្វេ ច ភិក្ខាយ ទាយិកា
វគ្គោ តេន បវុច្ចតីតិ ។

ឥត្ថីវិមានេ ទុតិយោ វគ្គោ ។

ភាណវារំ បឋមំ ។

បានជានាង មានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួក
មនុស្ស ក្នុងជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក
បានឃើញព្រះពុទ្ធ មានធូលីគឺរាគៈ ទៅប្រាសហើយ
ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យថ្លា មិនល្អក់ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា
បានថ្វាយចង្ហាន់ ដល់ព្រះអង្គ ដោយដៃរបស់ខ្លួន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។
បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយភិក្ខាទាយិកាវិមាន ទី ១១ ។

ឧទ្ទាន (នៃចិត្តលតាវគ្គ ទី២ នោះ) គឺ

និយាយអំពីទាសីវិមាន ១ លខុមាវិមាន ១ អាចាមទាយិកាវិមាន ១ ចណ្ឌាលីវិមាន ១ ភទ្ទិត្ថិកាវិមាន ១ សោណទិន្នាវិមាន ១ ឧបោសថវិមាន ១ និទ្ទាវិមាន ១ សុនិទ្ទាវិមាន ១ ភិក្ខាទាយិកាវិមាន ២ លើក លោកហៅថា វគ្គដូច្នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ទី ២ ក្នុងឥត្ថីវិមាន ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ១ ។

តតិយោ បារិច្ឆត្តកវគ្គោ

បឋមំ ឧឡារវិមានំ

(៦៩) ឧឡារោ តេ យសោ វណ្ណោ សព្វា ឱភាសតេ ទិសា
នារិយោ នច្ចន្តិ គាយន្តិ ទេវបុត្តា អលង្កតា
មោទេន្តិ បរិវារេន្តិ តវ បូជាយ ទេវតេ
សោវណ្ណានិ វិមានានិ តវិមានិ សុទស្សនេ
តុវំសិ ឥស្សរា តេសំ សព្វកាមសមិទ្ធិនី
អភិជាតា មហន្តាសិ ទេវកាយេ បមោទសិ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ យស្ស(១) កម្មស្សិទំ ផលន្តិ(២) ។

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទុស្សីលេ កុលេ សុណិសា អហោសិ
អស្សទ្ធេសុ កទរិយេសុ សទ្ធាសីលេន សម្បន្នា
បិណ្ឌាយ ចរមានស្ស អបូវំ តេ អទាសិហំ
តស្ស អទាសិហំ បូវំ បសន្នា សកេហិ បាណិហិ
ឥតិស្សា សស្សុ បរិភាសិ អវិនីតា តុវំ វធូ
ន មំ សម្បុច្ឆិតុំ ឥច្ឆិ សមណស្ស ទទាមហំ
តតោ មេ សស្សុ កុបិតា បហាសិ មុសលេន មំ

១ ម. កិស្ស ។ ២ ម. [illegible] ។

បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣

ឧឡារវិមាន ទី ១

(៦៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានយសនឹងសម្បុរដ៏ឧត្តម ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ពួកនារីនឹងពួកទេវបុត្ត បានប្រដាប់គ្រឿងអលង្ការ រាំ ច្រៀង រីករាយ ចោមរោម ដើម្បីបូជា ដល់នាង ម្នាលនាងសុទស្សនា វិមានទាំងឡាយជាវិការៈនៃមាសនេះ ជារបស់នាង ចំណែកនាងសោត ជាឥស្សរៈលើវិមានទាំងនោះ ញុំាងសេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួងឲ្យសម្រេច នាងមានជាតិល្អ ជាអ្នកធំ រីករាយ ក្នុងពួកទេវតា ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ ផលនៃកម្មនេះ តើដូចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុង
ពួកមនុស្ស ជាកូនប្រសា ក្នុងត្រកូលទ្រុស្តសីល
ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ជាមនុស្សកំណាញ់ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា នឹងសីល បានប្រគេននំ ដល់លោកម្ចាស់ ដែលត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននំ ដល់លោកម្ចាស់ដោយដៃរបស់ខ្លួន មាតាក្មេករបស់ខ្ញុំនោះ បានប្រទេចផ្តាសាថា ឯងជាស្ត្រីមានឫកក្រអឺត គេប្រដៅមិនបាន មិនប្រាថ្នានឹងទទួលពាក្យអញ ក្នុងកាលនោះ មាតាក្មេកខ្ញុំនឹង ក៏សំពងខ្ញុំនឹងអង្រែ

តាឡេត្វា អវធិ មំ ចជិត្វា ជីវិតំ សកំ
សាហំ កាយស្ស ភេទា ច វិប្បមុត្តា តតោ ចុតា
តាវត្តិំសានំ ទេវានំ ឧបបន្នា សហព្យតំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឧឡារវិមានំ បឋមំ ។

ទុតិយំ ឧច្ឆុវិមានំ

(៣០) ឱភាសយិត្វា បឋវិំ សទេវកំ
អតិរោចសិ ចន្ទិមសុរិយា វិយ
សិរិយា ច វណ្ណេន យសេន តេជសា
ព្រហ្មាវ ទេវេ តិទសេ សហិន្ទកេ
បុច្ឆាមិ តំ ឧប្បលមាលធារិនិ
អាវេឡិនិ កញ្ចនសន្និភត្តចេ
អលង្កតេ ឧត្តមវត្ថធារិនិ
កា ត្វំ សុភេ ទេវតេ វន្ទសេ មមំ
កិំ ត្វំ បុរេ កម្មំ អកាសិ អត្តនា
មនុស្សភូតា បុរិមាយ ជាតិយា
ទានំ សុចិណ្ណំ អថ សីលសញ្ញមំ

ត្រាំត្រង់ចង្កៀងស្មាខ្ញុំ ខ្ញុំមិនអាច ដើម្បីរស់នៅយូរបាន ខ្ញុំក៏បែកធ្លាយរាងកាយ ផុតស្រឡះ ច្យុតចាកអត្តភាពនោះ បានមកកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់តាវត្តិង្ស ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរល្អ បែបនោះ ។ បេ ។ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ឧឡារវិមាន ទី ១ ។

ឧច្ឆុវិមាន ទី ២

(៣០) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងរុងរឿងក្រៃពេក ដោយសិរីផង វណ្ណៈផង យសផង តេជះផង ដូចព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យ ញុំាងផែនដីព្រមទាំងទេវលោកឲ្យភ្លឺច្បាស់ ឬដូចព្រហ្មរុងរឿងជាងពួកទេវតាព្រមទាំងព្រះឥន្ទ្រ ក្នុងឋានត្រៃត្រិង្ស ម្នាលទេវតាអ្នកមានគុណល្អ ទ្រទ្រង់កម្រងផ្កាឧប្បល មានគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក មានសម្បុរស្បែកដូចមាស មានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់សំពត់ដ៏ឧត្តម អាត្មាសូមសួរនាង នាងជាអ្វី មកថ្វាយបង្គំអាត្មា នាងកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងជាតិមុន បានធ្វើអំពើអ្វី ដោយខ្លួនឯងក្នុងកាលមុន បានសន្សំទាន ឬបានសង្រួមក្នុងសីល

កេនូបបន្នា សុគតឹ យសស្សិនី
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលន្តិ ។
ឥធាហំ ភន្តេ ឥមមេវ គាមេ
បិណ្ឌាយ អម្ហាកំ ឃរំ ឧបាគមិ
តតោ តេ ឧច្ឆុស្ស[1] អទាសឹ ខណ្ឌិកំ
បសន្នចិត្តា អតុលាយ បីតិយា
សស្សុ ច បច្ឆា អនុយុញ្ជតេ មមំ
កហន្នុ ឧច្ឆុំ វធុកេ[2] អវាកិរិ
ន ឆឌ្ឌិតំ ន ច ខាទិតំ មយា
សន្តស្ស ភិក្ខុស្ស សយំ អទាសហំ
តុយ្ហំ ឥទំ ឥស្សរិយំ អថោ មមំ
ឥតិស្សា សស្សុ បរិភាសតេ មមំ
បីឋំ គហេត្វា បហារំ អទាសិ មេ
តតោ ចុតា កាលកតម្ហិ ទេវតា
តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា

១ ម. ឥក្ខុ ខណ្ឌស្ស ។ ២ ម. វធុកេ ។

នាងជាស្រីមានយស បានមកកើតក្នុងសុគតិភព ដោយហេតុអ្វី ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ផលនៃកម្មនេះ តើដូចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក្នុងកាលអម្បាញ់មិញ លោកម្ចាស់ បានចូលទៅកាន់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំនេះឯង ដើម្បីបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ក្នុងកាលនោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាបាន ប្រគេនអំពៅ មួយកំណាត់ ដល់លោកម្ចាស់ ដោយបីតិថ្លឹងមិនបាន ក្រោយមក ម្តាយក្មេកខ្ញុំសួរដេញដោលថា ម្នាលស្រីជាកូនចិញ្ចឹម នាងយកអំពៅទៅណាបាត់ ខ្ញុំមិនបានចោល មិនបានទំពាស៊ីទេ ខ្ញុំបានឲ្យដល់ភិក្ខុអ្នកមានចិត្តស្ងប់ ដោយខ្លួនឯងទៅហើយ (បើថាព្រោះ) ផ្ទះនេះជាស្រេចនឹងនាង ឬ ស្រេចនឹងយើង ម្តាយក្មេកប្រទេចផ្តាសាខ្ញុំដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់យកតាំងមកប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ច្យុតចាកអត្តភាពនោះបានមកកើត ជាទេវតា អំពើជាកុសលនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ខ្ញុំបានទទួលផលជាសុខ ដោយខ្លួនឯង

វិមានវត្ថុស្មឹ តតិយស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស ទុតិយំ ឧច្ឆុវិមានំ

ទេវេហិ សទ្ធឹ បរិចារយាមហំ
មោទាមហំ កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
តាទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា
ទេវិន្ទគុត្តា តិទសេហិ រក្ខិតា
សមប្បិតា កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
ឯតាទិសំ បុញ្ញផលំ អនប្បកំ
មហាវិបាកា មម ឧច្ឆុទក្ខិណា
ទេវេហិ សទ្ធឹ បរិចារយាមហំ
មោទាមហំ កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
ឯតាទិសំ បុញ្ញផលំ អនប្បកំ
មហាជុតិកា មម ឧច្ឆុទក្ខិណា
ទេវិន្ទគុត្តា តិទសេហិ រក្ខិតា
សហស្សនេត្តោរិវ[១] នន្ទនេ វនេ
តុវញ្ច ភទ្ទេ អនុកម្បកំ វិទុំ
ឧបេច្ច វន្ទី កុសលញ្ច បុច្ឆិយា[២]

១ ម. សហស្សនេត្តោរិវ ។ ២ ម. បុច្ឆិសំ ។

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ ឧច្ឆុវិមាន ទី ២

ខ្ញុំគប់ប្រសព្វផល មួយអន្លើដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ ដោយកាមគុណ ៥ អំពើជាកុសលនោះ ខ្ញុំបានធ្វើ ហើយ ខ្ញុំបានទទួលផលអំពើជាសុខ ដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំមានព្រះឥន្ទ្រ ជាធំជាងទេវតា គ្រប់គ្រង មានពួក ទេវតា ក្នុងឋានតាវត្តិង្សរក្សា ផ្គួបផ្គុំស្កប់ស្កល់ដោយ កាមគុណ ៥ ផលនៃបុណ្យបែបនេះ មានប្រមាណ ច្រើន ឧច្ឆុទក្ខិណាទានរបស់ខ្ញុំមានផលច្រើន ខ្ញុំគប់ ប្រសព្វផល មួយអន្លើដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ ដោយកាមគុណ ៥ ផលនៃបុណ្យបែបនេះ មានប្រមាណ ច្រើន ឧច្ឆុទក្ខិណាទានរបស់ខ្ញុំ មានសេចក្តីរុងរឿង ច្រើន ខ្ញុំមានព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតាគ្រប់គ្រង មាន ពួកទេវតាក្នុងឋានតាវត្តិង្សរក្សា ដូចជាសហស្សនេត្រ ក្នុងនន្ទនវ័ន បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំចូលមក ថ្វាយបង្គំចំពោះលោកម្ចាស់ អ្នកប្រកបដោយសេចក្តី ករុណា ជាអ្នកប្រាជ្ញផង ទូលសួរឲ្យលោកមិនមានរោគផង

តតោ តេ ឧច្ឆុស្ស អទាសឹ ខណ្ឌិកំ
បសន្នចិត្តា អតុលាយ បីតិយាតិ ។

ឧច្ឆុវិមានំ ទុតិយំ ។

តតិយំ បល្លង្កវិមានំ

(៣១) បល្លង្កសេដ្ឋេ មណិសោវណ្ណចិត្តេ
បុប្ផាភិកិណ្ណេ សយនេ ឧឡារេ
តត្ថច្ឆសិ ទេវិ មហានុភាវេ
ឧច្ចាវចា ឥទ្ធិវិកុព្ពមានា
ឥមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
អឌ្ឍេ កុលេ សុណិសា អហោសឹ
អក្កោធនា ភត្តុ វសានុវត្តិនី
អប្បមត្តា ឧបោសថេ

ព្រោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនអំពៅ១កំណាត់
ដល់លោកម្ចាស់ ដោយបីតិ ដ៏ថ្លៃមិនបាន ។

ចប់ ឧច្ឆុវិមាន ទី ២ ។

បល្លង្កវិមាន ទី ៣

(៣១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន នាងនៅលើបល្ល័ង្ក ដ៏ប្រសើរ វិចិត្រដោយកែវមណី និងមាស ដេរដាសដោយផ្កា មានទីដេកដ៏ឧឡារិកនោះ ទាំងពួកស្រ្តីអប្សរ របស់នាងទាំងនេះ ថ្លែងរិទ្ធិផ្សេងៗ ក៏ច្រៀង ឲ្យត្រេកអរ ដោយជុំវិញ ម្នាលនាង មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា នាងកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ របស់នាងក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។ (ទេវតានោះតបថា) ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាកូនប្រសាក្នុងត្រកូលស្តុកស្តម្ភ មិនមានសេចក្តីក្រោធ ប្រព្រឹត្តតាមអំណាចរបស់ប្តី មិនប្រមាទក្នុងឧបោសថ

វិមានវត្ថុស្មិំ តតិយស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស តតិយំ បល្លង្កវិមានំ

មនុស្សភូតា ទហរា អបាបិកា
បសន្នចិត្តា បតិមាភិរាធយឹ
ទិវា ច រត្តោ ច មនាបចារិនី
អហំ បុរេ សីលវតី អហោសឹ
បាណាតិបាតា វិរតា អចោរិយា (១)
សំសុទ្ធកាយា សុចិព្រហ្មចារិនី
អមជ្ជបា ច មុសា អភាណឹ
សិក្ខាបទេសុ បរិបូរការិនី
ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច បសន្នមានសា អហំ (២)
អដ្ឋង្គុបេតំ អនុធម្មចារិនី
ឧបោសថំ បីតិមនា ឧបាវសឹ
ឥមញ្ច អរិយំ អដ្ឋង្គវរេហុបេតំ
សមាទិយិត្វា កុសលំ សុខុទ្រយំ
បតិម្ហិ កល្យាណវសានុវត្តិនី
អហោសឹ បុព្វេ សុគតស្ស សាវិកា

១ ម. អចោរិកា ។ ២ ម. អភិបសន្នមានសាតិ ទិស្សតិ ។

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ បល្លង្កវិមាន ទី ៣

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស នៅក្មេងមិនទាន់ចាស់ មានចិត្តជ្រះថ្លា បានធ្វើប្តីឲ្យប្រាសប្រាណ បានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពេញចិត្ត (របស់ប្តី) ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ខ្ញុំជាស្រ្តីមានសីល ក្នុងកាលមុន បានវៀរចាកបាណាតិបាត មិនប្រព្រឹត្តលួច មានកាយបរិសុទ្ធ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ដ៏ស្អាត ទាំងមិនផឹកទឹកស្រវឹង មិនពោលពាក្យកុហក បានធ្វើការបំពេញ ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏សមគួរ មានចិត្តត្រេកអរ បានរក្សាឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងថ្ងៃទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង លុះសមាទាន នូវកុសលធម៌ដ៏ប្រសើរនេះ ដែលនាំសេចក្តីសុខជាកម្រៃ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ហើយ បានប្រព្រឹត្តតាមអំណាចដ៏ល្អចំពោះប្តី ជាសាវិការបស់ព្រះសុគត ក្នុងកាលមុន

ឯតាទិសំ កុសលំ ជីវលោកេ
កម្មំ ករិត្វាន វិសេសភាគី
កាយស្ស ភេទា អភិសម្បរាយំ
ទេវិទ្ធិបត្តា សុគតិម្ហិ អាគតា
វិមានបាសាទវរេ មនោរមេ
បរិវារិតា អច្ឆរាសង្គណេន
សយម្បភា ទេវគណា រមន្តិ មំ
ទីឃាយុកី ទេវវិមានមាគតន្តិ ។

បល្លង្កវិមានំ តតិយំ ។

ចតុត្ថំ លតាវិមានំ

(៣៦) លតា ច សជ្ជា បវរា ច ទេវតា
អច្ចិមុតី រាជវរស្ស សិរីមតោ
សុតា ច រញ្ញោ វេស្សវណស្ស ធីតា
រាជីមតី ធម្មគុណេហិ សោភិតា[1]
បញ្ចេត្ថ នារិយោ អគមំសុ ន្ហាយិតុំ
សីតោទកំ ឧប្បលិនី សិវំ នទី
តា តត្ថ ន្ហាយិត្វា រមិត្វា ទេវតា

១ ម. សោភិត ។

លុះបានធ្វើអំពើ ជាកុសលប្រាកដដូច្នេះ ក្នុងជីវលោក ហើយ ទើបបានចំណែកនៃគុណ ប្រកបដោយសម្បត្តិវិសេស លុះបែកធ្លាយនៃកាយស្លាប់ទៅ ក្នុងបរលោក បានដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា មកកើតក្នុងសុគតិ មានវិមានប្រាសាទដ៏ប្រសើរ ជាទីរីករាយនៃចិត្ត មានពួកស្រីអប្សរចោមរោម ពួកទេវតាដែលមានពន្លឺខ្លួនឯង រីករាយត្រេកអរនឹងខ្ញុំ ដែលមានអាយុវែង មកកាន់ទេវវិមាន ។

ចប់ បល្លង្កវិមាន ទី ៣ ។

លតាវិមាន ទី ៤

(៣៦) ពួកទេវតា ឈ្មោះលតា ១ សជ្ជា ១ បវរា ១ អច្ចិមុតី ១ សុតា ១ ជាធីតានៃស្តេចវេស្សវណ ជាស្តេចប្រសើរ មានសិរី ជាធីតាដ៏រុងរឿង មានប្រាជ្ញា ល្អដោយគុណធម៌ទាំងឡាយ ពួកនារីទាំង៥នាក់ បានទៅកាន់ស្ទឹង ដែលមានទឹកត្រជាក់ មានផ្កាឧប្បល ជាទីក្សេម ដើម្បីងូត ក្នុងហិមវន្តប្រទេសនោះ លុះពួកទេវតាទាំងនោះ បានងូតទឹកក្នុងស្ទឹងនោះរួចហើយ ក៏រីករាយ

នច្ចិត្វា គាយិត្វា សុតា លតំ ព្រវិ
បុច្ឆាមិ តំ ឧប្បលមាលធារិនិ
អាវេឡិនិ កញ្ចនសន្និភត្តចេ
តិមិរត្តម្ពក្ខិ នភេវ សោភណេ
ទីឃាយុកី[១] កេន កតោ យសោ តវ
កេនាសិ ភទ្ទេ បតិនោ បិយតរា
វិសិដ្ឋកល្យាណិតរស្សុ រូបតោ
បទក្ខិណា នច្ចគីតវាទិតេ
អាចិក្ខ នោ ត្វំ នរនារិ បុច្ឆិតា ។
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ឧឡារភោគេ កុលេ សុណិសា អហោសិ
អក្កោធនា ភត្តុ វសានុវត្តិនី
អប្បមត្តា ឧបោសថេ
មនុស្សភូតា ទហរា អបាបិកា
បសន្នចិត្តា បតិមាភិរាធយឹ
សទេវរំ សស្សុរំ សទាសកំ
អភិរាធយឹ តម្ហិ កតោ យសោ មម
សាហំ តេន កុសលេន កម្មុនា

១ ម. ទីឃាយុកា ។

កំច្រៀងសប្បាយ ហើយនាងសុតា បាននិយាយ នឹងនាងលតាថា ខ្ញុំសួរនាង ម្នាលនាងអ្នកទ្រទ្រង់កម្រងផ្កាឧប្បល ទ្រទ្រង់ប្រដាប់ត្រចៀក មានសម្បុរស្បែកល្អ ដូចមាស មានភ្នែក ប្រកបដោយស្នាមក្រហមល្មើន ល្អដូចអាកាស (ផែលផុតចាកពពក) ជាស្ត្រីមានអាយុវែង យសរបស់នាង តើបុណ្យអ្វីតាក់តែងឲ្យ ម្នាលនាងដ៏ចំរើន នាងជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់ប្តី នាងល្អលើសលែងដោយរូប ជាស្ត្រីឈ្លាស ក្នុងការរាំ ច្រៀង ប្រគំ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ម្នាលនារី នាងដែលយើងសួរហើយ ចូរប្រាប់យើង ។

(នាងលតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាកូនប្រសា ក្នុងត្រកូលមានភោគៈដ៏លើសលុប ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីក្រោធ ប្រព្រឹត្តតាមអំណាចស្វាមី មិនប្រមាទ ក្នុងឧបោសថ ជាមនុស្សនៅក្មេង មិនទាន់ចាស់ មានចិត្តជ្រះថ្លា បានញុំាងប្តីឲ្យត្រេកត្រអាល បានញុំាងទេវតាដ៏ប្រសើរ និងឪពុកក្មេក ម្តាយក្មេក (ប្អូននិងបងនៃប្តី) ព្រមទាំងខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រី ឲ្យត្រេកអរ យសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានធ្វើហើយក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំនោះបានដល់នូវសេចក្តីវិសេស ក្នុងហេតុនេះ យ៉ាងនេះ

ចតុព្ភិ ឋានេសុ វិសេសមជ្ឈគា
អាយុញ្ច វណ្ណញ្ច សុខំ ពលញ្ច
ខិឌ្ឌំ រតឹ[១] បច្ចនុភោមនប្បកំ ។
សុតំ នុ តំ ភាសតិ យំ អយំ លតា
យំ នោ អបុច្ឆិម្ហ អកិត្តយិ នោ
បតិនោ កិរម្ហាកំ[២] វិសិដ្ឋា នារីនំ
គតី ច តេសំ បវរា ច ទេវតា
បតីសុ ធម្មំ បរិចរេម[៣] សព្វា
បតិព្វតា យត្ថ ភវន្តិ ឥត្ថិយោ
បតីសុ ធម្មំ បរិចរេម[៤] សព្វា
លច្ឆាមសេ ភាសតិ យំ អយំ លតា
សីហោ យថា បព្វតសានុគោចរោ
មហិន្ធរំ បព្វតមាវសិត្វា
បសយ្ហ ហន្ត្វា ឥតរេ ចតុប្បទេ
ខុទ្ទេ មិគេ ខាទតិ មំសភោជនោ
តថេវ សទ្ធា ឥធ អរិយសាវិកា
ភត្តារំ និស្សាយ បតី អនុព្វតា

---

១ ម. ខិឌ្ឌារតិំ ។ ២ ម. កិរស្មាកន្តិបត្តិ ។ ៣ ម.ម. បចរាម ។ ៤ ម.ម. បចរិត្វា ។ ម. បចរិត្វាន ។

អាយុ ១ វណ្ណៈ ១ សុខៈ ១ ពលៈ ១ ដោយកុសលកម្មនោះ ខ្ញុំបានគប់ប្រសប់ នូវល្បែងជាទីត្រេកអរ ដ៏ច្រើន ៗ នាងលតានេះ ពោលពាក្យណា ពាក្យនោះ(យើងទាំងឡាយ) ឮហើយ ឬយើងទាំងឡាយ សួរនូវហេតុណា នាងលតាបានប្រាប់ (ហេតុនោះ) ដល់យើងថា ពួកប្តីទាំងឡាយ ជាអ្នកស្ងួតត្រង់ ចំពោះយើងទាំងឡាយផង ជាគតិរបស់នារីទាំងឡាយផង ជាទេវតាដ៏ប្រសើរ របស់នារីទាំងឡាយនោះផង ពួកយើងទាំងអស់ នឹងប្រព្រឹត្តនូវធម៌ចំពោះប្តីទាំងឡាយ ពួកស្ត្រីប្រតិបត្តិប្តី យ៉ាងណា ពួកយើងទាំងអស់គ្នា នឹងប្រព្រឹត្តនូវធម៌ចំពោះប្តីទាំងឡាយ(យ៉ាងនោះ) នាងលតានេះ ការបាន នូវសម្បត្តិណា ហើយពោល យើងទាំងឡាយ នឹងបាននូវ (សម្បត្តិនោះ) សត្វសីហៈ ជាសត្វស៊ីសាច់ ត្រាច់ទៅតាមជើងភ្នំ អាស្រ័យនៅក្នុងភ្នំឈ្មោះមហិន្ធរ (ក៏ទ្រទ្រង់ផែនដី) ស្ទុះទៅសង្គ្រុបចាប់ស៊ីនូវពួកម្រឹគតូចៗ ដែលមានជើងបួនក្រៅនេះ យ៉ាងណាមិញ នាងលតានោះ ជាស្ត្រីមានសទ្ធា ជាអរិយសាវិកាក្នុងសាសនានេះ អាស្រ័យនូវប្តី ហើយប្រតិបត្តិប្តី

តោនំ វជិត្វា អនុកម្បេយ្យ មយ្ហំ
សគ្គម្ហិ សា មោទតិ ធម្មចារិនីតិ ។

លតាវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

បញ្ចមំ គុត្តិលវិមានំ

(៣៣) សត្តតន្តិំ សុមធុរំ រាមណេយ្យំ អវាចយឹ
សោ មំ រង្គម្ហិ អវ្ហេតិ សរណំ មេ ហោហិ កោសិយាតិ ។
អហំ តេ សរណំ ហោមិ អហមាចរិយបូជកោ
ន តំ ជយិស្សតិ សិស្សោ សិស្សមាចរិយ ជេស្សសីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវិ[១] មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ

១ ម. ទេវ ។

បានសម្លាប់សេចក្ដីក្រោធ គ្របសង្កត់នូវសេចក្ដីកំណាញ់
ប្រព្រឹត្តធម៌ ហើយរីករាយក្នុងឋានសួគ៌ គឺឋាននោះឯង ។

ចប់ លតាវិមាន ទី ៦ ។

គុត្តិលវិមានទី ៥

(៣៣) (មហាសត្វឈ្មោះគុត្តិលៈពោលថា) ខ្ញុំបានបង្រៀននូវពិណ មានខ្សែ ៧ មានសំឡេងពីរោះជាទីសប្បាយរីករាយ (សិស្សឈ្មោះ មុសិលៈ) នោះ ចង់ប្រឡងនឹងខ្ញុំ ក្នុងទីលានសម្រាប់លេង បពិត្រកោសិយៈ សូមព្រះអង្គជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំ ។

(សក្កទេវរាជពោលថា) ខ្ញុំជាទីពឹងរបស់លោកបាន ខ្ញុំជាអ្នកបូជាអាចារ្យ សិស្សនឹងមិនឈ្នះលោកទេ បពិត្រអាចារ្យ[១] លោកនឹងឈ្នះសិស្ស ។

(ព្រះមហាមោគ្គល្លានសួរទេវតាថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាងបែបនោះ កើតសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្ដេច ផលសម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណានីមួយ ជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុដូចម្ដេច

ម្នាលទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសួរនាង
នាងកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្ដេច

១ ក្នុងកាលមុន មហាសត្វធ្លាប់ធ្វើជាអាចារ្យរបស់សក្កទេវរាជ ។

កេនាសិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

វត្ថុត្តមទាយិកា នារី

បវរា ហោតិ នរេសុ នារីសុ

ឯវំ បិយរូបទាយិកា មនាបំ

ទិព្វំ សា លភតេ ឧបេច្ច ឋានំ

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សាហំ[១] បវរា

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឥតរំ ចតុរវិមានំ យថា វត្ថុត្តមទាយិកាវិមានំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

១ ម. អច្ឆរាសហស្សស្សាហំ ។

នាងមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ពន្លឺសម្បុររបស់

នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ

ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

នារីឲ្យនូវសំពត់ដ៏ឧត្តម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុស

ស្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្ត្រីឲ្យនូវវត្ថុមានសភាព

ជាទីស្រឡាញ់ រមែងទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម

បាននូវរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោក

មើលមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរ

មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរទាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើលនូវផល នៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។

ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

វត្ថុទាយិកាវិមាន បណ្ឌិតសំដែងឲ្យពិស្តារយ៉ាងណា ចតុរវិមាន

ក្រៅនេះ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះ ដែរចុះ ។

(នាង) មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។បេ។

ពន្លឺសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
វត្ថុត្តមទាយិកា នារី
បវរា ហោតិ នរេសុ នារីសុ
ឯវំ បិយរូបទាយិកា មនាបំ
ទិព្វំ សា លភតេ ឧបេច្ច ឋានំ
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
។ បេ ។ ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា
នារីឲ្យនូវវត្ថុដ៏ឧត្តម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុសស្រី
ទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្ត្រីឲ្យនូវវត្ថុមានសភាពជាទី
ស្រឡាញ់ រមែងទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម បាន
នូវរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោកមើល
មើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរមាន
សម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរទាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុររុងរឿង ។ បេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក
សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

គន្ធុត្តមទាយិកា នារី
បវរា ហោតិ នរេសុ នារីសុ
ឯវំ បិយរូបទាយិកា មនាបំ
ទិព្វំ សា លភតេ ឧបេច្ច ឋានំ
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ផលុត្តមទាយិកា នារី
បវរា ហោតិ នរេសុ នារីសុ

នារីឲ្យនូវគ្រឿងក្រអូបដ៏ឧត្តម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុសស្ត្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្ត្រីឲ្យនូវវត្ថុមានសភាព ជាទីស្រឡាញ់ រមែងទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម បាននូវរបស់ទិព្វ ដ៏ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោកមើលមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរមានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្ត្រីប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរពាន់មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្ដេច ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

នារី អ្នកឲ្យ នូវផ្លែឈើ ដ៏ឧត្តម
ជាស្ត្រីប្រសើរ ជាងជនប្រុសស្រីទាំងឡាយ

វិមានវត្ថុស្មឹ តតិយស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស បញ្ចមំ គុត្តិលវិមានំ

ឯវំ បិយរូបទាយិកា មនាបំ
ទិព្វំ សា លភតេ ឧបេច្ច ឋានំ
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
រសុត្តមទាយិកា នារី
បវរា ហោតិ នរេសុ នារីសុ
ឯវំ បិយរូបទាយិកា មនាបំ
ទិព្វំ សា លភតេ ឧបេច្ច ឋានំ

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ គុត្តិលវិមាន ទី ៥

នារីនោះ ជាស្ត្រីឲ្យនូវវត្ថុ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ រមែងទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម ប្រាកដរូបរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោករមិលមើល នូវវិមាន របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរ មានសម្បុរ ជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្ត្រីប្រសើរ ជាងស្ត្រីអប្សរពាន់ មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺដូច ផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាងប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

នារី ឲ្យនូវវត្ថុមានរសដ៏ឧត្តម ជាស្រីប្រសើរជាង ជនប្រុសស្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្ត្រីឲ្យនូវវត្ថុ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ រមែងទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម ប្រាកដរូបរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
។បេ។ ឱសធី វិយ តារកា
តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
គន្ធបញ្ចង្គុលិកំ អហមទាសឹ
កស្សបស្ស ភគវតោ ថូបស្មឹ
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

សូមលោកមើលមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ
ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជា
ស្រីប្រសើរ ជាងស្រីអប្សរ ទាំងមួយពាន់
សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុររុងរឿង ។បេ។ ដូចផ្កាយព្រឹក
សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។បេ។
ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំបានឲ្យនូវគ្រឿងប្រស់ព្រំ មានក្លិនក្រអូប លើស្តូបនៃ
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប សូមលោកមើល
មើលនូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ មានសម្បុរ
ជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរ ជាងស្រីអប្សរ ទាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឥតរំ ចតុរវិមានំ យថា គន្ធបញ្ចង្គុលិកវិមានំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ភិក្ខូ ចាហំ ភិក្ខុនិយោ ច

អទ្ទសាមិ បន្ថបដិបន្នេ

តេសាហំ ធម្មំ សុត្វាន

ឯកូបោសថំ ឧបវសិស្សំ

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សានហំ បវរា

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ពន្លឺសម្បុរ របស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

វិមាន ៤ ក្រៅនេះ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ ដូចគន្ធបញ្ចង្គុលិកវិមាន ផងចុះ ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ពន្លឺសម្បុរ របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឃើញពួកភិក្ខុ និងពួកភិក្ខុនី ដើរទៅកាន់ផ្លូវ

ខ្ញុំបានស្តាប់ធម៌ របស់ភិក្ខុនិងភិក្ខុនីទាំងនោះ ហើយ

រក្សាឧបោសថអស់ ១ ថ្ងៃ សូមលោកមើល នូវ

វិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរ មានសម្បុរជាទី

ស្រឡាញ់ ខ្ញុំជាប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរទាំងមួយពាន់

សូមលោក មើលនូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ឧទកេ បិតា ឧទកំ អទាសឹ

ភិក្ខុនោ ចិត្តេន វិប្បសន្នេន

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

សស្សុញ្ចាហំ សសុរ ច

ចណ្ឌិកេ កោធនេ ច ផរុសេ ច

អនុស្សុយ្យិកា ឧបដ្ឋាសឹ

ពាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះហ

ខ្ញុំឈរក្នុងទឹក មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនទឹកដល់ភិក្ខុ

សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរ

មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរពាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ពាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ពាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះហ

ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីច្រណែន បានបំរើម្តាយក្មេក ឪពុក

ក្មេក ដែលកាចផង ខឹងច្រើនផង កក្រាក់ផង

អប្បមត្តា សកេន សីលេន
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
បរកម្មការី អាសឹ
អត្ថេនាតន្ទិតា ទាសី
អក្កោធនា អនតិមានី
សំវិភាគិនី សកស្ស ភាគស្ស[1]
តស្សា មេ បស្ស វិមានំ
អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ
អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា

១ ម. ភាគស្ស ។

ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីប្រមាទ ក្នុងសីល របស់ខ្លួន
សូមលោកមើល នូវវិមាន របស់ខ្ញុំនោះចុះ
ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រ្តី
ប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរតាំងមួយពាន់ សូមលោក
មើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។បេ។
ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។បេ។ ផលនៃកម្មនេះជា

ខ្ញុំជាទាសី ធ្វើការបម្រើនៃជនដទៃ មិនខ្ជិលច្រអូសដោយកិច្ចការ (ទាំងពួង) ជាស្រ្តីមិនមានសេចក្តីក្រោធ មិនមើលងាយគេ ជាអ្នកចែករំលែកនូវចំណែករបស់ខ្លួន (ដល់ជនអ្នកត្រូវការ) សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរតាំងមួយពាន់

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

។បេ។ ឱសធី វិយ តារកា

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ខីរោទនមហំ អទាសឹ

ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។

ទាំងសម្បុរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។ ដូចផ្កាយព្រឹក

សម្បុរបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្ដេច ។បេ។

ទាំងសម្បុរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឲ្យនូវបាយលាយដោយទឹកដោះស្រស់ ដល់

ភិក្ខុត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត សូមលោកមើល នូវវិមាន

របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្ត្រីអប្សរ មានសម្បុរជាទី

ប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្ត្រីអប្សរទាំងមួយពាន់

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។

ទាំងសម្បុរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

តេសុ បញ្ចវីសតិវិមានំ យថា ទីឃេន ផលទាយិកាវិមានំ

កថា វិត្ថារេតព្វំ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១– ផាណិតំ អហមទាសិំ

២– តិម្ពរុសកំ ។បេ។

៣. ឧច្ឆុខណ្ឌិកំ

៤– កក្ការិកំ[១]

៥– ឯឡាលុកំ

៦– វល្លីបក្កំ[២]

៧– ផារុសកំ

៨– ហត្ថប្បតាបកំ

៩– សាកមុដ្ឋិំ

១០– បុប្ផកមុដ្ឋិំ

១១– មូលកំ

១២– និម្ពមុដ្ឋិំ

១ ឱ. កក្ការិកំ ។ ២ ឱ. ម. វល្លិផលំ ។

បណ្ដាវិមានទាំងនោះ វិមាន ២៥ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្ដារ

ដូចរឿងផលទាយិកាវិមាន ផងចុះ ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។បេ។

សម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។បេ។ ផលនៃកម្មនេះហ៎

១	ខ្ញុំបានឲ្យ	ស្ករអំពៅ
២	។បេ។	ផ្លែទន្លាប់
៣		អំពៅ ១ កំណាត់
៤		ផ្លែត្រសក់
៥		ផ្លែល្ពៅ
៦		ផ្លែត្រសក់ស្រូវ
៧		ផ្លែមាក់ប្រាង
៨		ចង្ក្រានសម្រាប់កំដៅដៃ
៩		អន្លក់ ១ ក្ដាប់
១០		ផ្កា ១ ក្ដាប់
១១		មើមដំឡូង
១២		ស្លឹកស្ដៅ ១ ក្ដាប់

១៣– អម្ពកញ្ជិកំ

១៤– ទោណិនិម្មជ្ជនំ[១]

១៥– កាយពន្ធនំ

១៦– អំសពទ្ធកំ[២]

១៧– អាយោគបដ្ដំ

១៨– វិធូបនំ

១៩– តាលបណ្ណំ[៣]

២០– មោរហត្ថំ

២១– ឆត្តំ

២២– ឧបាហនំ

២៣– បូវំ

២៤– មោទកំ

២៥– សក្ខលិំ[៤] អហាមទាសឹ

ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស

តស្សា មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណិនីហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សាហំ[៥] បវរា

១ ម. ទោណិនិម្មជ្ជនំ ។ ២ ឱ. អំសវទ្ធកំ ។ ៣ ឱ. តាលវណ្ណំ ។ ៤ ម. សក្ខលិកំ ។
៥ ឱ. អច្ឆរាសហស្សស្ស ។ ម. អច្ឆរាសហស្សស្សាហំ ។

១៣ ជ្រក់ស្វាយ

១៤ ទ្រាប់ល្ងបុក

១៥ វត្ថពន្ធចង្កេះ

១៦ ថោកបាត្រ

១៧ សំពត់អាយោគ

១៨ ផ្លិតមានជ្រុង៤

១៩ ផ្លិតស្លឹកត្នោត

២០ ផ្លិតកន្ទុយក្ងោក

២១ ឆត្រ

២២ ស្បែកជើង

២៣ នំ

២៤ គ្រាប់

២៥ ខ្ញុំបានប្រគេននំក្រៀប

ដល់ភិក្ខុ ដែលត្រាច់ទៅដើម្បីបិណ្ឌបាត

សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ

ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ មានសម្បុរ ជាទីប្រាថ្នា

ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្សរទាំងមួយពាន់

បស្ស បុញ្ញានំ វិបាកំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សាគតំ វត មេ អជ្ជ សុប្បភាតំ សុហុដ្ឋិតំ
យំ អទ្ទសំ ទេវតាយោ អច្ឆរា កាមវណ្ណិនិយោ
តាសាហំ[១] ធម្មំ សុត្វាន កាហាមិ កុសលំ ពហុំ
ទានេន សមចរិយាយ សំយមេន ទមេន ច
សាហំ តត្ថ គមិស្សាមិ[២] យត្ថ គន្ត្វា ន សោចរេតិ ។

គុត្តិលវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ ទទ្ទល្លវិមានំ

(៣៦) ទទ្ទល្លមានា[៣] វណ្ណេន យសសា ច យសស្សិនី
សព្វេ ទេវេ តាវតឹសេ វណ្ណេន អតិរោចសិ[៤]
ទស្សនំ នាភិជានាមិ ឥទំ បឋមទស្សនំ
កស្មា កាយា នុ អាគម្ម នាមេន ភាសសេ មមន្តិ ។

---

១ ម. ឥមាសាហំ ។ ២ ម. ស្វាហំ តត្ថ គច្ឆាមិ ។ ៣ ឱ. ទទ្ទល្លមានោ ។ ម. ទទ្ទល្លមានា ។ ៤ ម. អតិរោចសី ។

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ឱហ្ន៎ ដំណើរមកនៃអញក្នុងថ្ងៃនេះ ជាការល្អណាស់តើ ថ្ងៃនេះភ្លឺល្អណាស់ ការក្រោកឡើង ក៏ជាដំណើរល្អណាស់ ព្រោះអញបានឃើញពួកទេវតា ជាស្រីអប្សរមានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា កាលអញនោះ បានស្តាប់ធម៌របស់ពួកទេវតាទាំងនោះ នឹងបានធ្វើកុសលច្រើន ដោយការឲ្យទានផង ដោយការប្រព្រឹត្តស្មើផង ដោយការសង្រួមផង ដោយការទូន្មានផង អ្នកផង ទៅកាន់ទីណា ហើយមិនសោយសោក កាលអញនោះ នឹងទៅកាន់ទីនោះផង ។

ចប់ គុត្តិលវិមានទី ៥ ។

ទទ្ទល្លវិមាន ទី ៦

(៣៦) (អាគន្តុកសួរថា) នាងមានសម្បុររុងរឿង មានយសកន្លងនូវពួកទេវតា ជាន់តាវត្តឹង្សទាំងអស់ ដោយយសផង ដោយសម្បុរផង ខ្ញុំមិនដែលឃើញ(នាង)សោះ ឃើញម្តងនេះឈ្មោះថាឃើញជាដំបូង នាងមកអំពីពួកទេវតាជាន់ណា បានជាមកហៅចំឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ។

អហំ ភទ្ទេ សុភទ្ទាសិ ។ ពុព្វេ មានុសកេ ភវេ ។
សហាភរិយា ច តេ អាសិ ។ ភគិនី ច កនិដ្ឋិកា ។
សាហំ កាយស្ស ភេទាយ ។ វិប្បមុត្តា តតោ ចុតា ។
និម្មានរតីនំ ទេវានំ ។ ឧបបន្នា សហព្យតំ ។
បហូតកតកល្យាណា ។ តេ ទេវេ យន្តិ បាណិនោ ។
យេសំ ត្វំ កិត្តយិស្សសិ ។ សុភទ្ទេ ជាតិមត្តនោ ។
អទ្ធា[១] ត្វំ កេន វណ្ណេន ។ កេន វា អនុសាសិតា ។
កីទិសេនេវ ទានេន ។ សុព្វតេន យសស្សិនី ។
យសំ ឯតាទិសំ បត្តា ។ វិសេសំ វិបុលមជ្ឈគា ។
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ ។ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ (ឥតិ) ។
អដ្ឋេវ បិណ្ឌបាតានិ ។ យំ ទានំ អទទំ បុរេ ។
ទក្ខិណេយ្យស្ស សង្ឃស្ស បសន្នា សកេហិ បាណិហិ ។
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

---
១ ម. អថ ។

(នាងសុភទ្ទាឆ្លើយថា) ម្នាលនាងភទ្ទា ខ្ញុំជាស្ត្រីឈ្មោះសុភទ្ទា ខ្ញុំជាភរិយារួម(ប្តី) ជាមួយនឹងនាងឯង ហើយត្រូវជាប្អូននាងឯង ក្នុងភពជារបស់មនុស្ស ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ផុតស្រឡះ ច្យុតចាកមនុស្សលោកនោះ បានមកកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់និម្មានរតី ។

(នាងភទ្ទាសួរថា) ម្នាលនាងសុភទ្ទា នាងបានថ្លែងនូវជាតិរបស់ខ្លួន ក្នុងពួកទេវតាជាន់និម្មានរតីណា ពួកសត្វមានកម្មជាកុសលធ្វើហើយ ដ៏ច្រើន រមែងទៅកាន់ពួកទេវតាជាន់និម្មានរតីនោះ នាងអ្នកណាប្រៀនប្រដៅ ដោយហេតុដូចម្តេច ដោយប្រការដូចម្តេច នាងជាស្ត្រីមានយស ដល់នូវយសបែបនេះ បាននូវគុណវិសេស ដ៏ធំទូលាយ តើដោយទានដូចម្តេច ដោយវត្តល្អដូចម្តេច ម្នាលទេវតា ខ្ញុំសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(នាងសុភទ្ទាឆ្លើយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យទានណា ដោយដៃរបស់ខ្លួន ទាននោះគឺបិណ្ឌបាត[១] ៨ (ដែលខ្ញុំឲ្យហើយ) ដល់សង្ឃ ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។ សម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

---
១ បិណ្ឌបាតដែលបុគ្គលឲ្យដល់ភិក្ខុ ៨ រូប ។ អដ្ឋកថា ។

វិមានវត្ថុស្មឹ តតិយស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស បឋមំ ឧឡារវិមានំ

អហំ តយា ពហុតរេ ភិក្ខូ សញ្ញតេ ព្រហ្មចារិនោ[១]
តប្បេសឹ អន្នបានេន បសន្នា សកេហិ បាណិហិ
តយា ពហុតរំ ទត្វា ហីនកាយូបគា អហំ
កថំ ត្វំ អប្បតរំ ទត្វា វិសេសំ វិបុលមជ្ឈគា
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ(តំ)។
មនោភាវនិយោ ភិក្ខុ សន្ទិដ្ឋោ មេ បុរេ អហុ
តាហំ[២] ភត្តេន និមន្តេសឹ រេវតំ អត្តនដ្ឋមំ
សោ មេ អត្ថបុរេក្ខារោ អនុកម្បាយ រេវតោ
សង្ឃេ ទេហីតិ មំ អវោច តស្សាហំ វចនំ ករឹ
សា ទក្ខិណា សង្ឃគតា អប្បមេយ្យា បតិដ្ឋិតា
បុគ្គលេសុ តយា ទិន្នំ ន តំ តវ មហប្ផលំ ។
ឥទានេវាហំ ជានាមិ សង្ឃេ ទិន្នំ មហប្ផលំ
សាហំ គន្ត្វា មនុស្សត្តំ វទញ្ញូ វីតមច្ឆរា
សង្ឃេ ទានានិ ទស្សាមិ[៣] អប្បមត្តា បុនប្បុនំ ។

១ ម. ព្រហ្មចារយេ ។ ២ ម. តាសំ ភត្តេ និមន្តេសឹ ។ ៣ ម. ទានំ ទស្សាមហំ ។
ម. ទានានិ ទស្សាមិ ។

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ ឧឡារវិមាន ទី ១

(នាងភទ្ទាសួរថា) ខ្ញុំបានញុំាងភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសេចក្តីសង្រួមប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ច្រើនលើសជាងនាង ឲ្យឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ដោយបាយនិងទឹក ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យទានដោយដៃរបស់ខ្លួន ច្រើនលើសជាងនាង ហើយចូលទៅកាន់កាយថោកទាប នាងឲ្យទានតិចជាងខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែបាននូវគុណវិសេសដ៏ធំទូលាយ តើដោយហេតុដូចម្តេច ម្នាលទេវតា ខ្ញុំសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(នាងសុភទ្ទាឆ្លើយថា) ភិក្ខុអ្នកញុំាងចិត្តឲ្យចំរើន ខ្ញុំបានឃើញក្នុងកាលមុន ខ្ញុំបាននិមន្តព្រះរេវតត្ថេរនោះ មានខ្លួនជាគំរប់ ៨ ដោយភត្ត ព្រះរេវតត្ថេរនោះ ស្វែងរកប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ បានប្រាប់ខ្ញុំថា នាងចូរឲ្យ(ទាន) ចំពោះសង្ឃ ខ្ញុំក៏បានធ្វើតាមពាក្យលោក សង្ឃទក្ខិណានោះ ជាទានមានផលប្រមាណមិនបាន ខ្ញុំបានដំកល់ទុកល្អហើយ ឯទានដែលនាងឲ្យហើយចំពោះបុគ្គលទាំងឡាយ ទានរបស់នាងនោះ មិនមានផលច្រើនឡើយ ។

(នាងភទ្ទាឆ្លើយថា) ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានដឹងច្បាស់ហើយថា ទានដែលបុគ្គលបានឲ្យចំពោះសង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន ខ្ញុំនោះបើបានទៅកាន់អត្តភាពជាមនុស្ស ដឹងក្តីការណ៍ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ មិនធ្វេសប្រហែស នឹងឲ្យទានចំពោះសង្ឃរឿយ ៗ ។

កា ឯសា ទេវតា ភទ្ទេ តយា មន្តយតេ សហ
សព្វេ ទេវេ តាវតឹសេ វណ្ណេន អតិរោចតិ (ឥតិ) ។
មនុស្សភូតា ទេវិន្ទ បុព្វេ មានុសកេ ភវេ
សហាគារិយា ច មេ អាសិ ភគិនី ច កនិដ្ឋកា
សង្ឃេ ទានានិ ទត្វាន កតបុញ្ញា វិរោចតិ (ឥតិ) ។
ធម្មេន បុព្វេ ភគិនី តយា ភទ្ទេ វិរោចសិ
យំ សង្ឃម្ហិ អប្បមេយ្យេ[១] បតិដ្ឋាបេសិ ទក្ខិណំ
បុច្ឆិតោ ហិ មយា ពុទ្ធោ គិជ្ឈកូដម្ហិ បព្វតេ
វិបាកំ សំវិភាគស្ស យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
យជមានានំ មនុស្សានំ បុញ្ញបេក្ខាន បាណិនំ
ករោតំ ឱបធិកំ បុញ្ញំ យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
តំ មេ ពុទ្ធោ វិយាកាសិ ជានំ កម្មផលំ សកំ
វិបាកំ[២] សំវិភាគស្ស យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
ចត្តារោ ច បដិបន្នា ចត្តារោ ច ផលេ ឋិតា
ឯស សង្ឃោ ឧជុភូតោ បញ្ញាសីលសមាហិតោ

១ ម. សង្ឃម្ហិ អប្បមេយ្យំ ។ ២ ម. វិភាគំ ។

(ព្រះអនុរុទ្ធសួរថា) ម្នាលនាងភទ្ទា ទេវតានេះ ត្រូវជាអ្វីនឹងនាង ក៏មកប្រឹក្សាជាមួយនាង ចាំងសម្បុររុងរឿងកន្លងពួកទេវតា ជាន់តាវត្តិង្ស ។

(នាងភទ្ទាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា កាលពីដើម ទេវតានោះកើតជាមនុស្ស ក្នុងភពនៃមនុស្ស បានជាករិយារបស់ព្រះអង្គ ជាមួយនឹងខ្ញុំផង ហើយត្រូវជាប្អូនខ្ញុំព្រះអង្គផង បានឲ្យទាន ចំពោះសង្ឃ មានបុណ្យធ្វើហើយ ទើបបានរុងរឿងដូច្នេះ ។

(ព្រះអនុរុទ្ធពោលថា) ម្នាលនាងភទ្ទា កាលពីដើម ប្អូនស្រីរុងរឿង ដោយធម៌ជាងនាង ព្រោះបានតាំងទក្ខិណាទាន ឲ្យដំកល់នៅស៊ប់ ចំពោះសង្ឃ មានផលរកប្រមាណមិនបាន ខ្ញុំក្រាបទូលសួរព្រះពុទ្ធគង់លើភ្នំគិជ្ឈកូដ ខ្ញុំបានសួរនូវផលនៃការចែករំលែក ចំពោះបុគ្គលដែលគេឲ្យទានទៅ មានផលច្រើន ខ្ញុំបានសួរព្រះពុទ្ធអំពីបុណ្យ ដែលឲ្យផលក្នុងបច្ចុប្បន្ន របស់មនុស្សទាំងឡាយ អ្នកឲ្យទាន ជាសត្វប្រាថ្នាបុណ្យ ចំពោះពួកបុគ្គល ដែលគេឲ្យទានទៅមានផលច្រើន កាលព្រះពុទ្ធជ្រាប ច្បាស់នូវផលនៃកម្ម គឺផលនៃការចែករំលែកចំពោះពួកបុគ្គលដែលគេឲ្យទានទៅមានផលច្រើន ដោយព្រះអង្គឯង ហើយត្រាស់បញ្ជាក់នោះ ដល់ខ្ញុំ បុគ្គល ៤ ពួកអ្នកដល់នូវមគ្គ នឹងបុគ្គល ៤ ពួកតាំងនៅក្នុងផល នេះឯងហៅថាសង្ឃ លោកប្រតិបត្តិត្រង់ប្រកបដោយប្រាជ្ញានឹងសីល

វិមានវត្ថុស្មិំ តតិយស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស ឆដ្ឋំ ទទ្ទល្លវិមានំ

យជមានានំ មនុស្សានំ បុញ្ញបេក្ខាន បាណិនំ

ករោតំ ឱបធិកំ បុញ្ញំ សង្ឃេ ទិន្នំ មហប្ផលំ

ឯសោ ហិ សង្ឃោ វិបុលោ មហគ្គតោ

ឯសប្បមេយ្យោ ឧទធីវ សាគរោ

ឯតេ ហិ សេដ្ឋា នរវីរសាវកា(១)

បភង្ករា ធម្មមុទីរយន្តិ

តេសំ សុទិន្នំ សុហុតំ សុយិដ្ឋំ

យេ សង្ឃមុទ្ទិស្ស ទទន្តិ ទានំ

សា ទក្ខិណា សង្ឃគតា បតិដ្ឋិតា

មហប្ផលា លោកវិទូហិ វណ្ណិតា

ឯតាទិសំ បុញ្ញមនុស្សរន្តា

យេ វេទជាតា វិចរន្តិ លោកេ

វិនេយ្យ មច្ឆេរមលំ សមូលំ

អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។

ទទ្ទល្លវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

១ ម. នរវីរសាវកា ។

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ ទទ្ទល្លវិមាន ទី ៦

ព្រះពុទ្ធបានសំដែង នូវបុណ្យ ដែលឲ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន របស់មនុស្សទាំងឡាយ អ្នកឲ្យទាន ជាសត្វប្រាថ្នា នូវបុណ្យ កាលធ្វើ ចំពោះសង្ឃ ដែលគេឲ្យទានទៅ មានផលច្រើន ព្រោះថា សង្ឃនុ៎ះ ជាសង្ឃមានគុណដ៏ធំទូលាយ សង្ឃនុ៎ះ ដូចជាសាគរដែលទ្រទ្រង់នូវទឹក មានជម្រៅកប់មិនបាន ពួកសាវ័កអ្នកមានសេចក្ដីព្យាយាមជាងនរៈទាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរថែមពិត អ្នកធ្វើនូវពន្លឺញាណ(ដល់សត្វលោក)ហើយសំដែងនូវធម្មកថា ពួកសត្វណា បានឲ្យទានឧទ្ទិស ចំពោះសង្ឃ (ទាននោះ) ឈ្មោះថា ពួកសត្វទាំងនោះ បានឲ្យល្អហើយ បូជាតូចល្អហើយ បូជាធំល្អហើយ សង្ឃគតទក្ខិណាទាននោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលដំកល់ទុកល្អហើយ ជាទានមានផលច្រើន ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ជ្រាបច្បាស់នូវលោក ទ្រង់សរសើរហើយថា ជនទាំងឡាយណា កាលរឭកនូវបុណ្យដែលខ្លួនបានធ្វើ ឧទ្ទិសចំពោះសង្ឃប្រាកដដូច្នោះ ហើយកើតមានសេចក្ដីត្រេកអរ រមែងត្រាច់ទៅក្នុងលោក ជនទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា កំចាត់បង់នូវមន្ទិល គឺសេចក្ដីកំណាញ់ព្រមទាំងឫស មិនមានគេតិះដៀល រមែងទៅកាន់ឋានសួគ៌ ។

ចប់ ទទ្ទល្លវិមាន ទី ៦ ។

សត្តមំ សេសវតីវិមានំ

(៣៩) ផលិករជតហេមជាលច្ឆន្នំ
វិវិធចិត្រតលមទ្ទសំ សុរម្មំ
ព្យម្ហំ សុនិម្មិតំ តោរណូបបន្នំ
រុចកុបកិណ្ណមិទំ[១] សុភំ វិមានំ
ភាតិ ច ទស ទិសា នភេវ សុរិយោ
សរទេ តមោនុទោ សហស្សរំសី
តថា តបតិ មិទំ តវ វិមានំ
ជលមិវ ធូមសិខោ និសេ នភគ្គេ
មុសតីវ នយនំ សតេរិតាវ
អាកាសេ ឋបិតមិទំ មនុញ្ញំ
វីណាមុរជសម្មតាឡឃុដ្ឋំ
ឥទ្ធំ ឥន្ទបុរំ យថា តវ មិទំ
បទុមកុមុទុប្បលកុវលយំ
យោធិកា ពន្ធុកា នោជកា ច សន្តិ
សាលកុសុមិតបុប្ផិតា អសោកា
វិវិធទុមគ្គសុគន្ធសេវិតមិទំ

១ ម. រុចកូបកិណ្ណមិទំ ។

សេសវតីវិមាន ទី ៧

(៣៩) (ព្រះវង្គីសត្ថេរពោលថា) អាត្មាបានឃើញវិមាននេះល្អ ដែលប្រក់ដោយសំណាញ់ ជាវិការៈនៃកែវផលិកនិងប្រាក់និងមាស មានផែដីវិចិត្រដោយកែវផ្សេង ១ គួរឲ្យរីករាយ ដោយប្រពៃ ជាទីនៅដែលបុគ្គលនិម្មិតល្អហើយ ប្រកបដោយក្លោងទ្វារ ក្រាលដោយខ្សាច់មាស ជាវិមានដ៏ល្អ ព្រះអាទិត្យក្នុងអាកាស មានរស្មី ១ ពាន់ កំចាត់បង់នូវងងឹតក្នុងសរទកាល ញុំាងទិសទាំង ១០ ឲ្យភ្លឺ (យ៉ាងណាមិញ) វិមានរបស់នាងនេះ ក៏រុងរឿង យ៉ាងនោះដែរ វិមាននេះជាទីគាប់ចិត្ត តាំងនៅក្នុងអាកាស ហាក់ដូចជាភ្លើង ដូចជាអណ្តាតភ្លើងរុងរឿងក្នុងវេលាយប់ ឬដូចផ្លេកបន្ទោរ ក្នុងទីបំផុតនៃពពក ក៏ពេញដោយសំឡេងពិណ សំភោរ ស្គរ តាំង វិមានរបស់នាងនេះ ដូចជាបុរីរបស់ព្រះឥន្ទ្រ ដ៏ស្តុកស្តម្ភ ទាំងឈូកស កុមុទ ឧប្បលក្រហម ឧប្បលខៀវ មានទាំងផ្កាយុថិកា ផ្កាច្បារ ផ្កានោខាន ផ្កាសាលព្រឹក្ស ផ្កាអសោក សឹងរីកស្គុះស្គាយ វិមាននេះ ប្រស់ព្រំ ដោយក្លិនក្រអូប នៃឈើដ៏ឧត្តមផ្សេង ១

សលល្បលពុជភុជកសំយុត្តា
កុសកសុផុល្លិតលតាវលម្ពិនីហិ
មណិជាលសទិសយសស្សិនី
រម្មា បោក្ខរណី ឧបដ្ឋិតា តេ
ឧទករុហា ច យេត្ថ បុប្ផជាតា
ថលជា យេ សន្តិ រុក្ខជាតា
មានុស្សកា អមានុស្សកា ច ទិព្វា
សត្តេ(១) តុយ្ហំ និវេសនម្ហិ ជាតា
កិស្ស សំយមទមស្ស អយំ(២) វិបាកោ
កេនាសិ កម្មផលេនិធូបបន្នា
យថា ច តេ អធិគតមិទំ វិមានំ
តទនុបទំ អវចាសិ អឡារបម្ហេតិ(៣) ។
យថា ច មេ អធិគតមិទំ វិមានំ
កោញ្ចមយូរចកោរសង្ឃចរិតំ
ទិព្យបិលវហំ សរាជចិណ្ណំ
ទិជការណ្ឌវកោកិលាភិនាទិតំ

១ ម. សព្វេ ។ ២ ម. សំយមទមស្សយំ ។ ៣ ម. អវចាសិឡារបម្ហេតិ ។

ម្នាលនាងមានយស ស្រះបោក្ខរណីប្រកបដោយឈើស្រល់ ឈើលម្ពុជនិងភុជកព្រឹក្ស(១) ប្រកបដោយឈើមានទំមាំងក្រៅ (មានភ្នាក់និងផ្កាជាដើម) និងវល្លិ៍ រីកស្គុះស្គាយ សំយុងចុះ ប្រាកដស្មើដោយបណ្ដាញនៃកែវមណី ជាទីរីករាយ តាំងទៀង(ក្នុងទីជិតនៃវិមាន) របស់នាង បុប្ផជាតទាំងឡាយណា ដែលដុះក្នុងទឹកក្ដី រុក្ខជាតិទាំងឡាយណា ដែលដុះលើគោកក្ដី ជារបស់មនុស្សក្ដី ជារបស់អមនុស្សក្ដី ដ៏ជាទិព្វ (បុប្ផជាតនិងរុក្ខជាតទាំងនោះ) បានដុះឡើង ជិតលំនៅរបស់នាង ក្នុងឋានសួគ៌នេះ តើជាផលនៃការសង្រួមនិងការទូន្មានដូចម្ដេច នាងបានមកកើតក្នុងវិមាននេះ តើដោយផលនៃកម្មដូចម្ដេច ម្យ៉ាងទៀត វិមាននេះ នាងបានដោយកម្មណា ម្នាលនាងមានរោមភ្នែកង នាងចូរសំដែងកម្មនោះតាមលំដាប់បទ ។

(ទេវតាតបថា) វិមាននេះហ្វូងក្រៀល ក្ងោក មាន់ទោរ ត្រាច់ទៅ មានហ្វូងបក្សីទឹក និងរាជហង្សត្រាច់ទៅ គឹកកង ដោយសត្វចក្រៀលឡង ការ៉ៅ និងសត្វស្លាប(ឯទៀតៗ ជាច្រើន)

១ ភុជកព្រឹក្សនេះ មានតែក្នុងទេវលោកនិងភពនាគ ក្នុងទីជិតវិមានមោទ ។ អដ្ឋកថា ។

នានាសន្តានកបុប្ផរុក្ខវិវិធា
បាដលិជម្ពុអសោករុក្ខវតី
យថា ច មេ អធិគតមិទំ វិមានំ
តន្តេ បវេទិស្សាមិ សុណោហិ ភន្តេ
មគធវរបុរត្ថិមេ
នាឡកគាមោ នាម អត្ថិ ភន្តេ
តត្ថ អហោសិំ បុរេ សុណិសា
សេសវតីតិ តត្ថ ជានិសុ មមំ
សាហំ អបចឹ តត្ថ កម្មកុសលំ
ទេវមនុស្សបូជិតំ មហន្តំ
ឧបតិស្សំ និព្វុតំ អប្បមេយ្យំ
មុទិតមនា កុសុមេហិ អព្ភោកិរិំ
បរមគតិគតញ្ច បូជយិត្វា
អន្តិមទេហធរំ ឥសិំ ឧឡារំ
បហាយ មានុសកំ សមុស្សយំ
តិទសគតា ឥធមាវសាមិ ឋានំ ។

សេសវតីវិមានំ[១] សត្តមំ ។

១ ម. សេសវតិវិមានំ ។

មានដើមប្រទៀត ដើមព្រីង ដើមអសោក មានឈើប្រកប ដោយផ្កាជាចង្កោមមានប្រការផ្សេងៗ ដែលខ្ញុំបានហើយ ដោយកម្មណាផង វិមាននេះដែលខ្ញុំបានហើយ ដោយកម្មណាផង ខ្ញុំនឹងសំដែងកម្មនោះៗ ដល់លោកម្ចាស់ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ ចាំស្តាប់ចុះ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន មានស្រុកមួយឈ្មោះនាឡកៈ នៅក្នុងដែនមគធៈដ៏ប្រសើរ ខាងទិសខាងកើត កាលពីដើម ខ្ញុំព្រះករុណាជាកូនប្រសា (ក្នុងគហបតិត្រកូល) ក្នុងស្រុកនាឡកៈនោះ ពួកជនក្នុងស្រុក ស្គាល់ខ្ញុំថា នាងសេសវតី ខ្ញុំនោះបានសន្សំ នូវកុសលកម្ម ក្នុងស្រុកនោះ ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយ បានបូជាផ្កាដល់ព្រះឧបតិស្សត្ថេរ ដែលទេវតានិងមនុស្សបូជាហើយ លោកមានគុណដ៏ធំ បរិនិព្វានហើយ មានគុណប្រមាណមិនបាន លុះខ្ញុំបានបូជាលោកអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏លើសលុប ទ្រទ្រង់នូវកាយជាទីបំផុត បានដល់គតិយ៉ាងក្រៃលែង ហើយខ្ញុំលះបង់កាយជារបស់មនុស្ស បានមកកាន់ទេវនិកាយជាន់តាវត្តិង្ស នៅឋាននេះ ៗ

ចប់ សេសវតីវិមានទី ៧ ។

អដ្ឋមំ មល្លិកាវិមានំ

(៣៦) បីតវត្ថេ បីតធជេ បីតាលង្ការភូសិតេ
បីតន្តរាហិ វគ្គូហិ អបិឡន្ធាវ សោភសិ
កា កម្ពុកាយុរធរេ[១] កញ្ចនាវេឡភូសិតេ
ហេមជាលកសញ្ឆន្នេ នានារតនមាលិនី
សោវណ្ណមយា លោហិតង្គមយា ច
មុត្តាមយា វេឡុរិយាមយា ច
មសារគល្លា សហលោហិតង្គា[២]
បារេវតក្ខីហិ មណីហិ ចិត្តតា
កោចិ កោចិ ឯត្ថ មយូរសុស្សរោ
ហំសស្ស រញ្ញោ ករវីកសុស្សរោ
តេសំ សរោ សុយ្យតិ វគ្គុរូបោ
បញ្ចង្គិកំ តុរិយមិវប្បវាទិតំ
រថោ ច តេ សុភោ វគ្គូ នានារតនចិត្តិតោ
ហេមវណ្ណីហិ[៣] ជាតូហិ សុវិភត្តោវ សោភតិ

---

១ ម. កម្ពុកាយុរធរេ ។ ២ ម. សហលោហិតង្គា ។ ៣ ម. នានាវណ្ណាហិ ។

មល្លិកាវិមានទី ៨

(៣៦)(ភិក្ខុនោះសួរថា) ម្នាលនាងមានសំពត់លឿង មានទង់លឿង ស្អិតស្អាង ដោយគ្រឿងអលង្ការលឿង នាងប្រើទុកជាមិនប្រដាប់ ដោយសំពត់ស្បៃមានពណ៌លឿងទាំងឡាយ មានសាច់ដ៏ល្អិតក៏ដោយ ក៏នៅតែល្អ ម្នាលនាងអ្នកទ្រទ្រង់នូវគ្រឿងប្រដាប់ដៃជាវិការៈនៃមាស ស្អិតស្អាងដោយគ្រឿងជាវិការៈនៃមាស ពាសពេញដោយបណ្ដាញ ជាវិការៈនៃមាស នាងជាអ្វី នាងមានកម្រងកែវផ្សេងៗ

កម្រងជាវិការៈនៃមាសផង ជាវិការៈនៃកែវមណីមានពណ៌ក្រហមផង ជាវិការៈនៃកែវមុក្តាផង ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យផង កែវព្រៃសផង មួយអន្លើដោយកែវមានពណ៌ក្រហមផង ដ៏វិចិត្រដោយកែវទាំងឡាយ ប្រាកដស្មើដោយភ្នែកព្រាប បណ្ដាកម្រងទាំងនុ៎ះ កម្រងមួយៗ មានសូរពីរោះដូចសម្លេងក្ងោក ដូចសម្លេងកហង្ស(ឬ)ពីរោះដូចសម្លេងករវិក សូរកម្រងទាំងនោះ មានភាពពីរោះ ឮហាក់ដូចជាតូរ្យតន្ត្រីប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលគេប្រគំហើយ

រថរបស់នាង ក៏មានសភាពស្អាតល្អ មានអាការៈដ៏វិចិត្រហើយ ដោយកែវផ្សេងៗ ដែលនាងចាត់ចែងហើយ ដោយធាតុ[១] ទាំងឡាយ មានពណ៌ផ្សេងៗ សមល្អ

---

១ ដោយសម្ភារៈមានទ្រូងនិងបង្គោលជាដើម ។ អដ្ឋកថា ។

តស្មិំ រថេ កញ្ចនពិម្ពវណ្ណេ
យត្ថ(១) ឋិតា ភាសសិមំ បទេសំ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលន្តិ ។
សោវណ្ណជាលំ មណិសោវណ្ណចិត្តំ(២)
មុត្តាចិតំ ហេមជាលេន ឆន្នំ(៣)
បរិនិព្វុតេ គោតមេ អប្បមេយ្យេ
បសន្នចិត្តា អហមាភិរោបយឹ
តាហំ កម្មំ ករិត្វាន កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណិតំ
អបេតសោកា សុខិតា សម្បមោទាមនាមយាតិ ។

មល្លិកាវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ វិសាលក្ខិវិមានំ

(៣៧) កា នាម ត្វំ វិសាលក្ខិ រម្មេ ចិត្តលតាវនេ
សមន្តា អនុបរិយាសិ នារីគណបុរក្ខតា
យទា ទេវា តាវតិំសា បវិសន្តិ ឥមំ វនំ
សយោគ្គា សរថា សព្វេ ចិត្រា ហោន្តិ ឥធាគតា
តុយ្ហញ្ច ឥធ បត្តាយ ឧយ្យានេ វិចរន្តិយា
កាយេ ន ទិស្សតិ ចិត្តំ កេន រូបំ តវេទិសំ

១ ឱ.ម. យា ត្វំ ។ ២ ម. មណិសោវណ្ណចិត្តំ ។ ៣ ម. សញ្ឆន្នំ ។

នាងឋិតនៅលើរថនោះ មានពណ៌មានរូបប្រៀប
ដោយមាស ញុំាងប្រទេសនេះ ឲ្យភ្លឺរុងរឿង
ម្នាលទេវតា កាលខ្ញុំសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។
(ទេវធីតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បំពោះព្រះគោតម
ព្រះអង្គមានគុណប្រមាណមិនបាន ដែលទ្រង់បរិនិព្វាន
ហើយ បានបូជាបណ្តាញមាសដ៏វិចិត្រ ដោយកែវមណី
និងមាសរំលេចដោយកែវមុក្តា បាំងដោយសំណាញ់មាស
ខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរហើយ ប្រាស
ចាកសេចក្តីសោក ដល់នូវសេចក្តីសុខ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ មល្លិកាវិមានទី ៨ ។

វិសាលក្ខិវិមាន ទី ៩

(៣៧) (សក្កទេវរាជសួរថា) ម្នាលនាងមានភ្នែកធំទូលាយ នាងឈ្មោះអ្វី បានជា មានពួកនារីហែហមកោម ហើយ ដើរក្រឡឹង ជុំវិញព្រៃចិត្តលតា ជាទីរីករាយ ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ចូលទៅកាន់ព្រៃនេះ ក្នុងកាលណា (កាលនោះ) ពួកទេវតាទាំងអស់ ព្រមទាំងយាន ព្រមទាំងរថ ដ៏វិចិត្រ ក៏មកក្នុងទីនុ៎ះ នាងកាលមកដល់ក្នុងទីនេះ ហើយត្រាច់ទៅក្នុងឧទ្យាន ចិត្តរមែងប្រាកដដោយកាយ រូបរបស់នាង ក៏ប្រាកដដូច្នេះ តើដោយហេតុដូចម្តេច

ទេវតា បុដ្ឋិតាចិក្ខា   កិស្សកម្មស្សិទំផលំ(តិ)។
យេន កម្មេន ទេវិន្ទ   រូបំ មយ្ហំ គតី ច មេ
ឥទ្ធិ ច អានុភាវោ ច   តំ សុណោហិ បុរិន្ទទ
អហំ រាជគហេ រម្មេ   សុនន្ទា នាម ឧបាសិកា
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នា   សំវិភាគរតា សទា
អច្ឆាទនញ្ច ភត្តញ្ច   សេនាសនំ បទីបិយំ
អទាសឹ ឧជុភូតេសុ   វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ទសឹ បញ្ចទសឹ   យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច   អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសឹ   សទា សីលេសុ សំវុតា
បាណាតិបាតា វិរតា   មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច   មជ្ជបានា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា   អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ   គោតមស្ស យសស្សិនោ
តស្សា មេ ញាតិកុលំ អាសិ   សទា មាលាភិហារតិ
តាហំ ភគវតោ ថូបេ   សព្វមេវាភិរោបយឹ

កាលទេវតា យើងសួរហើយ តាំងពីប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា រូបរបស់ខ្ញុំ គតិ រិទ្ធិ និងអានុភាពរបស់ខ្ញុំ (កើតឡើង) ដោយកម្មណា បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់ព្រះនាមបុរិន្ទទៈ សូមព្រះអង្គស្តាប់ នូវកម្មនោះចុះ ខ្ញុំជាឧបាសិកា ឈ្មោះសុនន្ទា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះជាទីត្រេកអរ ជាស្ត្រីបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធានិងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែក នូវទាន មានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យសំពត់សម្រាប់ស្លៀកដណ្តប់ផង ភត្តផង សេនាសនៈផង គ្រឿងប្រទីបផង ចំពោះពួកព្រះអរិយបុគ្គល អ្នកមានចិត្តត្រង់ សព្វ ៗ កាល ខ្ញុំបានរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និងថ្ងៃទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង បានសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយផង វៀរចាកបាណាតិបាតផង សង្រួមចាកមុសាវាទផង ឆ្ងាយចាកការលួចផង ចាកការប្រព្រឹត្តកន្លង (ចិត្តស្វាមី)ផង ចាកការផឹកទឹកស្រវឹងផង សព្វ ៗ កាល ហើយត្រេកអរ ក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ជាឧបាសិកានៃព្រះគោតមព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ឯត្រកូលនៃញាតិរបស់ខ្ញុំនោះ តែងយកកម្រងផ្កា មកឲ្យខ្ញុំ សព្វ ៗ កាល ខ្ញុំបានបូជាកម្រងផ្កានោះទាំងអស់ ចំពោះព្រះស្តូប នៃព្រះមានព្រះភាគ

ឱរោសេ ជេវហិ គន្ធា មាលាគន្ធវិលេបនំ
ថូបស្មិំ អភិរោបេសិំ បសន្នា សកេហិ បាណិហិ
តេន កម្មេន ទេវិន្ទ រូបំ មយ្ហំ គតី ច មេ
ឥទ្ធី ច អានុភាវោ ច យញ្ច មាលាភិរោបយឹ
យញ្ច សីលវតី អាសិំ ន តំ តាវ វិបច្ចតិ
អាសា ច បន មេ ទេវិន្ទ សកទាគាមិនី សិយន្តិ ។

វិសាលក្ខិវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ បារិច្ឆត្តកវិមានំ

(៣៨) បារិច្ឆត្តកេ កោវិឡារេ រមណីយេ មនោរមេ
ទិព្វមាលំ គន្ថមានា គាយន្តី សម្បមោទសិ
តស្សា តេ នច្ចមានាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា សទ្ទា និច្ឆរន្តិ សវនីយា មនោរមា
តស្សា តេ នច្ចមានាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា គន្ធា បវាយន្តិ សុចិគន្ធា មនោរមា
វិវត្តមានា កាយេន យា វេណីសុ បិឡន្ធនា

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានទៅក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ហើយបូជាកម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូបគ្រឿងលាប ចំពោះព្រះស្តូប ដោយដៃរបស់ខ្លួន បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា រូបរបស់ខ្ញុំ គតិ ឫទ្ធិ និងអានុភាព របស់ខ្ញុំ (កើតឡើង) ដោយកម្មនោះ ដែលខ្ញុំបានបូជាកម្រងផ្កាក្តី ដែលខ្ញុំជាស្ត្រីមានសីលក្តី ការបូជានូវកម្រងផ្កា និងការរក្សាសីល របស់ខ្ញុំនោះ មិនទាន់ឲ្យផលនៅឡើយ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា តែសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំថា សូមឲ្យខ្ញុំបានជាសកទាគាមិនី ។

ចប់ វិសាលក្ខីវិមាន ទី ៩ ។

បារិច្ឆត្តកវិមាន ទី ១០

(៣៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) កាលនាងកាន់ផ្កាល្អសព្វទាំងឡាយ ឈ្មោះបារិច្ឆត្តកព្រឹក្ស គួររីករាយ គួរត្រេកអរនៃចិត្ត ហើយក្រងជាកម្រងទិព្វ ច្រៀង រីករាយ សប្បាយ កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់ គួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងលាន់ឮ អំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាង កំពុងរាំនោះ ក្លិនទិព្វទាំងឡាយ មានក្លិនក្រអូបគួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងផ្សាយចេញអំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់ នាងរំកកាយ គ្រឿងប្រដាប់ ទាំងឡាយណា ឮចំផ្នត់សក់ របស់នាង

តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
វដំសកា វាតធុតា វាតេន សម្បកម្បិតា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
យាបិ[១] តេ សិរស្មឹ មាលា សុចិគន្ធា មនោរមា
វាតិ គន្ធោ ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ជូសកោ យថា
ឃាយសេ តំ សុចិគន្ធំ រូបំ បស្សសិ អមានុសំ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ(ន្តិ)។
បភស្សរំ អច្ចិមន្តំ[២] វណ្ណគន្ធេន សញ្ញុតំ
អសោកបុប្ផមាលាហំ ពុទ្ធស្ស ឧបនាមយឹ
តាហំ កម្មំ ករិត្វាន កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណិតំ
អបេតសោកា សុខិតា សម្បមោទាមនាមយាតិ ។

បារិច្ឆត្តកវិមានំ ទសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ឧឡារោ ឧច្ឆុ បល្លង្កោ លតា ច គុត្តិលេន ច
ទទ្ទល្ល សេសវតី មល្លិ[៣] វិសាលក្ខិ បារិច្ឆត្តកោ
វគ្គោ តេន បវុច្ចតីតិ ។

បារិច្ឆត្តកវគ្គោ តតិយោ ។

---

១ ម. ឥស្សា ។ ២ ឱ. ម. អគ្គិមន្តំ ។ ៣ ម. ទទ្ទល្ល បេសមល្លិកា ។

សំឡេងគឹកកង នៃគ្រឿងប្រដាប់ពាក់ទាំងឡាយនោះ ឮដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ គ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ ក៏កម្រើកដោយខ្យល់ សូរនៃគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀកទាំងនោះ ឮដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ៥ កម្រងផ្កាណា ពាក់សិរ្សៈរបស់នាង មានក្លិនក្រអូបល្អយល្អប់ ជាទីរីករាយនៃចិត្ត (ក្លិនកម្រងផ្កានោះ) ផ្សាយទៅសព្វទិស ហាក់ដូចដើមមញ្ជូសក នាងក៏ធុំក្លិនក្រអូបនោះ ក៏ឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំបានបង្អោនឱ្យកម្រងផ្កាអសោក មានរស្មីភ្លឺផ្លេក ប្រកបដោយពណ៌និងក្លិន ចំពោះព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានធ្វើនូវកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរហើយ បានប្រាសចាកសេចក្ដីសោក បានដល់នូវសេចក្ដីសុខ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ បារិច្ឆត្តកវិមាន ទី ១០ ។

ឧទ្ទាន

និយាយអំពីឧឡារវិមាន ១ ឧច្ឆុវិមាន ១ បល្លង្កវិមាន ១ លតាវិមាន ១ គុត្តិលវិមាន ១ ទទ្ទល្លវិមាន ១ សេសវតីវិមាន ១ មល្លិកាវិមាន ១ វិសាលក្ខិវិមាន ១ បារិច្ឆត្តកវិមាន ១ ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថាវគ្គ ។

ចប់ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៣ ។

ចតុត្ថោ មញ្ជិដ្ឋកវគ្គោ

បឋមំ មញ្ជិដ្ឋកវិមានំ

(៣៩) មញ្ជិដ្ឋកេ(១) វិមានស្មឹ សោវណ្ណវាលុកសន្ថតេ
បញ្ចង្គិកេន តុរិយេន រមសិ សុប្បវាទិតេ
តម្ហា វិមានា ឱរុយ្ហ និម្មិតា រតនាមយា
ឱគាហសិ សាលវនំ បុប្ផិតំ សព្វកាលិកំ
យស្ស យស្សេវ សាលស្ស មូលេ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
សោ សោ មុញ្ចតិ បុប្ផានិ ឱនមិត្វា ទុមុត្តមោ
វាតេរិតំ សាលវនំ អាធុតំ ទិជសេវិតំ
វាតិ គន្ធោ ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ជូសកោ(២) យថា
យាយសេ តំ សុនិវត្ថេ រូបំ បស្សសិ អមានុសំ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលន្តិ ។
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទាសី អយិរកុលេ(៣) អហុំ
ពុទ្ធំ និសិន្នំ ទិស្វាន សាលបុប្ផេហិ ឱកិរឹ
វដំសកញ្ច សុកតំ សាលបុប្ផមយំ អហំ
ពុទ្ធស្ស ឧបនាមេសឹ បសន្នា សេហិ បាណិហិ

១ ឱ. មញ្ជិដ្ឋកេ ។ ២ ឱ. មញ្ជុសកោ ។ ៣ ឱ. អយ្យកុលេ ។

មញ្ជិដ្ឋកវគ្គ ទី ៤

មញ្ជិដ្ឋកវិមាន ទី ១

(៣៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) នាងត្រេកអរ ដោយតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលគេប្រគំពីរោះ ក្នុងវិមានកែវផលិក ពណ៌ហង្សបាទ ក្រាលខ្សាច់មាស នាងចុះចាកវិមាននោះ ដែលបុណ្យកម្មនិម្មិតហើយ ជាវិការៈនៃកែវ ហើយចូលទៅកាន់ ព្រៃសាលព្រឹក្សមានផ្ការីកសព្វកាល ម្នាលទេវតា នាងឋិតនៅជិត គល់សាលព្រឹក្សណាៗ ដើមសាលព្រឹក្សនោះៗ ជាឈើដ៏ឧត្តម រមែងទន់ទោរទេរ ជ្រុះផ្កាចុះមក ព្រៃសាលព្រឹក្សក៏ផ្លុំដោយខ្យល់ ត្រូវខ្យល់បក់មកកំភើយៗ មានពួកសត្វបក្សីនៅអាស្រ័យ ក្លិនក៏ផ្សាយទៅ សព្វទិស ដូចដើមផុំឡោក នាងតែងតុំក្ងំក្រមុំនោះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស ម្នាលទេវតា អាត្មា សួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស
ក្នុងពួកមនុស្ស ជាទាសី ក្នុងផ្ទះចៅហ្វាយ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ កំពុងគង់ បានរោយរាយផ្កាសាលព្រឹក្ស ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានបូជាគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ដែលធ្វើល្អហើយ ជាវិការៈនៃផ្កាសាលព្រឹក្ស ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ដោយដៃរបស់ខ្លួន

តាហំ កម្មំ ករិត្វាន កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណិតំ
អបេតសោកា សុខិតា សម្បមោទាមនាមយាតិ ។

មញ្ជិដ្ឋកវិមានំ[១] បឋមំ ។

ទុតិយំ បភស្សរវិមានំ

(៦០) បភស្សរវរវណ្ណនិភេ
សុរត្តវត្ថនិវាសនេ
មហិទ្ធិកេ ចន្ទនរុចិរគត្តេ
កា ត្វំ សុភេ ទេវតេ វន្ទសេ មមំ
បល្លង្កោ ច តេ មហគ្ឃោ
នានារតនចិត្តិតោ រុចិរោ
យត្ថ ត្វំ និសិន្នា វិរោចសិ
ទេវរាជារិវ នន្ទនេ វនេ
កឹ ត្វំ បុរេ សុចរិតមាចរិ ភទ្ទេ
កិស្ស កម្មស្ស វិបាកំ អនុភោសិ
ទេវលោកស្មឹ ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ
កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលន្តិ ។
បិណ្ឌាយ តេ ចរន្តស្ស
មាលំ ផាណិតញ្ច អទទំ ភន្តេ

១ ម. មញ្ជេដ្ឋកវិមានំ ។

ខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរ ហើយ បានប្រាសចាកសេចក្តីសោក ដល់នូវសេចក្តីសុខ មិនមានរោគ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ មញ្ជិដ្ឋកវិមាន ទី ១ ។

បភស្សរវិមាន ទី ២

(៦០)(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតាល្អ មានឫទ្ធិ មានពណ៌ប្រសើរភ្លឺផ្លេក ស្លៀកសំពត់ពណ៌ក្រហម ស្រស់ មានឫទ្ធិច្រើន មានខ្លួនរុងរឿងហាក់ដូចប្រស់ព្រំ ដោយខ្លឹមចន្ទន៍ នាងជាអ្វី មកថ្វាយបង្គំអាត្មា មួយទៀត បល្ល័ង្ករបស់នាងមានតម្លៃច្រើន សីនវិចិត្រ ដោយកែវផ្សេងៗ ដ៏រុងរឿង នាងអង្គុយលើបល្ល័ង្ក ដ៏រុងរឿង ដូចទេវរាជ (ឥន្ទ្រ) ក្នុងនន្ទនវន ម្នាលនាងដ៏ចំរើន ក្នុងកាលមុន នាងបានប្រព្រឹត្តសុចរិតដូចម្តេច នាងសោយផលកម្មដូចម្តេច ក្នុងទេវលោក ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតានោះឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះថេរៈ ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណា បានប្រគេន នូវផ្កាម្លិះ និងស្ករអំពៅ ដល់លោកម្ចាស់ កាលនិមន្តទៅ ដើម្បីបិណ្ឌបាត

តស្ស កម្មស្សិទំ វិបាកំ
អនុភោមិ ទេវលោកស្មឹ
ហោតិ ច មេ អនុតាបោ
អបរទ្ធំ ទុក្កដញ្ច មេ ភន្តេ
សាហំ ធម្មំ នាស្សោសឹ
សុទេសិតំ ធម្មរាជេន
តំ តំ វទាមិ ភទ្ទន្តេ
យស្ស មេ អនុកម្បិយោ
កោចិ ធម្មេសុ តំ សមាទបេថ
សុទេសិតំ ធម្មរាជេន
យេសំ អត្ថិ សទ្ធា ពុទ្ធេ
ធម្មេ ច សង្ឃរតនេ ច
តេ មំ អតិវិរោចន្តិ
អាយុនា យសសា សិរិយា
បតាបេន វណ្ណេន ឧត្តរិតរា
អញ្ញេ មហិទ្ធិកតរា មយា ទេវាតិ ។

បាសាទវិមានំ ទុតិយំ ។

ខ្ញុំទើបទទួលនូវផលនេះ នៃកម្មនោះ ក្នុងទេវលោក
បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចំរើន តែសេចក្តីក្តៅក្រហាយមាន
ដល់ខ្ញុំ ទាំងទោសកំហុស ដែលផល់នូវសេចក្តីទុក្ខ
(ក៏កើតឡើង) ដល់ខ្ញុំ (ព្រោះ)ខ្ញុំនោះ មិនបានស្តាប់ធម៌
ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សំដែងល្អហើយ
បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ
និយាយនឹងលោកម្ចាស់ថា បុគ្គលណាមួយ ដែលខ្ញុំ
គួរអនុគ្រោះ លោកម្ចាស់បានដឹកនាំបុគ្គលនោះ ក្នុង
ធម៌ទាំងឡាយ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សំដែង
ល្អហើយ សេចក្តីជឿចំពោះពុទ្ធរតនៈ ធម្មរតនៈនិង
សង្ឃរតនៈ មានដល់ទេវតាទាំងឡាយណា ទេវតា
ទាំងឡាយដទៃនោះ ច្រើនលើសលុប ដែលមានឫទ្ធិ
ច្រើនជាងខ្ញុំ រមែងរុងរឿង កន្លងនូវខ្ញុំ ដោយអាយុ
ដោយយស ដោយសិរី ដោយតេជះ ដោយវណ្ណៈ ។

ចប់ បាសាទវិមាន ទី ២ ។

តតិយំ នាគវិមានំ

(៤១) អលង្កតា មណិកនកាចិតំ(១)
សុវណ្ណជាលចិតំ មហន្តំ
អភិរុយ្ហ គជំ វគ្គុំ សុកប្បិតំ
ឥធាគមា វេហាសយំ អន្តលិក្ខេ
នាគស្ស ទន្តេសុ ទុវេសុ និម្មិតា
អច្ឆោទកា បទុមិនិយោ សុផុល្លា
បទុមេសុ តុរិយគណា បវជ្ជរេ
ឥមា ច នច្ចន្តិ មនោហរាយោ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
ពារាណសិយំ ឧបសង្កមិត្វា
ពុទ្ធស្សាហំ វត្ថយុគំ អទាសឹ
បាទានិ វន្ទិត្វា ឆមា និសីទឹ
ចិត្តា ចហំ(២) អញ្ជលិកំ អកាសឹ(៣)

១ ម. មណិកនកកញ្ចនាចិតំ ។ ម. មណិកញ្ចនាចិតំ ។ ២ ម. វិត្តាចហំ ។ ម. វិត្តាហំ ។ ៣ ម. អកាសឹ ។

នាគវិមាន ទី ៣

(៤១) (ព្រះវង្គីសត្ថេរដ៏មានអាយុសួរថា) នាងប្រដាប់ខ្លួនហើយ ឡើងជិះដំរីប្រសើរ វិចិត្រដោយកែវមណីនិងមាស បិទបាំងដោយបណ្ដាញមាស ជាដំរីមាឌធំ ដែលបុញ្ញកម្មសម្រេចល្អហើយ (អណ្ដែត) លើខ្នងដំរី ជាទីកោយ មកក្នុងអាកាស ក្នុងទីនេះ ស្រះទាំងឡាយ មានទឹកថ្លា មានត្រួយឈូក មានផ្កាកែស្គុះស្គាយ ដែលបុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយ ត្រង់ភ្លុកដំរីទាំងគូ ពួកតូរ្យតន្ត្រី ប្រគំលើផ្កាឈូកទាំងឡាយ មានពួកស្រីកែវមនោហរទាំងនេះ រាំ (លើផ្កាឈូកទាំងនោះ) ម្នាលនាង មានអានុភាពច្រើន នាងដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា នាងកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី នាងមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះផង ពន្លឺសម្បុររបស់នាង ក៏អាចញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺបានផង តើដោយបុណ្យដូចម្ដេច ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងក្រុងពារាណសី បានថ្វាយសំពត់មួយគូដល់ព្រះពុទ្ធ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះបាទ អង្គុយលើផែនដី មានចិត្តត្រេកអរ បានធ្វើនូវអញ្ជលិកម្ម ចំពោះព្រះអង្គ

ពុទ្ធោ ច មេ កញ្ចនសន្និភត្តចោ
អទេសយិ សមុទយទុក្ខនិច្ចតំ
អសង្ខតំ ទុក្ខនិរោធសស្សតំ[១]
មគ្គំ អទេសយិ យតោ វិជានិស្សំ[២]
អប្បាយុកី កាលកតា តតោ ចុតា
ឧបបន្នា តិទសាគណំ[៣] យសស្សិនី
សក្កស្សាហំ អញ្ញតរា បជាបតិ
យសុត្តរា នាម ទិសាសុ វិស្សុតាតិ ។

តារាវិមានំ តតិយំ ។

ចតុត្ថំ អលោមវិមានំ

(៤២) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ម. ទុក្ខនិរោធសស្សតំ ។ ២ ម. វិជានិយំ ។ ៣ ម. ឧប្បន្នា តិទសគណំ ។

ចំណែកព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមានព្រះចម្មាដ៏ភ្លឺ ប្រាកដស្មើដោយមាស ព្រះអង្គបានសំដែងសមុទយសច្ចនឹងទុក្ខសច្ច ជារបស់មិនទៀងផង បានសំដែងទុក្ខនិរោធសច្ច ជាអសង្ខតធម៌ផង មគ្គសច្ចផង ដល់ខ្ញុំ ជាហេតុឲ្យខ្ញុំបានត្រាស់ដឹង ខ្ញុំជាស្ត្រីមានអាយុតិច ធ្វើមរណកាល ច្យុតមកកើត ក្នុងពួកទេវតា ជាន់តាវត្តិង្ស ជាស្ត្រីមានយស ជាបជាបតីគឺប្រពន្ធមួយ របស់សក្កទេវរាជ ឈ្មោះនាង យសុត្តរា ល្បីល្បាញទៅសព្វទិសទាំងឡាយ ។

ចប់ តារាវិមាន ទី ៣ ។

អលោមវិមាន ទី ៤

(៤៦)(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើ(សម្រេច)ដោយបុណ្យដូចម្តេច ។បេ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

អហញ្ច ពារាណសិយំ ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ

អទាសឹ សុក្ខកុម្មាសំ បសន្នា សេហិ បាណិភិ

សុក្ខាយ អលោណិកាយ ច បស្ស ផលំ[1] កុម្មាសបិណ្ឌិយា

អលោមំ សុខិតំ ទិស្វា កោ បុញ្ញំ ន ករិស្សតិ[2]

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អលោមវិមានំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ កញ្ជិកទាយិកាវិមានំ

(៤៣) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

។បេ។ ឱសធី វិយ តារកា

កេន តេតាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ អន្ធកវិន្ទស្មិំ ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ

អទាសឹ កោលសម្បាកំ កញ្ជិកំ តេលធូបិតំ

---

១ ម. ផុស្ស ផលំ ។ ២ ម. ករិស្សតិ ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននំកុម្មាសក្រៀម ដល់ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ច-ពន្ធុ ទៀបក្រុងពារាណសី ដោយដៃរបស់ខ្លួន សូមលោកម្ចាស់មើល នូវផលនៃដុំនំកុម្មាសក្រៀមផង សាបផងចុះ អ្នកណាឃើញនាងអលោមា ជាស្រីដល់នូវសេចក្តីសុខហើយ នឹងមិនធ្វើនូវបុណ្យកើត ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។បេ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អលោមវិមាន ទី ៤ ។

កញ្ជិកទាយិកាវិមាន ទី ៥

(៤៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាងប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច ។បេ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវទឹកបបរ ដែលចំអិនលាយ ដោយផ្លែពុទ្រា អប់ដោយប្រេង ដល់ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពន្ធុ ក្នុងស្រុកឈ្មោះអន្ធកវិន្ទៈ

បិឡង្គលាលស្សលោណេន ច មិស្សំ លាមជ្ជកេន ច
អទាសិំ ឧជុភូតស្មិំ វិប្បសន្នេន ចេតសា
យា មហេសិត្តំ ការេយ្យ ចក្កវត្តិស្ស រាជិនោ
នារី សព្វង្គកល្យាណី ភត្តុ ចានោមទស្សិកា
ឯកស្ស[១] កញ្ជិកទានស្ស កលំ នាគ្ឃតិ សោឡសិំ
សតំ និក្ខា សតំ អស្សា សតំ អស្សតរីរថា
សតំ កញ្ញាសហស្សានិ អាមុត្តមណិកុណ្ឌលា
ឯកស្ស កញ្ជិកទានស្ស កលំ នាគ្ឃន្តិ សោឡសិំ
សតំ ហេមវតា នាគា ឦសាទន្តា ឧរូឡ្ហវា
សុវណ្ណកច្ឆា មាតង្គា ហេមកប្បនិវាសសា
ឯកស្ស កញ្ជិកទានស្ស កលំ នាគ្ឃន្តិ សោឡសិំ
ចតុន្នមបិ ទីបានំ ឥស្សរំ យោធ ការយេ
ឯកស្ស កញ្ជិកទានស្ស កលំ នាគ្ឃតិ សោឡសិន្តិ ។

កញ្ជិកទាយិកាវិមានំ បញ្ចមំ ។

---
១ ម. ឯតស្ស ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធអង្គទៀងត្រង់ បានប្រគេនវត្ថុណកាយ ប្រឡាក់ដោយម្ទេស ខ្ទឹមមើម និងវត្ថុមានក្លិនប្រហើរ នារីណាមានអវយវៈល្អសព្វ មានរូបមិនថោកថយ គួរមើលរបស់ស្វាមី គប្បីធ្វើជាអគ្គមហេសីនៃស្ដេចចក្រពត្តិ នារីនោះមិនដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដង នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ មាសក្ដារ ១០០ សេះ ១០០ រថទឹមដោយមេសេះអស្សតរ ១០០ កញ្ញា ១ សែន ដែលពាក់កុណ្ឌលកែវមណី ក៏មិនដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដង នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ ពួកដំរីដែលកើតក្នុងប្រទេសឈ្មោះហិមវន្ត ចំនួន ១០០ មានភ្លុក.និងដងធ្នាលដែ ចំរើនដោយកំឡាំងនិងសន្ទុះ និងការប្រើប្រែង មានខ្សែបន្ទន់ជាវិការៈនៃមាស មានគ្រឿងប្រដាប់សម្រេចដោយមាស ក៏មិនដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដង នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ បុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ គប្បីធ្វើនូវភាពនៃខ្លួនជាធំ ក្នុងទ្វីបទាំង ៤ បុគ្គលនោះ ក៏នៅតែមិនទាន់ដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដង នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ ។

ចប់ កញ្ជិកទាយិកាវិមាន ទី ៥ ។

ឆដ្ឋំ វិហារវិមានំ

(៤៤) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
។បេ។ ឱសធី វិយ តារកា
តស្សា តេ នច្ចមានាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា សទ្ទា និច្ឆរន្តិ សវនីយា មនោរមា
តស្សា តេ នច្ចមានាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា គន្ធា បវាយន្តិ សុចិគន្ធា មនោរមា
វិវត្តមានា កាយេន យា វេណីសុ បិឡន្ធនា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
វដំសកា វាតធុតា វាតេន សម្បកម្បិតា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
យាបិ តេ សិរស្មិ មាលា សុចិគន្ធា មនោរមា
វាតិ គន្ធោ ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ជូសកោ យថា
ឃាយសេ តំ សុចិគន្ធំ រូបំ បស្សសិ អមានុសំ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលន្តិ ។

សាវត្ថិយំ មយ្ហំ សខី ភទន្តេ
សង្ឃស្ស ការេសិ មហាវិហារំ
តត្ថ បសន្នា អហមានុមោទឹ

វិហារវិមាន ទី ៦

(៤៤) (ព្រះអនុរុទ្ធត្ថេរសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។ ដូចផ្កាយព្រឹក កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់ គួររីករាយនៃចិត្ត រមែងលាន់ឮអំពីអវយវៈតូចធំដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ ក្លិនទិព្វទាំងឡាយ មានក្លិនក្រអូប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងផ្សាយចេញអំពីអវយវៈតូចធំ ដោយសព្វគ្រប់ កាលនាងរំកិលកាយ គ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយឯណាដែលនាងពាក់ ក៏ឮសូរគឹកកង ដូចតូរ្យតន្ត្រីប្រកបដោយអង្គ ៥ គ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ ក៏កំរើកដោយខ្យល់ ឮសូរគឹកកងដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ផ្កាកម្រងណា ឰដ៏សិរ្សៈរបស់នាង មានក្លិនក្រអូប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត (ក្លិននៃផ្កាកម្រងនោះ) រមែងផ្សាយទៅសព្វទិស ដូចដើមជំឡោក នាងតែងធុំក្លិនក្រអូបនោះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជារបស់មនុស្ស ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន (នាងវិសាខា) ជាសំឡាញ់របស់ខ្ញុំ បានឲ្យជាងធ្វើមហាវិហារទៀបក្រុងសាវត្ថី ថ្វាយចំពោះព្រះសង្ឃ ខ្ញុំជ្រះថ្លា រីករាយ ចំពោះវិហារនោះ

ទិស្វា អគារញ្ច បិយញ្ច មេតំ
កាយេ ច មេ សុក្ខនុមោទនាយ
លទ្ធំ វិមានព្ភុតទស្សនេយ្យំ
សមន្តតោ សោឡសយោជនានិ
វេហាសយំ គច្ឆតិ ឥទ្ធិយា មម

កូដាគារា និវេសា មេ   វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ   សមន្តា សតយោជនំ
បោក្ខរញ្ញោ ច មេ ឯត្ថ   បុថុលោមនិសេវិតា
អច្ឆោទកា វិប្បសន្នា   សោវណ្ណវាលុកសន្ថតា[១]
នានាបទុមសញ្ឆន្នា   បុណ្ឌរីកសមោតតា
សុរភី សម្បវាយន្តិ   មនុញ្ញមាលុតេរិតា[២]
ជម្ពុយោ បនសា តាលា   នាឡិកេរ វនានិ ច
អន្តោ និវេសនេ ជាតា   នានារុក្ខា អរោបិតា[៣]
នានាតុរិយសង្ឃុដ្ឋំ   អច្ឆរាគណឃោសិតំ
យោបិ មំ សុបិនេ បស្សេ   សោបិ វិត្តោ សិយា នរោ
ឯតាទិសំ អព្ភុតទស្សនេយ្យំ វិមានំ សព្វសោ បភំ
មម កម្មេហិ និព្វត្តំ   អលំ បុញ្ញានិ កាតវេ ។

១ ម. សោណ្ណវាលុកសន្ថតា ។ ២ ម. មនុញ្ញវាលុតេរិតា ។ ៣ ឱ.ម. អរោបិមា ។

ព្រោះឃើញនូវផ្ទះគឺវិហារ ជាទីស្រឡាញ់នេះ ទើបវិមានដែលខ្ញុំបានហើយ ដោយអនុមោទនា ដ៏បរិសុទ្ធនោះឯង ជាវត្ថុអស្ចារ្យ គួរមើលមើល ក៏ខ្ពស់ទៅឰដ៏អាកាស អស់ ១៦ យោជន៍ជុំវិញ ដោយបុញ្ញឫទ្ធិនៃខ្ញុំ ផ្ទះកំពូល ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំ ដូចជាចែកដោយចំណែកស្មើគ្នា រុងរឿងភ្លឺទៅ អស់ ១០០ យោជន៍ជុំវិញ ឯស្រះបោក្ខរណីទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះ ដែលពួកត្រីចិញ្ចឹមអាស្រ័យហើយ មានទឹកថ្លាក្រាលដោយខ្សាច់មាស ដេរដាសដោយឈូកផ្សេងៗ គ្របដោយឈូកសទាំងឡាយ មានក្លិនក្រអូប ជាទីគាប់ចិត្ត ដែលខ្យល់បក់ផ្សាយទៅ ដើមព្រីង ខ្នុរ ត្នោត ដូង ព្រៃនិងឈើផ្សេងៗ ទាំងឡាយដុះជិតលំនៅខាងក្នុង មិនបាច់ដាំឡើយ (វិមាននោះ) សឹងរងំដោយតូរ្យតន្ត្រីផ្សេងៗ កងកងដោយពួកស្រីអប្សរ ទោះជនណាឃើញខ្ញុំក្នុងការយល់សប្តិ ជននោះឯង នឹងត្រេកអរ វិមានបែបនេះ ជាទីអស្ចារ្យ គួរមើលមើល ភ្លឺព្រោងព្រាត ដោយសព្វគ្រប់ កើតឡើងដោយបុញ្ញកម្មទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ បុគ្គលគួរធ្វើនូវបុណ្យទាំងឡាយ ។

តាយេវ តេ សុទ្ធនុមោទនាយ
លទ្ធំ វិមានព្ភុតទស្សនេយ្យំ
យា ចេវ សា ទានមទាសិ នារី
តស្សា គតី ព្រូហិ កុហឹ ឧប្បន្នា សាតិ ។
យា សា អហុ មយ្ហ សខី ភទន្តេ
សង្ឃស្ស ការេសិ មហាវិហារំ
វិញ្ញាតធម្មា សា អទាសិ ទានំ
ឧប្បន្នា និម្មានរតីសុ ទេវេសុ[១]
បជាបតី តស្ស សុនិម្មិតស្ស
អចិន្តិយា កម្មវិបាក តស្សា[២]
យមេតំ បុច្ឆសិ កុហឹ ឧប្បន្នា សាតិ ។
តន្តេ វិយាកាសឹ អនញ្ញថា អហំ
តេន ហាញ្ញេបិ[៣] សមាទបេថ
សង្ឃស្ស ទានានិ ទទាថ វិត្តា
ធម្មញ្ច សុណាថ បសន្នមានសា
សុទុល្លភោ លទ្ធោ មនុស្សលាភោ
យំ មគ្គំ មគ្គាធិបតី អទេសយិ
ព្រហ្មស្សរោ កញ្ចនសន្និភត្តចោ

១ ឱ. ទេវេ ។ ២ ម. តស្ស ។ ៣ ឱ. ហិ អញ្ញេបិ ។

(ព្រះអនុរុទ្ធត្ថេរសួរថា) វិមានដែលនាងបានហើយ ដោយអនុមោទនា ដ៏បរិសុទ្ធនោះឯង ជាទីអស្ចារ្យ គួររមិលមើល មួយទៀត នារីណា បានឲ្យនូវទាន នាងចូរប្រាប់នូវគតិ របស់នារីនោះ តើទៅកើតក្នុងទីណា ។ (ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ស្រីសំឡាញ់របស់ខ្ញុំណា បានឲ្យជាងធ្វើមហាវិហារដើម្បីសង្ឃ ស្រីសំឡាញ់នោះ (គឺនាងវិសាខា) ជាស្ត្រីមានធម៌ ដឹងច្បាស់ បានឲ្យទានហើយ បានទៅកើតក្នុងទេវលោក ជាន់និម្មានរតី បានជាបជាបតីនៃទេវបុត្រឈ្មោះសុនិម្មិត លោកម្ចាស់សួរនូវនារីណាថា នារីនោះទៅកើតក្នុងទីណា ផលនៃកម្មរបស់នារីនោះ មិនគប្បីគិតឡើយ ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានដោះស្រាយតាមសេចក្តីពិត មិនប្រែប្រួល ព្រោះហេតុនោះ លោកម្ចាស់ចូរបបួលពួកជនដទៃថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរឲ្យទានចំពោះសង្ឃផង អ្នកទាំងឡាយចូរមានចិត្តជ្រះថ្លា ស្តាប់ធម៌ផង ការបានអត្តភាពជាមនុស្ស ដែលគេកម្របានដោយលំបាក អ្នកទាំងឡាយ ក៏បានហើយ ព្រះពុទ្ធ មានសំឡេងដូចព្រហ្ម មានព្រះចម្មាដូចមាស ជាអធិបតីក្នុងផ្លូវ បានសំដែងនូវមាគ៌ាផ្លូវណា

សង្ឃស្ស ទានានិ ទទាថ វិត្តា
មហប្ផលា យត្ថ ករន្តិ ទក្ខិណា
យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសដ្ឋា
ចត្តារិ ឯតានិ(១) យុគានិ ហោន្តិ
តេ ទក្ខិណេយ្យា សុគតស្ស សាវកា
ឯតេសុ ទិន្នានិ មហប្ផលានិ
ចត្តារោ ច បដិបន្នា ចត្តារោ ច ផលេ ឋិតា
ឯស សង្ឃោ ឧជុភូតោ បញ្ញាសីលសមាហិតោ
យជមានានំ មនុស្សានំ បុញ្ញបេក្ខាន បាណិនំ
ករោតំ ឱបធិកំ បុញ្ញំ សង្ឃេ ទិន្នំ មហប្ផលំ
ឯសោ ហិ សង្ឃោ វិបុលោ មហគ្គតោ(២)
ឯសប្បមេយ្យោ ឧទធីវ សាគរោ
ឯតេហិ សេដ្ឋា អរិយសាវកា(៣)
បភង្ករា ធម្មមុទីរយន្តិ
តេសំ សុទិន្នំ សុហុតំ សុយិដ្ឋំ
យេ សង្ឃមុទ្ទិស្ស ទទន្តិ ទានំ

១ ម. យេតានិ ។ ២ ម. ម. មហគ្គតោ ។ ៣ ម. ម. ធីរសាវកា ។

ទក្ខិណាទាន (ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ) ចំពោះសង្ឃណា ជាទានមានផលច្រើន អ្នកទាំងឡាយ ចូរគ្រេកអរឲ្យទានទាំងឡាយ (នោះ) ចំពោះសង្ឃ (នោះ) ចុះ បុគ្គលទាំងឡាយណា ៨ ពួក ដែលសប្បុរសទាំងឡាយ សរសើរហើយ រើបរាប់ជាគូបាន ៤ គូ បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាសាវ័កនៃព្រះសុគត លោកគួរដល់ទក្ខិណាទាន ទានទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយនុ៎ះ ជាទានមានផលច្រើន បុគ្គល ៤ ពួក តាំងនៅក្នុងមគ្គ បុគ្គល ៤ ពួកតាំងនៅក្នុងផល នេះឈ្មោះថាព្រះសង្ឃ លោកប្រតិបត្តិត្រង់ ប្រកបដោយបញ្ញានឹងសីល បុណ្យឲ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលពួកសត្វជាមនុស្សប្រាថ្នានូវបុណ្យ កាលបូជាកាលធ្វើ បានឲ្យហើយចំពោះសង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន ព្រោះថា ព្រះសង្ឃនុ៎ះ ជាព្រះសង្ឃមានគុណ ធំទូលាយ ព្រះសង្ឃនុ៎ះ ដូចជាសាគរ ដែលទ្រទ្រង់នូវទឹក មានជម្រៅរាប់មិនបាន ពួកសាវ័កអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាម ប្រសើរជាងនរៈទាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរមែនពិត ជាអ្នកធ្វើនូវពន្លឺ គឺញាណ សំដែងនូវធម៌ ពួកសត្វណា បានឲ្យទាន ឧទ្ទិសចំពោះព្រះសង្ឃ (ទាននោះ) ឈ្មោះថា ពួកសត្វទាំងនោះ បានឲ្យល្អហើយ បូជាតូច ល្អហើយ បូជាធំ ល្អហើយ

សា ទក្ខិណា សង្ឃគតា បតិដ្ឋិតា
មហប្ផលា លោកវិទូហិ វណ្ណិតា
ឯតាទិសំ បុញ្ញមនុស្សរន្តា[១]
យេ វេទជាតា វិចរន្តិ លោកេ
វិនេយ្យ មច្ឆេរមលំ សមូលំ
អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។

វិហារវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

ភាណវារំ ទុតិយំ ។

សត្តមំ បត្តិវិមានំ

(៤៨) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ឥន្ទីវរានំ ហត្ថកំ អហមទាសឹ
ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស
ឯសិកានំ ឧណ្ណតស្មឹ នគរេ[២]
វរេ បណ្ណកតេ[៣] រម្មេ

១ ម. សុញ្ញមនុស្សរន្តា ។ ២ ម. នគរ ។ ៣ ម. បេណ្ណកតេ ។

សង្ឃគតទក្ខិណាទាននោះ ដែលបុគ្គលដំកល់ទុកល្អហើយ ជាទានមានផលច្រើន ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវលោក ទ្រង់ត្រាស់សរសើរហើយថា ជនទាំងឡាយណា កាលរឭករឿយៗនូវបុណ្យ ប្រាកដដូច្នោះ រមែងកើតសេចក្តីត្រេកអរ ត្រាច់ទៅ ក្នុងលោក ជនទាំងនោះ កំចាត់បង់នូវមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ ព្រមទាំងឫស ជាអ្នកមិនមានគេតិះដៀលបាន រមែងទៅកាន់ឋានសួគ៌ ។

ចប់ វិហារវិមាន ទី ៦ ។

ចប់ ភាណវារៈទី ២ ។

បត្តិវិមាន ទី ៧

(៤៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។ ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេននូវផ្កាឧប្បលមួយបាច់ ដល់ភិក្ខុកាលនិមន្តទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះបណ្ណកតៈ ជាក្រុងគួរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

នីលុប្បលហត្ថកំ អហមទាសិំ

ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស

ឯសិកានំ ឧណ្ណតស្មិំ នគរេ

វរេ បណ្ណកតេ[១] រម្មេ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។បេ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។បេ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ.

ភិសមូលកំ ហរិតបត្តំ

ឧទកម្ហិ សរេ ជាតំ អហមទាសិំ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នេះ ។បេ។

ពន្លឺសម្បុរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។

ពន្លឺសម្បុរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវផ្កាឧប្បលខៀវមួយបាច់ ដល់ភិក្ខុ កាល

និមន្តទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះ

បណ្ណកតៈ ជាក្រុងគួរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នេះ ។បេ។

ពន្លឺសម្បុរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។បេ។

ពន្លឺសម្បុរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវផ្កាឈូកមួយបាច់ ដែលមាន

ក្រអូប មានស្លឹកខៀវ ដុះក្នុងស្រះ មានទឹក

វិមានវត្ថុស្មឹ ចតុត្ថស្ស បារិច្ឆត្តកវគ្គស្ស សត្តមំ សុមនវិមានំ

ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស
ឯសិកានំ ឧណ្ណតស្មឹ នគរេ
វរេ បណ្ណកតេ រម្មេ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ សុមនា សុមនស្ស សុមនមកុលានិ
ទន្តវណ្ណានិ អហមទាសឹ
ភិក្ខុនោ បិណ្ឌាយ ចរន្តស្ស
ឯសិកានំ ឧណ្ណតស្មឹ នគរេ
វរេ បណ្ណកតេ រម្មេ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សុមនវិមានំ សត្តមំ ។

វិមានវត្ថុ បារិច្ឆត្តកវគ្គ ទី ៤ សុមនវិមាន ទី ៧

ដល់ភិក្ខុ កាលនិមន្តទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរ
ដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះបណ្ណកតៈ
គួរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំឈ្មោះសុមនា បានប្រគេនផ្កាម្លិះក្រពុំ មានពណ៌ប្រាកដ
ស្មើ ដោយភ្លុកដំរី ដល់ភិក្ខុអ្នកមានចិត្តល្អ កាលនិមន្ត
ទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះ
បណ្ណកតៈ គួរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ចប់ សុមនវិមាន ទី ៧ ។

អដ្ឋមំ អម្ពវិមានំ

(៤៦) ទិព្វន្តេ អម្ពវនំ រម្មំ   បាសាទេត្ថ មហល្លកោ
នានាតុរិយសង្ឃុដ្ឋោ[១]   អច្ឆរាគណឃោសិតោ
បទីបោ ចេត្ថ ជលតិ   និច្ចំ សោវណ្ណយោ មហា
ទុស្សផលេហិ រុក្ខេហិ   សមន្តា បរិវារិតោ
កេន តេ អម្ពវនំ រម្មំ   បាសាទេត្ថ មហល្លកោ
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ   ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា   មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។   យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
វិហារំ សង្ឃស្ស ការេសិំ   អម្ពេហិ បរិវារិតំ
បរិយោសិតេ វិហារេ   ការេន្តេ និដ្ឋិតេ មហេ
អម្ពេ អច្ឆាទយិត្វាន[២]   កត្វា ទុស្សមយេ ផលេ
បទីបំ តត្ថ ជាលេត្វា   ភោជយិត្វា គណុត្តមំ
និយ្យាទេសិំ តំ សង្ឃស្ស   បសន្នា សេហិ បាណិហិ

១ ម. នានាតុរិយសំឃុដ្ឋោ ។ ២ ម. អម្ពេហិ ឆាទយិត្វាន ។

អម្ពវិមាន ទី ៨

(៤៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រៃស្វាយរបស់នាងជាទិព្វ គួរសប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំទូលាយ ក្នុងព្រៃស្វាយនុ៎ះ សឹងរងំដោយតូរ្យតន្ត្រីផ្សេងៗ គឹកកងដោយពួកស្រីអប្សរ ទាំងប្រទីបភ្លឺលាមធំ ជាវិការៈនៃមាស មានពួកឈើ ដែលផ្លែចេញជាសំពត់ព័ទ្ធជុំវិញ ក៏ភ្លឺរុងរឿងក្នុងប្រាសាទនោះជានិច្ច ព្រៃស្វាយរបស់នាងជាទិព្វ គួរសប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំទូលាយ កើតសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នេះ កើតសម្រេច ដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។ ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលជាតិមុន កើត ជាមនុស្ស
ក្នុងពួកមនុស្ស នាមនុស្សលោក

បានឲ្យគេធ្វើវិហារ ចំពោះសង្ឃ មានដើមស្វាយព័ទ្ធជុំវិញ កាលធ្វើវិហាររួចស្រេចហើយ បានធ្វើបុណ្យឆ្លង ខ្ញុំបានដណ្តប់ដើមស្វាយទាំងឡាយ ធ្វើផ្លែទាំងឡាយជាវិការៈនៃសំពត់ គុជប្រទីបភ្លឺរុងរឿង ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ បានញុំាងព្រះសង្ឃជាឧត្តមជាងគណៈឲ្យឆាន់ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនវិហារនោះចំពោះសង្ឃដោយដៃរបស់ខ្លួន

តេន មេ អម្ពវនំ រម្មំ បាសាទេត្ថ មហល្លកោ
នានាតុរិយសង្ឃុដ្ឋោ អច្ឆរាគណឃោសិតោ
ទីបោ ចេត្ថ ជលតិ និច្ចំ សោវណ្ណយោ មហា
ទុស្សផលេហិ រុក្ខេហិ សមន្តា បរិវារិតោ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អម្ពវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ បីតវិមានំ

(៤៧) បីតវត្ថេ បីតធជេ[1] បីតាលង្ការភូសិតេ
បីតចន្ទនលិត្តង្គេ បីតុប្បលមាលិនី
បីតប្បាសាទសយនេ បីតាសនេ បីតភាជនេ[2]
បីតច្ឆត្តេ បីតរថេ បីតស្សេ បីតពីជនេ[3]
កិំ កម្មមការី ភទ្ទេ បុព្វេ មានុសកេ ភវេ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ (ន្តិ) ។
កោសាតកី[4] នាម លតត្ថិ ភទ្ទេ តិត្តិកា[5] អនភិជ្ឈិតា

១ ម. បីតវត្ថេ បីតធជេ ។ ២ ម. បីតភាជនេ ។ ៣ ម. បីតពីជនេ ។ ៤ ម. កោសាតកិ ។ ៥ ម. តិត្តកា ។

ដោយបុញ្ញកម្មនោះ ទើបខ្ញុំមានព្រៃស្វាយ គួរសប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំទូលាយ ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ សឹងរងំដោយតូរ្យតន្ត្រីផ្សេងៗ គឹកកងដោយពួកស្រីអប្សរ ភ្លើងប្រទីបផ្កាលាធំ ជាវិការៈនៃមាស មានពួកឈើផ្លែចេញជាសំពត់ព័ទ្ធជុំវិញ ភ្លឺរុងរឿង ក្នុងប្រាសាទនោះជានិច្ច សម្បត្តិរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ សម្រេចដោយបុណ្យនោះ ។បេ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អម្ពវិមាន ទី ៨ ។

បីតវិមាន ទី ៩

(៤៧) (ទេវតាសួរថា) ម្នាលនាងដ៏ចំរើន នាងស្លៀកសំពត់លឿង មានទង់លឿង ស្អិតស្អាងដោយគ្រឿងប្រដាប់មានពណ៌លឿង មានអវយវៈលាបដោយខ្លឹមចន្ទន៍លឿង ទ្រទ្រង់ផ្កាឧប្បលលឿង មានប្រាសាទនិងទីដេកលឿង មានទីអង្គុយលឿង មានភាជនៈលឿង មានឆ័ត្រលឿង មានរថលឿង មានសេះលឿង មានផ្លិតលឿង នាងបានធ្វើអំពើដូចម្ដេច ក្នុងកាលជារបស់មនុស្ស ក្នុងកាលមុន ម្នាលទេវតា យើងសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាតបថា) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វល្លិឈ្មោះកោសាតកី (វល្លិននោងព្រៃ) ជាជាតិល្វីងល្វីង ដែលគេមិនត្រូវការ

តស្សា ចត្តារិ បុប្ផានិ   ថូបំ អភិហរិំ អហំ
សត្ថុសរីរំ ឧទ្ទិស្ស   វិប្បសន្នេន ចេតសា
នាស្ស មគ្គំ អវេក្ខិស្សំ   តទង្គមនសា សតី[១]
តតោ មំ អវធិ គាវី   ថូបំ អប្បត្តមានសំ
តញ្ចាហំ អភិសញ្ចេយ្យំ   ភិយ្យោ[២] នូន ឥតោ សិយា
តេន កម្មេន ទេវិន្ទ   មឃវា ទេវកុញ្ជរ
បហាយ មានុសំ ទេហំ   តវ សហព្យតមាគតា[៣] ។
ឥទំ សុត្វា តិទសាធិបតិ   មឃវា ទេវកុញ្ជរោ
តាវតឹសេ បសាទេន្តោ   មាតលិំ ឯតទព្រវិ
បស្ស មាតលិ អច្ឆេរំ   ចិត្តំ កម្មផលំ ឥទំ
អប្បកម្បិ កតំ ទេយ្យំ   បុញ្ញំ ហោតិ មហប្ផលំ
នត្ថិ ចិត្តេ បសន្នម្ហិ   អប្បកា នាម ទក្ខិណា
តថាគតេ វា សម្ពុទ្ធេ   អថ វា តស្ស សាវកេ
ឯហិ មាតលិ អម្ហេបិ   ភិយ្យោ ភិយ្យោ មហេមសេ[៤]
តថាគតស្ស ធាតុយោ   សុខោ បុញ្ញានមុច្ចយោ
តិដ្ឋន្តេ និព្វុតេ វាបិ   សមេ ចិត្តេ សមំ ផលំ

១ ម. តទង្គមនសា សតិ ។ ២ ឱ. ភិយោ ។ ៣ ម. សហព្យមាគតា ។
៤ ឱ. ម. មហេមសេ ។

ខ្ញុំម្ចាស់មានចិត្តជ្រះថ្លា បាននាំយកផ្កានោះទាំង ៤ ទង ទៅបូជាព្រះស្តូប ឧទ្ទិសចំពោះព្រះសរីរធាតុនៃព្រះសាស្តា ខ្ញុំម្ចាស់ក៏ពុំមានចិត្តប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងព្រះធាតុនៃព្រះមានព្រះភាគនោះ មិនបានក្រឡេកមើលផ្លូវគោនោះ គ្រានោះមេគោមកជល់ខ្ញុំម្ចាស់ ដែលមានអធ្យាស្រ័យមិនទាន់ដល់ព្រះស្តូប (ស្លាប់ទៅ) បើខ្ញុំម្ចាស់សន្សំបុណ្យនោះសម្រេច ម៉្លេះសមជាបានសម្បត្តិដ៏លើសលុបជាងនេះ បពិត្រព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា នាមមឃវៈ ជាទេវកុញ្ជរ ខ្ញុំម្ចាស់បានលះបង់រាងកាយជាមនុស្ស មកកើតជាមួយនឹងព្រះឥន្ទ្រ ព្រោះកម្មនោះ ។

ព្រះឥន្ទ្រ នាមមឃវៈ ជាទេវកុញ្ជរ ជាធំជាងទេវតាក្នុងឋានត្រៃត្រឹង្ស បានស្តាប់ពាក្យនេះហើយ កំពុងញុំាងទេវតាឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុងតាវត្តឹង្ស ហើយ បានពោលពាក្យនេះ នឹងមាតលិទេវបុត្រថា ម្នាលមាតលិ អ្នកចូរមើលសេចក្តីអស្ចារ្យ នេះជាផលនៃកម្មដ៏វិចិត្រ ទេយ្យវត្ថុ សូម្បីបន្តិចបន្តួចដែលគេធ្វើហើយ ជាបុណ្យមានផលច្រើន កាលបើចិត្តជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះតថាគតជាសម្ពុទ្ធ ឬសាវ័ករបស់ព្រះតថាគតហើយ ទក្ខិណាទាន ឈ្មោះថាមានផលតិចមិនមែនឡើយ ម្នាលមាតលិ អ្នកចូរមក យើងទាំងឡាយនឹងបូជាព្រះធាតុព្រះតថាគតឲ្យលើសលុបជាងនេះទៅទៀត ការសន្សំនូវបុណ្យទាំងឡាយ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ កាលព្រះតថាគតឋិតនៅក្តី បរិនិព្វានទៅក្តី បើកាលចិត្តស្មើ ផលក៏ស្មើ

ចេតោបណិធិហេតុ ហិ សត្តា គច្ឆន្តិ សុគ្គតឹ
ពហូនំ វត អត្ថាយ ឧប្បជ្ជន្តិ តថាគតា
យត្ថ ការំ ករិត្វាន សគ្គំ គច្ឆន្តិ ទាយកា ។

បីតវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ ឧច្ឆុវិមានំ

(៦៨) ឱភាសយិត្វា បឋវឹ សទេវកំ
អតិរោចសិ ចន្ទិមសុរិយា វិយ
សិរិយា ច វណ្ណេន យសេន តេជសា
ព្រហ្មាវ ទេវេ តិទសេ សហិន្ទកេ
បុច្ឆាមិ តំ ឧប្បលមាលធារិនេ
អាវេឡិនេ កញ្ចនសន្និភត្តចេ
អលង្កតេ ឧត្តមវត្ថធារិនេ
កា ត្វំ សុភេ ទេវតេ វន្ទសេ មមំ[១]
ទានំ សុចិណ្ណំ អថ សីលសញ្ញមោ[២]
កេនូបបន្នា សុគតឹ យសស្សិនី
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ (ឥតិ)។

---
១ ម. មម ។ ២ ម. សីលសញ្ញមំ ។

ព្រោះថាសត្វទាំងឡាយ មានការដំកល់ចិត្តទុកជាហេតុ ទើបទៅកាន់សុគតិបាន ទាយកទាំងឡាយ រមែងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បាន ព្រោះធ្វើការបូជា ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយណា ព្រះតថាគតទាំងនោះ បានកើតឡើងក្នុងលោក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ៗ

ចប់ បីតវិមាន ទី ៩ ។

ឧច្ឆុវិមានទី ១០

(៦៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) នាងរុងរឿងក្នុងពួកទេវតា ដោយសិរីផង ដោយសម្បុរផង ដោយយសផង ដោយតេជះផង ដូចជាព្រះចន្ទ្រ និងព្រះអាទិត្យ ញុំាងផែនដីព្រមទាំងទេវលោកឲ្យភ្លឺរុងរឿង ឬដូចជាព្រហ្មរុងរឿងក្នុងពួកទេវតាក្នុងជាន់តាវត្តិង្ស ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ្រ ម្នាលទេវតាអ្នកទ្រទ្រង់កម្រងផ្កាឧប្បល មានកួចផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាល មានសម្បុរស្បែកភ្លឺដូចមាស តាក់តែងគ្រឿងអលង្ការ ទ្រទ្រង់សំពត់ដ៏ឧត្តម អាត្មាសូមសួរនាង ម្នាលទេវតា ល្អស្រស់ នាងជាអ្វី មកថ្វាយបង្គំអាត្មា នាងបានសន្សំទានល្អហើយ ឬក៏នាងបានសង្រួមក្នុងសីល បានមកកើតក្នុងសុគតិ ជាស្ត្រីមានយស តើដោយហេតុដូចម្តេច ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

ឥធេត្ត ភន្តេ ឥធមេវ(១) គាមំ
បិណ្ឌាយ អម្ហាក ឃរំ ឧបាគមី
តតោ តេ ឧច្ឆុស្ស អទាសិ ខណ្ឌិកំ
បសន្នចិត្តា អតុលាយ បីតិយា
សស្សុ ច បច្ឆា អនុយុញ្ជតេ មមំ
កហំ នុ ឧច្ឆុំ(២) វធុកេ អវាកិរិ
ន ឆឌ្ឌិតំ នោ បន ខាទិតំ មយា
សន្តស្ស ភិក្ខុស្ស សយំ អទាសិហំ
តុយ្ហំ ន្វិទំ ឥស្សរិយំ អថោ មម
ឥតិស្សា សស្សុ បរិភាសតេ មមំ
លេឌ្ឌុំ គហេត្វា បហារំ អទាសិ មេ
តតោ ចុតា កាលកតម្ហិ ទេវតា
តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា
ទេវេហិ សទ្ធិំ បរិចារយាមហំ
មោទាមហំ កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា

១ ម. ឥធ ត្រ ភាគ ឥមេវ ។ ២ ម. ១០ ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចំរើន រឿងនេះ លោកម្ចាស់ (ជ្រាបស្រាប់ហើយ) លោកម្ចាស់បានចូលទៅកាន់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក្នុងស្រុកឯណោះ ព្រោះថា ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនអំពៅ ១ កំណាត់ដល់លោកម្ចាស់ ដោយបីតិដ៏មិនមាន (?) លុះកាលខាងក្រោយមក ម្ដាយក្មេក បានសួរដេញដោលខ្ញុំថា ម្នាលមេ នាងបោះចោលអំពៅទៅណា (ខ្ញុំឆ្លើយថា) ខ្ញុំមិនបានបោះចោលទេ មិនបានស៊ីទេ ខ្ញុំបានប្រគេនដល់ភិក្ខុ អ្នកមានចិត្តស្ងប់ ដោយខ្លួនឯង ម្ដាយក្មេក ក៏ប្រទេចផ្ដាសាខ្ញុំថា ហ្អែងឯង ឬអញ ជាធំក្នុងផ្ទះនេះ ហើយក៏យកដុំដីប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ច្យុតចាកមនុស្សលោក នោះបានមកកើតជាទេវតា កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង បានញុំាងស្រ្ដីឲ្យបម្រើ ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយ ខ្ញុំរមែងរីករាយដោយកាមគុណទាំង ៥ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង

ទេវិន្ទគុត្តា តិទសេហិ រក្ខិតា
សមប្បិតា កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
ឯតាទិសំ បុញ្ញផលំ អនប្បកំ
មហាវិបាកា មម ឧច្ឆុទក្ខិណា
ទេវេហិ សទ្ធិំ បរិចារយាមហំ
មោទាមហំ កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
ឯតាទិសំ បុញ្ញផលំ អនប្បកំ
មហាជុតិកា មម ឧច្ឆុទក្ខិណា
ទេវិន្ទគុត្តា តិទសេហិ រក្ខិតា
សហស្សនេត្តោរិវ នន្ទនេ វនេ
តុវញ្ច ភន្តេ អនុកម្បកំ វិទុំ
ឧបេច្ច វន្ទិំ កុសលញ្ច បុច្ឆិំ មំ(១)
តតោ តេ ឧច្ឆុស្ស អទាសិំ ខណ្ឌិកំ
បសន្នចិត្តា អតុលាយ បីតិយាតិ ។

ឧច្ឆុវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ វន្ទនវិមានំ

(៦៩) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ ឱភាសេន្តី ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា

១ ម. បុច្ឆិសំ ។

ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា បានគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទេវតាជាន់ត្រៃត្រិង្ស ក៏បានរក្សាហើយដែរ ស្កប់ស្កល់ដោយកាមគុណ ៥ ផលបុណ្យប្រាកដដូច្នេះ មិនមែនតិចតួចឡើយ ឧច្ឆុទក្ខិ-ណាទាន (ការឲ្យអំពៅ) របស់ខ្ញុំ ជាទានមានផលច្រើន ខ្ញុំបានញុំាងស្រីឲ្យបម្រើ ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយ ខ្ញុំរមែងរីករាយ ដោយកាមគុណ ៥ ផលបុណ្យប្រាកដដូច្នេះ មិនមែនតិចតួចឡើយ ឧច្ឆុទក្ខិណាទាន របស់ខ្ញុំ មានតេជះច្រើន ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា បានគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទេវតាជាន់ត្រៃត្រិង្ស ក៏បានរក្សាហើយដែរ ដូចជាព្រះសហស្សនេត្រ ក្នុងព្រៃនន្ទវ័ន បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានចូលទៅថ្វាយបង្គំលោកម្ចាស់ ជាអ្នកចេះដឹង ជាអ្នកអនុគ្រោះ លោកម្ចាស់បានសួរនូវកុសលចំពោះខ្ញុំ លំដាប់នោះខ្ញុំ មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនអំពៅមួយកំណាត់ ដល់លោកម្ចាស់ដោយបីតិថ្លឹងមិនបាន ។

ចប់ ឧច្ឆុវិមាន ទី ១០ ។

វន្ទនវិមាន ទី ១១

(៦៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង ញុំាងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទិស្វាន សមណេ សីលវន្តេ
បាទានិ វន្ទិត្វា មនំ បសាទយឹ
វិត្តា ចហំ អញ្ជលិកំ អកាសឹ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

វត្ថុវិមានំ ឯកាទសមំ ។

ទ្វាទសមំ រជ្ជុមាលាវិមានំ

(៨០) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ហត្ថេ បាទេ ច វិគ្គយ្ហ នច្ចសិ សុប្បវាទិតេ
តស្សា តេ នច្ចមានាយ[១] អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា សទ្ទា និច្ឆរន្តិ សវនីយា មនោរមា
តស្សា តេ នច្ចមានាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ
ទិព្វា គន្ធា បវាយន្តិ សុចិគន្ធា មនោរមា

១ ឱ. នច្ចមានាយ ។

សម្បុររបស់នាងប្រាកដដូច្នោះ កើតសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។ ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញពួកសមណៈ អ្នកមានសីល ក៏ថ្វាយបង្គំបាទា ហើយញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ត្រេកអរ បានធ្វើអញ្ជលិកម្ម (ចំពោះសមណៈទាំងនោះ) ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ វត្ថុវិមាន ទី ១១ ។

រជ្ជុមាលាវិមាន ទី ១២

(៨០) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង (កាលបើតូរ្យតន្ត្រី) ដែលគេប្រគំល្អហើយ នាងក៏លើកដៃលើកជើងរាំ កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់ គួររីករាយចិត្ត រមែងលាន់ឮអំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ ក្លិនទិព្វទាំងឡាយ ដ៏ក្រអូប គួររីករាយចិត្ត រមែងផ្សាយចេញ អំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់

វិគ្គមានា កាយេន យា វេណីសុ បិលន្ធនា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
វដំសកា វាតធុតា វាតេន សម្បកម្បិតា
តេសំ សុយ្យតិ និគ្ឃោសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
សាបិ តេ សិរសិ មាលា សុចិគន្ធា មនោរមា
វាតិ គន្ធោ ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ជូសកោ យថា
ឃាយសេ តំ សុចិគន្ធំ រូបំ បស្សសិ អមានុសំ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិក្ខ កិស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ(ន្តិ)។
ទាសី អហំ បុរេ អាសឹ គយាយំ ព្រាហ្មណស្សហំ
អប្បបុញ្ញា អលក្ខិកា រជ្ជុមាលាតិ មំ វិទូ
អក្កោសានំ វធានញ្ច តជ្ជនាយ[១] ច ឧគ្គតា
កុដំ គហេត្វា និក្ខម្ម អាគច្ឆឹ ឧទហារិយា
វិបថេ កុដំ និក្ខិបិត្វា វនសណ្ឌំ ឧបាគមឹ
ឥធេវាហំ មរិស្សាមិ កោវត្ថោបិ ជីវិតេន មេ
ទឡ្ហំ បាសំ ករិត្វាន អាលម្ពិត្វាន បាទបេ
តតោ ទិសា វិលោកេសឹ កោ នុ ខោ វនមស្សិតោ

១ ម. តជ្ជយោ ។

កាលនាងរាំកាយ សូរសឹកកងនៃគ្រឿងប្រដាប់ពាក់ឡាយ ឮជំ ក្នុងសក់នោះ ឮដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ សូរសឹកកងនៃគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ កម្រើកដោយខ្យល់នោះ ឮដូចជាតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ កម្រងផ្កាណា ឰដ៏សិរ្សៈរបស់នាង មានក្លិនក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ ជាទីរីករាយចិត្ត ក្លិនកម្រងផ្កានោះ រំភាយផ្សាយទៅ សព្វទិស ដូចឈើទេវលោក នាងតែងធុំក្លិនក្រអូបនុ៎ះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតានោះឆ្លើយថា) ក្នុងកាលពីដើម ខ្ញុំជាទាសីនៃព្រាហ្មណ៍ ក្នុងស្រុកឈ្មោះគយា ជាស្ត្រីមានបុណ្យតិច មិនមានសិរី ពួកជនស្គាល់ខ្ញុំថា ជាស្ត្រីឈ្មោះរជ្ជុមាលា ខ្ញុំធុញទ្រាន់ ដោយការគម្រាមរបស់ពួកជនអ្នកជេរ វាយ ហើយក៏កាន់ក្អម ដើរចេញទៅដងទឹក ត្រឡប់មកវិញ ដាក់ក្អមទៅក្រៅផ្លូវ ដើរចូលទៅកាន់ដងព្រៃ ដោយគិតថា អញនឹងស្លាប់ ក្នុងទីនេះតែម្តងទៅចុះ ប្រយោជន៍អ្វី ដោយការរស់នៅរបស់អញ ហើយក៏ធ្វើអន្ទាក់យ៉ាងមាំ ចងសំយុងនឹងចុះ ត្រង់ប្រគាបឈើ លំដាប់នោះ ខ្ញុំក៏រមិលមើលទូទៅទិសទាំងឡាយថា អ្នកណាហ្ន៎ ដែលអាត្មាអញ ត្រូវនមស្ការ

តមទ្ទសាសឹ[១] សម្ពុទ្ធំ   សព្វលោកហិតំ មុនឹ
និសិន្នំ រុក្ខមូលស្មឹ   ឈាយន្តំ អកុតោភយំ
តស្ស មេ អហុ សំវេគោ   អព្ភុតោ លោមហំសនោ
កោ នុ ខោ វ ធម្មស្សិតោ   មនុស្សោ ឧទាហុ ទេវតា
បាសាទិកំ បសាទនីយំ   វនេ[២] និព្ពនមាគតំ
ទិស្វា មនោ មេ បសីទិ   នាយំ យាទិសិកីទិសោ
គុត្តិន្ទ្រិយោ ឈានរតោ   អពហិគតមានសោ
ហិតោ សព្វស្ស លោកស្ស   ពុទ្ធោ អយំ ភវិស្សតិ
ភយភេរវោ ទុរាសទោ   សីហោវ គុហនិស្សិតោ
ទុល្លភាយំ ទស្សនាយ   បុប្ផំ ឧទុម្ពរំ យថា
សោ មំ មុទូហិ វាចាហិ   អាលបិត្វា តថាគតោ
វន្ទុមាលេតិ មំ អវោច   សរណំ គច្ឆ តថាគតំ
តាហំ គិរំ សុណិត្វាន   នេលំ អត្ថវតឹ សុចឹ
សណ្ហំ មុទុញ្ច វគ្គុញ្ច   សព្វសោកាបនូទនំ

១ ឱ. ម. តទ្ទសាសឹ ។ ២ ឱ. វនេ ។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមានប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ទ្រង់ជាអ្នកប្រាជ្ញ កំពុងគង់ចំរើនឈាន ទៀបគល់ឈើនោះ ព្រះអង្គមិនមានភ័យ អំពីទីណាមួយ សេចក្តីសង្វេគ សេចក្តីអស្ចារ្យ ដ៏ធ្វើការព្រឺរោម ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំនោះ (ដោយគិតថា) បុគ្គលណាហ្ន៎ មនុស្ស ឬទេវតា ដែលអាស្រ័យធម៌ ហើយចិត្តខ្ញុំក៏ជ្រះថ្លា ព្រោះបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ អ្នកនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា គួរជាទីជ្រះថ្លា ព្រះអង្គចេញអំពីព្រៃ គឺកិលេស មកកាន់ព្រះនិព្វាន ដែលមិនមានតណ្ហា ព្រះសម្ពុទ្ធនេះ មិនមែនជាបុគ្គលផ្តេសផ្តាសទេ ព្រះអង្គមានឥន្ទ្រិយគ្រប់គ្រងហើយ ត្រេកអរក្នុងឈាន មានចិត្តមិនបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការម្មណ៍ខាងក្រៅ ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង នេះប្រាកដជាព្រះពុទ្ធ ដូចជាសីហៈដែលគួរខ្លាចចំពោះ មិនគួរហ៊ានចូលទៅកាន់អាស្រ័យនៅក្នុងគុហា ព្រះពុទ្ធនេះ បុគ្គលកម្របានជួបប្រទះ ដូចជាផ្កាឧទុម្ពរ (ដែលគេឃើញបានដោយក្រ) ព្រះតថាគតនោះ បានហៅខ្ញុំដោយពាក្យផ្អែមល្ហែមថា ម្នាលនាងវន្ទមាលា ហើយទ្រង់ត្រាស់នឹងខ្ញុំថា នាងចូរដល់នូវព្រះតថាគតជាទីពឹងចុះ លុះខ្ញុំបានស្តាប់ព្រះវាចានោះ ជាវាចាឥតទោស ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ជាវាចាស្អាតពិរោះ ផ្អែមល្ហែមគួរចង់ស្តាប់ ជាគ្រឿងបន្ទោបង់នូវសេចក្តីសោកទាំងពួង (ហើយមានចិត្តជ្រះថ្លា)

ករុណចិត្តា មំ ញត្វា ។ បសន្នំ សុប្បមានសំ

ហិតោ សព្វស្ស លោកស្ស ។ អនុសាសិ តថាគតោ

ឥទំ ទុក្ខន្តិ មំ អវោច ។ អយំ ទុក្ខស្ស សម្ភវោ

អយំ ទុក្ខនិរោធោ ច ។ អញ្ជសោ អមតោគធោ

អនុកម្បកស្ស កុសលស្ស ។ ឱវាទម្ហិ អហំ ឋិតា

អជ្ឈគា អមតំ សន្តិំ ។ និព្វានំ បទមច្ចុតំ

សាហំ អវដ្ឋិតា បេមា ។ ទស្សនេ អវិកម្បិនី

មូលជាតាយ សទ្ធាយ ។ ធីតា ពុទ្ធស្ស ឱរសា

សាហំ រមាមិ កីឡាមិ ។ មោទាមិ អកុតោភយា

ទិព្វមាលំ ធារយាមិ ។ បិវាមិ មធុមទ្ទវំ[១]

សដ្ឋិតុរិយសហស្សានិ ។ បដិពោធំ ករោន្តិ មេ

អាឡម្ពោ គគ្គរោ ភីមោ[២] ។ សាធុវាទី ច សំសយោ

បោក្ខរោ ច សុផស្សោ ច ។ វីណា[៣] មោក្ខា ច នារិយោ

នន្ទា ចេវ សុនន្ទា ច ។ សោណទិន្នា សុចិម្ហិតា

អលម្ពុសា មិស្សកេសី ច ។ បុណ្ឌរីកាតិទារុណី

ឯណិបស្សា សុបស្សា ច ។ សុភទ្ទា មុទុកាវទី[៤]

ឯតា ចញ្ញា ច សេយ្យាសេ ។ អច្ឆរានំ បពោធិកា

---

១ ម. មធុមទ្ទវំ ។ ២ ម. ភគ្គរោ ភីមោ ។ ៣ ម. វីណា ។ ៤ ឆ. សុភទ្ទា មុទុកាវទី ។

ព្រះតថាគតបានជ្រាបច្បាស់នូវខ្ញុំ ថាជាស្រីមានចិត្តផ្គាប់ដល់ការនោកម្ម កំពុងជ្រះថ្លា មានចិត្តបរិសុទ្ធ ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅ (សត្វលោកទាំងពួង) បានទ្រង់ត្រាស់នឹងខ្ញុំថា នេះជាទុក្ខ នេះជាដែនកើតនៃទុក្ខ នេះជាហេតុរលត់ទុក្ខ នេះជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ ខ្ញុំជាស្ត្រីឋិតនៅ ក្នុងឱវាទ នៃព្រះតថាគត ព្រះអង្គជាបុគ្គលឈ្លាសវៃ ជាអ្នកអនុគ្រោះ ហើយបានដល់នូវព្រះនិព្វាន ឈ្មោះអមតៈ ជាទីស្ងប់ម្ងាប់ ជាបទមិនឃ្លៀងឃ្លាត ខ្ញុំនោះ ជាស្ត្រីមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ខ្ជាប់ខ្ជួន មិនញាប់ញ័រ ក្នុងទស្សនញ្ញាណ ដោយសទ្ធាជាមូល ជាធីតាកើតអំពីឱរ នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ខ្ញុំនោះ រមែងត្រេកអរ រីករាយ មិនមានភ័យ អំពីហេតុអ្វីមួយឡើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កាទិព្វ ផឹកនូវទឹកឃ្មុំដ៏ផ្អែម តូរ្យតន្ត្រីទាំង៦ម៉ឺន រមែងធ្វើនូវការភ្ញាក់រលឹក ដល់ខ្ញុំ ទេវបុត្រឈ្មោះ អាឡម្ពៈ១ គគ្គរៈ១ ភីមៈ១ សាធុវាទី១ សំសយៈ១ បោក្ខរៈ១ សុផស្សៈ១ នារីទាំងឡាយ គឺនារីឈ្មោះវីណា ១ មោក្ខា ១ នន្ទា១ សុនន្ទា១ សោណទិន្នា ១ សុចិម្ហិតា ១ អលម្ពុសា១ មិស្សកេសី ១ បុណ្ឌរីកាតិទារុណី ១ ឯណិបស្សា ១ សុបស្សា១ សុភទ្ទា១ មុទុកាវទី១ ទេវតាទាំងនេះផង ដទៃផង ប្រសើរជាងស្រីអប្សរទាំងឡាយ ជាអ្នកធ្វើ ឲ្យភ្ញាក់រលឹក

តា មំ កាលេនុបាគន្ត្វា អភិភាសន្តិ ទេវតា
ហន្ទ ឧត្តម យាយាម ហន្ទ តំ រមយាមសេ
នយិទំ អកតបុញ្ញានំ កតបុញ្ញានមេវិទំ
អសោកំ នន្ទនំ រម្មំ តិទសានំ មហាវនំ
សុខំ អកតបុញ្ញានំ ឥធ នត្ថិ បរត្ថ ច
សុខញ្ច កតបុញ្ញានំ ឥធ ចេវ បរត្ថ ច
តេសំ សហព្យកាមានំ កាតព្វំ កុសលំ ពហុំ
កតបុញ្ញា ហិ មោទន្តិ សគ្គេ ភោគសមង្គិនោ
ពហូនំ វត អត្ថាយ ឧប្បជ្ជន្តិ តថាគតា
ទក្ខិណេយ្យា មនុស្សានំ បុញ្ញក្ខេត្តានមាករា
យត្ថ ការំ ករិត្វាន សគ្គេ មោទន្តិ ទាយកា ។

វឌ្ឍមាលាវិមានំ ទ្វាទសមំ ។

ពួកទេវតាទាំងនោះ ចូលទៅរកខ្ញុំ តាមកាលគួរ ហើយពោលថា ហាំយើងទាំងឡាយ នឹងកំប្រឹង ហាំយើងទាំងឡាយ នឹងត្រេកអរ ចំពោះឧទ្យាននោះ ឧទ្យាននេះ មិនមែនជាទីរបស់បុគ្គលទាំងឡាយ អ្នកមិនបានធ្វើបុណ្យទេ ឧទ្យាននេះ ជាទីរបស់បុគ្គលទាំងឡាយ អ្នកធ្វើបុណ្យប៉ុណ្ណោះ ឧទ្យាននេះ ជាព្រៃគ្មានសេចក្ដីសោក ជាព្រៃគួររីករាយ គួរត្រេកអរ នៃទេវតាទាំងឡាយ ជាន់តាវត្តិង្ស សេចក្ដីសុខ រមែងមិនមានដល់បុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង សេចក្ដីសុខរមែងមាន ដល់បុគ្គលទាំងឡាយ អ្នកបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ពួកជនអ្នកប្រាថ្នាទៅកើត ជាទេវតានោះ គួរធ្វើកុសលឲ្យច្រើន ព្រោះថា ជនទាំងឡាយអ្នកបានធ្វើបុណ្យ ជាអ្នកបរិបូណ៌ ដោយភោគៈ រមែងរីករាយក្នុងឋានសួគ៌ ពួកទាយក ធ្វើការបូជា ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយណា ហើយរីករាយ ក្នុងឋានសួគ៌ ព្រះតថាគតទាំងនោះ ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ជាអណ្ដូងជាទីកើតនៃព្រះអរិយបុគ្គល ដែលជាបុញ្ញក្ខេត្ត របស់មនុស្សទាំងឡាយ រមែងកើតឡើង ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនមានប្រមាណច្រើន ។

ចប់ វឌ្ឍមាលាវិមាន ទី ១២ ។

ឧទ្ទានំ

មញ្ជិដ្ឋា បភស្សរា នាគា
អលោមា កញ្ជិកទាយិកា
វិហារចតុរិត្ថម្ពា បីតា
ឧច្ឆុវន្ទនរជ្ជុមាលា ច
វគ្គោ តេន បវុច្ចតីតិ ។

ឥត្ថីវិមានេ វគ្គោ ចតុត្ថោ ។

ឧទ្ទាន

និយាយអំពីមញ្ជិដ្ឋវិមាន ១ បភស្សរវិមាន ១ នាគវិមាន ១ អលោមវិមាន ១ កញ្ជិកទាយិកាវិមាន ១ វិហារវិមាន ១ ចតុរិត្ថិវិមាន ១ អម្ពវិមាន ១ បីតវិមាន ១ ឧច្ឆុវិមាន ១ វន្ទនវិមាន ១ រជ្ជុមាលាវិមាន ១ ហេតុនោះបានជា ហៅថា វគ្គ ។

ចប់ វគ្គ ទី ៤ ក្នុងឥត្ថីវិមាន ។

បញ្ចមោ មហារថវគ្គោ

បឋមំ មណ្ឌូកទេវបុត្តវិមានំ

(៨១) កោ មេ វន្ទតិ បាទានិ ឥទ្ធិយា យសសា ជលំ
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន សព្វា ឱភាសយំ ទិសា ។
មណ្ឌូកោហំ បុរេ អាសឹ ឧទកេ វារិគោចរោ
តវ ធម្មំ សុណន្តស្ស អវធិ វច្ឆបាលកោ
មុហុត្តំ ចិត្តប្បសាទស្ស ឥទ្ធិំ បស្ស យសញ្ច មេ
អានុភាវញ្ច មេ បស្ស វណ្ណំ បស្ស ជុតិញ្ច មេ
យេ ច តេ ទីឃមទ្ធានំ ធម្មំ អស្សោសុំ គោតម
បត្តា តេ អចលដ្ឋានំ យត្ថ គន្ត្វា ន សោចរេ ។

មណ្ឌូកទេវបុត្តវិមានំ បឋមំ ។

មហារថវគ្គ ទី ៥

មណ្ឌូកទេវបុត្តវិមាន ទី ១

(៨១) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សួរថា) អ្នកណាហ្ន៎ រុងរឿងដោយឫទ្ធិ ដោយយស មានសម្បុរដ៏ល្អ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ មកថ្វាយបង្គំបាទា នៃតថាគត ។

(មណ្ឌូកទេវបុត្តក្រាបទូលថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំព្រះអង្គជាកង្កែប នៅក្នុងទឹក មានកំរិតជាអាហារ កាលខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងតែស្តាប់ធម៌របស់ព្រះអង្គ នាយគោបាល បានសម្លាប់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតនូវឫទ្ធិ និងយសរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់ទតនូវអានុភាព របស់ខ្ញុំ ទ្រង់ទតនូវសម្បុរ និងពន្លឺរបស់ខ្ញុំ អ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា តែមួយរំពេចចុះ បពិត្រព្រះគោតម ពួកជនណា បានស្តាប់ធម៌របស់ព្រះអង្គអស់កាលជាអង្វែង ពួកជននោះ រមែងដល់នូវអចលដ្ឋាន (ទីមិនកំរើក) ដែលជាទីទៅហើយ រមែងមិនសោយសោក ។

ចប់ មណ្ឌូកទេវបុត្តវិមាន ទី ១ ។

ទុតិយំ រេវតីវិមានំ

(៨២) ចិរប្បវាសឹ បុរិសំ ទូរតោ សោត្ថិមាគតំ
ញាតី មិត្តា សុហជ្ជា ច អភិនន្ទន្តិ អាគតំ
តថេវ កតបុញ្ញំបិ អស្មា លោកា បរំ គតំ
បុញ្ញានិ បដិគណ្ហន្តិ បិយំ ញាតីវ[១] អាគតំ

ឧដ្ឋេហិ រេវតេ សុបាបធម្មេ
អបារុតំ ទ្វារំ អទានសីលេ
នេស្សាម តំ យត្ថ ថុនន្តិ ទុគ្គតា
សមប្បិតា នេរយិកា ទុក្ខេនាតិ[២]
ឥច្ចេវ វត្វាន យមស្ស ទូតា
តេ ទ្វេ យក្ខា លោហិតក្ខា ព្រហន្តា
បច្ចេកពាហាសុ គហេត្វា រេវតឹ
បក្កាមយឹសុ[៣] ទេវគណស្ស សន្តិកេ
អាទិច្ចវណ្ណំ រុចិរំ បភស្សរំ
ព្យម្ហំ[៤] សុភំ កញ្ចនជាលឆន្នំ
កស្សេតំ អាកិណ្ណជនំ វិមានំ
សុរិយស្ស រំសីរិវ ជោតមានំ

១ ឱ. ម. ញាតីវ ។ ២ ម. តិសទ្ទោ នត្ថិ ។ ៣ ម. បក្កាមយុំ ។ ៤ ឱ. វ្យម្ហំ ។ ម. ព្យម្ហំ ។

រេវតីវិមាន ទី ២

(៨២) ពួកញាតិមិត្តនិងសំឡាញ់ តែងត្រេកអរសាទរ ចំពោះបុរសដែលព្រាត់ប្រាសអស់កាលយូរ ហើយវិលមកអំពីទីឆ្ងាយ ដោយសួស្តីថា មកហើយ ដូច្នេះយ៉ាងណា បុណ្យទាំងឡាយ រមែងទទួលបុគ្គលដែលបានធ្វើបុណ្យហើយ ចេញចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ ដូចពួកញាតិទទួលញាតិ ជាទីស្រឡាញ់មកដល់ យ៉ាងនោះដែរ

(យក្ខទាំងពីរនាក់និយាយថា) នែនាងរេវតី មានធម៌ដ៏លាមកពន់ពេក ជាស្រីឥតទាន ឥតសីល នាងចូរក្រោកឡើង ទ្វារនរកបើកហើយ ពួកសត្វនរក ជាសត្វទុគ៌តប្រកបដោយទុក្ខ យំថ្ងូរនៅក្នុងទីណា ពួកយើងនឹងនាំនាងទៅ ក្នុងទីនោះ លុះយក្ខមានភ្នែកក្រហម ធំសំបើមទាំងពីរ ជាទូតនៃយមរាជ បាននិយាយ យ៉ាងនេះហើយ ក៏ចាប់នាងរេវតី ត្រង់ដើមដៃម្នាក់ម្ខាង ហើយនាំចូលទៅ ក្នុងសំណាក់នៃពួកទេវតា

(នាងរេវតីសួរថា) វិមានដែលមានសម្បុរ ដូចព្រះអាទិត្យ ដ៏រុងរឿង ភ្លឺថ្លោក សំបើមល្អ ចំចាំង ដោយបណ្តាញមាស មានជនកុះករ ភ្លឺដូចរស្មីព្រះអាទិត្យនុ៎ះ តើជាវិមានអ្នកណា

នារីគណា ចន្ទនសារានុលិត្តា[1]
ឧភតោ វិមានំ ឧបសោភយន្តិ
តន្ទិស្សតិ សុរិយសមានវណ្ណំ
កោ មោទតិ សគ្គប្បត្តោ វិមានេតិ ។
ពារាណសិយំ នន្ទិយោ នាមាសិ ឧបាសកោ
អមច្ឆរី ទានបតី វទញ្ញូ
តស្សេតំ អាកិណ្ណជនំ វិមានំ
សុរិយស្ស រំសីរិវ ជោតមានំ
នារីគណា ចន្ទនសារានុលិត្តា
ឧភតោ វិមានំ ឧបសោភយន្តិ
តន្ទិស្សតិ សុរិយសមានវណ្ណំ
សោ មោទតិ សគ្គប្បត្តោ វិមានេ
នន្ទិយស្សាហំ ភរិយា
អគារិនី សព្វកុលស្ស ឥស្សរា
ភត្តុវិមានេ រមិស្សាមិ ទានិហំ
ន បត្ថយេ និរយំ[2] ទស្សនាយ ។
ឯសោ តេ និរយោ សុបាបធម្មេ
បុញ្ញំ តយា អកតំ ជីវលោកេ

---
១ ម. ចន្ទនសារលិត្តា ។ ២ ម. និរយ ។

ពួកនារីទាំងឡាយ មានខ្លួនលាបដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ហើយចូលទៅ ញុំាងវិមាននោះឲ្យល្អរុងរឿងទាំងពីរខាង វិមាននោះមានសម្បុរប្រាកដស្មើ ដោយសម្បុរព្រះអាទិត្យ បុគ្គលណាហ្ន៎ បានដល់នូវឋានសួគ៌ ហើយរីករាយ ក្នុងវិមាន ។

(យក្ខទាំងពីរនោះប្រាប់ថា) ក្នុងក្រុងពារាណសី មានឧបាសកម្នាក់ឈ្មោះនន្ទិយៈ ជាអ្នកមិនកំណាញ់ ជាម្ចាស់ទាន អ្នកដឹងនូវពាក្យគេថា វិមានដែលមានជនកុះករ ដ៏រុងរឿងដូចស្មើព្រះអាទិត្យនុ៎ះ ជាវិមានរបស់ឧបាសកឈ្មោះនន្ទិយៈនោះ ពួកនារីទាំងឡាយ មានខ្លួនលាបហើយ ដោយលំអិតខ្លឹមចន្ទន៍ ហើយចូលទៅញុំាងវិមាននោះឲ្យល្អរុងរឿងទាំងពីរខាង វិមាននោះ មានសម្បុរស្មើដោយសម្បុរព្រះអាទិត្យ ឧបាសកនោះ បានដល់នូវឋានសួគ៌ ហើយរីករាយក្នុងវិមាន(នោះ) ។

(នាងរេវតីនិយាយថា) ខ្ញុំនេះ ជាប្រពន្ធរបស់នន្ទិយឧបាសក ជាម្ចាស់ផ្ទះ ជាធំរបស់ត្រកូលទាំងអស់ ខ្ញុំនឹងត្រេកអរ ក្នុងវិមានរបស់ប្ដី ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនប្រាថ្នាឃើញនរក

(យក្ខទាំងពីរនោះតបថា) ម្នាលស្រីមានធម៌ដ៏លាមក ភពគេ នរកនុ៎ះ ជានរក សម្រាប់នាងហើយ នាងឯង មិនបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងមនុស្សលោកសោះ

ន ហិ មច្ឆរិយោ រេវតេ បាបធម្មេ
សគ្គូបគានំ លភតិ សហព្យតំ ។

កិំ នុ គូថញ្ច មុត្តញ្ច អសុចិ[១] បដិទិស្សតិ
ទុគ្គន្ធំ កិមិទំ មីឡ្ហំ កិមេតំ ឧបវាយតិ ។

ឯស សំសវកោ នាម (និរយោ) គម្ភីរោ សតបោរិសោ
យត្ថ វស្សសហស្សានិ តុវំ បច្ចសិ រេវតេ ។

កិំ នុ កាយេន វាចាយ មនសា ទុក្កដំ កតំ
កេន សំសវកោ លទ្ធោ (និរយោ) គម្ភីរោ សតបោរិសោ (ភន្តេ) ។

សមណេ ព្រាហ្មណេ ចាបិ អញ្ញេ ចាបិ[២] វណិព្វកេ
មុសាវាទេន វញ្ចេសិ តំ បាបំ បកតំ តយា

តេន សំសវកោ លទ្ធោ (និរយោ) គម្ភីរោ សតបោរិសោ
តត្ថ វស្សសហស្សានិ តុវំ បច្ចសិ រេវតេ

ហត្ថេបិ ឆិន្ទន្តិ អថោបិ បាទេ
កណ្ណេបិ ឆិន្ទន្តិ អថោបិ នាសំ
អថោបិ កាកោលគណា សមេច្ច
សង្គម្ម ខាទន្តិ វិផន្ទមានំ ។

---

១ ម. អសុចិំ ។ ២ ឱ. ម. វាបិ ។

ផ្ទុយគឺ បុគ្គលមានសេចក្ដីកំណាញ់ ជាអ្នកជេរ
ប្រទេចគេ មានធម៌ដ៏លាមក រមែងមិនបានកើតរួម
ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលទៅកើត ក្នុងឋានសួគ៌ទេ ។

(នាងរេវតីសួរថា) ក្លិនអ្វីនេះហ្ន៎ ជាគូថនិងមូត្រមិនស្អាត ជាក់ស្ដែង
ស្អុយ អ្វីនេះហ្ន៎ ជាលាមកមានក្លិនអាក្រក់ស្អុយ អ្វីនុះហ្ន៎ ផ្សាយក្លិនមក ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) នុ៎ះនរកឈ្មោះសំសវកៈ ជម្រៅចំនួន
មួយរយបុរស ម្នាលនាងរេវតី នាងនឹងឆេះក្នុងនរកនោះរាប់ពាន់ឆ្នាំ ។

(នាងរេវតីតបថា) អំពើអាក្រក់ដូចម្ដេច ដែលខ្ញុំបានធ្វើដោយ
កាយ វាចា ចិត្ត នរកឈ្មោះសំសវកៈ ជម្រៅ ចំនួនមួយរយបុរស
ខ្ញុំបាន ដោយហេតុដូចម្ដេច ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) នាងបាននិយាយបញ្ឆោតពួកសមណៈ
ពួកព្រាហ្មណ៍ នឹងពួកវណិព្វកៈដទៃ ៗ ដោយមុសាវាទ បាបនោះ
នាងបានធ្វើហើយ ហេតុនេះ នរកឈ្មោះសំសវកៈ ជម្រៅចំនួន
មួយរយបុរស នាងបាន ព្រោះបាបនោះឯង ម្នាលនាងរេវតី
នាងនឹងឆេះក្នុងនរកនោះ រាប់ពាន់ឆ្នាំ

ពួកនិរយបាល កាត់ដៃក៏មាន កាត់ជើងក៏មាន កាត់ស្លឹក
ត្រចៀកក៏មាន កាត់ច្រមុះក៏មាន មួយទៀត ពួកសត្វក្អែក
មកប្រជុំជាក្រុមនឹងចឹក ខ្វេះខ្វាក ដែលកំពុងតែញាប់ញ័រ ។

សាធុ ខោ មំ បដិនេថ កាហាមិ កុសលំ ពហុំ
ទានេន សមចរិយាយ សញ្ញមេន ទមេន ច
យំ កត្វា សុខិតា ហោន្តិ ន ច បច្ឆានុតប្បរេតិ ។
បុរេ តុវំ បមជ្ជិត្វា ឥទានិ បរិទេវសិ
សយំ កតានំ កម្មានំ វិបាកំ អនុភោស្សសិ ។

កោ ទេវលោកតោ មនុស្សលោកំ
គន្ត្វាន បុដ្ឋោ មេ ឯវំ វទេយ្យ
និក្ខិត្តទណ្ឌេសុ ទទាថ ទានំ
អច្ឆាទនំ សយនមថន្នបានំ
ន ហិ មច្ឆរិយោ[១] រោសកោ បាបធម្មោ
សគ្គូបគានំ លភតិ សហព្យតំ (ឥតិ) ។

សាហំ នូន ឥតោ គន្ត្វា យោនឹ លទ្ធាន មានុសឹ
វទញ្ញូ សីលសម្បន្នា កាហាមិ កុសលំ ពហុំ
ទានេន សមចរិយាយ សញ្ញមេន ទមេន ច
អារាមានិ ច រោបិស្សំ ទុគ្គេ សង្កមនានិ ច
បបញ្ច ឧទបានញ្ច វិប្បសន្នេន ចេតសា

១ ម. មច្ឆរី ។

(នាងរេវតីតបថា) ខ្ញុំបួងសួង សូមអ្នកទាំងឡាយ នាំខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញ ពួកសត្វ ជាអ្នកបានសុខ ទាំងមិនក្ដៅក្រហាយ ក្នុងកាលខាងក្រោយ ព្រោះបានធ្វើកុសលណា ខ្ញុំនឹងធ្វើកុសលនោះឲ្យច្រើនដោយការឲ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្មើ ការសង្រួម និងការទូន្មានឥន្ទ្រិយ ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) ក្នុងកាលមុននាងប្រមាទហើយ ឥឡូវនេះ ទួញយំ នាងនឹងទទួលផលនៃកម្មទាំងឡាយ ដែលបានធ្វើដោយខ្លួនឯង ។

(នាងរេវតីតបថា) បុគ្គលណា ចេញអំពីទេវលោក ទៅកាន់មនុស្សលោកហើយ ខ្ញុំសួរ គប្បីប្រាប់ខ្ញុំ យ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរឲ្យសំពត់សម្រាប់ស្លៀកដណ្ដប់ ទីដេក (ទីអង្គុយ) និងបាយ ទឹក ជាទាន ចំពោះពួកជនដែលមានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ ព្រោះថា បុគ្គលមានសេចក្ដីកំណាញ់ ជាអ្នកជេរ ប្រទេចគេ មានធម៌ដ៏លាមក រមែងមិនបានទៅកើតជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលទៅកើត ក្នុងឋានសួគ៌ទេ ។

ខ្ញុំនោះ ប្រសិនបើបានទៅអំពីនេះ ហើយបាននូវកំណើតជារបស់មនុស្ស នឹងជាអ្នកដឹងគុណ បរិបូណ៌ដោយសីល ធ្វើនូវកុសលឲ្យច្រើន ដោយការឲ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្មើ ការសង្រួម និងការទូន្មាននូវឥន្ទ្រិយ មួយទៀត ខ្ញុំនឹងដាំឈើសួន សង់ស្ពានសម្រាប់ឆ្លងទៅមក ក្នុងទីដែលលំបាក ជីកអណ្ដូង ជីកស្រះ ដោយចិត្តជ្រះថ្លា

ចាតុទ្ទសី បញ្ចទសី យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
បាដិហារិយបក្ខញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសិស្សំ សទា សីលេសុ សំវុតា
ន ច ទានេ បមជ្ជិស្សំ សាមំ ទិដ្ឋមិទំ មយាតិ(១) ។
ឥច្ចេវំ វិលបន្តិញ្ច(២) ផន្ទមានំ តតោ តតោ
ខិបិំសុ និរយេ ឃោរេ ឧទ្ធបាទំ អវំសិរំ ។
អហំ បុរេ មច្ឆរិនី អហោសឹ
បរិភាសិកា សមណព្រាហ្មណានំ
វិតថេន ច សាមិកំ វញ្ចយិត្វា
បច្ចាមហំ(៣) និរយេ ឃោររូបេ ។

រេវតីវិមានំ ទុតិយំ ។

តតិយំ ឆត្តមាណវកវិមានំ

(៤៣) យោ វទតំ បវរោ មនុជេសុ
សក្យមុនី ភគវា កតកិច្ចោ
បារគតោ ពលវីរិយសមង្គី(៤)
តំ សុគតំ សរណត្ថមុបេហិ

១ ឱ. នំ-សត្ថោ នត្ថិ ។ ២ ម. វិប្បលបន្តី ។ ឱ. វិប្បលបន្តំ ។ ៣ ឱ. បច្ចាមហំ ។ ៤ ឱ. ពលវីរសមង្គី ។

ខ្ញុំនឹងរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ និង ថ្ងៃទី ៨ នៃបក្ខផង អស់បាដិហារិយបក្ខផង ខ្ញុំនឹងជាបុគ្គលសង្រួម ក្នុងសីលទាំងឡាយ គ្រប់កាល ខ្ញុំនឹងមិនប្រមាទ ក្នុងទាន ព្រោះខ្ញុំ បានឃើញអំពើនេះ (ជាក់ច្បាស់) ដោយខ្លួនឯងហើយ ។

(ពួកទេវយមបាល) បោះនាងរេវតីដែលកំពុងយំ បម្រះនេះទៀលយ៉ាង នេះ ទៅក្នុងនរកដ៏គគ្រឹក ឲ្យមានជើងឡើងលើ មានក្បាលចុះក្រោម ។

(នាងរេវតីនិយាយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំជាអ្នកមាន
សេចក្ដីកំណាញ់ ជាអ្នកជេរប្រទេចនូវពួកសមណៈ
និងព្រាហ្មណ៍ បោកប្រាស់នូវស្វាមី ដោយពាក្យ
មិនពិត ទើបខ្ញុំនេះ ក្នុងនរក មានសភាពដ៏គគ្រឹក ។

ចប់ រេវតីវិមាន ទី ២ ។

ឆត្តមាណវកវិមាន ទី ៣

(៤៣) ព្រះមានព្រះភាគ ជាសក្យមុនីអង្គណា ដ៏ប្រសើរខ្ពស់ ជាងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ក្នុងពួកមនុស្ស ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចស្រេចហើយ ដល់នូវត្រើយគឺព្រះនិព្វាន ព្រះអង្គប្រកបព្រមដោយកំឡាំង (គឺញាណ) និងសេចក្ដីព្យាយាម អ្នកចូរដល់នូវព្រះមានព្រះភាគ ជាព្រះសុគតអង្គនោះ ថាជាសរណៈចុះ

វិរាគមនេជមសោកំ
ធម្មសង្ខតមប្បដិកូលំ
មធុរមិមំ បគុណំ សុវិភត្តំ
ធម្មមិមំ សរណត្ថមុបេហិ
យត្ថ ច ទិន្នមហប្ផលមាហុ
ចតូសុ សុចីសុ បុរិសយុគេសុ
អដ្ឋ ច បុគ្គលធម្មទសា តេ
សង្ឃមិមំ សរណត្ថមុបេហិ ។
ន តថា តបតិ នភេ សុរិយោ
ចន្ទោ ច ភាសតិ ន ផុស្សោ
យថាតុលមិទំ មហប្បភាសំ
កោ នុ ត្វំ តិទិវា មហិមុបាគមិ
ឆិន្ទតិ ច រំសី បភង្ករស្ស[១]
សាធិកវីសតិយោជនានិ អាភា
រត្តិម្បិ ច យថា ទិវំ ករោតិ
បរិសុទ្ធំ វិមលំ សុភំ វិមានំ
ពហុបទុមវិចិត្របុណ្ឌរីកំ

១ ម. បភាករស្ស ។ ឧ. បភង្ករស្ស ។

អ្នកចូរដល់នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកតម្រេកៈ(អរិយមគ្គ) មិនកំរើក មិនមានសោក (អរិយផល) ជាសង្ខតធម៌ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង មិនបាន ជាធម៌មិនគួរខ្ពើម ជាធម៌ពីរោះ ពិស្ដារ ដែលលោកចែកត្រឹមត្រូវហើយ ដើម្បីជាសរណៈចុះ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ បានពោលនូវទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះគូបុរសជិតស្អាត ៤ គូណា ថាជាទានមានផលច្រើន គូនៃបុរសនោះ រាប់ជាបុគ្គល ៨ ពួក ជាអ្នកឃើញនូវធម៌ អ្នកចូរដល់នូវព្រះសង្ឃនេះជាសរណៈចុះ ។

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) វិមានរបស់អ្នកនេះ មានពន្លឺភ្លឺរកគូរប្រៀបគ្មាន យ៉ាងណា ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទនិងផ្កាយផុស្សៈ (ផ្កាយប្រចាំខែបុស្ស) ក្នុងអាកាស ក៏មិនរុងរឿងមិនភ្លឺត្រឹមស្មើ យ៉ាងនោះ អ្នកជានរណា មកអំពីទេវលោកមកកាន់ផែនដីមួយទៀត ស្មើ(វិមានរបស់អ្នកផ្សាយទៅ) អស់ ២០ យោជន៍ គ្របសង្កត់ស្មើព្រះអាទិត្យ ធ្វើរាត្រីឲ្យដូចជាវេលាថ្ងៃ វិមានដ៏ល្អស្អាត មិនមានមន្ទិល មានផ្កាឈូកក្រហមជាច្រើនបែបនឹងមានផ្កាឈូកស

ភិត្តិស្សំ កុសុមេហិ ឆេកវិចិត្តំ
អរជិរជហេមជាលច្ឆន្នំ
អាកាសេ តិដ្ឋតិ យថាបិ សុរិយោ
រត្តម្ពរបីតវសនាហិ(១)
អគ្គលុបិយង្គុចន្ទនុស្សទាហិ
កញ្ចនតនុសន្និភត្តចាហិ
បរិបូរំ គគណំវ តារកាហិ
នរនារិយោ ពហុកេត្ថ ឆេកវណ្ណា
កុសុមវិភូសិតាភរណេត្ថ សុមនា
អនិលបមុញ្ចិតា បវន្តិ(២) សុរភិ
តបនីយវិតតា សុវណ្ណឆន្នា
កិស្ស កម្មស្ស អយំ វិបាកោ
កេនាសិ កម្មផលេនិធូបបន្នា
យថា ច តេ អធិគតមិទំ វិមានំ
តទនុរូបំ អវចាសិ(៣) ឥង្ឃ បុដ្ឋោតិ ។
យមិធ បថេ សមេច្ច មាណវេន
សត្ថានុសាសិ អនុកម្បមានោ

១ ឱ. ម. រត្តម្ពលបីតវសនាហិ ។ ២ ឱ. បវាយន្តិ ។ ៣ ម. តទនុរូបំ អវចាសិ ។

មានភិត្តិ ដ៏វិចិត្រលាយឡំដោយផ្កាផ្សេងៗ វិចិត្រដោយក្បាច់ល្អ ទឹងក្លាផ្កាជាច្រើនយ៉ាង ជាវិមានមិនមានធូលី ទាំងបិទបាំងដោយបណ្ដាញមាស ប្រាសចាកធូលី រុងរឿងត្រចែក ឋិតនៅអាកាស ដូចព្រះអាទិត្យ ពិភាសពេញ ដោយពួកទេវធីតា (ស្លៀកដណ្ដប់) សំពត់កម្ពលក្រហម នឹងសំពត់លឿង មានខ្លួនប្រស់ព្រំ ប្រដាប់ដោយគ្រឿងក្រស្នា ផ្កាបិយង្គុនឹងគ្រឿងចន្ទន៍ មានស្បែកដ៏ស្ដើងល្អ ដូចមាស ដូចជាអាកាសដែលពេញពាសដោយពួកផ្កាយ ក្នុងវិមាននុ៎ះ មាននរៈនារី ជាច្រើន មានវណ្ណៈផ្សេងៗ គ្នា មានគ្រឿងអម្ពរ ស្អិតស្អាងដោយផ្កា មានចិត្តរីករាយក្នុងវិមាននុ៎ះ លុះត្រូវខ្យល់បក់ផាត់មកផ្សព្វផ្សាយក្លិនក្រអូប មានគ្រឿងបិទបាំង ជាវិការៈនៃមាស ដ៏វិចិត្រដោយបរិក្ខារថ្មីរុងរឿង នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច អ្នកបានមកកើតក្នុងវិមាននេះ តើដោយផលបុញ្ញកម្ម ដូចម្ដេចមួយទៀត អ្នកបាននូវវិមាននេះ ដោយអំពើ យ៉ាងណា អ្នក កាលបើអាត្មាសួរហើយ សូមអ្នកប្រាប់ នូវហេតុតាមសមគួរដល់អំពើនោះ យ៉ាងនោះ ។

ព្រះសាស្ដា ទ្រង់អនុគ្រោះ បានជួប នឹងឆត្ត-មាណពនោះ ក្នុងផ្លូវនេះ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ប្រៀនប្រដៅ

តវ ទេសិតស្ស ធម្មំ សុត្វា
ការិស្សាមីតិ ច ឥតិ ព្រវិត្វា ចរ្តោ
ជិនបវរំ ឧបេមិ សរណំ
ធម្មញ្ចាបិ តថេវ ភិក្ខុសង្ឃំ
នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ
បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសឹ
មា ច បាណវធំ វិវិធមាចរស្សុ[១]
អសុចឹ ច ហិ បាណេសុ
អសញ្ញតំ អវណ្ណយិំសុ[២] សប្បញ្ញា
នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ
បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសឹ[៣]
មា ច បរជនស្ស រក្ខិតាយោ
បរភរិយាយោ អគមា អនរិយមេតំ
នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ
បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសឹ

១ ឱ. វិវិធមាចរស្សុ ។ ២ ឱ. អវណ្ណយិ ។ ៣ ឱ. ឥតោបរំ៖ មា ច បរធនស្ស កិញ្ចិ អាទាតុំ អសញ្ញតោ អទិន្នំ នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសិន្តិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

ចំណែកគត្តកាណក បានស្តាប់ធម៌ របស់ព្រះអង្គ ជាទេសនាដ៏ប្រសើរហើយ ក៏ក្រាបទូលថា ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងធ្វើតាម ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមដល់ព្រះជិនបវរ ព្រមទាំងព្រះធម៌នឹងព្រះសង្ឃ ជាសរណៈ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងនូវសរណគមន៍)ទេ ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំប្រព្រឹត្តនូវការសម្លាប់សត្វ ជាអំពើមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ ព្រោះថា ពួកជនប្រកបដោយប្រាជ្ញា មិនសរសើរនូវការមិនសង្រួមក្នុងពួកសត្វទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ)ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំកាន់យកទ្រព្យ ដែលជនដទៃរក្សា កុំគប់រកភរិយា របស់ជនដទៃ ព្រោះអំពើនេះមិនប្រសើរទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ) ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គ បានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ

មា ច វិតថំ អញ្ញថា អភណិ
ន ហិ មុសាភណំ អវណ្ណយឹសុ សប្បញ្ញា
នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ
បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសឹ
យេន ច បុរិសស្ស អបេតិ សញ្ញា
តំ វជ្ជំ[1] បរិវជ្ជយស្សុ សព្វំ
នោតិ បឋមំ អវោចាហំ ភន្តេ
បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសឹ
ស្វាហំ ឥធ បញ្ចសិក្ខា ករិត្វា
បដិបជ្ជិត្វា តថាគតស្ស ធម្មេ
ទ្វេ បថេ អគមាសឹ ចោរមជ្ឈេ
តេ មំ តត្ថ វធឹសុ ភោគហេតុ
ឯត្តកមិទំ អនុស្សរាមិ កុសលំ
តតោ បរំ ន មេ វិជ្ជតិ អញ្ញំ

---

១ ឱ, ម. មជ្ជំ ។

ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា អ្នកកុំនិយាយឲ្យឃ្លាតចាកសេចក្តីពិត ដោយហេតុដទៃឡើយ ព្រោះថាពួកជនដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញា មិនសរសើរពាក្យកុហកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ធ្វើទេ) ជល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា) សញ្ញារបស់បុរស រមែងប្រាសទៅ ព្រោះគ្រឿងស្រវឹងណា អ្នកចូរលះ ចូរវៀរ ចូរវៀរគ្រឿងស្រវឹងទាំងអស់នោះចេញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល ជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន (ធ្វើទេ) ជល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ បានទទួលយកសិក្ខាបទ ៥ ហើយប្រតិបត្តិតាមធម៌របស់ព្រះតថាគត ហើយដើរទៅកាន់ផ្លូវ ត្រង់ចន្លោះព្រៃប្រទល់ស្រុកពីរ ក្នុងចំណោមពួកចោរ ពួកចោរទាំងនោះបានសម្លាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ក្នុងទីនោះ ព្រោះហេតុតែភោគសម្បត្តិ ខ្ញុំព្រះអង្គ នឹករលឹកនូវកុសល មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះនេះ កុសលដទៃ ក្រៅពីនោះ របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនមានឡើយ

តេន សុចរិតេន កម្មុនាហំ
ឧបបន្នា តិទិវេសុ កាមកាមី[១]
បស្ស ខណមុហុត្តសញ្ញមស្ស
អនុធម្មប្បដិបត្តិយា វិបាកំ
ជលមិវ យសសា បេក្ខមានា
ពហុកា បិហយន្តិ ហីនកម្មា[២]
បស្ស កតិបយាយ ទេសនាយ
សុគតិញ្ចម្ហិ គតា សុខញ្ច បត្តា
យេ ច តេ សតតញ្ច សុណន្តិ ធម្មំ
មញ្ញេ តេ អមតំ ផុសន្តិ ខេមំ
អប្បកម្បិ កតំ មហាវិបាកំ
វិបុលំ ហោតិ[៣] តថាគតស្ស ធម្មេ

---

១ ម. ឥទ្ធី សុវណ្ណវណ្ណា ។ កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។ វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុដ្ឋោ បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ ។ ទិព្វំ មមំ វស្សសហស្សមាយុ វាចាភិគីតំ មនសា បវត្តិតំ ឯត្តាវតា ឋស្សតិ បុញ្ញកម្មោ ទិព្វេហិ កាមេហិ សមង្គិភូតា តីរេ ជាលោ ទិស្សន្តិ ។
២ ម. ហីនកាមា ។ ៣ ម. វិបុលំ ផលំ ។

ខ្ញុំព្រះអង្គបានទៅកើត ក្នុងទេវលោក ជាអ្នកបានឱ្យ
កាម តាមសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយសារអំពើសុចរិតនោះ
សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតនូវផល នៃការសង្រួមក្នុងខណៈ
មួយរំពេច នឹងការប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរចុះ ពួកជន
ជាច្រើន ដែលមានធម៌ថោកថយ (ជាងខ្ញុំ) កាល
បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គ កំពុងតែរុងរឿង ដោយយស
ក៏រមែងស្រឡាញ់ សូមព្រះអង្គទ្រង់ទត ខ្ញុំព្រះអង្គ
បានដល់នូវសុគតិផង ដល់នូវសេចក្តីសុខផងដោយ
សារធម្មទេសនាតិចទេ ចំណែកពួកជនណា ស្តាប់
ធម៌របស់ព្រះអង្គរឿយៗ ពួកជននោះ ទំនងជាបាន
នូវអមតនិព្វានជាទីក្សេមមិនខាន បុញ្ញកម្ម សូម្បីមាន
ប្រមាណតិចដែលបុគ្គលធ្វើហើយ ក្នុងសាសនធម៌
របស់ព្រះតថាគត រមែងមានផលច្រើន គឺទូលាយ

បស្ស កតបុញ្ញតាយ ឆត្តោ
ឱភាសេតិ(១) បឋវី យថាបិ សុរិយោ
កិមិទំ កុសលំ កិមាចរាម
ឥច្ចេកេ(២) ហិ សមេច្ច មន្តយន្តិ
តេ មយំ បុន ទេវ លទ្ធា មានុសត្តំ
បដិបន្នា វិហរេមុ(៣) សីលវន្តោ
ពហុការោ អនុកម្បកោ ច មេ សត្ថា
ឥតិ មេ សតិ អគមា ទិវាទិវស្ស
ស្វាហំ ឧបគតោម្ហិ សច្ចនាមំ
អនុកម្បស្សុ បុនបិ សុណោម(៤) ធម្មំ
យេធ បជហន្តិ កាមរាគំ
ភវរាគានុសយញ្ច បហាយ មោហំ
ន ច តេ ឧបេន្តិ(៥) គព្ភសេយ្យំ
បរិនិព្វានគតា ហិ សីតិភូតាតិ(៦) ។

ឆត្តមាណវកវិមានំ តតិយំ ។

---

១ ម. ឱភាសតិ ។ ២ ម. ឥច្ចេតេ ។ ៣ ម. វិហរេមុ ។ ៤ ម. សុណោម ។ ៥ ម. ន តេ បុន មុបេន្តិ ។ ៦ ម. សីតិភូតាតិ ។

សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតចុះ ឆត្តមាណពញុំាងផែនដី ឲ្យរុងរឿង ដូចព្រះអាទិត្យ ព្រោះបានធ្វើបុណ្យទុកហើយ ជនមួយពួកប្រជុំប្រឹក្សាគ្នាថា កុសលនេះ ដូចម្តេច យើងត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើកុសលដូចម្តេច ពួកយើងនោះ លុះបានខ្លួនត្រឡប់ជាមនុស្សវិញ ហើយ គួរជាអ្នកមានសីល ប្រព្រឹត្ត ប្រតិបត្តិ ឯព្រះសាស្តា មានឧបការៈច្រើន ទ្រង់អនុគ្រោះ ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះហេតុនោះ កាលខ្ញុំព្រះអង្គនៅរស់ ព្រះអង្គក៏រឭកមកតាំងថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះអង្គនោះក៏បានចូល ទៅគាល់ព្រះអង្គ មានព្រះនាមជាសច្ចបុគ្គល សូម ព្រះអង្គអនុគ្រោះឲ្យបាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមស្តាប់ធម៌ម្តង ទៀត ជនពួកណាក្នុងសាសនានេះ លះបង់កាមរាគ ផង លះបង់ភវរាគានុស័យផង លះបង់មោហៈផង ជនពួកនោះ មិនចូលទៅកាន់ដំណេកក្នុងគភ៌ឡើយ ព្រោះបានដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាធម៌ត្រជាក់ ។

ចប់ ឆត្តមាណវកវិមាន ទី ៣ ។

ចតុត្ថំ កក្កដរសទាយកវិមានំ

(៥៤) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ

កូដាគារា សត្តសតា ឧឡារា

វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចកត្ថតា សុភា

តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច

ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ

ទិព្វា រសា កាមគុណេត្ថ បញ្ច

នារិយោ ច នច្ចន្តិ សុវណ្ណឆន្នា

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុច្ឆាមិ តំ ទេវ មហានុភាវ

មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ

កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ

បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

កក្កដរសទាយកវិមាន ទី៤

(៥៤) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន
សសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដ៏លើសលប់ ដែលមានសសរជា
វិការៈនៃកែវពិទូរ្យ ក្រាលកម្រាលដ៏ល្អ (ក្តារមាស)
ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ ខ្លួនអ្នកតែងនៅក្រេបផឹកទាំងទំពាស៊ី
ក្នុងវិមាននោះ ពិណទិព្វ មានសំឡេងពីរោះ រមែង
លាន់ឮ កាមគុណ ៥ មានរសជាទិព្វ ទាំងពួកនារី ស្អិត
ស្អាងកាយ ដោយគ្រឿងមាស តែងរាំនៅក្នុងវិមាននុ៎ះ
សម្បុររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ទ្រព្យសម្បត្តិ
សម្រេចដល់អ្នកក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ជាទីពេញ
ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច
ម្នាលទេវតា អ្នកមានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរអ្នក
អ្នកកាលដែលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
អ្នកមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់
អ្នកក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ។
ទេវបុត្រនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

សតិសមុប្បាទករោ ទ្វារេ កក្កដកោ[1] ឋិតោ
និដ្ឋិតោ ជាតរូបស្ស សោភតិ ទសបាទកោ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនម្ហិ ឯវំជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

កក្កដរសទាយកវិមានំ ចតុត្ថំ ។

ឥតរំ បញ្ចវិមានំ យថា កក្កដវិមានំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ចមំ ទ្វារបាលកវិមានំ

(៥៥) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ទិព្វំ មម វស្សសហស្សមាយុ
វាចាភិគីតំ មនសា បវត្តិតំ

[1] ឱ. កក្កដកសទ្ទោ កក្កដសទិសោយេវ ។

រូបក្តាមមានជើង ១០ ស្ថិតនៅប្របទ្វារ សម្រាប់ដាស់ស្មារតី ដែលសម្រេចដោយមាស រុងរឿងល្អ វណ្ណៈរបស់ខ្ញុំ ដែលប្រាកដដូច្នោះ ដោយហេតុបុញ្ញកម្មនោះ ទ្រព្យសម្បត្តិសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ជាទីពេញចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ដោយសារបុញ្ញកម្មនោះ
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយបុញ្ញកម្មនោះឯង ។

ចប់ កក្កដរសទាយកវិមាន ទី ៤ ។

វិមាន៥ ក្រៅពីនេះ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ ដូចកក្កដវិមាននេះចុះ ។

ទ្វារបាលកវិមាន ទី ៥

(៥៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន
សសរធ្វើពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
។ បេ ។ សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំមានអាយុមួយពាន់ឆ្នាំទិព្វ (ព្រោះ) ពាក្យដែល
ខ្ញុំពោលដោយវាចា (ដោយសេចក្ដីគោរព)
ដែលខ្ញុំ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ហើយ ដោយចិត្ត

បត្តាវតា បស្សតិ បុញ្ញកម្មោ
និព្វេហិ កាមេហិ សមង្គិភូតោ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទ្វារបាលកវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ ករណីយវិមានំ

(៤៦) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ករណីយានិ បុញ្ញានិ បណ្ឌិតេន វិជានតា
សម្មគ្គតេសុ ពុទ្ធេសុ យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
អត្ថាយ វត មេ ពុទ្ធោ អរញ្ញា គាមមាគតោ
តត្ថ ចិត្តំ បសាទេត្វា តាវតិំសូបគោ អហំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ករណីយវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

បុគ្គលមានបុណ្យកម្ម ដោយហេតុត្រឹមតែការពោលនូវការជ្រះថ្លាប៉ុណ្ណោះ រមែងឧបរិបូណ៌ដោយកាមជាទិព្វ ស៊ុកសៅ (អស់កាលយូរ) សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុណ្យកម្មនោះ ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទ្វារបាលកវិមាន ទី ៥ ។

ករណីយវិមាន ទី ៦

(៤៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃបុណ្យកម្មនេះថា

បណ្ឌិតអ្នកស្គាល់ច្បាស់ (នូវហេតុឥតប្រយោជន៍ មានប្រយោជន៍) គួរតែធ្វើបុណ្យទាំងឡាយ ទានដែលគេថ្វាយ ចំពោះព្រះពុទ្ធទាំងឡាយព្រះអង្គប្រតិបត្តិល្អ រមែងមានផលច្រើន ព្រះពុទ្ធទ្រង់ស្តេចចេញអំពីព្រៃមកកាន់ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំក៏បាននាំចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះអង្គនោះ ហើយបានទៅកើតក្នុងតាវត្តិង្សទេវលោក សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុណ្យកម្មនោះ ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ករណីយវិមាន ទី ៦ ។

សត្តមំ ទុតិយករណីយវិមានំ

(៤៧) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ករណីយានិ បុញ្ញានិ បណ្ឌិតេន វិជានតា
សម្មគ្គតេសុ ភិក្ខុសុ យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
អត្ថាយ វត មេ ភិក្ខុ អរញ្ញា គាមមាគតា
តត្ថ ចិត្តំ បសាទេត្វា តាវតឹសូបគោ អហំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយករណីយវិមានំ សត្តមំ ។

អដ្ឋមំ សូចិវិមានំ

(៤៨) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
។ បេ ។

ទុតិយករណីយវិមាន ទី ៧

(៤៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមាននេះខ្ពស់ មានសសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១៦ យោជន៍ ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

បណ្ឌិតអ្នកស្គាល់ច្បាស់ (នូវអំពើមានប្រយោជន៍ ឥតប្រយោជន៍) គួរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយ ទានដែលគេថ្វាយ ចំពោះភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិល្អ រមែងមានផលច្រើន ពួកភិក្ខុចេញអំពីព្រៃមកកាន់ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំបាននាំចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះពួកភិក្ខុនោះ ហើយបានទៅកើត ក្នុងតាវត្តិង្សទេវលោក សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុញ្ញកម្មនោះ ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយករណីយវិមាន ទី ៧ ។

សូចិវិមាន ទី ៨

(៤៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមាននេះខ្ពស់ មានសសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១៦ យោជន៍ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
យំ ទទាតិ ន តំ ហោតិ
យញ្ចេវ ទជ្ជា តញ្ចេវ សេយ្យោ
សូចិ ទិន្នា សូចិមេវ សេយ្យោ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សូចិវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ ទុតិយសូចិវិមានំ

(៨៩) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
បុគ្គលឲ្យនូវទេយ្យធម៌ណា ផលនៃទេយ្យធម៌នោះ
មិនមែនសម្រេចត្រឹមប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺបុគ្គលឲ្យនូវ
ទេយ្យធម៌ណា ការឲ្យនូវទេយ្យធម៌នោះ ប្រសើរបំផុត
ខ្ញុំបានឲ្យម្ជុល ម្ជុលនោះឯង ប្រសើរបំផុត
សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សូចិវិមាន ទី៨ ។

ទុតិយសូចិវិមាន ទី ៩

(៨៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរ
ធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
កាលពីជាតិមុន ខ្ញុំបានកើត ជាមនុស្ស
ក្នុងពួកមនុស្ស នាមនុស្សលោក

អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
តស្ស អទាសហំ សូចឹ បសន្នា សកេហិ បាណិហិ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយសូចិវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ នាគវិមានំ

(៦០) សុសុក្កខន្ធំ អភិរុយ្ហ នាគំ
អកាចិនំ ទន្តិពលឹ មហាជវំ
អារុយ្ហ គជំ បវរំ សុកប្បិតំ
ឥធាគមា វេហាសយមន្តលិក្ខេ(១)
នាគស្ស ទន្តេសុ ទុវេសុ និម្មិតា
អច្ឆោទកា បទុមិនិយោ សុផុល្លា
បទុមេសុ ច តុរិយគណា បវជ្ជរេ
ឥមា ច នច្ចន្តិ មនោហរាយោ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

១ ម. វេហាយសមន្តលិក្ខេ ។

បានឃើញភិក្ខុដែលប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស មានឥន្ទ្រិយដ៏ជ្រះថ្លា មិនល្អក់ ខ្ញុំក៏ជ្រះថ្លា បានប្រគេនម្ជុលដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយសូចិវិមាន ទី ៩ ។

នាគវិមាន ទី ១០

(៦០) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកឡើងជិះដំរី ដែលមានក-ស-ល្អ ឥតសៅម៉ង មានភ្លុក មានកំឡាំង មានសន្ទុះខ្លាំង អ្នកឡើងជិះ ដំរីដ៏ប្រសើរ ដែលបុគ្គលតាក់តែង ហើយដោយប្រពៃ រីករាយក្នុងអាកាស មកក្នុងទីនេះ ស្រះឈូកទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងទឹកថ្លា មានផ្ការីកស្គុះស្គាយល្អ ដែលបុញ្ញឫទ្ធិនិម្មិតហើយ លើភ្លុកទាំងពីរនៃដំរី ពួកតូរ្យតន្ត្រីប្រគំ នៅលើផ្កាឈូកទាំងឡាយ ឯពួកទេពអប្សរទាំងនេះ គួរត្រេកអរចិត្ត ក៏(នៅលើផ្កាឈូក) អ្នកបានសម្រេចទេវឫទ្ធិ មានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើតជាមនុស្សបានធ្វើបុណ្យដូចម្ដេច អ្នកមានអានុភាពដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អដ្ឋេវ អដ្ឋិបុប្ផានិ[1] កស្សបស្ស ភគវតោ[2]
ថូបស្មិំ អភិរោបយិំ[3] បសន្នោ សកេហិ បាណិហិ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

នាគវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ ទុតិយនាគវិមានំ

(៦១) មហន្តំ នាគំ អភិរុយ្ហ សព្វសេតំ គជុត្តមំ
វនា វនំ អនុបរិយាសិ នារីគណបុរក្ខិតោ[4]
ឱភាសេន្តោ ទិសា សព្វា ឱសធី វិយ តារកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន[5] បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ម. ម. អដ្ឋបុប្ផានិ ។ ២ ម. មហេសិនោ ។ ៣ ម. ម. អភិរោបយិំ ។ ៤ ម. នារីគណបុរក្ខតោ ។ ៥ អដ្ឋកថាយំ វត្ថុសេតានិ ឃរេ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានបូជាផ្កាប្រាំបីក្ដាប់ ចំពោះស្តូបរបស់
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ដោយដៃរបស់ខ្លួន
សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ នាគវិមាន ទី ១០ ។

ទុតិយនាគវិមាន ទី ១១

(៦១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកបានឡើងជិះដំរីធំ សសុទ្ធ
ជាដំរីឧត្តម ចេញអំពីព្រៃ ទៅកាន់ព្រៃ មានពួកនារី
ចោមរោម ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺបាន ដូចផ្កាយព្រឹក
សម្បុររបស់អ្នក ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
ឧបាសកោ ចក្ខុមតោ អហោសឹ
បាណាតិបាតា វិរតោ អហោសឹ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយិស្សំ
អមជ្ជបោ នោ ច មុសា អភាណឹ
សកេន ទារេន ច តុដ្ឋោ អហោសឹ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តោ
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយនាគវិមានំ ឯកាទសមំ ។

ទ្វាទសមំ តតិយនាគវិមានំ

(៦៦)កោ នុ ទិព្វេន យានេន សព្វសេតេន ហត្ថិនា
តុរិយតាឡិតនិគ្ឃោសោ អន្តលិក្ខេ មហីយតិ
ទេវតា នុសិ គន្ធព្វោ អទុ សក្កោ បុរិន្ទទោ
អជានន្តា តំ បុច្ឆាម កថំ ជានេមុ តំ មយន្តិ ។
នម្ហិ ទេវោ ន គន្ធព្វោ នាបិ[១] សក្កោ បុរិន្ទទោ
សុធម្មា នាម យេ ទេវា តេសំ អញ្ញតរោ អហន្តិ ។

១ ម. នម្បិ ។

ខ្ញុំបានកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាឧបាសក របស់ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ ខ្ញុំព្រះអង្គ បានវៀរចាកបាណាតិបាត វៀរទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុងលោក ជាអ្នកមិនផឹកទឹកស្រវឹង មិននិយាយពាក្យកុហក ជាអ្នកត្រេកអរចំពោះតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យបាយ និងទឹក ដ៏ច្រើន ជាទាន ដោយគោរព សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។ ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយនាគវិមាន ទី ១១ ។

តតិយនាគវិមាន ទី ១២

(៦៦) (បណ្ឌិតបុរសម្នាក់ បានសួរថា) អ្នកណាហ្ន៎ មានដំរីទិព្វ ដ៏សសុទ្ធ ជាយាន មានសំឡេងគឹកកងដោយតូរ្យតន្ត្រី ដែលគេប្រគំថ្វាយ ដែលពួកបរិវារបូជាក្នុងអាកាស អ្នកជាទេវតា ឬគន្ធព្វ ឬមួយជាព្រះឥន្ទ្រអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុន យើងមិនស្គាល់ ទើបសួរអ្នក យើងស្គាល់អ្នក ដោយប្រការដូចម្ដេចបាន ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំមិនមែនជាទេវតា មិនមែនជាគន្ធព្វ មិនមែនជាព្រះឥន្ទ្រអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុនទេ ពួកទេវតាណា មានឈ្មោះថាសុធម្មៈ ខ្ញុំក៏រាប់ថាជាទេវតាមួយ ក្នុងពួកទេវតានោះដែរ ។

បុប្ផាម ទេវ សុគន្ធំ ថូបំ ករិត្វាន អញ្ជលិំ
កត្វា មានុសេ កម្មំ សុគន្ធំ ឧបបជ្ជសិតិ ។
ឧច្ឆាគារំ តិណាគារំ វត្ថាគារញ្ច យោ ទទេ
តិណ្ណំ អញ្ញតរំ ទត្វា សុគន្ធំ ឧបបជ្ជតិ ។

គតិយគន្ធវិមានំ ទ្វាទសមំ ។

តេរសមំ ចូឡរថវិមានំ

(៦៣) ទឡ្ហធម្មនិសារស្ស ធនុំ ឱលុគ្គ តិដ្ឋសិ
ខត្តិយោ នុសិ រាជញ្ញោ អទុ លុទ្ទោ វនេចរោ ។
អស្សកាធិបតិស្សាហំ[1] ភន្តេ បុត្តោ វនេ ចរេ
នាមំ មេ ភិក្ខុ តេ ព្រូមិ សុជាតោ នាម វិទ្ធ
មិគេ គវេសមានោហំ ឱគាហន្តោ ព្រហាវនំ
មិគំ ភន្តេ នាទ្ទក្ខឹ តញ្ច ទិស្វា អហំ ឋិតោ(ឋិតោ)។
ស្វាគតន្តេ មហាបុញ្ញ អថោ តេ អទុរាគតំ
ឥតោ[2] ឧទកមាទាយ បាទេ បក្ខាលយស្សុ តេ

(បណ្ឌិតទាំងឡាយសួរថា) បពិត្រទេវតា ឈ្មោះសុគន្ធៈ យើងសូមធ្វើនូវអញ្ជលីដ៏ច្រើន ហើយសួរ (លោក) ចុះលោកបានធ្វើអំពើដូចម្តេចក្នុងមនុស្សលោក ទើបបានទៅកើតជាទេវតា ឈ្មោះសុគន្ធៈ ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បុគ្គលណា ឲ្យផ្ទះដែលធ្វើដោយដើមអំពៅក្តី ផ្ទះដែលធ្វើដោយស្មៅក្តី ផ្ទះដែលធ្វើដោយសំពត់ក្តី បុគ្គលនោះលុះឲ្យផ្ទះទាំង ៣ ណាមួយហើយ រមែងទៅកើតជាទេវតា ឈ្មោះសុគន្ធៈ ។

ចប់ គតិយគន្ធវិមាន ទី ១២ ។

ចូឡរថវិមាន ទី ១៣

(៦៣) (ព្រះមហាកច្ចាយនៈសួរថា) អ្នកឈរច្រត់ធ្នូ ដែលធ្វើអំពីឈើខ្លឹមយ៉ាងមាំ អ្នកជាខត្តិយរាជកុមារ ឬជាព្រានរើរព្រៃ ។

(ព្រះរាជកុមារតបថា) បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាកូនរបស់ស្តេចជាធំក្នុងដែនអស្សកៈ ជាអ្នកត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ បពិត្រភិក្ខុ ខ្ញុំសូមប្រាប់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ដល់លោក ពួកជនអ្នកបរះដឹង ស្គាល់ខ្ញុំថា សុជាតៈ កាលខ្ញុំស្វែងរកម្រឹគ ចូលទៅក្នុងព្រៃធំ ទៅតាមហើយ តែមិនឃើញម្រឹគ ខ្ញុំក៏បានជួបប្រទះនឹងលោកហើយ ឋិតនៅ ។

(ព្រះកច្ចាយនៈពោលថា) បពិត្រព្រះអង្គមានបុណ្យច្រើន ព្រះអង្គស្តេចមកស្រួលហើយឬ មួយទៀត ព្រះអង្គស្តេចមកអំពីទីមិនឆ្ងាយទេឬ សូមព្រះអង្គដងទឹកអំពីនេះ លាងព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គចុះ

---

១ ម. អស្សកាធិបតិស្សាសុ ។ ២ ម, ឧ. ឯតោ ។

ឥទំ ចានីយំ សីតំ អានីតំ គិរិគព្ភរា
រាជបុត្ត តតោ បិវ សន្ថតស្មិំ ឧបាវិសាតិ ។
កល្យាណីវត តេ វាចា សវណីយា មហាមុនិ
[១]នេលា អត្ថវតី វគ្គុ មន្តា អត្ថញ្ច ភាសសិ
កា តេ រតិ វនេ វិហរតោ[២]
ឥសិនិសភ វទេហិ បុដ្ឋោ
តវ[៣] វចនបថំ និសាមយិត្វា
អត្ថធម្មបទំ សមាចរេមសេ ។
អហឹសា សព្វបាណីនំ កុមារម្ហាក រុច្ចតិ
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជបានា ច អារតិ
អារតិ សមចរិយា ច ពាហុសច្ចំ កតញ្ញុតា
ទិដ្ឋេ ធម្មេ បសំសា ធម្មា ឯតេ បសំសិយានិ
សន្តិកេ មរណំ តុយ្ហំ ឱរំ មាសេហិ ឆហិ
រាជបុត្ត វិជានាហិ អត្តានំ បរិមោចយាតិ ។

១ ម. នេឡា ។ ២ ម. កា តេ រតិ វនេ វិហាសិ ។ ៣ ម. អាតិ តវ ។

នេះជាទឹកសម្រាប់ផឹក ដ៏ត្រជាក់ ដែលខ្ញុំយកមក អំពីជ្រោះភ្នំ បពិត្រព្រះរាជបុត្ត សូមព្រះអង្គទទួលយកទឹក អំពីនោះមកសោយ ហើយគង់លើកម្រាលដែលក្រាលចុះ ។

(ព្រះរាជកុមារពោលថា) បពិត្រព្រះមហាមុនី វាចារបស់លោកពីរោះណាស់ គួរស្តាប់ ជាវាចាឥតទោស មានប្រយោជន៍ ជាវាចាត្រឹមត្រូវ ទាំងលោកម្ចាស់ក៏ពោលពាក្យនាំមកនូវប្រយោជន៍ ដោយផ្លូវនៃប្រាជ្ញា
បពិត្រឥសីឧសភៈ សេចក្តីត្រេកអរ ដូចម្តេច របស់លោក
កាលនៅក្នុងព្រៃ ខ្ញុំសួរហើយ សូមលោកប្រាប់ ខ្ញុំ
នឹងផ្ទៀងស្តាប់ នូវពាក្យរបស់លោក ហើយប្រតិបត្តិ
តាមនូវចំណែកធម៌ ដែលនាំមកនូវប្រយោជន៍ ។

(ព្រះកណ្ហាយនៈពោលថា) បពិត្រព្រះរាជកុមារ ការមិនបៀតបៀនពួកសត្វទាំងពួង រមែងពេញចិត្តដល់យើង ការវៀរចាកកិរិយាលួចក្តី ចាកការប្រព្រឹត្តល្មើសក្តី ចាកការផឹកទឹកស្រវឹងក្តី ការមិនត្រេកអរ (ក្នុងអកុសល) ក្តី ការប្រព្រឹត្តស្មើក្តី ភាពជាអ្នកចេះដឹងច្រើនក្តី ភាពជាអ្នកដឹងឧបការៈ ដែលគេធ្វើហើយក្តី ធម៌ទាំងនុ៎ះ ជាធម៌គួរប្រាជ្ញ ជាធម៌គួរសរសើរ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បពិត្រព្រះរាជបុត្ត សេចក្តីស្លាប់ របស់ព្រះអង្គ មានក្នុងទីជិត ខាងណាយអំពី ៦ ខែ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប សូមព្រះអង្គទ្រង់ដោះខ្លួន (ចាកអបាយទុក្ខ) ។

កតមំ ស្វាហំ ជនបទំ គន្ត្វា កិំ កម្មំ កិញ្ចិ បោរិសំ

កាយ វា បន វិជ្ជាយ ភវេយ្យំ អជរាមរោតិ ។

ន វិជ្ជតេ សោ បទេសោ កម្មំ វិជ្ជា ច បោរិសំ

យត្ថ គន្ត្វា ភវេ មច្ចោ កជមុត្តាជរាមរោ

មហទ្ធនា មហាភោគា រដ្ឋវន្តោបិ ខត្តិយា

បហូតធនធញ្ញាសេ ន តេបិ អជរាមរា

យទិ តេ សុតា អន្ធកវេណ្ហុបុត្តា[1]

សូរា វីរា វិក្កន្តប្បហារិនោ

តេបិ អាយុក្ខយំ បត្តា

វិទ្ធស្តា សស្សតី សមា

ខត្តិយា ព្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ទា ចណ្ឌាលបុក្កុសា

ឯតេ ចញ្ញេ ច ជាតិយា តេបិ ន អជរាមរា

យេ មន្តំ បរិវត្តេន្តិ ឆឡង្គំ ព្រហ្មចិន្តិតំ

ឯតេ ចញ្ញេ ច វិជ្ជាយ[2] តេបិ ន អជរាមរា

១ ម. អន្ធកវេណ្ឌុបុត្តា ។ ២ ម. វិជ្ជាប ។

(ព្រះរាជកុមារសួរថា) ខ្ញុំនោះនឹងទៅកាន់ជនបទណា ធ្វើអំពើដូចម្តេច កិច្ចការដូចម្តេច ជាកិច្ចរបស់បុរស មួយទៀត ខ្ញុំត្រូវប្រកបដោយវិជ្ជាដូចម្តេច ទើបជាអ្នកមិនចាស់ មិនស្លាប់ ។

(ព្រះកច្ចាយនៈឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះរាជបុត្រ សត្វដែលមិនចាស់ មិនស្លាប់ ទៅកាន់ប្រទេសណា ប្រទេសនឹងកិច្ចការ វិជ្ជា ជាកិច្ចរបស់បុរសនោះ មិនមានទេ ព្រោះថាពួកក្សត្រដែលមាននគរ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើន មានទ្រព្យនិងធញ្ញាហារ ដ៏គ្រប់គ្រាន់ ពួកក្សត្រទាំងនោះ នឹងថា លែងចាស់ លែងស្លាប់ក៏ទេ

ព្រោះថាព្រះអង្គក៏ធ្លាប់ឮហើយ ពួកអន្ធកវេណ្ហុបុត្ត ជាអ្នកក្លៀវក្លា ខ្មីឃ្មាត ជាអ្នកកាចប្រហារ ខ្លួនសត្រូវបាន ពួកអន្ធកវេណ្ហុបុត្តទាំងនោះ ស្មើដោយសស្សតវត្ថុ[1] គង់ដល់នូវការអស់ទៅនៃអាយុ វិនាសអស់ហើយ(គង់នៅតែវិនាសត្រកូល) ។

ពួកជនទាំងនោះគឺក្សត្រ ព្រាហ្មណ៍ វេស្សៈ សុទ្ទៈ ចណ្ឌាល និងបុក្កុសៈក្តី ពួកជនឯទៀតដែលមានជាតិក្រៅពីនេះក្តី ពួកជនទាំងនោះ មិនមែនជា មិនចាស់ មិនស្លាប់ ពួកជនណា ពោលមន្តប្រកបដោយអង្គ ៦ ដែលពួកព្រហ្មបានគិតឃើញហើយក្តី ពួកជនឯទៀតដែលមានវិជ្ជាក្តី ជនទាំងនោះ ក៏មិនមែនជាមិនចាស់ មិនស្លាប់ឡើយ

១ វត្ថុដែលទៀងទាត់ ។

ឥសយោ ចាបិ យេ សន្តា សញ្ញតត្តា តបស្សិនោ

សរីរំ តេបិ កាលេន វិជហន្តិ តបស្សិនោ

ភាវិតត្តាបិ អរហន្តោ កតកិច្ចា អនាសវា

និក្ខិបន្តិ ឥមំ ទេហំ បុញ្ញបាបបរិក្ខយា (ឥតិ)។

សុភាសិតា អត្ថវតី គាថាយោ តេ មហាមុនិ

និជ្ឈត្តោម្ហិ សុភាសិតេន ត្វញ្ច មេ សរណំ ភវាហិ ។

មា មំ ត្វំ សរណំ គច្ឆ តមេវ សរណំ វជ

សក្យបុត្តំ មហាវីរំ យមហំ សរណំ គតោ តិ ។

កតរស្មិំ សោ ជនបទេ សត្ថា តុម្ហាក មារិស

អហម្បិ ទដ្ឋុំ គច្ឆិស្សំ ជិនំ អប្បដិបុគ្គលន្តិ ។

បុរត្ថិមស្មិំ ជនបទេ ឱក្កាកកុលសម្ភវោ

តត្ថាសិ បុរិសាជញ្ញោ សោ ច ខោ បរិនិព្វុតោតិ ។

ព្រោះជាពួកឥសីណា ជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ បានសង្រួមចិត្ត មានព្យាយាមដុតបំផ្លាញកិលេស ឥសីទាំងនោះ ក៏លះបង់នូវសរីរៈតាមកាលគួរ ពួកព្រះអរហន្ត មានចិត្តអប់រំហើយ បានធ្វើកិច្ចស្រេចហើយ ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃបុណ្យនិងបាប ក៏នឹងដាក់បង់នូវកាយនេះដែរ ។

(ព្រះរាជកុមារពោលថា) បពិត្រព្រះមហាមុនី គាថាទាំងឡាយរបស់លោក ជាសុភាសិតមានប្រយោជន៍ ខ្ញុំកាលបើលោកពន្យល់ដោយសេចក្ដីល្អហើយ សូមលោកជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំ ។

(ព្រះថេរៈពោលថា) សូមព្រះអង្គកុំដល់នូវអាត្មាជាសរណៈឡើយ អាត្មាបានដល់ នូវព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ដែលមានព្យាយាមធំណាជាសរណៈ សូមព្រះអង្គទ្រង់ដល់ នូវព្រះពុទ្ធនោះជាសរណៈចុះ ។

(ព្រះរាជកុមារសួរថា) បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ព្រះជាគ្រូរបស់លោកនោះ (គង់នៅ) ក្នុងជនបទណា ខ្ញុំនឹងទៅកាន់ជនបទនោះ ដើម្បីឃើញព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមារ មិនមានបុគ្គលប្រៀបបាន ។

(ព្រះកច្ចាយនៈឆ្លើយថា) ព្រះសាស្ដា ជាបុរសអាជានេយ្យ ទ្រង់សម្ភព ក្នុងត្រកូលនៃព្រះបាទឱក្កាករាជ ក្នុងជនបទខាងកើត ព្រះសាស្ដាអង្គនោះ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។

សចេ ហិ ពុទ្ធោ តិដ្ឋេយ្យ សត្ថា តុម្ហាក មារិស
យោជនានិ សហស្សានិ គច្ឆេ[១] បយិរុបាសិតុំ
យតោ ច ខោ បរិនិព្វុតោ សត្ថា តុម្ហាក មារិស
បរិនិព្វុតំ មហាវីរំ គច្ឆាមិ សរណំ អហំ
ឧបេមិ សរណំ ពុទ្ធំ ធម្មញ្ចាបិ អនុត្តរំ
សង្ឃញ្ច នរទេវស្ស គច្ឆាមិ សរណំ អហំ

បាណាតិបាតា វិរមាមិ ខិប្បំ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយាមិ
អមជ្ជបោ នោ ច មុសា ភណាមិ
សកេន ទារេន ច ហោមិ តុដ្ឋោ ។
សហស្សរំសីវ យថា មហប្បភោ
ទិសំ យថា ភាតិ នភេ អនុក្កមំ
តថប្បការោ តវយំ មហារថោ
សមន្តតោ យោជនសតំ អាយតោ
សុវណ្ណបដ្ដេហិ សមន្តមោនធោ[២]
ឧរស្ស មុត្តាហិ មណីហិ ចិត្តិតោ
លេខា សុវណ្ណស្ស ច រូបិយស្ស ច
សោភន្តិ វេឡុរិយមយា សុនិម្មិតា

១ ឱ. គច្ឆេយ្យំ ។ ២ ម. សមន្តមោត្ថតោ ។

(ព្រះឆត្តមាណពពោលថា) បពិត្រលោកនិទ្ទុក្ខ បើព្រះពុទ្ធជាសាស្តា របស់លោកទ្រង់គង់នៅ ខ្ញុំគប្បីទៅអស់ចំងាយមួយពាន់យោជន៍ ដើម្បីចូលទៅគាល់ព្រះអង្គ បពិត្រលោកនិទ្ទុក្ខ កាលបើព្រះពុទ្ធ ជាគ្រូរបស់លោក បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំក៏សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាមហាវីរបុរស ដែលបរិនិព្វានហើយ ជាសរណៈ ខ្ញុំសូមដល់ នូវព្រះពុទ្ធជាសរណៈផង នូវព្រះធម៌ ជាសរណៈផង សូមដល់ នូវព្រះសង្ឃជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់មនុស្សនឹងទេវតា ជាសរណៈផង ខ្ញុំសូមវៀរចាកបាណាតិបាតឲ្យឆាប់ផង វៀរចាកអទិន្នាទានក្នុងលោកផង មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិនពោលពាក្យកុហកផង ជាអ្នកត្រេកអរ ចំពោះតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

(ព្រះថេរៈសួរថា) ព្រះអាទិត្យមានរស្មីច្រើន មានពន្លឺធំ ដែលលោកក្នុងអាកាស រមែងបំភ្លឺនូវទិសបាន យ៉ាងណា រថធំរបស់អ្នកនេះ មានប្រការដែលនោះដែរ រថជុំវិញមានបណ្តោយមួយរយយោជន៍ ស្រោបជុំវិញ ដោយផែនមាសគល់ចន្ទាល វិចិត្រដោយកែវមុក្តានឹងកែវមណី ក្បាច់ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ រលោងដ៏វិចិត្រ ព្រមទាំងស្រួច ញុំាងរថឲ្យរុងរឿង

សីសញ្ចិទំ វេឡុរិយស្ស និម្មិតំ
យុគញ្ចិទំ លោហិតកាយ ចិត្តំ
យុត្តា សុវណ្ណស្ស ច រូបិយស្ស ច
សោភន្តិ អស្សា ច ឥមេ មនោជវា
សោ តិដ្ឋសិ ហេមរថេ អធិដ្ឋិតោ
ទេវានមិន្ទោវ សហស្សវាហនោ
បុច្ឆាមិ តាហំ យសវន្ត កោវិទំ
កថំ តយា លទ្ធោ អយំ ឧឡារោតិ ។

សុជាតោ នាមហំ ភន្តេ រាជបុត្តោ បុរេ អហុំ
ត្វញ្ច មំ អនុកម្បាយ សញ្ញមស្មិំ និវេសយិ
ខីណាយុកញ្ច មំ ញត្វា សរីរំ បាទាសិ សត្ថុនោ (ឥតិ) ។
ឥមំ សុជាត បូជេហិ តន្តេ អត្ថាយ ហេហិតិ[១]
តាហំ គន្ធេហិ មាលេហិ បូជយិត្វា សមុយ្យុតោ[២]
បហាយ មានុសំ ទេហំ ឧបបន្នោម្ហិ នន្ទនេ
នន្ទនេ បវនេ[៣] រម្មេ នានាទិជគណាយុតេ
រមាមិ នច្ចគីតេហិ អច្ឆរាហិ បុរក្ខតោ ។

ចូឡរថវិមានំ តេរសមំ ។

១ ឱ. ម. ហេហិតិ ។ ២ ឱ. សមុយ្យុតោ ។ ៣ ឱ. បវនេ ។ ម. បវេន ។

ចុងចុងនឹមរបស់រថសេះក្រោះដោយកែវពិទូរ្យ នឹមវិចិត្រដោយកែវទទឹម ទាំងវិសកើប្រដាប់ដោយមាស និងប្រាក់ សេះទាំងនេះមានសន្ទុះទាន់ចិត្ត រមែងញ៉ាំងរថឲ្យដើររៀង ព្រះអង្គក៏ប្រថាប់ក្នុងរថដែលធ្វើដោយមាស មានពាហនៈទឹមដោយសេះ ដ៏ច្រើនដូចព្រះឥន្ទ្រ បពិត្រអ្នកមានយស អាត្មាសួរអ្នកជាបុគ្គលឈ្លាសវៃ តើយសដ៏ប្រសើរលើសលុបនេះ អ្នកបានដោយគុណអ្វី ។

(ទេវបុត្តតបថា) បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រ ឈ្មោះសុជាតៈ លោកម្ចាស់បានអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំនោះ បានញ៉ាំងខ្ញុំឲ្យតាំងនៅក្នុងសេចក្ដីសង្រួម លោកម្ចាស់បានដឹងនូវខ្ញុំថាអស់អាយុ ហើយបានប្រទានសរីរធាតុព្រះសាស្ដា ដល់ខ្ញុំ ។ លោកម្ចាស់បានប្រាប់ថា ម្នាលសុជាតរាជកុមារ ព្រះអង្គចូរបូជានូវព្រះសរីរធាតុនេះចុះ ការបូជានោះ នឹងបានជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះអង្គ ខ្ញុំក៏បានប្រើគ្រឿងបូជានូវព្រះសរីរធាតុនោះ ដោយគ្រឿងក្រអូបនិងកម្រងផ្កាទាំងឡាយ លុះលះបង់នូវរាងកាយ ជារបស់មនុស្ស ក៏បានមកកើត ក្នុងទីមនោរម្យដ៏ប្រសើរ គួរត្រេកត្រអាល ក្នុងនន្ទនវ័ន ប្រកបដោយពួកទេវតាផ្សេងៗ ជាដើម ខ្ញុំក៏ត្រេកអរ ដោយការរាំនិងច្រៀង ដែលពួកទេពអប្សរហែហមចោមរោមគ្រៀបគ្រា ។

ចប់ ចូឡរថវិមាន ទី ១៣ ។

បុទ្ធសមំ មហារថវិមានំ

(៦៤) សហស្សយុត្តំ ហយវាហនំ សុភំ
អារុយ្ហិមំ សន្ទនំ នេកចិត្តំ
ឧយ្យានភូមឹ អភិតោ អនុក្កមំ
បុរិន្ទទោ ភូតបតីវ វាសវោ
សោវណ្ណមយា តេ រថកុព្វរា ឧភោ
ផលេហិ អំសេហិ អតីវ សង្គតា
សុជាតគុម្ពា នរវីរនិដ្ឋិតា
វិរោចតិ បណ្ណរសេវ ចន្ទោ
សុវណ្ណជាលាវិតតោ រថោ អយំ
ពហូហិ នានារតនេហិ ចិត្តិតោ
សុនន្ទិឃោសោ ច សុភស្សរោ ច
វិរោចតិ ចាមរហត្ថពាហុភិ
ឥមា ច នាភ្យោ មនសាភិនិម្មិតា
រថស្ស បាទន្តរមជ្ឈភូសិតា
ឥមា ច នាភ្យោ សតរាជិចិត្តិតា
សតេរតា វិជ្ជុរិវប្បភាសរេ

មហារថវិមាន ទី១៤

(៦៤) (ព្រះមហាមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកបានឡើងជិះរថដ៏ល្អ ជាពាហនៈសេះ ដែលទឹមដោយសេះដ៏ច្រើន មានគ្រឿងវិចិត្រ ដ៏ល្អច្រើនយ៉ាង ហើយទៅជិតទីឧទ្យាន ដូចព្រះឥន្ទ្រ ជាម្ចាស់នៃទេវតា អ្នកបានឲ្យទាន ក្នុងកាលមុន គ្រពង់រថទាំងពីររបស់អ្នក ជាវិការៈនៃមាស ដែលបញ្ចុះដ៏ល្អក្រៃពេក ដោយផែនក្តារនឹងគំណល់ មេចម្រឹង (ទាំងក្រៅ) មានសសរចម្រឹងផងហើយដោយល្អ ដែលជនអ្នកមានព្យាយាមឲ្យសម្រេចហើយ រថ (របស់អ្នក) នេះ បិទបាំងដោយបណ្តាញមាស រុងរឿងដូចព្រះចន្ទ ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត ជារថដែលវិចិត្រហើយដោយរតនៈផ្សេងៗជាច្រើនយ៉ាង មានសូរពីរោះ ជាទីត្រេកអរ ទាំងមានសំឡេងដ៏ពីរោះ រុងរឿងដោយបង្កិនដៃ ជាវិការៈនៃផ្លិតទាំងឡាយ ទាំងដុំនៃរថនេះ ហាក់ដូចជានិម្មិតបានតាមចិត្ត មានខ្នងកង់នឹងកាំប្រដាប់ហើយដោយល្អ មួយទៀត ដុំនៃរថនេះ វិចិត្រដោយក្បាច់ក្បូរ ជាច្រើន ភ្លឺផ្លេកដោយពន្លឺច្រើនយ៉ាង ដូចជាផ្លេកបន្ទោរ

វិមានវត្ថុស្មិំ បញ្ចមស្ស មហារថវគ្គស្ស ចុទ្ទសមំ មហារថវិមានំ

អនេកចិត្តាវិតតោ រថោ អយំ
បុថុ ច នេមី ច សហស្សារិយោ(១)
តេសំ សរោ សុយ្យតិ វគ្គុរូបោ
បញ្ចង្គិកំ តុរិយមិវប្បវាទិតំ
សិរស្មិំ ចិត្តំ មណិសន្ទកប្បិតំ(២)
សទា វិសុទ្ធំ រុចិរំ បភស្សរំ
សុវណ្ណរាជីហិ(៣) អតីវ សង្គតំ
វេឡុរិយរាជីហិ(៤) អតីវ សោភតិ
ឥមេ ច វាឡី(៥) មណិសន្ទកប្បិតា
អារោហកម្ពូ សុជវា ព្រហ្មូបមា
ព្រហា មហន្តា ពលិនោ មហាជវា
មនោ តវញ្ញាយ តថេវ សឹសរេ(៦)
ឥមេ ច សព្វេ សហិតា ចតុក្កមា
មនោ តវញ្ញាយ តថេវ សឹសរេ(៧)
សមំ វហន្តិ មុទុកា អនុទ្ធតា
អាមោទមានា(៨) តុរគានមុត្តមា

---

១ ម. សហស្សរំសិកោ ។ ២ ម. មណិចន្ទកប្បិតំ ។ ៣ ម. សុវណ្ណរាជីយិ ។ ៤ ម. វេឡុរិយរាជី ។ ៥ ម. វាលី ។ ៦-៧ ម. សញ្ញរេ ។ ៨ ម. អាមោទមានា ។

វិមានវត្ថុ មហារថវគ្គ ទី ៥ មហារថវិមាន ទី ១៤

រថនេះ ជាវិចិត្រដោយវត្ថុច្រើនយ៉ាង មានខ្នងកង់ក្រាស់ ហើយមានស្នើច្រើនពាន់ សូរសព្ទនៃខ្នងកង់ទាំងនោះ គេឮពីរោះ ដូចជាតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលប្រគំហើយ ក្បាលបន្ទោលរថនេះ ក៏វិចិត្រស្រស់ល្អដោយកែវមណី ដូចមណ្ឌលព្រះចន្ទ ជាបន្ទោលបរិសុទ្ធ រុងរឿង ភ្លឺផ្លេកគ្រប់កាល ប្រដាប់ដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈនៃមាស យ៉ាងលើសលុប រុងរឿងដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ យ៉ាងក្រពេក ពួកសេះទាំងនេះ សម្រេចដោយរូបព្រះចន្ទ ជាវិការៈ នៃកែវមណី ជាសេះមានកំពស់ចំពីមុខ(សម្បត្តិ)មានសន្ទុះលឿនល្អ ឧបមាដូចព្រហ្ម ជាសេះមានអវយវៈប្រសើរ ថ្លៃថ្លា មានអានុភាពច្រើន មានកំឡាំង មានសន្ទុះខ្លាំង ដឹងចិត្តរបស់អ្នកយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ហើយប្រព្រឹត្ត ទៅដូចចិត្ត មួយទៀត សេះទាំងអស់នេះ ជាសត្វទៅដោយជើងបួន មានដំណើរព្រមគ្នា ស្គាល់ចិត្តអ្នកយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ហើយប្រព្រឹត្តទៅដូចចិត្ត ជាសេះទន់ភ្លន់ មិនរឹងរូស តែងអូសរថទៅស្មើគ្នា ញុំាងផលឲ្យរីករាយ ជាសេះខ្ពង់ខ្ពស់ ជាងសេះទាំងឡាយ

ធុនន្តិ វគ្គិ បវគ្គិ អគ្ឃរេ
អត្តុទ្ធន្តា សុកាតេ បិលន្ធនេ
តេសំ សរេ សុយ្យតិ វគ្គុរោ[1]
បញ្ចង្គិកំ តុរិយមិវប្បវាទិតំ
រថស្ស ឃោសោ អបិលន្ធនាន ច
ខុរស្ស នាទី អភិសំសនាយ ច
ឃោសោ សុវគ្គុ សមិតស្ស សុយ្យតិ
គន្ធព្វតុរិយានិ វិចិត្រសវនេ
រថេ ឋិតា តា មិគមន្ទលោចនា[2]
អាឡារបម្ហា ហសិតា បិយំវទា
វេឡុរិយជាលា វិតតា តនុច្ឆវា
សទេវ គន្ធព្វសុរគ្គបូជិតា
រត្តា រត្តម្ពរបីតវាសសា
វិសាលនេត្តា អភិរត្តលោចនា
កុលេសុ ជាតា សុតនូ សុចិម្ហិតា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា

១ ម. វគ្គុរោ ។ ២ ម. មិគមន្ទលោចនា ។

រមិលលាស់ (ត្បូងកន្ទុយមាន់សក់) ស្ទុះទៅមុខ លោតទៅក្នុងអាកាស សូរយ៉ោងនៃគ្រឿងប្រដាប់តាំងឡាយ ដែលពេញចិត្តគាប់តែងដោយល្អ សំឡេងនៃគ្រឿងប្រដាប់តាំងនោះ លាន់ឮពីរោះ ដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលប្រគំហើយ សំឡេងគឹកកងនៃគ្រឿងប្រដាប់តាំងឡាយ នៃរថក្តី សូរលាន់ឮ នៃកិរិយាស្ទុះទៅមុខ នៃក្រចកសេះក្តី សំឡេងគឹកកងរបស់ទិព្វ ដែលគួរតែកយក្តី ឮសូរពីរោះក្រៃលែង ដូចសូរតូរ្យតន្ត្រី នៃគន្ធព្វទេវតា គឺជាទីស្តាប់ដ៏វិចិត្រ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ ឋិតនៅ លើរថ មានភ្នែកក្រឡាយន់ ដូចភ្នែកកូនម្រឹគ មានរោមភ្នែកវែង មានមុខស្រស់ប្រិមប្រិយ មានសំដីគួរពេញចិត្ត មានសរីរកាយ បិទបាំងដោយបណ្តាញកែវពិទូរ្យ មានខ្លួនល្អិតល្អស មានស្បែកសម្បុរថ្លៃ ដ៏ម៉ដ្ឋ បុនបូជារួមជាមួយនឹងគន្ធព្វ ទាំងទេវតាដ៏ប្រសើរ មានគ្រឿងអម្ពរ ក្រហមស្រស់ និងគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ពណ៌លឿង មានវែងភ្នែក ដ៏ពេញលេញ មានខ្សែភ្នែកក្រហមស្រស់ កើតក្នុងត្រកូល មានសរីរៈល្អ មានដំណើរល្អ គួរស្ងើច ឋិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ជលីតាល់ចាំ

កម្ពុកាយូរធរា សុវាសសា
សុមជ្ឈិមា ឩរុថនូបបន្នា
វគ្គុលិយោ សុមុខា(១) សុទស្សនា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា
អញ្ញា សុវេណី សុសុមិស្សកេសិយោ
សមំ វិកត្តាហិ បភស្សរាហិ ច
អនុព្វតា តា តវ មានសេ រតា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា
អាវេឡិនិយោ បទុមុប្បលច្ឆទា
អលង្កតា ចន្ទនសារវោសិតា(២)
អនុព្វតា តា តវ មានសេ រតា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា
តា មាលិនិយោ បទុមុប្បលច្ឆទា
អលង្កតា ចន្ទនសារវោសិតា
អនុព្វតា តា តវ មានសេ រតា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា

១ ម. សុទ្ធមុខា ។ ២ ម. ចន្ទនសារភូសិតា ។

ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ ទ្រទ្រង់នូវសង្វារមាសស្លៀកពាក់សមល្អ ល្វន់ល្មោសយ៉ាងល្អ មានភ្លៅនិងដោះពេញលេញ មានម្រាមដៃមូល មានមុខល្អ គួរមៀងមើល ដ៏ក្រៃលែង ឋិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ជលីគាល់បំរើ ស្រីទេពអប្សរឯទៀត មានក្ដួនសក់ល្អ នៅក្ដិង មានចំណងសក់ លាយរាយ (កម្រងកែវដាក់ដើម) មានចុងស្មើដែលបុគ្គលកាត់តែងហើយ ដ៏ភ្លឺ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ សុទ្ធតែមានកិរិយាប្រព្រឹត្តតាម ត្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឋិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ជលី គាល់បំរើ មានគ្រឿងប្រដាប់ក្បាល ដ៏ស្រោបដោយផ្កាឈូកនិងផ្កាឧប្បល ប្រលាប់ប្រលាស់ព្រំដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តតាម ត្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឋិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ជលី គាល់បំរើ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានគ្រឿងប្រដាប់ដោយកម្រងផ្កា បិទស្រោបដោយផ្កាឈូក និងផ្កាឧប្បល (ស្រីទេពអប្សរពួកទី៣) ប្រលាប់ប្រលាស់ព្រំ ដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តតាម ត្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឋិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ជលីគាល់បំរើ

តា មាលិនិយោ ធុវុប្បលច្ឆទា
អលង្កតា ចន្ទនសារវាសិតា
អនុព្វតា តា តវ មានសេ រតា
រថេ ឋិតា បញ្ជលិកា ឧបដ្ឋិតា
កណ្ណេសុ(១) តេ យានិ បិលន្ធនានិ ច
ហត្ថេសុ បាទេសុ តថេវ សីសេ
ឱភាសយន្តិ ទស សព្វតោ ទិសា
អព្ភុទ្ទយំ សារទិកោវ ភាណុមា
វាតស្ស វេគេន ច សម្បកម្បិតា
ភុជេសុ មាលា អបិលន្ធនានិ ច
មុញ្ចន្តិ ឃោសំ រុចិរំ សុចឹ សុភំ
សព្វេហិ វិញ្ញូហិ សុតព្វរូបំ
ឧយ្យានភូម្យា ច ទុវឌ្ឍតោ ឋិតា
រថា ច នាគា តូរិយានិ ច សរោ
តមេវ ទេវិន្ទ បមោទយន្តិ
វីណា យថា បោក្ខរបត្តពាហុហិ(២)

---

១ ម. កណ្ឋេសុ ។ ២ ម. បោក្ខរពាហុភិ ។

ពួកស្រីទេពអប្សរ ទាំងនោះ ប្រដាប់ដោយកម្រងផ្កា មិន
ស្រោបដោយផ្កាឈូក និងផ្កាឧប្បល ប្រដាប់ប្រស់ព្រំ
ដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ពួកស្រីទេពអប្សរ ទាំងនោះ មានកិរិយា
ប្រព្រឹត្តតាម ត្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឋិតនៅលើរថ
ផ្គងអញ្ជលីគាល់ចាំបំរើ បណ្តាគ្រឿងប្រដាប់សម្រាប់ស្លឹកស្លាប
គ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយណា ត្រង់ដៃទាំងឡាយ ត្រង់ជើង
ទាំងឡាយ និងត្រង់ក្បាលរបស់អ្នក គ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះ
ញុំាងទិសទាំង ១០ ឲ្យភ្លឺសព្វ ដូចព្រះអាទិត្យរះឡើង ក្នុង
សរទកាល(រដូវរលះហើយ)កម្រងផ្កានិងគ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយ
ត្រង់ដើមដៃទាំងឡាយរបស់អ្នក កាលបើត្រូវកំឡាំងខ្យល់
បក់មក ក៏ញាប់ញ័រ រមែងបញ្ចេញនូវសូរ ដ៏ពិតពីរោះល្អ
មានសភាពគួរឲ្យអ្នកផង ជាអ្នកចេះដឹង ចង់ស្តាប់ ពួកស្រី
ទេពអប្សរ ឋិតនៅក្នុងទីឧទ្យាន ជាជួរទាំងសងខាង ស្នូរសព្ទ
សំឡេង (កំរើកឡើងព្រោះអាស្រ័យ) រថផង ដំរីផង
តូរ្យតន្ត្រីផង ម្នាលអ្នក ជាធំជាងទេវតា ពួកស្រីទេពអប្សរ
តែងញុំាងអ្នកឲ្យត្រេកអរ ដូចពិណមានស្នុកនិងសន្ទះដ៏ល្អ

ឥមាសុ វីណាសុ ពហូសុ វគ្គុសុ
មនុញ្ញរូបាសុ ហទយេរិតម្បិ តំ
បវជ្ជមានាសុ អតីវ អច្ឆរា
ភមន្តិ កញ្ញា បទុមេសុ សិក្ខិតា
យថា ច គីតានិ ច វាទិតានិ ច
នច្ចានិ ចិមានិ សមេន្តិ ឯកតោ
អថេត្ថ នច្ចន្តិ អថេត្ថ អច្ឆរា
ឱភាសយន្តិ ឧភតោ វ វត្តិយោ
សោ មោទសិ តុរិយគណប្បពោធនោ
មហីយមានោ វជិរាវុធោរិវ
ឥមាសុ វីណាសុ ពហូសុ វគ្គុសុ
មនុញ្ញរូបាសុ ហទយេរិតម្បិ តំ
កឹ ត្វំ បុរេ កម្មមកាសិ អត្តនា
មនុស្សភូតោ បុរិមាយ ជាតិយា
ឧបោសថំ កឹ វ តុវំ[១] ឧបាវសិ
កំ ធម្មចរិយំ វតមាភិរោចយិ
នយិទំ អប្បស្ស កតស្ស[២] កម្មុនោ
បុព្វេ សុចិណ្ណស្ស ឧបោសថស្ស វា

១ ម. ឧបោសថិកំ ឧ តុវំ ។ ២ ម. សាវេហិទំ អប្បកស្ស ។

ទំនុកសំឡេងនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហឫទ័យ ចំពោះពិណជាច្រើននេះ មានសំឡេងពីរោះ ដែលមានសភាពគួរជាប់ចិត្ត គួរអ្នកផងសរសើរ ពួកស្រីទេពអប្សរ ជាច្រើនមហិមា រមែងដើរក្រឡឹងជុំវិញ ទេពកញ្ញាដែលបានហាត់ហើយ គឺបីតមៅលើផ្កាឈូក ចម្រៀងទាំងឡាយ ប្រគំទាំងឡាយ និងរបាំទាំងឡាយ តន្ត្រីទាំងនេះ រមែងព្រមស្មើគ្នាតែមួយ ពួកស្រីទេពអប្សរខ្លះរាំលើវិមាននោះ ពួកស្រីទេពអប្សរខ្លះ (ឈរមើលរបាំ) ភ្លឺព្រោងព្រាតទាំងសងខាង ក្នុងវិមាននោះ ក្នុងប្រទេសនេះ ខ្លួនអ្នកមានពួកតូរ្យតន្ត្រី សំរាប់ដាស់តឿន ត្រេកអរ បូជា ដូចជាវជិរាវុធ (នៃព្រះឥន្ទ្រ) កែកាយ (ជាទិព្វ) ទំនុកសំឡេងនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហឫទ័យ ចំពោះពិណជាច្រើននេះ មានសំឡេងពីរោះ ដែលមានសភាព គួរពេញចិត្ត ក្នុងកាលមុន អ្នកកើតជាមនុស្ស ក្នុងជាតិមុនបានធ្វើនូវអំពើដូចម្តេច ដោយខ្លួនឯង អ្នកបានរក្សា ឧបោសថ ឬអ្នកគាប់ចិត្តបំពេញនូវធម្មចរិយាតែ ដូចម្តេច ផលនេះ មិនមែនជាផលនៃកម្ម ដែលអ្នកធ្វើបន្តិចបន្តួច (គឺជាផល) នៃឧបោសថ ដែលអ្នកបានរក្សាល្អ

ឥទ្ធានុភាវោ វិបុលោ អយំ តវ
យំ ទេវសង្ឃំ អភិរោចសេ តុវំ
ទានស្ស តេ ឥទំ ផលំ អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ជលិកម្មស្ស តម្មេ អក្ខាហិ បុច្ឆិតោ(តិ)។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ជិតិន្ទ្រិយំ ពុទ្ធមនោមនិក្កមំ
នរុត្តមំ កស្សបមគ្គបុគ្គលំ
អវាបុរន្តំ អមតស្ស ទ្វារំ
ទេវាតិទេវំ សតបុញ្ញលក្ខណំ
តមទ្ទសំ កុញ្ជរមោឃតិណ្ណំ
សុវណ្ណសិង្គីនទពិម្ពសាទិសំ
ទិស្វាន តំ ខិប្បមហុំ សុចីមនោ
តមេវ ទិស្វាន សុភាសិតទ្ធជំ
តមន្នបានំ អថ បិ ចីវរំ
សុចឹ បណីតំ រសសា ឧបេតំ
បុប្ផាភិកិណ្ណម្ហិ សកេ និវេសនេ
បតិដ្ឋបេសឹ ស អសង្គមានសោ

ដោយហេតុ ក្នុងកាលមុន ឥទ្ធានុភាពរបស់អ្នកនេះ
ក៏ធំទូលាយ អ្នករុងរឿងលើសលុបក្រុមពួកទេវតា
ផលនេះ ជាផលនៃទានរបស់អ្នកឬ ឬជាផលនៃសីល ពុំនោះជាផល
នៃអញ្ជលីកម្ម អាត្មាសួរអ្នកហើយ អ្នកចូរប្រាប់សេចក្តីនោះដល់អាត្មា ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសាកសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់ផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធកស្សប ទ្រង់ឈ្នះនូវឥន្ទ្រិយ ទ្រង់មាន
ព្យាយាមពេញលេញ ជាឧត្តមបុគ្គល ប្រសើរជាងជនទ្រង់បើក
នូវទ្វារនៃអមតៈ ជាទេវតាលើសលុបជាងទេវតា មានបុញ្ញ-
លក្ខណៈច្រើន ជាបុគ្គលប្រសើរ ដូចកុញ្ជរ ឆ្លងផុតអន្លង់គឺ
សង្សារ មានសម្បុរដូចក្អមមាសសិង្គីនីមាសដម្លូង លុះខ្ញុំបាន
ឃើញព្រះមានព្រះភាគនោះហើយ ក៏មានចិត្តស្អាតមួយរំពេច
មួយទៀត លុះខ្ញុំបានឃើញព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានសុភាសិត
ជាទង់ជ័យនោះហើយ ក៏បានថ្វាយនូវបាយ និងទឹក ប្រកប
ដោយរស ព្រមទាំងចីវរដ៏ស្អាតប្រសើរ ក្នុងលំនៅរបស់ខ្លួន
ដ៏ដាសពាសដោយកម្រងផ្កា ខ្ញុំឥតមានជាប់ចំពាក់(នឹងអ្វី)ឡើយ

គន្ធមាទនេ ច ចិត្តកូដេ ច
ឧជ្ជេន កោជ្ជេន ច សាយនេន ច
សន្តប្បយិត្វា ទិបទានមុត្តមំ
សោ សគ្គសោ ទេវបុរេ រមាមហំ
ឯតេនុបាយេន ឥមំ និរគ្គលំ
យញ្ញំ យជិត្វា តិវិធំ វិសុទ្ធំ
បហាយហំ មានុសកំ សមុស្សយំ
ឥន្ទូបមោ ទេវបុរេ រមាមហំ
អាយុញ្ច វណ្ណញ្ច សុខំ ពលញ្ច
បណីតរូបំ អភិកង្ខតា មុនិ
អន្នញ្ច បានញ្ច ពហុំ សុសង្ខតំ
បតិដ្ឋបេតព្វមសង្គមានសោ[១]
ឥមស្មឹ លោកេ បរស្មឹ វា បន
ពុទ្ធេន សេដ្ឋោ ច សមោ ន វិជ្ជតិ
អាហុនេយ្យានំ បរមាហុតឹ[២] គតោ
បុញ្ញត្ថិកានំ វិបុលប្ផលេសិនន្តិ ។

មហារថវិមានំ ចុទ្ទសមំ ។

១ ឱ. បតិដ្ឋបេតព្វមសង្គមានសេ ។ ២ ម. យមាហុនេយ្យានំ បរមាហុតឹ ។

បានចាត់ចែងនិមន្តព្រះពុទ្ធអង្គនោះ អ្នកឧត្តមជាទីសក្ការដ៏ធំ ឲ្យគ្រប់គ្រាន់ដោយបាយ ទឹក ចីវរ ខាទនីយភោជនីយាហារ និងទីដេក ទីអង្គុយ ខ្ញុំនោះរីករាយក្នុងទេវបុរី មានអារម្មណ៍ដ៏ប្រសើរល្អ ខ្ញុំបានបូជាគ្រឿងយញ្ញមហាទានឈ្មោះនិរគ្គឡៈ (មិនមានបិទទាំងទីកក់ទឹងស្ទួម) ជាទានបរិសុទ្ធ ៣ ប្រការ ធ្វើដោយខ្លួនឯង ប្រើគេឲ្យធ្វើ រលឹកឃើញរឿយៗ ដោយឧបាយនេះ លុះលះបង់កាយជារបស់មនុស្ស ជាបុគ្គលស្មើនឹងព្រះឥន្ទ្រ ក្នុងទេវបុរី បពិត្រព្រះមុនី បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នានូវ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ ដែលមានសភាព ដ៏ថ្លៃថ្នូរ គួរតែតម្កល់បាយទឹកជាច្រើន ដែលខ្លួនបានតាក់តែងយ៉ាងល្អ (ចំពោះព្រះពុទ្ធ) ដោយចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងលោកនេះក្តី លោកខាងមុខក្តី មិនមានបុគ្គលណាមួយ ប្រសើរជាង ឬស្មើនឹងព្រះពុទ្ធឡើយ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ដល់នូវភាពជាអាហុនេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ជាងអាហុនេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយ របស់ពួកជនអ្នកត្រូវការបុណ្យដែលជាអ្នកស្វែងរកផលយ៉ាងធំទូលាយ ។

ចប់ មហារថវិមាន ទី ១៤ ។

ឧទ្ទានំ

មណ្ឌូកោ រេវតី ឆត្តោ

កក្កដោ ទ្វារបាលកោ

ទ្វេ ករណីយា ទ្វេ សូចី

តយោ នាគា ច ទ្វេ រថា

បុរិសានំ បញ្ចមោ វគ្គោតិ

បឋមោ វគ្គោ បវុច្ចតីតិ ។

ភាណវារំ តតិយំ ។

ឧទ្ទាន (នៃមហារថវគ្គនោះ) គឺ

និយាយអំពី មណ្ឌូកទេវបុត្តវិមាន ១

រេវតីវិមាន ១ ឆត្តមាណវកវិមាន ១

កក្កដរសទាយកវិមាន ១ ទ្វារបាលកវិមាន ១

ករណីយវិមាន ២ សូចិវិមាន ២ នាគវិមាន ៣

រថវិមាន ២ (រួមនេះ) ជាវគ្គ ទី ៥

តែជាវគ្គ ទី ១ នៃខាងបុរស ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ៣ ។

ឆដ្ឋោ បាយាសិកវគ្គោ

បឋមំ អគារិយវិមានំ

(៦៨) យថា វនំ ចិត្តលតំ បភាសតិ
ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមុត្តមំ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ហំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហញ្ច ភរិយា ច មនុស្សលោកេ
ឱបានភូតា ឃរមាវសិម្ហា
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទម្ហា
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អគារិយវិមានំ បឋមំ ។

បាយាសិកវគ្គ ទី ៦

អគារិយវិមាន ទី ១

(៦៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ចិត្តលតាវ័ន ជាឧទ្យាន ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ របស់តាវត្តិង្សទេវតា ចាំងឆ្លាយ ភ្លឺរុងរឿង យ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ឋិតនៅក្នុងអាកាសក៏ភ្លឺព្រោងព្រាយយ៉ាងនោះដែរ អ្នកបានសម្រេចនូវទេវិទ្ធិ ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្ដេច អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច ។ ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា ខ្ញុំនិងភរិយារបស់ខ្ញុំ (កាលដែលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បាននៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា មានសភាពដូចជាអណ្តូងទឹក បានឲ្យបាយនិងទឹក ជាទានដ៏ច្រើនដោយគោរព សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អគារិយវិមាន ទី ១ ។

ទុតិយំ អគារិយវិមានំ

(៦៦) យថា វនំ ចិត្តលតំ បភាសតិ
ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមុត្តមំ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហញ្ច ភរិយា ច មនុស្សលោកេ
ឱបានភូតា ឃរមាវសិម្ហា
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទម្ហា
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អគារិយវិមានំ ទុតិយំ ។

អគារិយវិមាន ទី ២

(៦៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ចិត្តលតាវ័ន ជាទីឧទ្យានប្រសើរ
ខ្ពង់ខ្ពស់របស់តាវត្តឹង្សទេវតាទាំងឡាយ ភ្លឺរុងរឿងយ៉ាងណា
វិមានរបស់អ្នក ក៏ភ្លឺព្រោងព្រាយ ឋិតនៅក្នុងអាកាស យ៉ាង
នោះដែរ អ្នកបានសម្រេចនូវទេវឫទ្ធិ ជាបុគ្គលមានអានុភាព
ច្រើន កាលអ្នកកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នកទៀត
ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ។
ទេវបុត្រនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
ខ្ញុំនិងភរិយា (កាលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បាននៅគ្រប់គ្រង
ផ្ទះ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា មានសភាពដូចជាអណ្តូងទឹក
បានឲ្យបាយ និងទឹក ជាទានដ៏ច្រើន ដោយគោរព
សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អគារិយវិមាន ទី ២ ។

តតិយំ ផលទាយកវិមានំ

(៦៧) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស[១] យោជនានិ
កូដាគារា សត្តសតា ឧឡារា
វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចកត្ថតា សុភា
តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច
ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ
អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរូបា
ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសចរា[២] ឧឡារា
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ម. សោឡស ។ ២ ម. តិទសារា ។

ផលទាយកវិមាន ទី៣

(៦៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមាននុ៎ះនេះ មានសសរធ្វើដោយកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានកំពូល ៧០០ ដ៏ឧឡារិក ដែលមានសសរជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ ក្រាលដោយគម្រាល ដ៏ស្រស់រៀន ជាផ្ទះដ៏ល្អ ខ្លួនអ្នកតែងអាស្រ័យនៅ ក្រេបផឹកទំពាស៊ីក្នុងវិមាននោះ ពិណទិព្វ ក៏លាន់ឮពីរោះ មានស្រីទិព្វកញ្ញាចំនួន ៨ នាក់ ៨ ដង (៦៤ នាក់) មានរូបល្អលើសលុប បានហាត់ហើយ ត្រាច់ទៅក្នុងឋានត្រៃត្រឹង្ស រាំ ច្រៀង សប្បាយរីករាយ អ្នកបានសម្រេចឫទ្ធិទេវបុត្ត ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្ដេច ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ផលទាយី ផលំ វិបុលំ លភតិ
ទទមុជ្ជុគតេសុ បសន្នមានសោ[១]
សោ ហិ មោទតិ សគ្គបត្តោ តិទិវេ
អនុភោតិ ច បុញ្ញផលំ វិបុលំ
តថេវាហំ មហាមុនិ អទាសឹ ចតុរោ ផលេ
តស្មា ហិ ផលំ អលមេវ ទាតុំ
និច្ចំ មនុស្សេន សុខត្ថិកេន
ទិព្ពានិ វា បត្ថយតា សុខានិ
មនុស្សសោភគ្យតមិច្ឆតា វា ។
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ផលទាយកវិមានំ តតិយំ ។

ចតុត្ថំ ឧបស្សយទាយកវិមានំ

(៦៨) ចន្ទោ យថា វិគតវលាហកេ នភេ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ[២] អន្តលិក្ខេ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ

១ ម. បសន្នមនោ ។ ២ ឱ. ម. គច្ឆតិ ។

បុគ្គលអ្នកឲ្យផ្លែឈើ (មានផ្លែស្វាយជាដើម) រមែងបានផលច្រើន ព្រោះថា បុគ្គលនោះមានចិត្តជ្រះថ្លា ឲ្យទានចំពោះបុគ្គលអ្នកមានចិត្តត្រង់ទាំងឡាយ រមែងដល់នូវឋានសួគ៌ រីករាយ ក្នុងទេវលោក សោយនូវផលបុណ្យដ៏ច្រើន បពិត្រមហាមុនី ខ្ញុំបានឲ្យនូវផលនៃផ្លែស្វាយ ៤ យ៉ាងនេះដែរ ព្រោះហេតុនោះ មនុស្សអ្នកត្រូវការសេចក្តីសុខជានិច្ច ប្រាថ្នានូវសេចក្តីសុខទាំងឡាយជាទិព្វ ឬក៏ ប្រាថ្នានូវភាពជាអ្នកមានរាងល្អ ក្នុងមនុស្ស គួរឲ្យផ្លែឈើ ។ សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ផលទាយកវិមាន ទី ៣ ។

ឧបស្សយទាយកវិមាន ទី ៤

(៦៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រះចន្ទរះឡើង ឋិតនៅក្នុងអាកាស ប្រាសចាកពពកយ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏ភ្លឺរុងរឿង ឋិតនៅក្នុងអាកាស យ៉ាងនោះដែរ

ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហញ្ច ភរិយា ច មនុស្សលោកេ
ឧបស្សយំ អរហតោ អទម្ហ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទម្ហ
តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឧបស្សយទាយកវិមានំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមានំ

(៦៩) សុរិយោ យថា វិគតវលាហកេ នភេ
។ បេ ។
(យថា ហេដ្ឋាវិមានំ តថា វិត្ថារេតព្វំ)
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមានំ បញ្ចមំ ។

អ្នកបានសម្រេចនូវទេវឫទ្ធិ ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន កាល
អ្នកកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុញ្ញកម្មដូចម្តេច អ្នកមាន
អានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់
សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្ម ដូចម្តេច ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំនឹងភរិយា (កាលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បានប្រគេន
ទីសំណាក់ ចំពោះព្រះអរហន្ត ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា
បានប្រគេនបាយនឹងទឹក ជាទានដ៏ច្រើន ដោយគោរព
សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ឧបស្សយទាយកវិមាន ទី ៤ ។

ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមាន ទី៥

(៦៩) ព្រះអាទិត្យ ភ្លឺរុងរឿង ក្នុងអាកាស
ដែលប្រាសចាកពពក យ៉ាងណា ។ បេ ។
(វិមានខាងក្រោយយ៉ាងណា ឯទុតិយឧបស្សយទាយកវិមាន បណ្ឌិត
គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះដែរ)
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមាន ទី ៥ ។

ឆដ្ឋំ ភិក្ខាទាយកវិមានំ

(៧០) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
កូដាគារា សត្តសតា[១] ឧឡារា
វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចិរត្ថតា[២] សុភា
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវ
។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
ទិស្វាន ភិក្ខុំ តសិតំ កិលន្តំ
ឯកាហំ ភិក្ខំ បដិបាទយិស្សំ
សមង្គិភត្តេន តទា អកាសិ[៣]
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ភិក្ខាទាយកវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

១ ឱ. សត្តរសា ។ ២ ឱ. រុចិរត្ថតា ។ ៣ ឱ. អទាសិ ។

ភិក្ខាទាយកវិមាន ទី ៦

(៧០) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរធ្វើដោយកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដ៏ឧឡារិក មានសសរកែវពិទូរ្យ ក្រាលដោយកម្រាល ដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ អ្នកបានផលទិព្វក្នុងទីនោះ ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញភិក្ខុ ស្រេកឃ្លាន លំបាក ខ្ញុំបានប្រគេនចង្ហាន់ ១ ចំណែក បានធ្វើ (ទាន) ដោយសមង្គិភត្ត (ភត្តនៃបុគ្គលអ្នកមូលមិត្តគ្នា) ក្នុងកាលនោះ ហេតុនោះបានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ភិក្ខាទាយកវិមាន ទី ៦ ។

សត្តមំ យវបាលកវិមានំ

(៧១) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ

។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា

អហោសឹ យវបាលិកា

អទ្ទសំ វិរជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ

តស្ស អហាសហំ ភាគំ(១) បសន្នា សេហិ បាណិហិ

កុម្មាសបិណ្ឌំ ទត្វាន មោទាមិ នន្ទនេ វនេ

តេន មេតាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

យវបាលកវិមានំ សត្តមំ ។

អដ្ឋមំ កុណ្ឌលីវិមានំ

(៧២) អលង្កតោ មាល្យធរោ សុវត្ថោ

សុកុណ្ឌលី កប្បិតកេសមស្សុ

---
១ អដ្ឋកថាយំ បន កុម្មាសន្តិបិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

យវបាលកវិមាន ទី ៧

(៧១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរធ្វើដោយកែវមណី ។ បេ ។

ពាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស

ជាអ្នកថែរក្សានូវស្រែ នៃស្រូវដំណើប

ខ្ញុំបានឃើញភិក្ខុដែលមានធូលីគឺកិលេស ទៅប្រាសហើយ មានហឫទ័យថ្លាមិនល្អក់ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននំមួយចំណែក ដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន លុះប្រគេននំខ្ញុំរួចហើយ ក៏រីករាយក្នុងព្រៃនន្ទនៈ

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ពាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ យវបាលកវិមាន ទី ៧ ។

កុណ្ឌលីវិមាន ទី ៨

(៧២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា ស្លៀកដណ្តប់ល្អ មានប្រដាប់ត្រចៀកល្អ មានសក់ និងពុកចង្កា កាត់តែងហើយ

អាមុត្តហត្ថាភរណោ យសស្សី
ទិព្វេ វិមានម្ហិ យថាបិ ចន្ទិមា
ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ
អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរូបា
ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសចរា ឧឡារា
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
ទិស្វាន សមណេ សីលវន្តេ
សម្បន្នវិជ្ជាចរណេ យសស្សី
ពហុស្សុតេ តណ្ហក្ខយូបបន្នេ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តោ
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសិ

មានអាភរណៈសម្រាប់ដៃពាក់ហើយ ជាអ្នកមានយស
រុងរឿងក្នុងទិព្វវិមាន ដូចព្រះចន្ទ ពិណទិព្វ ក៏លាន់ឮ
ពីរោះ ពួកទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់ ៨ នាក់ (៦៤) ជាអ្នកហាត់ហើយ
មានរូបល្អ ត្រាច់ចរទៅ ក្នុងឋានតាវត្តិង្ស យ៉ាងឧឡារិក
ក៏ច្រៀង រាំកាយសប្បាយ អ្នកបានដល់នូវឫទ្ធិ នៃទេវតា
ជាបុគ្គល មានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស
តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា
ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញពួកសមណៈ
អ្នកមានសីល បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ជាអ្នកមានយស
ជាពហុស្សូត ដល់នូវការអស់ទៅនៃតណ្ហា ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា
បានប្រគេនបាយនិងទឹក ជាទាន ដ៏ធំទូលាយ ដោយគោរព

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
កុណ្ឌលីវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នវមំ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមានំ

(៧៣) អលង្កតោ មាល្យធរោ សុវត្ថោ
សុកុណ្ឌលី កប្បិតកេសមស្សុ
អាមុត្តហត្ថាភរណោ យសស្សី
ទិព្វេ វិមានម្ហិ យថាបិ ចន្ទិមា
ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ
អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរូបា
ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសចរា ឧឡារា
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ពន្លឺសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
ចប់ កុណ្ឌលីវិមាន ទី ៨ ។

ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៩

(៧៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់កម្រងផ្កា ស្លៀកដណ្តប់ល្អ មានគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀកល្អ មានសក់និងពុកមាត់ កាត់កោរហើយ មានអាភរណៈសម្រាប់ដៃពាក់ហើយ ជាអ្នកមានយស រុងរឿងក្នុងទិព្វវិមាន ដូចជាចន្ទទេវបុត្ត ពិណទិព្វ ក៏លាន់ពីរោះ ពួកទិព្វកញ្ញា ៨នាក់ ៨ដង (៦៤) ជាអ្នកហាត់ហើយ មានរូបល្អ ត្រាច់ចរទៅក្នុងឋានតាវត្តិង្ស យ៉ាងឧឡារិក ក៏ ច្រៀងរីករាយសប្បាយ អ្នកបានដល់នូវទិព្វឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ពន្លឺសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទិស្វាន សមណេ សាធុរូបេ
សម្បន្នវិជ្ជាចរណេ យសស្សី
ពហុស្សុតេ សីលវន្តេ បសន្នេ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយកុណ្ឌលីវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ ឧត្តរវិមានំ

(៧៦) យា ទេវរាជស្ស សភា សុធម្មា
យត្ថច្ឆតិ ទេវសង្ឃោ សមគ្គោ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញសមណៈទាំងឡាយ មានសភាពល្អ បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ជាអ្នកមានយស ជាពហុស្សុត អ្នកមានសីលដ៏ស្អាត ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននូវបាយនិងទឹក ជាទានដ៏ទូលាយ ដោយគោរព ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៩ ។

ឧត្តរវិមាន ទី ១០

(៧៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) សាលាជាទីប្រជុំឈ្មោះសុធម្មាណា របស់ទេវរាជ ពួកទេវតាគង់ប្រជុំក្នុងសាលាជាទីប្រជុំណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏រុងរឿង ឋិតនៅឰដ៏អាកាស មានឧបមេយ្យដូចទេវសភានោះ អ្នកដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ

រញ្ញោ បាយាសិស្ស អហោសិំ មាណវោ

លទ្ធា ធនំ សំវិភាគំ អកាសិំ

បិយា ច មេ សីលវន្តោ អហេសុំ

អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តោ

សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសិំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឧត្តរវិមានំ ទសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ទ្វេ អគារិនោ ផលទាយី ទ្វេ ឧបស្សយទាយី

ភិក្ខាយទាយី យវបាលកោ ចេវ ទ្វេ កុណ្ឌលិនោ បាយាសីតិ ។

វគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃបុញ្ញកម្មនេះជា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាមាណព របស់ព្រះបាទបាយាសិ ខ្ញុំបានទ្រព្យហើយ ធ្វើនូវការចែករំលែកផង ពួកអ្នកមានសីល ក៏ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននូវបាយនិងទឹក ជាទានដ៏ទូលាយ ដោយគោរព ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ពាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ឧត្តរវិមាន ទី ១០ ។

ឧទ្ទាន (នៃបាយាសិវគ្គនោះ) គឺ

និយាយអំពីអគារិយវិមាន ២ លើក ផលទាយកវិមាន ១

ឧបស្សយទាយកវិមាន ២ លើក ភិក្ខាទាយកវិមាន ១

យវបាលកវិមាន ១ កុណ្ឌលីវិមាន ២ លើក (ឧត្តរវិមាន)

រឿងឧត្តរមាណព អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបាទបាយាសិ ១ ។

ចប់បាយាសិវគ្គ ទី ៦ ។

សត្តមោ សុនិក្ខិត្តវគ្គោ

បឋមំ ចិត្តលតាវិមានំ

(៧៩) យថា វនំ ចិត្តលតំ បភាសតិ
ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមុត្តមំ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតា
ទលិទ្ទា អតាណា កបណា កម្មការី អហោសឹ
ជិណ្ណេ ច មាតាបិតរោ អភរឹ
បិយា ច មេ សីលវន្តោ អហេសុំ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ

សុនិក្ខិត្តវគ្គ ទី ៧

ចិត្តលតាវិមាន ទី ១

(៧៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រៃចិត្តលតា ជាទីឧទ្យាន ដ៏ប្រសើរឧត្តម របស់ពួកទេវតា រុងរឿង មានឧបមាយ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏ភ្លឺរុងរឿង ឋិតនៅនាអាកាស មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ អ្នកដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។ ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាអ្នកកំសត់ ឥតទីពឹង កំព្រា ជាកម្មករ (អ្នកធ្វើការឈ្នួល) បានចិញ្ចឹមមាតាបិតា ដែលចាស់ជរាផង អ្នកមានសីលទាំងឡាយ ក៏ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យនូវបាយនឹងទឹក ដែលជាទាន ដ៏ទូលាយ ដោយគោរព

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ចិត្តលតាវិមានំ បឋមំ ។

ទុតិយំ នន្ទនវិមានំ

(៧៦) យថា វនំ[១] ចិត្តលតំ បភាសតិ
ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមុត្តមំ
តថូបមំ តុយ្ហមិទំ វិមានំ
ឱភាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
ទលិទ្ទោ អតាណោ កបណោ កម្មករោ អហោសឹ
ជិណ្ណេ ច មាតាបិតរោ អភរឹ

១ ម. ឯត្ថរូប នន្ទនំ អត្ថិ ។

ហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ចិត្តលតាវិមាន ទី ១ ។

នន្ទនវិមាន ទី ២

(៧៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រៃចិត្តលតា ជាឧទ្យានដ៏ប្រសើរឧត្តម របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស រុងរឿង មានឧបមា យ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏រុងរឿង ឋិតនៅ អាកាស ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះដែរ អ្នកដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។ ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាមនុស្ស
កំសត់ ឥតទីពឹង កំព្រា ជាកម្មករ (អ្នកធ្វើការ
ឈ្នួល) បានចិញ្ចឹមមាតាបិតា ដែលចាស់ផងផង

បិយា ច មេ សីលវន្តា អហេសុំ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តា
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសឹ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

នន្ទនវិមានំ ទុតិយំ ។

តតិយំ មណិថូណវិមានំ

(៧៧) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
កូដាគារា សត្តសតា ឧឡារា
វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចកត្ថតា សុភា
តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច
ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ
ទិព្វា រសា កាមគុណេត្ថ បញ្ច
នារិយោ ច នច្ចន្តិ សុវណ្ណឆន្នា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ពួកអ្នកមានសីល ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង
ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យនូវបាយ និងទឹក
ដែលជាទាន ដ៏ទូលាយ ដោយគោរព
ហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ពាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ នន្ទនវិមាន ទី ២ ។

មណិថូណវិមាន ទី ៣

(៧៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល ៧០០ដ៏ឧឡារិក មានសសរកែវពិទូរ្យ ដែលក្រាលកម្រាលដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ អ្នកបិតនៅ ផឹក ស៊ី ក្នុងវិមាននោះ ពិណជាទិព្វ លាន់ឮពីរោះ កាមគុណ ៥ មានរសជាទិព្វ មានក្នុងវិមាននេះផង ពួកនារីដែលប្រស់ព្រំដោយគ្រឿងមាស រាំក្នុងវិមាននេះផង សម្បុររបស់អ្នក ប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វី ។ បេ ។ ពាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
វិវនេ បថេ ចង្កមំ អកាសិំ
អារាមរុក្ខានិ ច រោបយិស្សំ
បិយា ច មេ សីលវន្តោ អហេសុំ
អន្នញ្ច បានញ្ច បសន្នចិត្តោ
សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទាសិំ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

មណិថូណវិមានំ តតិយំ ។

ចតុត្ថំ សុវណ្ណវិមានំ

(៧៨) សោវណ្ណមយេ បព្វតស្មិំ វិមានំ សព្វតោ បភំ
ហេមជាលបដិច្ឆន្នំ កិង្កណិកជាលកប្បិតំ
អដ្ឋំសា សុកតា ថម្ភា សព្វេ វេឡុរិយាមយា
ឯកមេកាយ អំសិយា រតនា សត្ត និម្មិតា

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានកសាងទីចង្ក្រមក្រាលថ្មក្នុងព្រៃផង ដាំដើមឈើ ជាសួនច្បារផង ពួកអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យនូវបាយនិងទឹក ដែលជាទានដ៏ធំទូលាយ ដោយគោរព ហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ មណិថូណវិមាន ទី ៣ ។

សុវណ្ណវិមាន ទី ៤

(៧៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានលើភ្នំមាស ភ្លឺសព្វទិស គ្រោបដោយបណ្ដាញមាស សម្រេចដោយរំយោល នៃកណ្ដឹង សសរទាំងឡាយ មានជ្រុង ៨ ដែលបុគ្គលធ្វើល្អហើយ ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យទាំងអស់ កែវ ៧ ប្រការ ដែលបុគ្គលនិម្មិតហើយ

វេឡុរិយសុវណ្ណស្ស   ផលិការូបិយស្ស ច
មសារគល្លមុត្តាហិ   លោហិតង្គមណីហិ ច
ចិត្រា មនោរមា ភូមិ   ន តត្ថុទ្ធំសតេ រជោ
គោបាណសី(១) គណា បីតា   កូដំ ធារេន្តិ និម្មិតា
សោបាណានិ ច ចត្តារិ   និម្មិតា ចតុរោ ទិសា
នានារតនគព្ភេហិ   អាទិច្ចោវ វិរោចតិ
វេទិកា ចតស្សោ តត្ថ   វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ទល្លមានា អាភេន្តិ(២)   សមន្តា ចតុរោ ទិសា
តស្មឹ វិមានេ បវរេ   ទេវបុត្ត មហប្បភា(៣)
អតិរោចសិ វណ្ណេន   ឧទយន្តោវ ភាណុមា
ទានស្ស តេ ឥទំ ផលំ   អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ជលិកម្មស្ស   តំ មេ អក្ខាហិ បុច្ឆិតោតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ   មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ   យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ អន្ធកវិន្ទស្មឹ   ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ
វិហារំ សត្ថុនោ ការេសឹ បសន្នោ សកេហិ បាណិហិ

១ ម. គោបាណសី ។ ២ ឱ. ម. ទទ្ទល្លមានា អាភន្តិ ។ ៣ ឱ. ម. ទេវបុត្តោ មហប្បភោ ។

ក្រាលថ្មីមួយៗ មានជាន់ដីវិចិត្រ ដោយកែវពិទូរ្យនិងមាសផង ដោយកែវផលិកនិងប្រាក់ផង ដោយកែវពព្រុះនិងកែវមុក្តាផង ដោយកែវទទឹមនិងកែវមណីផង ជាទីគាប់ប្រែកនៃចិត្ត ធូលីមិនហុយឡើងក្នុងវិមាននោះទេ ពាំងបណ្តែងមានសម្បុរលឿង ដែលបុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយ ក៏ទ្រទ្រង់នូវកំពូល ជណ្តើរតាំង ៤ ក្នុងទិស ៤ ទៀតសោត ក៏បុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយដែរ វិមាននោះ រុងរឿងដោយបន្ទប់តាំងឡាយ ជាវិការៈនៃកែវផ្សេងៗ ដូចព្រះអាទិត្យ បង្កាន់ដៃតាំង ៤ ក្នុងទិសតាំង ៤ នោះ បុញ្ញកម្មចាត់ចែងហើយ ដោយប្រមាណស្មើៗគ្នា ក៏រុងរឿង ញុំាងទិសតាំង ៤ ឲ្យភ្លឺដោយជុំវិញ ម្នាលទេវបុត្ត អ្នកនៅក្នុងវិមានដ៏ប្រសើរនោះ ជាអ្នកមានពន្លឺច្រើន អ្នករុងរឿង ក្រៃដោយសម្បុរ ដូចព្រះអាទិត្យដែលទើបនឹងរះឡើង នេះជាផលនៃទាន នៃសីល ឬនៃអញ្ជលីកម្មរបស់អ្នក អាត្មាសួរហើយ អ្នកចូរប្រាប់នូវហេតុនោះ ។ ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ទើបដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនោះថា ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានធ្វើវិហារដើម្បីព្រះសាស្តា ជាព្រះពុទ្ធអាទិច្ចពន្ធុ ក្នុងស្រុកអន្ធកវិន្ទៈ ដោយដៃរបស់ខ្លួន

តត្ថ គន្ត្វាន មាលញ្ច បច្ចយញ្ច វិលេបនំ
វិហារំ សត្ថុ អទាសឹ វិប្បសន្នេន ចេតសា
តេន មយ្ហំ ឥទំ លទ្ធំ វសំ វម្ហិ នន្ទនេ
នន្ទនេ បវរេ[1] រម្មេ នានាទិជគណាយុតេ
រមាមិ នច្ចគីតេហិ អច្ឆរាហិ បុរក្ខតោតិ ។

សុវណ្ណវិមានំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ អម្ពវិមានំ

(៧៩) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
កូដាគារា សត្តសតា ឧឡារា
វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចកត្ថតា សុភា
តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច
ទិព្វា ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុំ
ទិព្វា រសា កាមគុណេត្ថ បញ្ច
នារិយោ ច នច្ចន្តិ សុវណ្ណឆន្នា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

[1] ម. បវរេ ។

(មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះសោត) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេន គ្រឿងក្រអូបផង កម្រងផ្កាផង បច្ច័យផង គ្រឿងលាបផង វិហារផង ដល់ព្រះសាស្តា ក្នុងស្រុកអន្ធកវិន្ទនោះ បានជាខ្ញុំបាននូវផលនៃបុណ្យនេះ ហើយខ្ញុំញុំាងចិត្តណាឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងព្រៃនន្ទនៈ ខ្ញុំរីករាយក្នុងព្រៃនន្ទនៈ ជាទីត្រេកអរដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយហ្វូងបក្សីផ្សេងៗ មានពួកស្រីអប្សរ ចោមរោមហែហម ៗ

ចប់ សុវណ្ណវិមាន ទី ៤ ។

អម្ពវិមាន ទី ៥

(៧៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមាននុ៎ះខ្ពស់ មានសសរកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដ៏ឧឡារិក មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ ដែលក្រាលដោយកម្រាលដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលល្អ អ្នកបរិភោគ ផឹក ស៊ី ក្នុងវិមាននោះផង ពិណជាទិព្វ លាន់ឮពីរោះផង កាមគុណទាំង ៥ មានរសជាទិព្វ ក្នុងវិមាននេះផង ពួកនារីប្រស់ព្រំ ដោយគ្រឿងមាស រាំ (ក្នុងវិមាននេះផង) សម្បុរបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ កើតព្រោះដោយបុណ្យអ្វី ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
គិម្ហានំ បច្ឆិមេ មាសេ បតាបន្តេ ទិវង្ករេ
បរេសំ ភតកោ បោសោ អម្ពារាមំ អសិញ្ចហំ[១]
អថ តេនាគមា ភិក្ខុ សារីបុត្តោតិ វិស្សុតោ
កិលន្តរូបោ កាយេន អកិលន្តោវ ចេតសា
តញ្ច ទិស្វាន អាយន្តំ អវោចំ អម្ពសិញ្ចកោ
សាធុ តំ ន្ហាបយេយ្យំ យំ មមស្ស សុខាវហំ
តស្ស មេ អនុកម្បាយ និក្ខិបិ បត្តចីវរំ
និសីទិ រុក្ខមូលស្មិំ ឆាយាយ ឯកចីវរោ
តញ្ច អច្ឆេន វារិនា បសន្នមានសោ នរំ[២]
ន្ហាបយី[៣] រុក្ខមូលស្មិំ ឆាយាយ ឯកចីវរំ
អម្ពោ ច សិត្តោ សមណោ ច ន្ហាបិតោ
មយា ច បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកំ
ឥតិ សោ បីតិយា កាយំ សព្វំ ផរតិ អត្តនោ
តទេវ ឯត្តកំ កម្មំ អកាសឹ តាយ ជាតិយា
បហាយ មានុសំ ទេហំ ឧបបន្នោម្ហិ នន្ទនំ

---

១ ម. អម្ពារាមមសិញ្ចិំ ។ ២ ម. នរោ ។ ៣ ម. ន្ហាបយិំ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ ។ បេ ។ ផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំជាបុរសអ្នកស៊ីឈ្នួលរបស់ពួកជនដទៃ កំពុងតែស្រោចសួនស្វាយ ក្នុងវេលាថ្ងៃដែលកំពុងក្តៅនាខែជាខាងចុងនៃគិម្ហរដូវ (ខែអាសាឍ្ហៈ) គ្រានោះ មានភិក្ខុប្រាកដនាមថាព្រះសារីបុត្ត និមន្តមកតាមសួននោះ មានកាយលំបាក តែចិត្តមិនលំបាកទេ ឯខ្ញុំអ្នកស្រោចសួនស្វាយ បានឃើញព្រះសារីបុត្តនោះកំពុងនិមន្តមក ក៏បាននិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ទានប្រោសទឹកណាដែលនាំមកនូវសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមនិមន្តលោកម្ចាស់ស្រង់ទឹកនោះ (ព្រះថេរៈ) ដាក់បាត្រនិងចីវរចុះ ហើយមានចីវរតែមួយ គង់ក្រោមម្លប់ជិតគល់ឈើ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា និមន្តព្រះថេរៈនោះ អ្នកមានចីវរតែមួយ (ឲ្យស្រង់ដោយទឹកថ្លា) គង់ម្លប់ជិតគល់ឈើ បុរសនោះមានបីតិផ្សាយទៅសព្វកាយរបស់ខ្លួនថា

សួនស្វាយ គ្នាអញ បានស្រោចហើយ សមណៈក៏
គ្នាអញ បានឲ្យស្រង់ហើយ បុណ្យដែលគ្នាអញ
បានខ្វល់ខ្វាយហើយ មិនមែនជាបុណ្យតិចតួចឡើយ

ខ្ញុំបានធ្វើនូវកម្មនោះឯង មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ក្នុងជាតិនោះ លុះខ្ញុំលះបង់កាយជារបស់នៃមនុស្សហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ព្រៃនន្ទនៈ

ឧឡារេ បវរេ រម្មេ នានាទិជគណាយុតេ
រមាមិ នច្ចគីតេហិ អច្ឆរាហិ បុរក្ខតោតិ ។

អឌ្ឍវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ គោបាលវិមានំ

(៨០) ទិស្វាន ទេវំ បដិបុច្ឆិ ភិក្ខុ
ឧច្ចេ វិមានម្ហិ ចិរដ្ឋិតិកេ
អាមុត្តហត្ថាភរណំ យសស្សឹ
ទិព្វេ វិមានម្ហិ យថាបិ ចន្ទិមា
ទិព្វា ច វណ្ណា(១) បវទន្តិ វគ្គុ
អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរូបា
ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសចរា ឧឡារា
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

១ ឱ. ម. ឯត្ថ ឋានេ. អលង្កតោ មាលធារី សុវត្ថោ សុកុណ្ឌលី កប្បិត-កេសមស្សុ ទិព្វេ វិមានម្ហិ យថាបិ ចន្ទិមាតិ អត្ថិ ។

ខ្ញុំត្រេកអរក្នុងវិមានខ្ពង់ខ្ពស់ ជាទីរីករាយដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយហ្វូងបក្សីផ្សេងៗ មានពួកស្រីអប្សរ ច្រៀងរាំហែហម ។

ចប់ អឌ្ឍវិមាន ទី ៥ ។

គោបាលវិមាន ទី៦

(៨០) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ព្រះមោគ្គល្លាន បានឃើញគោបាលទេវបុត្ត ក្នុងវិមានដ៏ខ្ពស់ តាំងនៅអស់កាលយូរ ទើបសួរថា អ្នកមានគ្រឿងអាភរណៈសម្រាប់ដៃពាក់ហើយ ជាអ្នកមានយសរុងរឿងក្នុងទិព្វវិមាន ដូចចន្ទទេវបុត្រ ពិណជាទិព្វលាន់ឮពីរោះ មានទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់ ៨ ដង (៦៤) បានហាត់ហើយ មានរូបល្អ គ្រប់ទាំងនៅក្នុងឋានត្រៃត្រិង្ស ដ៏ឧឡារិក រាំច្រៀង រីករាយសប្បាយ អ្នកដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ពណ៌សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សភូតោ
សង្គម្ម រក្ខិស្សំ បរេសំ ធេនុយោ
តតោ ច អាគា សមណោ មម សន្តិកេ[១]
គាវោ ច មាសេ អគមំសុ ខាទិតុំ
ទ្វយជ្ជកិច្ចំ ឧភយញ្ច ការិយំ[២]
ឥច្ចេវហំ ភន្តេ តទា វិចិន្តយិំ[៣]
តតោ ច សញ្ញំ បដិលទ្ធយោនិសោ
ទទាមិ ភន្តេ ខិប្បំ អនន្តកំ
សោ មាសខេត្តំ តុរិតោ អវាសរឹ
បុរាយំ ភញ្ជតិ យស្សិទំ ធនំ
តតោ ច កណ្ហោ ឧរគោ មហាវិសោ
អឌំសិ បាទេ តុរិតស្ស មេ សតោ
ស្វាហំ អដ្ដោម្ហិ ទុក្ខេន បីឡិតោ

១ ម. សមណោ មមន្តិកេ ។ ២ ម. ការិយំ ។ ៣ ម. វិចិន្តយិំ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ ។បេ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានប្រមូលមេគោទាំងឡាយ របស់ជនដទៃ ឃ្វាល លុះជាប់នោះ សមណៈ (១អង្គ) មកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ ពួកគោសោត ក៏បានស្ទុះទៅប្រដិនដីស៊ីសណ្តែកបាយ(របស់ជនដទៃ) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំគិតយ៉ាងនេះថា សព្វអញធ្វើនូវកិច្ចទាំងពីរ ២ ផង ក្នុងថ្ងៃនេះ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លុះជាប់នោះ ខ្ញុំបាននូវធម្មសញ្ញា ដោយឧបាយប្រាជ្ញាហើយ ក៏បោះនូវនំសណ្តែក ក្នុងកាលនោះទៀត ខ្ញុំនោះក៏ស្ទុះទៅកាន់ចំការសណ្តែក ដោយរួសរាន់ ឯពួកគោក៏ជាន់កាច់បំបាក់ចំការសណ្តែកបាស់ ដែលជាទ្រព្យម្ចាស់នេះនោះ ក៏ក្នុងចំការបាស់នោះឯង មានពស់វែកមានពិសខ្លាំង ស្ទុះមកចឹកជើងរបស់ខ្ញុំ ដែលកំពុងដើររួសរាន់ ទៅមានស្មារតីបាន ខ្ញុំនោះជាអ្នកត្រូវទុក្ខបៀតបៀនដោយរឿងក្តី

ភិក្ខុ ច តំ មុញ្ចិត្វា អនន្តកំ[១]
អទាសិ កុម្មាសំ មមានុកម្បាយ
តតោ ចុតោ កាលមកតោម្ហិ ទេវតា
តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា
តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្បិតោ ភុសំ
កតញ្ញុតាយ អភិវាទយាមិ តំ
សទេវកេ លោកេ សមារកេ ច
អញ្ញោ មុនិ នត្ថិ តយានុកម្បកោ
តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្បិតោ ភុសំ
កតញ្ញុតាយ អភិវាទយាមិ តំ
ឥមស្មឹ លោកេ បរស្មឹ វា បន[២]
អញ្ញោ មុនិ នត្ថិ តយានុកម្បកោ
តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្បិតោ ភុសំ
កតញ្ញុតាយ អភិវាទយាមិ តន្តិ ។

គោបាលវិមានំ ឆដ្ឋំ ។

១ ឱ. ភិក្ខុ ច តំ សាមំ ភុញ្ជិ ឧនន្តកំ ។ ម. ភិក្ខុ ច តំ យាមំ មុញ្ចិត្វា អនន្តកំ ។ ២ ម. ឥមស្មិំ លោកេ បរស្មិំ វា បន ។

ភិក្ខុបានស្រាយនំដែលវេចនោះ ហើយប្រគេនឲ្យ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំ លំដាប់នោះ ខ្ញុំក៏ធ្វើមរណកាល ច្យុតចាកមនុស្ស មកកើតជាទេវតា (ក្នុងទេវលោកនេះ) ខ្ញុំបានធ្វើអំពើជាកុសលនោះឯង ទើបខ្ញុំបានទទួលនូវកម្មជាសុខដោយខ្លួនឯង បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះហើយក្រៃពេក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយកតញ្ញុភាព អ្នកប្រាជ្ញដទៃក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ជាអ្នកមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដូចលោកម្ចាស់ មិនមានឡើយ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះក្រៃពេក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយកតញ្ញុភាព អ្នកប្រាជ្ញដទៃក្នុងលោកនេះ ឬក្នុងលោកខាងមុខ ជាអ្នកមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដូចលោកម្ចាស់ មិនមានឡើយ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះក្រៃពេក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយកតញ្ញុភាព ។

ចប់ គោបាលវិមាន ទី ៦ ។

សត្តមំ កណ្ណកវិមានំ

(៨១) បុណ្ណាមាយេ យថា ចន្ទោ នក្ខត្តបរិវារិតោ

សមន្តា អនុបរិយាតិ តារកាធិបតិ សសី

តថូបមំ ឥទំ ព្យម្ហំ ទិព្វំ ទេវបុរម្ហិ ច

អតិរោចតិ វណ្ណេន ឧទយន្តោវ រំសិមា

វេឡុរិយសុវណ្ណស្ស ផលិការូបិយស្ស ច

មសារគល្លមុត្តាហិ លោហិតង្គមណីហិ ច

ចិត្រា មនោរមា ភូមិ វេឡុរិយស្ស សន្ថតា

កូដាគារា សុភា រម្មា បាសាទោ តេ សុមាបិតោ

រម្មា ច តេ បោក្ខរណី បុថុលា មច្ឆសេវិតា[១]

អច្ឆោទកា វិប្បសន្នា សោវណ្ណវាលុកា សន្ថតា

នានាបទុមសញ្ឆន្នា បុណ្ឌរីកសមោតតា[២]

សុរភិ សម្បវាយន្តិ មនុញ្ញា មាលុតេរិតា

តស្សា តេ ឧភតោ បស្សេ វនគុម្ពា សុមាបិតា

ឧបេតា បុប្ផរុក្ខេហិ ផលរុក្ខេហិ ចូភយំ

---

១ ម. បុថុលោមនិសេវិតា ។ ២ ម. បុណ្ឌរីកសមោហតា ។

កណ្ណកវិមាន ទី ៧

(៨១) *(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រះចន្ទ្រ ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី មានផ្កាយចោមរោម ជាអធិបតីលើពួកផ្កាយ ដើរទៅប្រកបមានស្នាមប្រចង្វាយ ដើរក្រឡឹងជុំវិញ យ៉ាងណា វិមាននេះជាទិព្វ មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះ តែងរុងរឿងក្នុងទេវបុរីដោយរស្មី ដូចព្រះអាទិត្យដែលរះទើបនឹងរះឡើង មានផែនដីវិចិត្រ ដោយកែវពិទូរ្យ នឹងមាសផង ដោយកែវផលិកនឹងប្រាក់ផង ដោយកែវពព្រះ នឹងកែវមុក្តាផង ដោយកែវទទឹម នឹងកែវមណីផង គួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត ក្រាលហើយដោយកែវពិទូរ្យ ផ្ទះកំពូលទាំងឡាយដ៏ល្អគួរជាទីរីករាយ ប្រាសាទរបស់អ្នក គឺបុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយដោយប្រពៃ ទាំងស្រះបោក្ខរណីរបស់អ្នក គួរជាទីរីករាយ ដេរដាសដោយមច្ឆជាតិកាន់កាប់ មានទឹកមិនល្អក់ ជាទឹកថ្លា ក្រាលដោយខ្សាច់មាស ដេរដាសដោយឈូកផ្សេងៗ ត្រួតត្រាស់ដោយឈូកស មានក្លិនក្រអូប ជាទីពាប់ចិត្ត ត្រូវខ្យល់ផាត់រមែងផ្សាយ គុម្ពផ្កាទាំងឡាយ ក្បែរខាងទាំងពីរនៃស្រះបោក្ខរណីរបស់អ្នកនោះ គឺបុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយដោយប្រពៃ ប្រកបដោយសភាពទាំងពីរ គឺឈើមានផ្កា ១ ឈើមានផ្លែ ១*

សោវណ្ណមយេ បល្លង្កេ មុទុកេ គោណសន្ថតេ
និសិន្នំ ទេវរាជំវ ឧបតិដ្ឋន្តិ អច្ឆរា
សព្វាភរណសញ្ឆន្នា នានាមាលាវិភូសិតា
រមេន្តិ តំ មហិទ្ធិកំ វសវត្តីវ មោទសិ
ភេរិសង្ខមុទិង្គាហិ វីណាហិ បណវេហិ ច
រមសិ[១] រតិសម្បន្នោ នច្ចគីតេ សុវាទិតេ
ទិព្វា តេ វិវិធា រូបា ទិព្វា សទ្ទា អថោ រសា
គន្ធា ច តេ អធិប្បេតា ផោដ្ឋព្វា ច មនោរមា
តស្មិំ វិមានេ បវរេ ទេវបុត្ត មហប្បភា
អតិរោចសិ វណ្ណេន ឧទយន្តោវ ភាណុមា
ទានស្ស តេ ឥទំ ផលំ អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ជលិកម្មស្ស តំ មេ អក្ខាហិ បុច្ឆិតោ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ម. ឧមសិ ។

ឯពួកស្រីអប្សរ ប្រដាប់ដោយអាភរណៈទាំងពួង ស្អិតស្អាងដោយកម្រងផ្កាផ្សេង ៗ បម្រើអ្នក ដែលអង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ក មានជើងជាវិការៈនៃមាស ក្រាលដោយកម្រាល ឈ្មោះគោណកៈ[១] មានសម្ផស្សទន់ ដូចសក្កទេវរាជ ញុំាងអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន ឲ្យត្រេកអរ អ្នកតែងរីករាយ ដោយស្គរ ស័ង្ខ និងសម្ភោរទាំងឡាយផង ដោយពិណទាំងឡាយផង ដោយគោកទាំងឡាយផង ដូចទេវរាជ វសវត្តី អ្នកបរិបូណ៌ដោយតម្រេក រមែងត្រេកអរ ក្នុងការរាំ និងការច្រៀង ដែលស្រីអប្សរប្រគំពីរោះហើយផង រូបារម្មណ៍មានប្រការផ្សេង ៗ ជាទិព្វ(គួរជាទីត្រេកអរនៃអ្នក) ទាំងសទ្ទារម្មណ៍ ឬរសារម្មណ៍ ជាទិព្វក្តី គន្ធារម្មណ៍ក្តី ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ក្តី ដែលពេញចិត្តទាំងឡាយហើយ (អារម្មណ៍ទាំងនោះ) គួរជាទីរីករាយនៃចិត្តរបស់អ្នក ទេវបុត្តទាំងឡាយ មានពន្លឺច្រើន ក្នុងវិមានដ៏ប្រសើរនោះ តែងរុងរឿងក្រៃពេកដោយស្មើ ដូចព្រះអាទិត្យដែលទើបនឹងរះឡើង នេះជាផលនៃទានឬសីល ឬអញ្ជលីកម្មរបស់អ្នក អាត្មាសួរហើយ ចូរអ្នកប្រាប់នូវហេតុនោះ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

១. ព្រំដែលមានរោមវែងជាង ៤ ធ្នាប់ ។ នៃយប៉ានិកកាត ៣ ទំព័រ ១៩៦ ។

អហំ កបិលវត្ថុស្មឹ សាកិយានំ បុរុត្តមេ
សុទ្ធោទនស្ស បុត្តស្ស កណ្ឋកោ សហជោ អហុំ
យទា សោ អឌ្ឍរត្តាយំ សម្ពោធាយ[១] អភិនិក្ខមិ
សោមំ[២] មុទូហិ បាណីហិ ជាលិតម្ពនខេហិ ច[៣]
សត្ថឹ អាកោដយិត្វាន វហ សម្មាតិ មព្រវី[៤]
អហំ លោកំ តារយិស្សំ បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ
តំ មេ គិរំ សុណន្តស្ស ហាសោ[៥] មេ វិបុលោ អហុ
ឧទគ្គចិត្តោ សុមនោ អភិសីសឹ តទា អហំ
អភិរូឡ្ហញ្ច មំ ញត្វា សាក្យបុត្តំ មហាយសំ
ឧទគ្គចិត្តោ មុទិតោ វហិស្សំ បុរិសុត្តមំ
បរេសំ វិជិតំ គន្ត្វា ឧគ្គតស្មឹ ទិវាករេ[៦]
មមំ ឆន្នញ្ច ឱហាយ អនាបេក្ខោ[៧] អបក្កមិ
តស្ស តម្ពនខេ បាទេ ជិវ្ហាយ បរិលេហិសំ[៨]
គច្ឆន្តញ្ច មហាវីរំ រុទមានោ ឧទិក្ខិស្សំ[៩]
អទស្សនេនហំ តស្ស សាក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ

---

១ ឱ. ម. ពោធាយ ។ ២ ម. សោហំ ។ ៣ ឱ. មំ ។ ៤ ឱ. មព្រវិ ។ ៥ ឱ. ហាសោ ។
៦ ឱ. ឧគ្គតស្មឹ ទិវាករេ ។ ម. ឧគ្គតស្មឹ ទិវាករេ ។ ៧ ឱ. អនបេក្ខោ សោតិ អត្ថិ ។
៨ ឱ. បរិលេហិសំ ។ ម. បរិលេហិសមំ ។ ៩ ឱ. ឧទិក្ខិស្សំ ។ ម. ឧទិក្ខិស្សំ ។

ខ្ញុំជាសេះឈ្មោះកណ្ឋកៈ ជាសហជាត (កើតជំណាលគ្នា) នឹងព្រះរាជបុត្រនៃព្រះបាទសុទ្ធោទនៈ ក្នុងក្រុងកបិលពស្តុ ជាបុរីដ៏ឧត្តមរបស់ពួកសក្យៈ ក្នុងកាលដែលព្រះរាជបុត្រនោះ ទ្រង់ចេញទៅដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ នាមជ្ឈិមយាមនៃរាត្រី ទ្រង់ទះខ្ញុំត្រង់ភ្លៅ ដោយព្រះហស្តដ៏ទន់ មានព្រះនខាក្រហមរុងរឿង ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា នែសំឡាញ់ អ្នកចូរនាំយើងទៅ បើយើងបានដល់នូវសម្ពោធិញ្ញាណ ដ៏ឧត្តមហើយ នឹងចម្លងសត្វលោក(ចាកសង្សារវដ្ត)កាលខ្ញុំឮព្រះតម្រាស់នោះ សេចក្តីត្រេកអរដ៏មានកំឡាំងក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តរីករាយ បានទទួលយល់ព្រមក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំដឹងថា សក្យបុត្តដ៏មានយសធំទ្រង់ជិះខ្ញុំហើយ មានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តរីករាយ (ម្តងទៀត) ទើបនាំបុរសដ៏ឧត្តម ទៅឰដ៏ខាងក្រៅ លុះទៅកន្លងដែននៃបុគ្គលដទៃរួចហើយ កាលថ្ងៃរះឡើង សក្យបុត្តក៏លះបោលខ្ញុំ នឹងឆន្នអាមាត្យ ទ្រង់មិនអាល័យ ចៀសចេញទៅ ខ្ញុំលិទ្ធព្រះបាទា របស់សក្យបុត្តនោះ ដែលមានព្រះនខាក្រហម ដោយអណ្តាត ខ្ញុំយំក្រឡេកមើលព្រះមហាវីរៈ ដែលស្តេចកំពុងយាងទៅ លុះខ្ញុំមើលមិនឃើញសក្យបុត្ត អ្នកមានសិរីនោះ

វិមានវត្ថុស្មឹ សត្តមស្ស សុនិដ្ឋិតវគ្គស្ស សត្តមំ កណ្ឌកវិមានំ

អលត្ថំ តុរគោ ពាឡ្ហំ   ខិប្បំ មេ មរណំ អហុ
តស្សេវ អានុភាវេន   វិមានំ អាវសាមិទំ[1]
សព្វកាមគុណូបេតំ   ទិព្វំ ទេវបុរម្ហិ ច
យញ្ច មេ អហុ ហាសោ, សទ្ទំ សុត្វាន ពោធិយា
តេនេវ កុសលមូលេន   ផុសិស្សំ អាសវក្ខយំ
សចេ ហិ ភន្តេ គច្ឆេយ្យាសិ សត្ថុ ពុទ្ធស្ស សន្តិកេ
មមាបិ នំ[2] វចនេន   សិរសា វជ្ជាសិ វន្ទនំ
អហម្បិ ទដ្ឋុំ គច្ឆិស្សំ   ជិនំ អប្បដិបុគ្គលំ
ទុល្លភំ ទស្សនំ ហោតិ   លោកនាថាន តាទិនន្តិ ។
សោ ច កតញ្ញូ កតវេទី សត្ថារំ ឧបសង្កមិ
សុត្វា គិរំ ចក្ខុមតោ   ធម្មចក្ខុំ វិសោធយិ
វិសោធយិត្វា[3] ទិដ្ឋិគតំ   វិចិកិច្ឆំ វតានិ ច
វន្ទិត្វា សត្ថុនោ បាទេ   តត្ថេវន្តរធាយថាតិ[4] ។

កណ្ឌកវិមានំ សត្តមំ ។

---

១ ឱ. ព្រាសាទម្ហិ ។ ២ ឱ. មមំ បិ នំ ។ ៣ ឱ. វិសោធេត្វា ។ ៤ ឱ. តត្ថេវន្តរធាយតីតិ ។

វិមានវត្ថុ សុនិដ្ឋិតវគ្គ ទី ៧ កណ្ឌកវិមាន ទី ៧

ខ្ញុំក៏បាននូវការជាទម្ងន់ មរណៈក៏កើតមានដល់ខ្ញុំ យ៉ាងឆាប់ ខ្ញុំនៅគ្រប់គ្រងវិមាន ប្រកបដោយកាមគុណ ទាំងពួងដ៏ជាទិព្វនេះ ក្នុងទេវបុរី (តាវត្តឹង្ស) ដោយអានុភាពនៃសេចក្ដីជ្រះថ្លានោះឯង មួយទៀត សេចក្ដីរីករាយ កើតមានដល់ខ្ញុំ ព្រោះឮសំឡេង ដើម្បីត្រាស់ដឹង នូវពោធិញ្ញាណ ដោយកុសលមូលណា ខ្ញុំនឹងសន្សឹមបាន មុខជាបាននូវអាសវក្ខយញ្ញាណ ដោយកុសលមូល នោះឯង បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ លោកនិមន្តទៅក្នុង សំណាក់នៃព្រះពុទ្ធ ជាសាស្ដា សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូល នូវកិរិយាថ្វាយបង្គំដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ចំពោះអង្គ ព្រះជាសាស្ដានោះ ចំណែកខ្ញុំនឹងទៅជួប នឹងព្រះជិនស្រីដែរ ដែលជាបុគ្គលរកអ្នកផ្ទឹមប្រៀបផ្ទឹមមិនបាន (ព្រោះ) ការឃើញនូវ ព្រះលោកនាថ ជាតាទិបុគ្គល រកបានដោយក្រ ។

ឯកណ្ឌកទេវបុត្រនោះ ជាអ្នកមានកតញ្ញូកតវេទិតា ចូលទៅគាល់ ព្រះសាស្ដា លុះបានស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា (របស់ព្រះសម្ពុទ្ធ) ទ្រង់មានចក្ខុ ហើយបានជំរះនូវធម្មចក្ខុ និងបាននូវសោតាបត្តិមគ្គ ជំរះនូវទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា និងសីលព្វត ថ្វាយបង្គំព្រះបាទារបស់ ព្រះសាស្ដាហើយ ក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះឯង ។

ចប់ កណ្ឌកវិមាន ទី ៧ ។

អដ្ឋមំ អនេកវណ្ណវិមានំ

(៨២) អនេកវណ្ណំ ទរសោកនាសនំ
វិមានមារុយ្ហ អនេកចិត្តំ
បរិវារិតា អច្ឆរានំ គណេន[១]
សុទិន្នោ ភូតបតីវ មោទសិ
សមស្សមោ នត្ថិ កុតោ បនុត្តរោ[២]
យសេន បុញ្ញេន ច ឥទ្ធិយា ច
សព្វេ ច ទេវា តិទសា គណា សមេច្ច
តំ តំ នមស្សន្តិ សសឹវ ទេវា
ឥមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
នច្ចន្តិ គាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភាវោ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវញ្ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

១ ម. អច្ឆរសង្គណេន ។ ២ ម. កុតោ ឧត្តរិ ។

អនេកវណ្ណវិមាន ទី ៨

(៨៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកមានពួកស្រីអប្សរហែហម ហើយឡើងកាន់វិមាន ដែលមានពណ៌ច្រើន ជាទីធ្វើនូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ និងសេចក្តីសោកឲ្យវិនាស មានរូបវិចិត្រច្រើនប្រការ សប្បាយរីករាយ ដូចទេវរាជឈ្មោះសុទិន្ន ទេវបុត្តដែលប្រហែលស្មើដោយអ្នក ក៏មិនមាន (ចំណាំងបើ) ទេវបុត្តដែលប្រសើរលើសដោយយសផង បុណ្យផង ឫទ្ធិផង នឹងមានមកពីណា ពួកទេវតាក្នុងឋានតាវត្តិង្សទាំងអស់ ប្រជុំគ្នានមស្ការអ្នក ដូចទេវតានឹងមនុស្ស នមស្ការនូវចន្ទទេវបុត្តដែលមានស្នាមរូបទន្សាយក្នុងវង់ដូច្នោះ ស្រីអប្សរទាំងឡាយនេះ ក៏រាំច្រៀង រីករាយជុំវិញអ្នក អ្នកបានដល់នូវឫទ្ធិនៃទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។ ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ ។ បេ ។ ផលនៃបុណ្យកម្មនេះថា

សោហំបិ ភទ្ទេ អភវាសិ បុព្វេ
សុមេធនាមស្ស ជិនស្ស សាវកោ
បុថុជ្ជនោ អនុពោធោហមស្មិំ
សោ សត្តវស្សានិ បព្វជិស្សហំ
សោហំ សុមេធស្ស ជិនស្ស សត្ថុនោ
បរិនិព្វុតស្សោឃតិណ្ណស្ស តាទិនោ
រតនុច្ចយំ ហេមជាលេន ឆន្នំ
វន្ទិត្វា ថូបស្មឹ មនំ បសាទយឹ
ន មាសិ ទានំ ន ច មត្ថិ ទាតុំ
បរេ ច ខោ តត្ថ សមាទបេសឹ
បូជេថ នំ បូជនីយស្ស ធាតុំ[១]
ឯវំ កិរ សគ្គមិតោ គមិស្សថ
តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
សុខញ្ច ទិព្វំ អនុភោមិ អត្តនា
មោទាមហំ តិទសគណស្ស មជ្ឈេ
ន តស្ស បុញ្ញស្ស ខយម្បិ អជ្ឈគន្តិ[២] ។

អនេកវណ្ណវិមានំ អដ្ឋមំ ។

១ ម. ធាតុ ។ ២ ម. ខយម្បិ អជ្ឈគត្ថ ។

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន កាលជាតិមុន ខ្ញុំនោះ ជាសាវ័ករបស់ព្រះជិនស្រី ព្រះនាមសុមេធៈ ខ្ញុំនៅជាបុថុជ្ជន មិនទាន់បានត្រាស់ដឹងសច្ចៈទាំង ៤ នៅឡើយ ខ្ញុំនោះបួសបាន ៧ វស្សា កាលព្រះជិនស្រី ជាសាស្តាព្រះនាមសុមេធៈ ជាតាទិបុគ្គល ឆ្លងផុតនូវឱឃៈទាំង ៤ ហើយ ទ្រង់បរិនិព្វាន ខ្ញុំនោះទៅថ្វាយបង្គំចេតិយកែវ ស្រោបដោយបណ្តាញមាស ធ្វើចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាចំពោះព្រះស្តូប ខ្ញុំមិនបានឲ្យទានទេ ទាំងទេយ្យវត្ថុសម្រាប់ឲ្យទានក៏មិនមាន ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបបួលពួកជនដទៃក្នុងការឲ្យទានថា អ្នកទាំងឡាយចូរបូជាព្រះធាតុ របស់ព្រះសាស្តា ជាទីគួរដល់ការបូជាចុះ ខ្ញុំឮថា អ្នកទាំងឡាយ (ច្បាស់) អំពីមនុស្សលោកនេះនឹងទៅកាន់ឋានសួគ៌ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ទើបខ្ញុំបានសេចក្តីសុខជាទិព្វដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំរីករាយ ក្នុងកណ្តាលពួកទេវតា បុណ្យរបស់ខ្ញុំនោះ មិនចេះអស់ឡើយ ។

ចប់ អនេកវណ្ណវិមាន ទី ៨ ។

នវមំ មដ្ឋកុណ្ឌលីវិមានំ

(៨៣) អលង្កតោ មដ្ឋកុណ្ឌលី
មាលាធារី ហរិចន្ទនុស្សទោ
ពាហា[1] បគ្គយ្ហ កន្ទសិ
វនមជ្ឈេ កឹ ទុក្ខិតោ តុវំ ។
សោវណ្ណមយោ បភស្សរោ
ឧប្បន្នោ រថបញ្ជរោ មម
តស្ស ចក្កយុគំ ន វិន្ទាមិ
តេន ទុក្ខេន ជហិស្សាមិ[2] ជីវិតំ ។
សោវណ្ណមយំ មណិមយំ
លោហិតង្គមយំ[3] អថ រូបិយមយំ
អាចិក្ខ[4] មេ តុំ[5] ភទ្ទមាណវ
ចក្កយុគំ បដិលាភយាមិ តេ ។
សោ មាណវោ តស្ស បាវទិ
ចន្ទិមសុរិយា រថោ មម
សោវណ្ណមយោ ឧភយេត្ថ ទិស្សរេ

១ ម. ពាហុំ ។ ២ ម. ជហាមិ ។ ៣ ម. លោហិតមយំ ។ ៤ ម. អាចិក្ខថ ។
៥ ម. ត្វំ ។ ម. ថុត្តំ ឧត្តំ ។

មដ្ឋកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៩

(៨៣) (ព្រាហ្មណ៍សួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ មានកុណ្ឌលរលើង ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានខ្លួនប្រស់ព្រំដោយខ្លឹមចន្ទន៍ក្រហម ផ្គងដើមដៃ កន្ទក់កន្ទេញក្នុងកណ្តាលព្រៃស្មសាន តើអ្នកដល់នូវសេចក្តីទុក្ខដូចម្តេច ។

(មាណពឆ្លើយថា) កន្រៃ ជាវិការៈនៃមាស មានរស្មីភ្លឺផ្លេក កើតឡើងដល់ខ្ញុំ បើខ្ញុំមិនបាននូវគូនៃកង់របស់រថនោះទេ ខ្ញុំនឹងលះបង់ជីវិត ព្រោះសេចក្តីទុក្ខនោះ ។

(ព្រាហ្មណ៍សួរថា) ម្នាលមាណព ដ៏ចំរើន អ្នកចូរប្រាប់ (នូវគូនៃកង់) មាសឬកែវមណី កែវទទឹម ឬប្រាក់ដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងញុំាងអ្នកឲ្យបាននូវគូនៃកង់ (នោះ) ។

មាណពនោះ បានពោលបញ្ជាក់ ចំពោះព្រាហ្មណ៍នោះថា ព្រះចន្ទ នឹងព្រះអាទិត្យ ទាំងពីរនេះ ប្រាកដក្នុងអាកាសទុះ រថរបស់ខ្ញុំ ជាវិការៈ នៃមាស

តេន ចក្កយុគេន សោភតីតិ ។

ពាលោ ខោ ត្វមសិ មាណវ

យោ ត្វំ បត្ថយសិ អបត្ថិយំ

មញ្ញាមិ តុវំ មរិស្សសិ

ន ហិ តុវំ លច្ឆសិ ចន្ទិមសុរិយេតិ ។

គមនាគមនំបិ ទិស្សតិ

វណ្ណធាតុ ឧភយត្ថ វីថិយា

បេតោ បន កាលកតោ ន ទិស្សតិ

កោ និធ កន្ទតំ ពាល្យតរោតិ ។

សច្ចំ ខោ វទេសិ មាណវ

អហមេវ កន្ទតំ ពាល្យតរោ

ចន្ទំ វិយ ទារកោ រុទំ

បេតំ កាលកតាភិបត្ថយន្តិ

អាទិត្តំ វត មំ សន្តំ ឃតសិត្តំវ បាវកំ

វារិនា វិយ ឱសិញ្ចំ(1) សព្វំ និព្វាបយេ(2) ទរំ

១ ម. ឱសិញ្ចេ ។ ២ ម. និព្វាបយេ ។

សមដោយព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទនោះ ជាគូនៃកង់ ។

(ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ម្នាលមាណព អ្នកណាប្រាថ្នានូវរបស់ដែលមិនគួរប្រាថ្នា អ្នកនោះបំផុតល្ងង់មែន ខ្ញុំសំគាល់ថាអ្នកនឹងស្លាប់ អ្នកពិតជាមិនបានព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យឡើយ ។

(មាណពឆ្លើយថា) ការចរទៅនឹងចរមក (នៃព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យទាំងពីរ) ក្តី វណ្ណធាតុ (ការរុងរឿងនៃរស្មី) ក្តី រមែងប្រាកដក្នុងវិថីទាំងពីរ បុគ្គលអ្នកធ្វើមរណកាលទៅកាន់លោកខាងមុខ រមែងមិនប្រាកដឡើយ បណ្តាយើងទាំងពីរ ជាអ្នកយំទួញកន្ទក់កន្ទេញក្នុងទីនេះ តើអ្នកណាល្ងង់ជាង ។

(ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ម្នាលមាណព អ្នកនិយាយចំជាពិតមែនហើយ បណ្តាយើងទាំងពីរនាក់ ជាអ្នកយំកន្ទក់កន្ទេញ ខ្ញុំឯងជាបុគ្គលល្ងង់ជាង (ព្រោះ) ខ្ញុំប្រាថ្នានូវកូនប្រុសដែលធ្វើមរណកាល ទៅកាន់លោកខាងមុខហើយ ដូចទារកយំទារ នូវព្រះចន្ទដូច្នោះដែរ

អ្នកបានស្រោចស្រពនូវខ្ញុំ ដែលក្តៅនឹងសេចក្តីសោកកំពុងឆេះសព្វ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ញ៉ាំងសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយទាំងពួង ឲ្យរលត់បាន ដូចបុគ្គលយកទឹកស្រោច ភ្លើងកំពុងឆេះ ត្រូវដំណក់ខ្លាញ់

អព្ពុឡ្ហំ វត មេ សល្លំ   សោកំ ហទយនិស្សិតំ
យោ មេ សោកបរេតស្ស បុត្តសោកំ អបានុទិ
ស្វាហំ អព្ពុឡ្ហសល្លោស្មិ សីតិភូតោស្មិ និព្វុតោ
ន សោចាមិ ន រោទាមិ តវ សុត្វាន មាណវ ។
ទេវតា នុសិ គន្ធព្វោ   អទុ សក្កោ បុរិន្ទទោ
កោ វា ត្វំ កស្ស វា បុត្តោ កថំ ជានេមុ តំ មយន្តិ ។

យញ្ច កន្ទសិ យញ្ច រោទសិ
បុត្តំ អាឡាហនេ សយំ ទហិត្វា
ស្វាហំ កុសលំ ករិត្វាន កម្មំ
តិទសានំ សហព្យតំ បត្តោ[១] ។
អប្បំ វា ពហុំ វា នាទ្ទសាម
ទានំ ទទន្តស្ស សកេ អគារេ
ឧបោសថកម្មំ វា តាទិសំ
កេន កម្មេន គតោសិ ទេវលោកំ ។
អាពាធិកោហំ ទុក្ខិតោ គិលានោ
អាតុររូបម្ហិ សកេ និវេសនេ

១ ម. គតោ ។

អ្នកណា បានបន្ទោបង់នូវសេចក្តីសោកព្រោះកូន ចំពោះខ្ញុំដែលមានសោកគ្រប់សង្កត់ អ្នកនោះឈ្មោះថាបានដកនូវកូនសរគឺសេចក្តីសោក ដែលអាស្រ័យនូវហឫទ័យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនោះជាអ្នកមានកូនសរគឺសេចក្តីសោកដកហើយ ខ្ញុំជាអ្នកមានចិត្តត្រជាក់ហើយ មានទុក្ខរលត់ហើយ ម្នាលមាណព ខ្ញុំលែងសោកស្តាយ លែងយំទួញហើយ ព្រោះបានស្តាប់នូវពាក្យរបស់អ្នក ។ អ្នកជាទេវតាឬ ឬជាគន្ធព្វ ឬមួយជាព្រះឥន្ទ្រ បានបំពេញទានក្នុងកាលមុន អ្នកជាអ្វី ជាកូនរបស់អ្នកណា យើងនឹងស្គាល់អ្នក ដូចម្តេចបាន ។

(មាណពឆ្លើយថា) អ្នកបានដុតកូនណា ដោយខ្លួនឯង ក្នុងទីប្ចាសព (ឈាបនដ្ឋាន) ហើយកន្ទក់កន្ទេញផង យំទួញផង កូននោះគឺខ្ញុំហ្នឹងឯង ធ្វើនូវកុសលកម្ម បានទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ។

(ព្រាហ្មណ៍សួរថា) កាលអ្នកឲ្យទានតិចឬច្រើនក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនក្តី ឬក៏រក្សានូវឧបោសថកម្ម ប្រាកដដូច្នោះក្តី ខ្ញុំមិនបានឃើញ អ្នកទៅកាន់ទេវលោក តើដោយបុណ្យអ្វី ។

(មាណពឆ្លើយថា) ខ្ញុំជាអ្នកមានអាពាធ ឈឺធ្ងន់ ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ មានរូបក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង ក្នុងផ្ទះ របស់ខ្លួន

ពុទ្ធំ វិគតរជំ(១) វិតិណ្ណកង្ខំ
អទ្ទក្ខឹ សុគតំ អនោមបញ្ញំ
ស្វាហំ មុទិតមនោ បសន្នចិត្តោ
អញ្ជលឹ អកាវឹ តថាគតស្ស
តាហំ កុសលំ ករិត្វាន កម្មំ
តិទសានំ សហព្យតំ បត្តោ(២) ។
អច្ឆរិយំ វត អព្ភុតំ វត
អញ្ជលិកម្មស្ស អយមីទិសោ វិបាកោ
អហម្បិ មុទិតមនោ បសន្នចិត្តោ
អជ្ជេវ ពុទ្ធំ សរណំ វជាមិ ។
អជ្ជេវ ពុទ្ធំ សរណំ វជាហិ
ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច បសន្នចិត្តោ
តថេវ សិក្ខាយ បទានិ បញ្ច
អខណ្ឌផុល្លានិ សមាទិយស្សុ
បាណាតិបាតា វិរមស្សុ ខិប្បំ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយស្សុ
អមជ្ជបោ នោ ច មុសា ភណាហិ
សកេន ទារេន ច ហោហិ តុដ្ឋោ ។

១ ម. វិរជំ ។ ២ ម. គតោ ។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមានធូលី គឺកិលេសទៅប្រាសហើយ មានសេចក្តីសង្ស័យឆ្លងផុតហើយ មានដំណើរល្អ មានបញ្ញាមិនថយថោក ខ្ញុំនោះមានចិត្តរីករាយ ជ្រះថ្លា បានធ្វើអញ្ជលី ចំពោះព្រះតថាគត លុះខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះហើយ ក៏បានទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ។ (ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) អើហ្ន៎ អស្ចារ្យណាស់ ចំឡែកណាស់ ផលនៃអញ្ជលិកម្ម ដល់ម្ល៉េះតើ តើខ្ញុំក៏មានចិត្តរីករាយ មានចិត្តជ្រះថ្លាដែរ សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាទីពឹង ក្នុងថ្ងៃនេះឯង ។ (មាណពនិយាយថា) អ្នកចូរមានចិត្តជ្រះថ្លា ដល់នូវព្រះពុទ្ធផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីពឹង ក្នុងថ្ងៃនេះចុះ អ្នកចូរសមាទាននូវសិក្ខាបទទាំង ៥ កុំឲ្យដាច់ កុំឲ្យធ្លុះធ្លាយដូច្នោះចុះ ចូរវៀរចាកការសម្លាប់សត្វឲ្យឆាប់ផង ចូរវៀរចេញនូវការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុងលោកផង កុំផឹកនូវទឹកស្រវឹងផង កុំពោលនូវពាក្យកុហកផង ចូរជាអ្នកសន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

អត្ថកាមោសិ មេ យក្ខ ហិតកាមោសិ ទេវតេ
ករោមិ តុយ្ហំ វចនំ ត្វំសិ អាចរិយោ មម
ឧបេមិ សរណំ ពុទ្ធំ ធម្មញ្ចាបិ អនុត្តរំ
សង្ឃញ្ច នរទេវស្ស គច្ឆាមិ សរណំ អហំ
បាណាតិបាតា វិរមាមិ ខិប្បំ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយាមិ
អមជ្ជបោ នោ ច មុសា ភណាមិ
សកេន ទារេន ច ហោមិ តុដ្ឋោតិ ។

មដ្ឋកុណ្ឌលីវិមានំ នវមំ ។

ទសមំ សេរិស្សកវិមានំ

(៨៤) សុណោថ យក្ខស្ស ច វាណិជាន ច
សមាគមោ យត្ថ តទា អហោសិ
យថា កថំ ឥតរីតរេន ចាបិ
សុភាសិតំ តញ្ច សុណាថ សព្វេ
យោ សោ អហុ រាជា បាយាសិ នាម
ភុម្មានំ សហព្យគតោ យសស្សី
សោ មោទមានោវ សកេ វិមានេ
អមានុសោ មានុសេ អជ្ឈភាសីតិ ។

(ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) បពិត្រអ្នកដែលគេគប្បីបូជា អ្នកប្រាថ្នានូវសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំ បពិត្រទេវតា អ្នកប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមពាក្យរបស់អ្នក អ្នកជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងផង សូមដល់នូវព្រះធម៌ ជាទីពឹងផង សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់ជននឹងទេវតា ជាទីពឹងផង ខ្ញុំវៀរចាកការសម្លាប់សត្វយ៉ាងដាច់ផង វៀរចេញនូវការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកផង មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិនពោលពាក្យកុហកផង សន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

ចប់ មដ្ឋកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៩ ។

សេរិស្សកវិមាន ទី១០

(៨៤) (ពួកសង្គីតិកាចារ្យពោលថា) ការប្រជុំនៃទេវតានឹងពាណិជទាំងឡាយ ឰដ៏ផ្លូវព្រៃណា ក្នុងកាលណា កាលនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ (នូវការប្រជុំឰដ៏ផ្លូវក្នុងព្រៃនោះចុះ) អ្នកទាំងអស់គ្នា ចូរស្តាប់នូវសុភាសិតនោះ ដោយប្រការដូចម្តេចផង ដោយប្រការដទៃផង ស្តេចណា ព្រះនាមបាយាសិ បានទៅកើតជាមួយនឹងភុម្មទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នកមានយស ស្តេចនោះរីករាយ ក្នុងវិមានរបស់ខ្លួន លោកមិនមែនជាមនុស្សទេ ក៏បានពោលនឹងពួកមនុស្ស ។

សត្ថេ[១] អរញ្ញេ អមនុស្សព្រូហេ
កន្តារេ អប្បោទកេ អប្បភក្ខេ
សុទុគ្គមេ វណ្ណុបថស្ស មជ្ឈេ
វង្កម្ហយា នដ្ឋមនា[២] មនុស្សា
នយិធ ផលា មូលមយា ច សន្តិ
ឧបាទានំ នត្ថិ កុតោធ ភក្ខោ
អញ្ញត្រ បំសូហិ ច វាលុកាហិ ច
តត្តាហិ ឧណ្ហាហិ ច ទារុណាហិ
ឧជ្ជង្គលំ តត្តមិវំ[៣] កបាលំ
អនាយសំ បរលោកេន តុល្យំ
លុទ្ទានមាវាសមិទំ បុរាណំ
ភូមិប្បទេសោ អភិសត្តរូបោ
អថ តុម្ហេ កេន នុ វណ្ណេន
កិមាសមានា[៤] ឥមំ បទេសំ ហិ
អនុបវិដ្ឋា សហសា សមេច្ច
លោភា ភយា អថ វា សម្បមូឡ្ហា ។

---

១ ឱ. ម. រិត្តេ ។ ២ ម. ធង្កិភយា នដ្ឋមនា ។ ៣ ឱ. ម. តត្តមិវ ។
៤ ឱ. កយ អាសឹសមាន ។

(ទេវបុត្តពោលថា) នែមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកភ័យចំពោះផ្លូវវៀច អ្នកមានចិត្តខូចហើយ (វង្វេងផ្លូវ) ក្នុងព្រៃជាទីស្ងៀម ជាកន្លែងក្រាច់ពៅនៃអមនុស្ស ជាផ្លូវកន្តារ ឥតមានទឹក ឥតមានចំណី ពាក់កណ្ដាលនៃព្រៃ ដែលបុគ្គលដើរទៅបានដោយកម្រណាស់ ផ្លែឈើនឹងមើមឈើទាំងឡាយ ក្នុងផ្លូវកន្តារនេះ មិនមានទេ វត្ថុសម្រាប់ដុតក្នុងនេះ ក៏មិនមាន ភិក្ខាហារ នឹងនឹងមានមកពីណា ក្នុងផ្លូវឆ្ងាយនេះ វៀរលែងតែកំទេចដីនឹងដីខ្សាច់ទាំងឡាយ ដ៏ក្ដៅក្រហាយ កាចសាក្រក់ចេញ ទីនេះជាទីទួលក្ដៅ ប្រាកដស្មើដោយកំបែងដែកដ៏ក្ដៅ មិនមានសេចក្ដីចំរើន ស្មើដោយបរលោក គឺនរក ផែនដីនេះជាទីនៅនៃពួកចំរោបអាក្រក់ ជារបស់ចាស់ ប្រទេសនៃផែនដីប្រាកដស្មើដោយប្រទេស ដែលពួកឥសីផ្ដាសាហើយ ក៏អ្នកទាំងឡាយប្រាថ្នារបស់អ្វី ដោយហេតុដូចម្ដេច បានជាចូលមកកាន់ប្រទេសនេះ មិនពិចារណា (គេពោលនឹងការសង្ស័យ) ដោយហើសហើន ជុំមួយ អ្នកទាំងឡាយ ចូលមកកាន់ប្រទេសនេះ ព្រោះលោភ ឬព្រោះភ័យ ឬព្រោះវង្វេងផ្លូវ ។

មគធេសុ អង្គេសុ ច សត្ថវាហា
អារោបយិម្ហ បណិយំ បហុត្តំ[១]
តេ យាមសេ សិន្ធុសោវីរភូមឹ
ធនត្ថិកា ឧទយំ បត្ថយានា
ទិវា បិបាសំ នធិវាសយន្តា
យោគ្គានុកម្បញ្ច សមេក្ខមានា
ឯតេន វេគេន អាយាម សព្វេ
តេ រត្តឹ មគ្គំ បដិបន្នា វិកាលេ
តេ ទុប្បយាតា អបរទ្ធមគ្គា
អន្ធាកុលា វិប្បនដ្ឋា អរញ្ញេ
សុទុត្តរេ វណុបថស្ស មជ្ឈេ
ទិសំ ន ជានាម បមូឡ្ហចិត្តា
ឥទញ្ច ទិស្វាន អទិដ្ឋបុព្វំ
វិមានសេដ្ឋញ្ច តុវញ្ច យក្ខ
តតុត្តរឹ ជីវិតមាសីសនា[២]
ទិស្វា បតីតា សុមនា ឧទគ្គាតិ ។

---
១ ម. អារោបយិម្ហ បណិយំ បុថុត្តំ ។ ២ ម. ជីវិតមាសមានា ។

(ពួកពាណិជនិយាយថា) យើងទាំងឡាយ ជាពួកឈ្មួញ របស់ក្នុងដែនមគធៈនិងដែនអង្គៈ បានផ្ទុកទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ពួកយើងទាំងនោះ ទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះសិន្ធុ និងប្រទេសឈ្មោះសោវីរៈ ត្រូវការដោយទ្រព្យ ប្រាថ្នាឲ្យការចំណេញ មិនអាចនឹងអត់ទ្រាំ សេចក្តីស្រេកទឹកក្នុងវេលាថ្ងៃបាន ក៏ពឹងរកសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វសំរាប់ទឹមទាំងឡាយ(មានគោជាដើម) យើងទាំងអស់គ្នា មកដោយប្រញាប់នុ៎ះ ពួកយើងទាំងនោះ ដើរទៅកាន់ផ្លូវក្នុងវេលាយប់ ក្នុងកាលមិនគួរ ពួកយើងទាំងនោះ ដើរទៅខុសផ្លូវ ក៏វង្វេងផ្លូវ វិលវល់ដូចមនុស្សខ្វាក់ វិលវល់នៅត្រង់ពាក់កណ្តាលនៃព្រៃ ជាព្រៃដែលគេកម្រឆ្លងបានដោយងាយ មានចិត្តវង្វេងមិនដឹងទិស (ដែលគួរនឹងទៅបាននោះ) ម្នាលយក្ស ពួកយើងបានឃើញ នូវវិមានដ៏ប្រសើរ ដែលមិនធ្លាប់បានឃើញមកនេះផង ឃើញបុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាឲ្យការរស់នៅ ឲ្យក្រៃលែង ជាងនោះទៅទៀតផង ឃើញហើយ ក៏មានចិត្តរីករាយ មានចិត្តសោមនស្ស មានចិត្តអណ្តែតខ្ពស់ (ដោយអំណាចបីតិ) ។

វិមានវត្ថុស្មិំ សត្តមស្ស សុនិក្ខិត្តវគ្គស្ស ទសមំ សេរិស្សកវិមានំ

បារំ សមុទ្ទស្ស ឥមញ្ច វនំ
វេត្តំ បរំ(១) សង្កុបថញ្ច មគ្គំ
នទិយោ បន បព្វតានញ្ច ទុគ្គា
បុថូ ទិសា គច្ឆថ ភោគហេតុ
បក្ខន្ទិយាន វិជិតំ(២) បរេសំ
វេរជ្ជកេ មានុសេ បេក្ខមានា
យំ វោ សុតំ អថ វាបិ ទិដ្ឋំ
អច្ឆេរកំ តំ វោ សុណោម តាតា ។
ឥតោបិ អច្ឆេរកំ កុមារ
ន នោ សុតំ វា អថ វាបិ ទិដ្ឋំ
អតីតមានុស្សកមេវ សព្វំ
ទិស្វាន តប្បាម អនោមវណ្ណំ
វេហាសយំ បោក្ខរញ្ញោ សវន្តិ
បហូតមាល្យា ពហុបុណ្ឌរីកា
ទុមា ច តេ និច្ចផលូបបន្នា
អតីវ គន្ធា សុរភី បវាយន្តិ

១ អដ្ឋកថាយំ វេត្តាចារន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. និវិតំ ។

វិមានវត្ថុ សុនិក្ខិត្តវគ្គ ទី ៧ សេរិស្សកវិមាន ទី ១០

(ទេវបុត្តនិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយ ចូរនាំគ្នាដើរទៅកាន់ត្រើយសមុទ្រខាងនាយផង កាន់ព្រៃនេះផង កាន់ផ្លូវស្មៅដែលគេចងដោយវល្លិ និងផ្ដៅផង កាន់ផ្លូវប្រកបដោយសេចក្ដីរន្ធៀសផង កាន់ស្ទឹងទាំងឡាយ របស់ភ្នំទាំងឡាយដែលទៅបានដោយកម្រផង កាន់ទិសទាំងឡាយដ៏ច្រើន (យ៉ាងនេះ) ព្រោះហេតុតែភោគៈ កាលអ្នកចេញទៅកាន់ដែនរបស់ស្ដេចទាំងឡាយដទៃ អ្នកសំឡឹងឃើញពួកមនុស្សអ្នកនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងគ្នា នៃអ្នកទាំងឡាយ ហេតុអស្ចារ្យណាដែលអ្នកទាំងឡាយឮហើយ ឬឃើញហើយ ពួកយើងឮនូវហេតុអស្ចារ្យនោះ (ក្នុងសំណាក់) នៃអ្នកទាំងឡាយ ។

(ពួកពាណិជនិយាយថា) នែទេវកុមារ ហេតុអស្ចារ្យជាងនេះទៅទៀត ពួកយើងមិនដែលឮទេ ទាំងមិនដែលឃើញឡើយ ពួកយើងឃើញនូវអ្នក និងវិមានទាំងអស់ដែលកន្លងនូវសម្បត្តិរបស់មនុស្ស មិនមែនជាមនុស្ស មានវណ្ណៈមិនថោកថយ ក៏តកយ រមែងឆ្អែតចិត្ត ស្រះបោក្ខរណីទាំងឡាយ ឰដ៏អាកាស រមែងហូរចេញ ឈូកសទាំងឡាយដ៏ច្រើន មានផ្កាច្រើន ទាំងពួកឈើទាំងនោះក៏ប្រកបដោយផ្លែជានិច្ច ក្លិនក្រអូបក្រៃលែង តែងផ្សាយចេញទៅ

វេឡុរិយត្ថម្ភា សតមុស្សិតាសេ
សិលប្បវាឡស្ស ច អាយតំសា
មសារគល្លា សហ លោហិតង្គា[1]
ថម្ភា ឥមេ ជោតិរសាមយាសេ
សហស្សថម្ភំ អតុលានុភាវំ
តេសូបរិ សាធុមិទំ វិមានំ
រតនន្តរំ កញ្ចនវេទិមិស្សំ
តបនីយបដ្ដេហិ ច សាធុ ឆន្នំ
ជម្ពោនទុត្តមិទំ សុមដ្ឋោ
បាសាទសោបាណផលូបបន្នោ
ទឡ្ហោ ច វគ្គុ ច សុសង្គតោ ច
អតីវ និជ្ឈានខមោ មនុញ្ញោ
រតនន្តរស្មឹ ពហុ អន្នបានំ
បរិវារិតោ អច្ឆរាសង្គណេន
មុរជអាលម្ពរតូរិយសង្ឃុដ្ឋោ
អភិវន្ទិតោសិ ថុតិវន្ទនាយ
សោ មោទសិ នារិគណប្បពោធនោ

១ ម. លោហិតង្គា ។ ឧ. លោហិតង្កា ។

សសរទាំងឡាយជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ មានកំពស់១០០ហត្ថ មានបណ្តោយដ៏វែង ជាវិការៈនៃថ្មកែវពេជ្រ នឹងថ្មកែវផលិក ព្រមទាំងកែវពព្រុះ នឹងកែវមណី មានពណ៌ក្រហម សសរទាំងនេះ ជាវិការៈនៃកែវមណីជោតិរស វិមាន (របស់អ្នក) នេះល្អ មានសសរ១ពាន់ មានអានុភាពថ្លឹងមិនបាន ក្នុងខាងលើនៃសសរទាំងនោះ ជាវិមាន ប្រកបដោយកែវ (ផ្សេងៗ) លាយដោយវេទិកាមាសស្រួយ ប្រក់ដោយផ្ទាំងកែវ មានរស្មី (ផ្សេងៗ) ដ៏ល្អ វិមាន (របស់អ្នក)នេះ វិសេសដូចជាមាស ជម្ពូនទ ប្រសើរ (វិមាននោះ) ក៏រលីងស្អាត ប្រកបដោយប្រាសាទនឹងកាំជណ្តើរដ៏មាំមួនផង ល្អផង មានសំណាំ ស្របៀងៗ គ្នា គួរក្រឡេកមើលក្រៃពេក ជាទីគាប់ចិត្ត បាយនឹងទឹកដ៏ច្រើន (តែងមាន) ក្នុងកណ្តាលនៃវិមានជាវិការៈនៃកែវ អ្នកមានពួកស្រីអប្សរហែហម កងរំពងដោយសូរស្គរ ស្គរធំនឹងតូរ្យតន្ត្រី អ្នកផង រមែងថ្វាយបង្គំ ដោយការថ្វាយបង្គំជាទីសរសើរអ្នកនោះ ជាអ្នកភ្ញាក់ព្រោះដោយពួកនារី

វិមានបាសាទវរេ មនោរមេ
អចិន្តិយោ សព្វគុណូបបន្នោ
រាជា យថា វេស្សវណោ នឡិញ្ញា[1]
ទេវោ នុ អាសិ ឧទ វាសិ យក្ខោ
ឧទាហុ ទេវិន្ទោ មនុស្សភូតោ
បុច្ឆន្តិ តំ វាណិជសត្ថវាហា
អាចិក្ខ កោ នាម តុវំសិ យក្ខោតិ ។
សេរីសកោ នាម អហម្បិ យក្ខោ
កន្តារិយោ វណ្ណុបថម្ហិ គុត្តោ
ឥមំ បទេសំ អភិបាលយាមិ
វចនករោ វេស្សវណស្ស រញ្ញោតិ ។
អធិច្ចលទ្ធំ បរិណាមជន្តេ
សយំ កតំ ឧទាហុ ទេវេហិ ទិន្នំ
បុច្ឆន្តិ តំ វាណិជសត្ថវាហា
កថំ តយា លទ្ធមិទំ មនុញ្ញំ ។
នាធិច្ចលទ្ធំ ន បរិណាមជំ មេ
ន សយំ កតំ ន ហិ ទេវេហិ ទិន្នំ

---
១ ម. នឡិញ្ញំ ។

មានអានុភាពដែលបុគ្គលមិនគប្បីគិត ប្រកបដោយគុណទាំងពួង រមែងរីករាយក្នុងវិមាន ប្រាសាទដ៏ប្រសើរជាទីរីករាយចិត្ត ដូចជាស្តេចវេស្សវ័ណ ក្នុងកំពង់ស្ពានឈ្មោះនលិនាដែរ អ្នកជាទេវតា ឬជាយក្ខ ឬជាព្រះឥន្ទ្រ ឬក៏ជាមនុស្ស ពួកពាណិជសួរអ្នក អ្នកចូរប្រាប់មក អ្នកជាយក្ខឈ្មោះអ្វី ។

(ទេវបុត្តប្រាប់ថា) ខ្ញុំជាយក្ខឈ្មោះសេរីសកៈ ធ្វើតាមពាក្យរបស់ស្តេចវេស្សវ័ណ ជាអ្នកនៅចាំ ក្នុងផ្លូវកន្តារ គ្រប់គ្រង ក្នុងព្រៃធំ ដែលក្បែរប្រទេសនេះ ។

ពួកឈ្មួញរទេះសួរថា វិមានដែលអ្នកបាន តាមសេចក្តីប្រាថ្នា ប្រែប្រួលទៅតាមកាល អ្នកធ្វើខ្លួនឯង ឬក៏ពួកទេវតាឲ្យវិមានជាទីគាប់ចិត្តនេះ អ្នកបានដោយប្រការដូចម្តេច ។

(ទេវបុត្តឆ្លើយថា) វិមាននេះ មិនមែនខ្ញុំបានតាមសេចក្តីប្រាថ្នាទេ ទាំងមិនមែនប្រែប្រួលទៅ តាមកាលទេ មិនមែនធ្វើខ្លួនឯងទេ មិនមែនពួកទេវតាឲ្យទេ

សកេហិ កម្មេហិ អនោមកេហិ
បុញ្ញេហិ មេ លទ្ធមិទំ មនុញ្ញំ ។
កិំ តេ វតំ កិំ បន ព្រហ្មចរិយំ
កិស្ស សុចិណ្ណស្ស អយំ វិបាកោ
បុច្ឆន្តិ តំ វាណិជសត្ថវាហា
កថំ តយា លទ្ធមិទំ វិមានំ ។
មម បាយាសីតិ អហុ សមញ្ញា
រដ្ឋេ យទា កាសិយំ កោសលានំ
នត្ថិកទិដ្ឋិ កទរិយោ បាបធម្មោ
ឧច្ឆេទវាទី ច តទា អហោសិ
សមណោ ច ខោ អាសិ កុមារកស្សបោ
ពហុស្សុតោ ចិត្តកថី ឧឡារោ
សោ មេ តទា ធម្មកថំ អកាសិ
ទិដ្ឋិវិសូកានិ វិនោទយិ មេ
តាហំ តស្ស ធម្មកថំ សុណិត្វា
ឧបាសកត្តំ បដិវេទយិស្សំ
បាណាតិបាតា វិរតោ អហោសិ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយិស្សំ

វិមាន ជាទីគាប់ចិត្តនេះ ខ្ញុំបានដោយកម្មមិនលាមក ដោយបុណ្យរបស់ខ្លួនឯង ។

ពួកឈ្មួញនេះសួរថា វត្តរបស់អ្នក តើដូចម្តេច មួយទៀត ព្រហ្មចរិយៈរបស់អ្នក តើដូចម្តេច នេះជាផលនៃកម្មដូចម្តេច ដែលអ្នកសន្សំល្អហើយ វិមាននេះ អ្នកបានដោយប្រការដូចម្តេច ។

(ទេវបុត្តឆ្លើយថា) ដើមឡើយ ខ្ញុំឈ្មោះបាយាសិ សោយរាជ្យ ក្នុងដែនកោសល ក្នុងកាលណា ខ្ញុំជាអ្នកមាននត្ថិកទិដ្ឋិផង មានសេចក្តីកំណាញ់ស្វិតស្វាញផង មានបាបធម៌ផង ជាឧច្ឆេទវាទីផង ក្នុងកាលនោះ មានសមណៈ ឈ្មោះកុមារកស្សប ជាពហុស្សូត មានសំដីវិចិត្រលើសលុប ក្នុងកាលនោះ ព្រះថេរៈនោះ បានសំដែងធម្មកថា ចំពោះខ្ញុំ បានដកចេញ ពោលនូវចំរូង គឺទិដ្ឋិរបស់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំស្តាប់ធម្មកថារបស់លោកហើយ បានប្រកាសខ្លួនជាឧបាសក វៀរចាកបាណាតិបាតផង វៀរចាកការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុងលោកផង

អមជ្ជបោ នោ ច មុសា អភាណឹ
សកេន ទារេន ច ហោមិ តុដ្ឋោ
តំ មេ វតំ តំ បន ព្រហ្មចរិយំ
តស្ស សុចិណ្ណស្ស អយំ វិបាកោ
តេហេវ កម្មេហិ អបាបកេហិ
បុញ្ញេហិ មេ លទ្ធមិទំ វិមានំ ។
សច្ចំ កិរាហំសុ នរា សបញ្ញា
អនញ្ញថា វចនំ បណ្ឌិតានំ
យហឹ យហឹ គច្ឆតិ បុញ្ញកម្មោ
តហឹ តហឹ មោទតិ កាមកាមី
យហឹ យហឹ សោកបរិទ្ទវោ ច
វធោ ច ពន្ធោ ច បរិក្កិលេសោ
តហឹ តហឹ គច្ឆតិ បាបកម្មោ[1]
ន មុច្ចតិ ទុគ្គតិយា កទាចិ[2]
សម្មូឡ្ហរូបោវ ជនោ អហោសិ
អស្មឹ មុហុត្តេ កលលីកតោ ច
ជនស្សិមស្ស តុយ្ហញ្ច កុមារ
អប្បច្ចយោ កេន នុ ទោ អហោសិ ។

១ ម. បាបកម្មោ ។ ២ ម. កទាចិនំ ។

មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិនពោលពាក្យកុហកផង ជាអ្នកត្រេកអរ ត្រឹមតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង នោះជាវត្តរបស់ខ្ញុំ ជាព្រហ្មចរិយៈរបស់ខ្ញុំ នេះជាផលនៃកម្មនោះ ដែលខ្ញុំសន្សំល្អហើយ វិមាននេះខ្ញុំបានហើយនេះ ដោយបុញ្ញកម្មនេះឯង ជាអំពើមិនលាមក ។

(ពួកពាណិជពោលថា) បានឮមកថា ពួកនរជន អ្នកប្រកបដោយបញ្ញា តែងពោលពាក្យពិត ពាក្យរបស់បណ្ឌិតទាំងឡាយ មិនឃ្លៀងឃ្លាត បុគ្គលអ្នកមានបុញ្ញកម្ម ទៅក្នុងទីណាៗ ប្រាថ្នាបានតាមចំណង់ រមែងរីករាយ ក្នុងទីនោះៗ សេចក្តីសោក និងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ការសម្លាប់ ការចង និងសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង មានទៅក្នុងទីណាៗ បុគ្គលមានកម្មដ៏លាមក ទៅក្នុងទីនោះៗ រមែងមិនរួចចាកទុគ្គតិ ក្នុងកាលណាមួយឡើយ ទេវជន (របស់អ្នក) មានសភាពងើងងោង ដូចជាទឹកល្អក់ ដែលកើតអំពីភក់ ក្នុងមួយស្របក់នេះ នៃទេវកុមារ សេចក្តីទោមនស្ស កើតមានដល់ជន ជាបរិសទ្យនេះផង ដល់អ្នកផង តើព្រោះហេតុដូចម្តេចហ្ន៎ ។

ឥមេ សិរីសវនា តាតា[១]
និច្ចា[២] កាលា សុភា បវន្តិ[៣]
តេ សម្បភាយន្តិ ឥទំ វិមានំ
ទិវា ច រត្តោ ច តមំ និហន្ត្វា
ឥមេសញ្ច ខោ វស្សសតច្ចយេន
សិបាដិកា ផលន្តិ ឯកមេកា
មានុស្សកំ វស្សសតំ អតីតំ
យទគ្គេ កាយម្ហិ ឥធូបបន្នោ
ទិស្វានហំ វស្សសតានិ បញ្ច
អស្មឹ វិមានម្ហិ ឋត្វាន តាតា
អាយុក្ខយា បុញ្ញក្ខយា ចវិស្សំ
តេនេវ សោកេន បមុច្ឆិតោស្មិ[៤] ។
កថំ នុ សោចេយ្យ តថាវិធោ សោ
លទ្ធា វិមានំ អតុលំ ចិរាយំ
យេ ចាបិ ខោ ឥត្តរំ ឧបបន្នា
តេ នូន សោចេយ្យុំ បរិត្តបុញ្ញាតិ ។

១ ឱ. ឥមេបិ សិរីសវនា ច តាតា ។ ម. ឥមេចំ សិរីសវនា តាតា ។ ២ ឱ. ម. ឆព្ពណ្ណា ចលន្តោ អត្ថិ ។ ៣ ម. សុរភិសំបវន្តិ ។ ៤ ឱ. បមុច្ឆិតោស្មីតិ ។

(ទេវបុត្តពោលថា) នែអ្នកទាំងឡាយ ក្លិនទិព្វទាំងឡាយ ក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ រមែងផ្សាយចេញអំពីព្រៃស្រល ក្លិនទាំងនោះ តែងអប់វិមាននេះ កំចាត់បង់នូវងងឹត ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ផ្លែក្រពុំមួយៗ នៃដើមស្រល់ទាំងនេះ តែងលៀនចេញអំពីទង ដោយកាលកន្លងទៅ ១០០ ឆ្នាំ ចំនួន ១០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស កន្លងទៅហើយ ខ្ញុំមកកើត ក្នុងទេវវិមាននេះ ក្នុងទេវនិកាយ នែអ្នកទាំងឡាយ លុះខ្ញុំឋិតនៅក្នុងវិមាននេះ អស់កំណត់ ៥០០ ឆ្នាំទិព្វហើយ នឹងច្យុតដោយអស់អាយុផង ដោយអស់បុណ្យផង ទើបខ្ញុំជ្រប់ស្រពោន ដោយសេចក្ដីសោកស្ដាយនោះឯង ។

(ពួកពាណិជបាននិយាយថា) ទេវបុត្តនោះ ចុះអម្បាលបាននូវវិមាន (ដ៏ល្អ) មិនអាចថ្លឹងបាន អស់កាលយូរហើយ ម្ដេចក៏នៅសោកស្ដាយ ចំណែកបើពួកទេវបុត្តណា ដែលកើតក្នុងវិមានក្រៅនេះ ពួកទេវបុត្តនោះ ជាអ្នកមានបុណ្យតិច ទើបគួរសោកស្ដាយពិតមែន ។

អនុត្តរំ និព្វុតិយេវ មេ តំ
យំ មំ តុម្ហេ បេយ្យវចំ វទេថ
តុម្ហេ ច ភោ តាតា មយានុគុត្តា
យេនិច្ឆកំ តេន បលេថ សោត្ថឹ ។
គន្ត្វា មយំ សិន្ធុសោវីរភូមឹ
ធនត្ថិកា ឧទ្ទយបត្ថយានា
យថា បយោគា បរិបុណ្ណចាគា
កាហាម សេរិស្ស មហំ ឧឡារំ ។
មាហេវ សេរិស្ស មហំ អកត្ថ
សព្វញ្ច វោ ភវិស្សតិ យំ វទេថ
បាបានិ កម្មានិ វិវជ្ជយាថ
ធម្មានុយោគញ្ច អធិដ្ឋហាថ ។
ឧបាសកោ អត្ថិ ឥមម្ហិ សង្ឃេ
ពហុស្សុតោ សីលវតូបបន្នោ
សទ្ធោ ច ចាគី ច សុបេសលោ ច
វិចក្ខណោ សន្តុសិតោ មតីមា
សញ្ជានមានោ ន មុសា ភណេយ្យ
បរូបឃាតាយ ន ចេតយេយ្យ

(ទេវបុត្តនិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ណា ចំពោះខ្ញុំ ពាក្យនោះ ជាពាក្យសមគួរដល់ខ្ញុំផង ជាពាក្យដែលអ្នកទាំងឡាយ គប្បីខ្ចាន់ដល់ខ្ញុំផង តែអ្នកទាំងឡាយ ឯពួកអ្នកសោត ខ្ញុំក៏បានតាមគ្រប់គ្រងហើយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរទៅរកទីមានសួស្តី តាមប្រាថ្នាចុះ ។

(ពួកពាណិជនិយាយថា) ពួកខ្ញុំជាអ្នកត្រូវការដោយទ្រព្យ កំពុងប្រាថ្នានូវការចំណេញ ទើបដើរទៅកាន់ប្រទេស ឈ្មោះសិន្ធុនឹងប្រទេសឈ្មោះសោវីរៈ ក៏ប្រកបការងារតាមសមគួរ បានបរិច្ចាគបរិបូណ៌ហើយ នឹងធ្វើនូវការឆ្លងចំពោះសេរិស្សកវិមានដ៏ឧឡារិក ។

(ទេវបុត្តនិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយ កុំធ្វើនូវការឆ្លង ចំពោះសេរិស្សកវិមានឡើយ អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យណា ពាក្យទាំងអស់នោះ នឹងមានដល់អ្នកទាំងឡាយៗ គប្បីវៀរបង់កម្មលាមកទាំងឡាយផង ចូរអធិដ្ឋាននូវការប្រកបរឿយៗ នូវកុសលធម៌ផង ។

(ទេវបុត្តពោលថា) ក្នុងពួកនេះ មានឧបាសកម្នាក់ ជាពហុស្សូត បរិបូណ៌ ដោយសីលនិងវត្ត ជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានការបរិច្ចាគផង មានសីល ជាទីស្រឡាញ់ផង ជាអ្នកឈ្លាសវៃ មានសេចក្តីសន្តោស មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកដឹងច្បាស់ មិនពោល នូវពាក្យកុហក មិនគិតបៀតបៀន នូវអ្នកដទៃ

វិក្កិតំ បិសុណំ នោ ករេយ្យ
សណ្ហញ្ច វាចំ សខិលំ ភណេយ្យ
សគារវោ សប្បតិស្សោ វិនីតោ
អបាបកោ អធិសីលេ វិសុទ្ធោ
សោ មាតរំ បិតរញ្ចាបិ ជន្តុ
ធម្មេន បោសេតិ អរិយវុត្តិ
មញ្ញេ សោ មាតាបិតូនំ ហិ ការណា
ភោគានិ បរិយេសតិ ន អត្តហេតុ
មាតាបិត្តូនញ្ច យោ អច្ចយេន
នេក្ខម្មបោណោ ចរិស្សតិ ព្រហ្មចរិយំ
ឧជូ អវង្កោ អសឋោ អមាយោ
ន លេសកប្បេន ច វោហរេយ្យ
សោ តាទិសោ សុកតកម្មការី
ធម្មេ ឋិតោ កិន្តិ លភេថ ទុក្ខំ
តំ ការណា បាតុកតោម្ហិ អត្តនា
តស្មា ច មំ បស្សថ វាណិជា សេ
អញ្ញត្រ តេន ហិ ភស្មិ(១) ករេថ
អន្ធាកុលំ វិប្បនដ្ឋា អរញ្ញេ

១ ម. ភស្មិ ។

មិនពោលពាក្យញុះញង់ ដែលជាពាក្យមិនពិត គប្បីពោលពាក្យ ដ៏ពីរោះ ជាពាក្យមិនរើរុះ ប្រកបដោយសេចក្ដីគោរព សេចក្ដីកោតក្រែង មានខ្លួនទូន្មានហើយ មិនមែនជាអ្នកលាមកពាក្រក់ ជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងអធិសីល មួយទៀត ឧបាសកនោះជាបុរសចិញ្ចឹមមាតាបិតា តាមធម៌ ប្រព្រឹត្តល្អ ឧបាសកនោះ ខំនឹងស្វែងរកភោគៈទាំងឡាយ ព្រោះហេតុតែមាតាបិតាពិត មិនមែនដើម្បីខ្លួនទេ មួយទៀត បុរសណាអំណើះ អំពីមាតាបិតាទៅ ជាអ្នកមានចិត្តទោរទន់ ទៅរកព្រះនិព្វាន ទាំងប្រព្រឹត្តនូវសាសនព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមានកាយ វាចា ចិត្ត ត្រង់ មិនវៀច មិនអួតអាង មិនមានកុតក្បួត មិនគប្បីជួញ ដោយលេសកប្ប គឺមិនគប្បីបញ្ចេញពាក្យ ដោយអំណាចកលមាយា នឹងការអួតអាង បុរសប្រាកដដូច្នោះនោះ ឈ្មោះថា អ្នកធ្វើនូវកម្មល្អ ឋិតនៅក្នុងធម៌ គួរនឹងបាននូវទុក្ខ ខ្ញុំធ្វើឲ្យប្រាកដដោយខ្លួនឯងព្រោះករុណាចំពោះឧបាសកនោះ ម្នាលពាណិជទាំងឡាយហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរមើលមើលខ្ញុំចុះ ប្រសិនបើអ្នកទាំងឡាយ វៀរលែងឧបាសកនោះ នឹងទៅជាបុគ្គលវិលវល់ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ កាន់តែទៅក្នុងព្រៃ គប្បីដល់នូវភាពជាវេះ

តំ ទិព្វមានេន លភាំ បវេន
សុខោ ហារេ សប្បរិសេន សន្តុមោតិ ។
កិំនាម កិញ្ច ករោតិ កម្មំ
កិំ នាមធេយ្យំ កិំ បន តស្ស គោត្តំ
មយម្បិ នំ ទដ្ឋុកាមម្ហ យក្ខ
យស្សានុកម្បាយ ឥធាគតោសិ
លាភា ហិ តស្ស យស្ស ត្វម្បិ ហោសីតិ ។
យោ កប្បកោ សម្ភវនាមធេយ្យោ
ឧបាសកោ កោច្ឆផលូបជីវី(១)
ជានាថ នំ តុម្ហាកំ បេសិយោ សោ
មា ខោ នំ ហីឡិត្ថ សុបេសលោ សោតិ ។
ជានាមសេ យំ ត្វំ វទេសិ យក្ខ
ន ខោ តំ ជានាមសេ យាទិសោតិ
មយម្បិ នំ បូជយិស្សាម យក្ខ
សុត្វាន តុយ្ហំ វចនំ ឧឡារន្តិ ។
យេ កេចិមស្មឹ សមេ្ត មនុស្សា
ទហរា មហន្តា អថ វាបិ មជ្ឈិមា

១ ម. កោច្ឆផលូបជីវី ។

ការគប់រកមនុស្សផ្តេសផ្តាស ជាអ្នកបៀតបៀនគេ ជាការអាយ ការគប់រកសប្បុរស ជាគុណនាំមកនូវសេចក្ដីសុខ ។

(ពួកពាណិជសួរថា) បុរសនោះឈ្មោះអ្វី ធ្វើការងារដូចម្ដេច នាមដែលមាតាបិតាឲ្យ តើដូចម្ដេច មួយទៀត គោត្ររបស់គាត់តើដូចម្ដេច ម្នាលយក្ស អ្នកមកក្នុងទីនេះ ដើម្បីសេចក្ដីអនុគ្រោះបុរសណា ពួកយើងចង់ឃើញ បុរសនោះដែរ ព្រោះថា អ្នកពេញចិត្តបុរសណា បុរសនោះជាមានលាភ ។

(ទេវបុត្តឆ្លើយថា) បុរសណា ជាជាងកាត់សក់ ឈ្មោះសម្ភវៈ ជាឧបាសក អ្នកចិញ្ចឹមជីវិតអាស្រ័យនូវស្លឹកសក់ ទីងក្រាស ឧបាសកនោះ ជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ចូរអ្នកស្គាល់បុរសនោះចុះ អ្នកទាំងឡាយ កុំបៀតបៀនឧបាសកនោះឡើយ ឧបាសកនោះ មានសីល ជាទីស្រឡាញ់ល្អណាស់ ។

(ពួកពាណិជពោលថា) ម្នាលយក្ស អ្នកពោលពាក្យណា យើងទាំងឡាយ រមែងដឹងពាក្យនោះ តែយើងទាំងឡាយមិនដឹងបុរសនោះថាជាអ្នកប្រាកដដូច្នេះឡើយ ម្នាលយក្ស លុះពួកយើងបានឮពាក្យរបស់អ្នកលើសលុប នឹងបូជាបុរសនោះដែរ ។

(ទេវបុត្តពោលថា) ពួកមនុស្សឯណានីមួយ ទាំងអស់ក្នុងទីប្រជុំនេះ ទោះក្មេងក្ដី ចាស់ក្ដី កណ្ដាលក្ដី

សព្វេ តេ អាលកត្ថ វិមានំ
បស្សន្តុ បុញ្ញានំ ផលំ កតរិយានំ ។
តេ តត្ថ សព្វេ អហំ បុរេតិ
តំ កាប្យំ តត្ថ បុរក្ខិត្វា
សព្វេ តេ អាលកីសុ វិមានំ
មសក្កសារំ វិយ វាសវស្ស
តេ តត្ថ សព្វេ អហំ បុរេតិ
ឧបាសកត្តំ បដិវេទយឹសុ[១]
បាណាតិបាតា វិរតា អហោសុំ
លោកេ អទិន្នំ បរិវជ្ជយឹសុ
អមជ្ជបា[២] នោ ច មុសា ភណឹសុ
សកេន ទារេន អហោសុំ តុដ្ឋា
តេ តត្ថ សព្វេ អហំ បុរេតិ
ឧបាសកត្តំ បដិវេទយិត្វា
បក្កាមិ សត្តោ[៣] អនុមោទមានោ
យក្ខិទ្ធិយា អនុមតោ បុនប្បុនំ
កត្វាន តេ សុទ្ធសោវីរភូមឹ

១ ម. បដិវេទយិត្វា ។ ២ ម. អមជ្ជបោ ។ ៣ ម. សត្តេ ។

មនុស្សទាំងអស់នោះ ចូរឡើងកាន់វិមាន ពួកមនុស្សអ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ ចូរមើលនូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយចុះ ។ (ព្រះធម្មសង្គាហកត្ថេរទាំងឡាយ ពោលថា) ពាណិជទាំងអស់នោះ ក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនៗ ហើយក៏ធ្វើនូវជាង កាត់ការនោះឲ្យដើរមុខ ក្នុងទីនោះ ពាណិជទាំងអស់នោះ បានឡើងកាន់វិមាន ដូចជាតំណាក់នៃទេវរាជ ឈ្មោះវាសវៈដែរ ពាណិជទាំងអស់នោះក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនៗ ប្តេជ្ញានូវភាពនៃខ្លួន ជាឧបាសក ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាតផង វៀរចាកការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកផង មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិននិយាយពាក្យកុហកផង ជាអ្នកសន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ពួកពាណិជទាំងអស់នោះ ក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនៗ ប្តេជ្ញានូវភាពនៃខ្លួនជាឧបាសក ឈ្មួញនោះ មានសេចក្តីត្រេកអររឿយៗ ដោយឫទ្ធិនៃទេវតា (លុះទេវតា) អនុម័តហើយ ក៏ចេញទៅ ពាណិជទាំងនោះទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះសិន្ធុ និងប្រទេសឈ្មោះសោវីរៈ

ជលន្តិកា ឧទ្ទយំ បត្ថយានា
យថា បយោគា បរិបុណ្ណលាភា
បច្ចាគមុំ បាតលិបុត្តមក្ខតំ
គន្ត្វាន តេ សឃរំ សោត្ថិវន្តោ
បុត្តេហិ ទារេហិ សមង្គិភូតា
អានន្ទចិត្តា សុមនា បតីតា
អគ្ឃញ្ច សេរិស្ស មហំ ឧឡារំ
សេរិស្សកំ បរិវេណំ មាបយិំសុ
ឯតាទិសា សប្បុរិសាន សេវនា
មហិទ្ធិយា ធម្មគុណាន សេវនា
ឯកស្ស អត្ថាយ ឧបាសកស្ស
សព្វេវ សត្តា សុខិតា(១) អហេសុន្តិ ។

សេរិស្សកវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ សុនិក្ខិត្តវិមានំ

(៨៩) ឧច្ចមិទំ មណិថូណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
កូដាគារា សត្តសតា ឧឡារា
វេឡុរិយត្ថម្ភា រុចកត្ថតា សុភា

១ ម. សុខិតោ ។

ជាអ្នកត្រេកអរដោយទ្រព្យ ប្រាថ្នានូវការចំរើន ប្រកបព្យាយាមតាមអធ្យាស្រ័យ មានលាភបរិបូណ៌ ត្រឡប់មកកាន់ក្រុងបាតលិបុត្តវិញ មិនមានអន្តរាយ លុះប្រុសទាំងនោះទៅផ្ទះរបស់ខ្លួនហើយ ក៏មានសួស្តី ជួបជុំនឹងបុត្តភរិយា មានចិត្តរីករាយ ត្រេកអរ ព្រឺព្រួច ទើបនាំគ្នាធ្វើការឆ្លងដ៏ឧឡារិក ចំពោះសេរិស្សកវិមាន ពួកពាណិជទាំងនោះ បានសាងបរិវេណ ១ ឈ្មោះសេរិស្សកៈ ការសេពគប់នឹងសប្បុរសទាំងឡាយ ជាគុណញុំាងប្រយោជន៍ ឲ្យសម្រេច ការសេពគប់នឹងបុគ្គលអ្នកមានធម្មគុណទាំងឡាយ រមែងមានរឹទ្ធិច្រើន ពួកសត្វនិងពាណិជ ទាំងអស់នោះ បានដល់នូវសេចក្តីសុខ ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីចំរើន របស់ឧបាសកម្នាក់ ។

ចប់ សេរិស្សកវិមាន ទី១០ ។

សុនិក្ខិត្តវិមាន ទី ១១

(៨៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមាននៃអ្នកនេះ មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដ៏ឧឡារិក មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវពិទូរ្យ ក្រាលដោយកម្រាល ដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ

តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច
និច្ចញ្ច វីណា បវទន្តិ វគ្គុ
ទិព្វា រសា កាមគុណេត្ថ បញ្ច
នារិយោ ច នច្ចន្តិ សុវណ្ណឆន្នា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុច្ឆាមិ តំ ទេវ មហានុភាវ
មនុស្សភូតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវំ ជលិតានុភាវោ
វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ
បញ្ហំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ
ទុន្និក្ខិត្តំ មាលំ សុនិក្ខិបិត្វា
បតិដ្ឋបេត្វា សុគតស្ស ថូបេ
មហិទ្ធិកោ ចម្ហិ មហានុភាវោ
ទិព្វេហិ កាមេហិ សមង្គិភូតោ

១៩០
សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ

អ្នកស្ថិតនៅ ផឹក ស៊ី ក្នុងវិមាននោះផង ពិណជាទិព្វ
ទាំងឡាយ លាន់ឮពីរោះផង កាមគុណទាំង៥ មានរសទិព្វ
(កើតបរិបូណ៌) ក្នុងវិមាននោះផង ពួកនារី ដែលបិទបាំង
ដោយគ្រឿងមាស កែងរាំ ច្រៀង ក្នុងវិមាននេះផង
សម្បុររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វី ផលសម្រេច
ដល់អ្នកក្នុងវិមាននេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយបុណ្យដូចម្ដេច
នែទេវតា អ្នកមានអានុភាពច្រើន អាត្មាសួរអ្នក
តើអ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
ទើបអ្នកមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់អ្នក ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នារួចហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំបានរៀបចំល្អ នូវកម្រងផ្កា ដែលគេរៀបចំ
មិនល្អ បានដំកល់ទុកចំពោះព្រះស្តូប នៃព្រះសុគត
(ព្រះនាមកស្សប) បានជាខ្ញុំមានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាព
ច្រើន បរិបូណ៌ ដោយកាមគុណទាំងឡាយ ជាទិព្វ

វិមានវត្ថុស្មឹ សត្តមស្ស សុនិក្ខិត្តវគ្គស្ស ឧទ្ទានំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោគា យេ កេចិ មនសោ បិយា
តេនម្ហិ ឯវញ្ជលិតានុភាវា
វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុនិក្ខិត្តវិមានំ ឯកាទសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ទ្វេ ទលិទ្ទា ទ្វេ វិហារា ភតកោ គោបាលកណ្ឌកោ
អនេកវណ្ណមដ្ឋកុណ្ឌលី សេរិស្សកោ សុនិក្ខិត្តំ
បុរិសានំ សត្តមោ វគ្គោតិ ។

ភាណវារំ ចតុត្ថំ ។

វិមានវត្ថុ សុនិក្ខិត្តវគ្គ ទី ៧ ឧទ្ទាន

ហេតុនោះបានជា សម្បុរបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ផល
សម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងវិមាននេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ
ជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
ដោយបុណ្យនោះ ទើបខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ
ទាំងសម្បុរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស ដោយបុណ្យនោះ ។

ចប់ សុនិក្ខិត្តវិមាន ទី ១១ ។

ឧទ្ទាន

និយាយអំពីរឿងបុរសកំសត់២លើក រឿងបុរសថ្វាយវិហារបាន ២ លើក រឿងបុរសស៊ីឈ្នួល ១ រឿងនាយគោបាល ១ រឿងសេះកណ្ឌកៈ ១ រឿងអនេកវណ្ណទេវបុត្រ ១ រឿងមដ្ឋកុណ្ឌលី ១ រឿងសេរីស្សកវិមាន ១ រឿងសុនិក្ខិត្តវិមាន ១ ។

ចប់ បុរិសវគ្គ ទី ៧ ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ៤ ។